

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

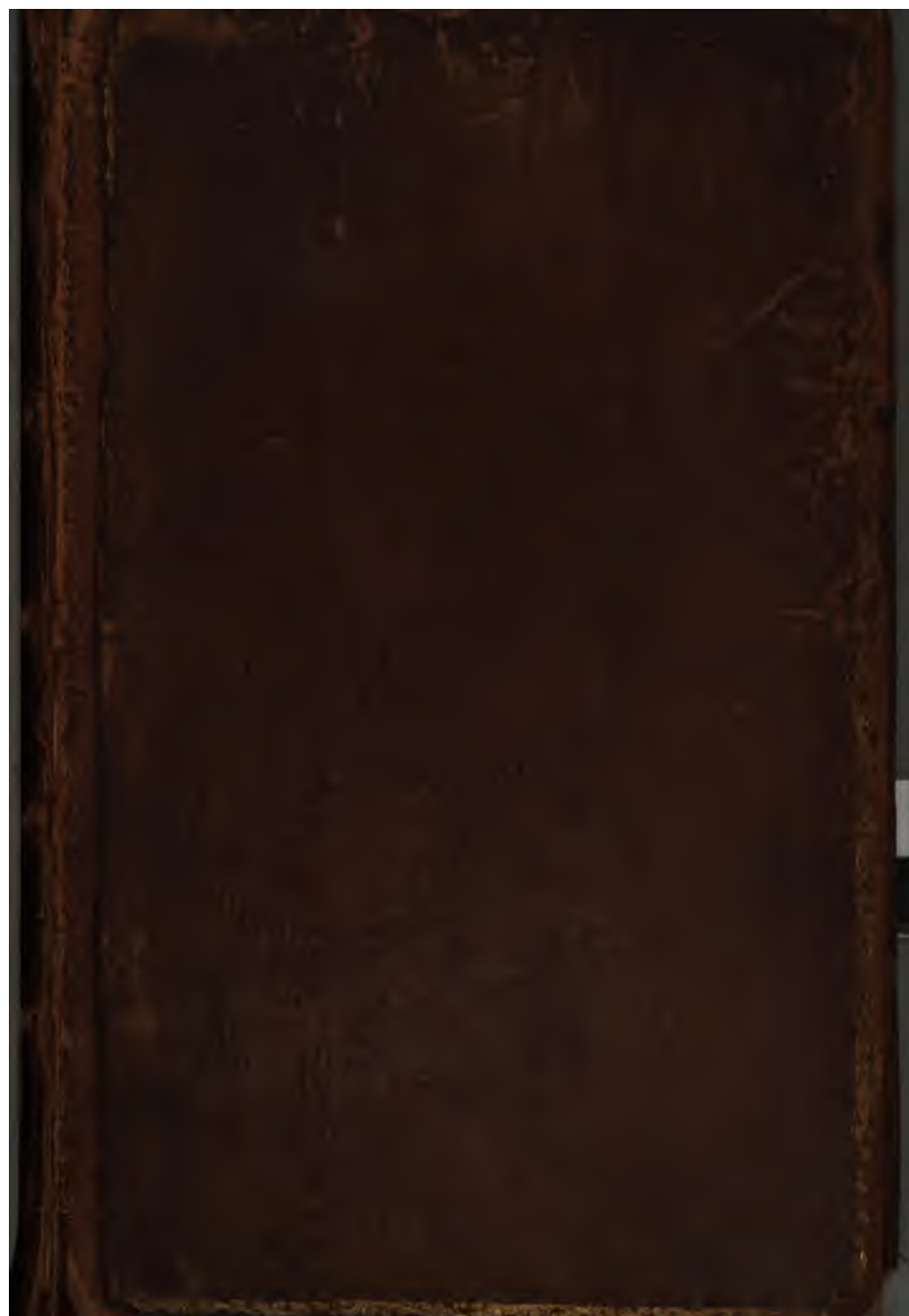
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

IOANNIS BURCHARDI
ET
FRIDERICI OTTONIS
MENCKENIORVM,
PATRIS ET FILII,
BIBLIOTHECA
UIRORVM
MILITIA
AEQVE AC
SCRIPTIS
ILLVSTRIVM.

LIPSIAE,
APUD HAEREDES LANKSIOS.
MDCCXXXIV.

210. g. 142

341.9

612

LECTORI AEQVO

S. D.

FRIDER. OTTO MENCKENIVS,

I. V. D.

Librum tibi, nec forma magnum, nec argumento grauem, nec uigiliis elucubratum multis, nec Auctoris doctrinam narraturum seris posteris, sed aspectu ipso tenuem, sed inopem elegantiae et eruditionis omnis, sed, quod certo scio, placiturum paucis, tradimus. Cuius si ne ipsi quidem suscipere patrocinium audemus, quae gratia esse penes eos poterit, quos magnum et diuinum ingenium eruditorum uulgo eximit? Penes eos, inquam, quibus, legere huius generis ineptias, infra grauitatem suam, et Literariae Historiae aliquo amore

)(2 ferri,

P R A E F A T I O.

ferri, non satis dignum homine liberali
putatur. Sed est scilicet eorum unus
hic liber, qui nec famam Auctori suo,
nec lucri tantillum, quaerunt. Modum
non sit nobis prorsus dedecori, ne uti-
quam esse ornamento cupit; nec, si tu-
tum habeat in librariis tabernis domici-
lium, plausores aut laudatores quid-
quam curat. Ceterum sapientissimos il-
los aetatis nostrae viros aut ab opere
tam impuro oculos auertere, aut ita ae-
quos esse, uelim, ut inter tot regales a-
quilas unam hanc columbam ferant. E-
nimvero, quam id leue sit et exiguum,
quod a me praestitum hoc in loco,
mihi, qui satis intelligo rerum pretia,
dudum constat. Nec te ideo capita-
lem mihi hostem putabo, etsi, tuto ca-
rere potuisse hoc libello rem literari-
am, pronunties. Adeo mihi ipsi fue-
rit ridiculus, si quis morum salutaria
praecepta, aut nescio quam sublimem
scientiam, hinc petierit. Qualia ex-
pectare

P R A E F A T I O.

pectare te a maturioris aut aetatis, aut ingenii, uiris iubeo, utpote cui non ita, sicut aliis, datum fuit, ante annos maturescere. Mihi, dum in herbis sunt Musae meae, liceat id agere, ut, si minime possim, quae sunt utilia, tamen, quae iucunda sunt, expromam. Quis enim adeo corrugatae frontis est inter eruditos, ut suauitatis quidquam habere neget literariam Historiam, eam quippe, multorum iudicio, doctrinae elegantioris partem, quae omnium scientiarum artiumque dulcissimum uelut condimentum habetur. Quam qui fastidit olim, non impune id tulit, nec nisi horrida macie confectos ossesque artus exclusit. Uix enim turpior uultus, aut maiori cum probro coniuncta, quam earum rerum, quae pertinent ad Historiam gentis nostrae, eadem noscum sacra, eadem studia amplexae, et oratio. Mihi sane ut peruersissime agere, et uoluptati suae indulgere ni-

P R A E F A T I O.

mium, uidentur, quibus non primi tantum iuuentutis anni, non dies aut horae aliquot, sed omne uitae tempus in his deliciis consumitur, sordentque alia seueriora quaeque studia; ita, honesto otio, quod literato homini interdum a curis grauioribus conceditur, uix iucundius ullum hisce bellariis inueniri posse pabulum, existimo. Nec ita ego unus existimo, sed, si quid ea in re exempla ualent, dudum aduersus aliorum obtrectiones fortiter munita est horum studiorum dignitas. Quam si et nos tueri pro uirili parte conamur, nihil aut indecorum nobis, aut a paterna uitaue uirtute alienum, commitimus. Nam, si aui, OTTONIS, memoriam id unum ab interitu uindicauit, quod Germanorum primus rei literariae historiam utilissimis Commentariis complecti, et in illustriori monumento ponere praeclaros eruditorum hominum labores, coepit, eandem-

P R A E F A T I O.

demque, si qua fuit, gloriam ad parentem, IOANNEM BURCHARDVM, uelut haereditate transmissam nouimus, nec his gratia tam salutariter coeptorum a posteris nulla habetur; iam satis mihi ad fauorem tuum paratam uiam arbitror, et hoc a parentibus mihi parto iure utor, ut, munusculis his literariis aliquem penes te locum fore, confidam prorsus. Quod ne secus, ac sperari, accideret, paterno uelut praesidio me communiui, et in laboris societatem uocaui eum, cuius non ignobile adeo noueram inter eruditos nomen esse. Neque enim plane nouus, quem tradimus, libellus est; sed, qui meminerit Dissertationis, *de Uiris militia aeque ac scriptis illustribus*, anno Seculi praesentis octauo a Parente meo, IOANNE BURCHARDO, et, quem is socium certaminis habuit, IOANNE CHRISTIANO BIEL, ortu Brunswicensi, in Academiam Academicam, publicum

P R A E F A T I O.

ingeniorum theatrum, productae, facillime is, quid sit libelli huius, quem luce iam publica donamus, intelliget. Sed, quod mutatam ualde eius Dissertationis faciem, formamque plane aliam, et maiorem longe molem, conspicias, eius rei causam et rationem omnem, age, breuissimis te uerbis edocebo Nimirum, quum de colligendis in integrum fasciculum *Dissertationibus* B. Parentis Academicis cogitarem haud ita pridem, a reliquis, quae sunt ab eo editae, seiungere hanc ipsam, in argumento literario uersantem, minimetunc constitutum mihi fuerat. Sed, quum in eo iam essem, ut hanc prelo committerem, inter legendum animaduerti, satis per se eleganter scriptam, a) sed ita simul comparatam esse, ut maioris Operis particula uerius,

a) Multis laudibus haec celebratur ab Auctoribus Diarii *Journal des Sav. A. 1706 M. Mai. p. 291 seq.*

P R A E F A T I O.

ius, quam suis numeris absolutum O-
us, dici posset. Etenim commemora-
ilia multa, et his ipsis, quae studiose
oacervata sunt a Parente, partem
maximam nobiliora longe, erudito-
um militum exempla hic desiderabam,
uae nisi cum ceteris coniungerentur
extre, facile, futurum, praevidebam,
it defectus hos molestissime ferrent
Lectores nostri. Itaque non lubens
antum, sed quadam etiam id exigente
necessitate, hanc ego spartam suscepi,
it ueteranam illam eruditorum
Martis filiorum cohortem lustra-
em denuo, et nouam eorum centuri-
am conscriberem. Quem quum mihi
laborem tam succedere ex uoto intel-
ligerem, ut intra tempus breuissimum
ad manum mihi essent copiae non nu-
merosae tantum, sed instructissimae et-
iam, quibus explicandis non sufficere
videretur loci, quo antehac constite-
rant, angustia; iam eo redactas uidi
(5 ratio-

P R A E F A T I O.

rationes meas, ut consilium pristinum, coniungendi haec cum reliquis Parentis *Dissertationibus*, dimittendum mihi, quantumvis inuito, esset. Effecimus adeo, ut, quae Academicae scriptionis modum olim non excefferant, in hanc iustam libri formam excreuerint, iamque suo quodam iure integrae *Bibliothecae* non indecorum nomen tueantur. Neque sic tamen uniuersum eruditorum militum exercitum in aciem eduximus, sed latent in insidiis grauis armaturae legiones multae, quas an succenturiare reliquis oporteat, tuum, Lector, fuerit, decernere. Sed forsân sât graues hae copiae, quippe ostensionales tantum, non ad pugnandum conscriptae. Quo nos defuncti hic sumus, uix operae pretium fuerit, laborem ostentare, quippe, si ex nostri uiribus ingenioli aestimetur, non leuem profecto, si cum aliorum facultatibus comparetur, nullum prorsus. Est mihi praeterea ea
spes

P R A E F A T I O.

spes certissima, si quid Musa nostra laude dignum praestitit, non obscurum id futurum his, qui cum optimi Parentis *Dissertatione* hunc libellum nostrum contenderint. Sed, si molestus nimis est labor iste, ut esse utique uidetur, leuiori negotio, quid mihi hic, quid parenti debeatur, ex signis† et*, quibus nostra a paternis distinximus, intelliges. Et, quod ad alterum quidem attinet, integrum id, si ita dici potest, capita, aut eruditorum militum exempla, adiuncta reliquis, ostendit; alterum ea notat, quibus illustrata partim, partim emendata sunt Parentis dicta. Sunt tamen et subinde mutata quaedam in Parentis uerbis, quae, utpote leuiores et uix digna scitu, signo nullo indicauimus: Non enim ex eorum sum numero, quibus tam sacrosancta habentur sua omnia, ut ex minutissimo uerborum apice magnam gloriam expectent. Ceterum, qua scribendi ratione usum

Pa-

P R A E F A T I O.

Parentem uides, ab eadem ne multum
nostra discreparent, sedulo cauendum
mihi duxi. Mihi enim omni gratia
destituti uidentur libri illi, quos nec re-
rum, nec uerborum, aequabilis iunctu-
ra commendat. Itaque prae ceteris
id diligenter egi, ut eorum, qui prae-
clara Martis et Musarum studia con-
iuncta tenuere, selecta maxime exem-
pla proferrem, illustrissimosque uete-
ris pariter ac recentioris aevi heroes
prodire in hunc uelut campum iube-
rem. Non enim dignos commemo-
ratione, nisi eos, putaui, quos utroque
et Martis et Musarum negotio aequa-
lem, eamque summam, consecutos
laudem noueram, nec, si obuium
quemque, aut ad bellicos labores inui-
to Marte uocatum, aut uix nomine co-
gnitum Apollini, huc arcefferem, ul-
lum dicendi facturus finem uidebar.
Exulare igitur opella hæc eorum mul-
tos, quos magno olim labore congesse-
rant

P R A E F A T I O.

nt Cl. GOTHOFREDVS UUAGNE-
 vs in *Dissertationum de Uiris Arte et*
arte claris triga, b) et UUOLFG.
 RVGERVS, Turnauiensis ecclesiae
 antistes, in *Catalogo mille Uirorum,*
arte et Arte illustrium, c) nolim, mi-
 ris, Lector. Fuerunt enim hi, ne
 uid diffimulem, in re non nimis gra-
 uilaboriosi nimium, ut inter sordidissi-
 mos calones magna Semidcorum no-
 mina conspicias. Sed haec nolim in
 lorum dicta contemtum putes, mihi
 uippe inspectorum non sine fructu
 nodam. Etenim, quod fatendum
 utique,

b) Harum prior Ulittembergae prodiit A. 1714,
 altera et tertia A. 1715. Et in animo fuerat olim
 Auctori clarissimo, coniunctim has cum accessi-
 onibus nouis edere; sed mutasse postea consi-
 lium uidetur, certe horum nihil, quod sciam,
 ad hunc diem praestitit.

c) Edidit hunc Erfordiae A. 1627. Exstat et *de*
Eruditis Militibus M. CHRISTOPH. GVIL.
 LOEBERI Academica Dissertatio, Ienae A. 1708
 publicata, sed quae magni exercitus non nisi
 paruam manum sistit, et cui iungere Auctor plu-
 res, nescio an unquam editas, desinauerat.

P R A E F A T I O.

utique, id mihi commodi attulit eorum
lectio, ut in cognitionem unius alteri-
usue uenirem, quem, non consultis illis,
ignorassem forte. Quae ita, uelim, in-
telligas, suppeditatam mihi ab his di-
cendi occasionem esse, non ipsam ma-
teriam ; quam hauriendam duxi ex
monumentis fide longe dignioribus,
cum magno saepe labore meo. Anim-
aduertes inprimis aliqua industriae
nostrae uestigia in his, quae spectant ad
antiquiora tempora, ubi non satis mihi
fuit, quod solent alii, FABRICIANIS
fontibus agellos nostros irrigare, sed
ex ipsis ueterum Scriptorum libris ma-
gno studio, quaecunque facerent in
rem meam, selegi. Quo factum, ut
magnorum hominum, quos aetas prisca
coluit, in uniuersam doctrinam merita
non diligentius tantum, sed copiosius
etiam, quam alibi usquam, hic sint ex-
posita, spondeantque haec nostra iis
omnibus, qui rei literariae sunt studiosi,
uti-

P R A E F A T I O.

itatem aliquam. Quo in nume-
si quid de nostris iudicare licet, ha-
da putarim ea esse, quae de praecle-
morum nominum, ARATI, ARCHI-
CHI, CORNIFICII, EVPOLIDIS, CORN.
LLI, GERMANICI, LESCHIDIS,
NGINI, LVCILII, NEARCHI, PLI-
DRVM, POLLIONIS, PVPILLI, RV-
LII, SPVRINNAE, SVETONII, THE-
HANIS, VALERII MAXIMI, alio-
nque, siue rebus bellicis, siue doctri-
xcellenti, commemorata sunt ple-
me. Sed nec recentiorum tem-
um ea est sterilitas, ut nihil hic in-
as, quo delectari possis, sed ita me
is ipsis, nisi spes mihi falsa blandia-
perfatum dices, ut ueritatem ma-
quam fabulas, confectatus, et, quae
u nec indigna, nec iniucunda sunt,
um maxime habuisse rationem ui-
r. Sed haec omnia, qualiacunque
;aequum iudicem te poscunt, nec,
fi

P R A E F A T I O.

si gratiae locus detur, suas maculas
dissimulant. Quarum si nihil hic a-
gnoscerem, iustas ob id ipsum impu-
dentissimae temeritatis poenas lue-
rem. Satis enim, quantum nostra
haec scribendi ratio distet ab ea, quae
assensu digna publico existimetur, ipse
cum sagaci quovis Lectore intelligo.
Quo magis rogandus mihi es, uanam
esse nolis, quam de te concepimus;
spem nostram, et in tutelam tu-
am receptum, rudem hunc Musae
nostrae partum, uenustatis decorisque
aliquid accipere a fauore tuo patiaris.
Ita uale, humanissime Lector, et, si
Deus nobis ad maiores conatus ro-
bur dederit, elegantiora his ipsis
propediem expecta.

PRAE-

PRAEMITTENDA.

PRVDENTIA, ET, QVAE
VDENTIAM PROMOUET,
VDITIONE, QVAM VTI-
MAM IN REBVS MILITARIBVS
TERES IVDICARVNT, NEC
NON DE INSTITVTI
RATIONE.

I.

Apientibus in bello consiliis multum
semper esse tribuendum, iam pridem
prudentiores existimarunt. Quod si
enim spatium respicimus praeteriti
oris, uidemus, plurimas orbis terrarum
s militarem prudentiam maximi sem-
ecisse, immo maximam uictoriarum
n ad eandem retulisse. Hoc multa
ntur testimonia, ab Autoribus antiquis
signata, multa numismata, tempo-
ae erepta, aliaque signa & symbola,

memorata.

Egregie ante omnia
A uerbis

uerbis haec expresit Poetarum princeps
HOMERVS, a) quando maximum illum
roem, Agamemnona, ita introduxit canit
tem:

Ἀς γὰρ ζεῦ τε Πατέρων' Ἀθηναίη καὶ Ἀργεῖα
τοῖστοι δέκα μοι συμφραδμόνες εἰεν Ἀχαιῶν,
τῷ κε τάχ' ἡμῦσαι πόλις Πριάμοιο ἀνάκτορ,
Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν αἴλῃσα τε περδομένητε.

Optat hic enim Agamemnon in expeditio-
nem militari magni momenti ad finem perdu-
cenda non decem Aiaces, uerum Nestore
nec illos solummodo, qui canitie uenerab-
les sunt & prouectiori aetate, sed eos poti-
simum, qui sapientissimis consiliis & rerum
gerendarum peritia inclarescant. His si as-
patus sit, nullum uel felicissimum rerum su-
arum successum desperat. Et, numisma
quidem quod attinet, ea potissimum huc re-
fero, in quibus non Aegyptii solum, sed
Graeci etiam atque Romani, dracones &
serpentes, utpote prudentiae symbola, si-
cros esse uictoriae uoluerunt. b) Quod at-
tem cetera signa attinet, notum est, Grae-
cos etiam heroibus suis fortitudine insigni-
bus dracones consecrassse, c) Romanos uer-
eodem inter cetera militiae signa recepto
hast

a) *Ιλιάδ. β. υ. 371 sq.*

b) *Uide EZ. SPANHEMIVS de Usu & Praestia Numism. Diff. III p. 125.*

c) *PLUTARCHVS in Cleom.*

astarum summitati aptauisse. d) Nullam certe aliam ob rationem, quam quod animalium istorum circumspectam prudentiam tam illustrioris, quam inferioris, conditionis militibus intuendam atque imitandam cum primis existimaverint. Huc quoque pertinere arbitror, quod Graeci Mineruam, siue Palladem, quae alias sapientiae Dea habebatur, bello praefecerint, eamque optimam & felicissimam militiae moderatricem esse, sibi persuaferint. Unde & apud Romanos Pompeius, prospere confecto triginta annorum bello, delubrum Mineruae consecratum & magnifice exornatum esse uoluit, e) & hoc ipso satis innuit, se omnem felicitatem, omnem rerum in Oriente gestarum magnitudinem, omnem denique uictoriam, ad sapientissimorum consiliorum sagacitatem uni-

A 2

ce

d) Conf. IUST. LIPSIVS *lib. IV de Milit. Rom. Dial. V. **)

*) Nemini ignotum id esse potest, qui legit AMMIANVM MARCELLINVM *lib. XVI*, CLAVDIANVM *lib. II in Rufinum*, & in *Nuptias Honorii & Mariae*, SIDONIUM APOLLINAREM in *Panegyri ad Anthemium*, & ALEXANDRVM AB ALEXANDRO *lib. IV Genial. dier. Cap. 2 p 869 seq.* Hinc dicti milites draconarii, quorum meminit UERTIVS *lib. I de Re Milit. Cap. 20*, & *lib. I Cap. 7 & 13*, item AMMIANVS MARCELL. *lib. 20.*

IANVS *Hist. Nat. lib. VII Cap. 26.*

ce referre. Denique hinc quoque fac esse crediderim, ut Insubres quondam bellis magni momenti suscipiendis aurea, quae immobilia uocabant, e ten Mineruae efferentes phalangi praerint. f)

II.

Quemadmodum vero ex iam dictis h obscurum esse potest, a uariis pop prudentiam in bellis gerendis maxime lem, imo necessariam, iudicatam, ita, ac lam obtinendam optimarum artium & l rarum studia egregie facere, nemo facile dubium uocabit. Recte omnino CASS DORVS, *Bellator*, inquit, g) *in literis inue unde uirtute animi roboretur*. Hae profe sunt, quae ingenium acuunt, quae pron uent & augent sagacitatem, quae audi adornant, adornatamque ad praeclara qu uis ineunda calcare quodam mirifico ra unt incenduntque. His subsidiis si militi si duces praefertim, instructi sunt, in cor

f) Si recte retulit ALEX. AB ALEXAND *lib. I Genial. dier. Cap. 11 p. 177. **)

*) Lege potius: *lib. IV Cap. 2 p. 369*, ubi & Crati & Neoptolemo Mineruam militiae signi in bello fuisse, refert; id quod EXPLVTA CHO didicerat. De Insucribus similia habet POLYBIVS *lib. 2.*

g) Apud GABR. NAVDAEVM *de Studio n litari p. 467, ed. Rom. 1637, 4.*

lis inueniendis promptiores, in exequendis paratiores, reperientur. Neque hoc ignorarunt uetusti orbis terrae populi, quos passim uiros literis & philosophia probe imbutos ad militiam delegisse legimus. Placet hic erudite ac eleganter differentem audire

GABRIELEM NAVDAEVM. *Minime, inquit, b) fortitudinem prudentiamque diuiserunt antiqui illi populi bellaces, & certis uicissitudinibus rerum imperiorumque potiri, apud quos nullus insigniter doctus exstitit, qui non esset miles, nec ullus miles strenuus fuit, qui non uicissim literatus haberetur, ut merito Sardonius, Aruogastim laudans, parem eum esse antiquis dixerit lingua manuque; notumque est illud Catonis in Originibus: Pleraque Gallia duas res industriosisime persequitur, rem militarem, & argute loqui. Et, amabo, quos duces habuit Romana Resp. nisi doctos Senatores? Quos Graecia, nisi Philosophos, Oratores, Poetas? Quos Galli, nisi Druidas & Magos? Quos Hebraei, nisi Iudices aut Sacerdotes? E quorum numero se ad militiam delectum fuisse, auctor est Iosephus in uita propria. His addi ueteres Danorum Poetae, Scaldi, possunt, qui, strenui bello uiri, fortia Regum gesta decantarunt. i)* Neque apud antiquos solum-

A 3

modo

b) Lib. cit. p. 463 seq.

i) Uld. TH. BARTHOLINVS lib. I Cap. 10 de Causis contentae a Danis mortis. *)

*) Qui addi meretur SAXO GRAMMATICVS lib. VIII p. 143, & Ccl. IO. DAU, KOELE-

modo fuerunt, qui utilissimam hanc animi & corporis operationum concordiam, mutue literarum & armorum foedere sancitam, obseruarunt, sed sequiori etiam & recentiori aetate inuenti sunt, qui eandem ueterum consuetudinem haud sine laude renouarunt. Vtrumque luculentius forte patebit, si ea, quae iam meditor, paullo penitius beneuolo Lectori introspicere placuerit.

III.

Operae pretium enim duxi, de illis, qui Militia aequae ac Scriptis, non minus olim, quam sequioribus temporibus, innotuere, pro ingenii modulo libellum conscribere. Et si enim generatim primum Milites Eruditos producere constitueram, attamen, quum nimium eorum deprehenderem numerum, *k*) institutum mutavi. Neque & eos hic

rvs in *Programmate* crudito *de Scaldis, suae Poetis gentium Arctoarum uetustissimis, Altorf. 1724 fol.* edito.

- k*) Vt pauca quaedam ex multis selecta exempla producam eorum, qui literas quidem armis coniunxerunt, scripta tamen post se non reliquerunt, ex Graecis huc referendi sunt *CRITIAS*, *) *DIO Syracusius*, **) *CONON*, *TIMOTHEVS*, *AGESILAVS*, *PHILOLAVS*, *CHABRIAS*, *PHOCION*, aliique magni imperatores, quos Apollinem & Marrem ardentissimo consociasse uinculo, hinc inde accipimus. Accedit *PHILOPOEMENES*, qui, s *vi*

reversandos existimavi Principes, qui scri-

ta referente, ἐκπαίδεξις fuit Ἀχαιοῶν, huc
 quiritum Magister, & legit βιβλία σοφῶντα.
 ἐνδοκίμων παρ' Ἑλλήσι, καὶ ὅσα ἐς πολέ-
 νων μνήμην, καὶ εἰ τι ἦδει ἔχειν διδασκαλίαν
 ἐκπαινεύματων. Conf. PLUTARCH. in
 Philopem. Ex Romanis nemo ignorat

LENTULOS, CRASSOS, METELLOS, cete-

rosque quam plurimos nobilissimos ac prae-
 clarissimos viros, lituis ac literis delectatos.
 His quoque addi possunt varii Caesares, alii-
 que Principes, qui pacis militiaeque studia
 non ipsi duntaxat diligenter simul tracta-
 runt, sed in aliis quoque summopere aesti-
 marunt; e quibus brevitatis ergo exsequio-
 ri aetate FERDINANDVM I, Caesarem, nec
 non MATTHIAM CORVINVM, Hunga-
 riae Regem, laudatissimum Budensis Bibli-
 othecae, quam hodie tamen inter deperditas
 deploramus, fundatorem nominasse, suffi-
 ciat. ***) Neque defuerunt ex ordinis Ec-
 clesiastici viris, qui, licet literis, iisque sacra-
 tionibus, fuerint imbuti, & muneribus quo-
 que sacris praefecti, haec tamen castra sua
 deseruere, & in aliena, quae Martis sunt,
 transgressi sunt. Ut fidem dictis faciam,
 haud abs re fuerit, nonnullos eius familiae
 breuiter indicare. Primo autem huc perti-
 nent varii Ecclesiae Episcopi atque Pontifi-
 ces, quos Uir de Iure Ecclesiastico meritis-
 simus, CASP. ZIEGLERVS, in ἑὶς θεοῦ ἔργῳ Ec-
 clesiastico, seu Episcopo milite, in veteri Eccle-

clesiastico, seu Episcopo milite, in veteri Eccle-

scripta quidem reliquerunt, & expeditiones bel-

*sia inuiso, Witteb. 1674, 4, passim ex probatae fidei Autoribus delineauit. Deinde his subiungere quosdam possemus sedis Pontificiae purpuratos. Sic enim de ALEXANDRO FARNESIO, Cardinale, ex GIACCONIO retulit ANTON. SANDERVS in Elog. Cardinal. sanctitate, eruditione & armis illustrum, p. 192. quod in acri illo & periculoso contra Protestantes in Germania bello cum duabus Italiae militum fortissimis legionibus, aliisque copiis, & mille cataphractis equitibus, legatus auxilio Caesar Carolo V venerit. Idem l. c. p. 213 seq. de MATTHAEO LONGO, ut IOUIO appellatur in Elogiis militaribus, uel, ut rectius, SANDERO contendente, dicitur, SCHINERO, memorat, quod maximi plausus Concionator, & exactae uirtutis Imperator, exstiterit. Denique IOANNEM VITELLESIVM etiam & OTHONEM TRUCHSES, pariter Cardinales, Martem secutos fuisse, ex citato SANDERO p. 229 & 265 seq. palam est. ****) Neque ignota sunt exempla recentiora BERNARDI A GALEN, Episcopi Monasteriensis, & Episcopi cuiusdam Murciae, quorum utrique, Ecclesiastica functione seposita, munus militare suscipere placuit. Et postremus quidem Regis Hispaniae, Philippi V, in bello, quod adhuc continuatur, comoda haud parum iuuit. Conf. Obseruat. Hist. Hamburgens. d. 1797 p. 10.*

alios suspiciis suis suscipiendas curauerunt,

44 *seq.* His memoratis, occurrunt adhuc, qui interferi merentur, alii ex ordine Ecclesiastico milites, PFEIFFERVS nimirum, Monachus, Apostata, seditiosus quondam THOMAE MUNTZERI, de quo in Dissertatione ipsa suo loco, in excitandis Thuringiae motibus affecta, nec non IO. DAU.

MULLERVS, primo sacerdos Oberuittachensis, & deinceps, quum in seditione, quae A. 1705 m. Nou. in superiori Bauaria erupit, Chamum in superiori Palatinatu occupasset, ridiculo, quem sibi ipse dederat, titulo *Florian Sigismund Maximilian Muller, Edler Herr von Althammerthal und Fronhofen, Brigadier, Commandant in Cham*, infamis magis, quam celebris. De utroque lege, si placet, Dissertationem *de Rustico seditioso*, quam sub Praesid. D. IMMAN. VUEBERI defendit GE. MELCH. HOFFMANN, Gieslæ, 1707, & conf. *Nou. Lit. Germ. A. 1707 m. Decembr. p. 424 seq. ******)

*) Quum nullum sit dubium, B. Parenti hic intelligi CRITIAM, unum ex triginta Tyrannis; non is in eorum numero ponendus erat, qui scriptorum nihil reliquere posteris. Huius enim si nosse Carmina partim, partim Orationes, aues, lege, quae profert F. A. BAYLIVS in *Biblioth. Graeca Lib. II Cap. 19* p. 143, & prae ceteris BAYLIVS in *Lex. Hist. P. I p. 935 seq.* Sed videtur adductus *in eam sententiam* Parens corruptis CICERO

runt, neque ipsi tamen castra secun-
fun

RONIS uerbis *Lib. II de Orat. Cap. 12: Μὴ
Lysiae scripta sunt, nulla Critiae;* ubi prae
nulla meliores Codices habent nonnulla.

**) At huius λόγους παρὰ πότον γενομένοι
PLVTARCHVS in limine Συμποσίου. Περι-
βλημ. & ad PLATONEM, aliosque, Epistola
SVIDAS memorat voce Δίων. Harum una
ad Dionysium profert IOACH. CAMER-
RIVS in Ἐκλογῇ ἐπιστολῶν Ἑλληνικῶν.

**) Ut ex innumeris, qui his iungi possent
uel unum nominem, IOTHARIVM, Fran-
corum Regem, tot bellis felicissime gestis i-
lustrem, peritissimum literarum fuisse, ne
docet DIONYSIVS, Monachus, in *Gestis Di-
goberiti, Regis Francorum*, cuius uerba pre-
fert B.G. STRVIVS in *Collectan. MSS.*
53. Sed & inter magnos Duces, literarum
fulgentes gloria, memorabile posteritati ne-
men erit EVGENII, Ducis Sabaudiae, impo-
ratoris post hominum memoriam maximi
Turcarum Gallorumque fulminis, quo ni-
minem literarum, & qui his studen-
tiam amantorem, & in priscis rei militaris mag-
istris, CAESARE, UEGETIO, & FRONTI-
NO, uersatorem, peritioremque linguarum
peregrinarum, esse, publica & constantissim
fama Europae loquitur.

**) His addo BENEDICTVM ODESCAI-
CVM, postea sub Innocentii XI nomine in-
ter Pontifices notum, quem in Sarmatia con-
tra Turcos fortiter pugnasse, testantur Cas-

uel speciale militiae imperium habuerunt.

dinalis SFONDRATVS in *Gallia vindicata*,
Diff. IV §. 1 n. 9, 10. MICRAELIVS in *Hist.*
Eccles. Lib. III Sect. 2 p. 828 seq. alique com-
 plures.

His accedit MARTINVS, Episcopus
 Turonensium notissimus, olim miles, qui,
 praeter *Professionem fidei* breuissimam, *Bi-*
bliothecae Patriae adiectam, *piam* magis, quam
doctam, scriptorum nihil reliquit. Eius ui-
 tam diligenter tradiderunt SVLPICIUS SE-
 UERVS, GREGORIUS *Turonensis*, PAVLINVS
 PETROCORIUS, NICOLAUS GERUASI-
 VS, UENANTIUS FORTVNATVS, & PE-
 TRVS FRANCISCVS CHIFFLETIVS.
 Constat etiam CZUUITTINGERI *Hung. liter.*
p. 232. At istos sacri ordinis uiros aliorum ci-
 uilis conditionis hominum magna agmina
 sequuntur, quorum uelut primipilos nomina-
 mus PETRVM BEITRICHIVM, de quo
 MELCH. ADAMIUS in *Uitis ICtorum p. 283*
seq. BARTHOLOMAEVM MARCHTAL-
 RVM, de quo FREHERVS in *Theatro p.*
1159 seq. CHILIANVM BRASTBERGE-
 RVM, de quo idem *ibid. p. 1105*, REINARD.
 HENR. A LAERBACH, quem idem profert
l.c. GEORG. AB HAVNOLD, de quo comme-
 morat I.C. EBERTVS in *Leorino crud. p. 16*,
 ADAMVM BIELSKY, de quo legendus NIC.
 HENELIVS in *Silesiogr. Renau. Cap. 7 p. 39 seq.*
 denique PETRVM GILLIVM, cuius memi-
 nit AMMARTHANVS in *Elog. Gall. p. 19, &*
ROLLIVS de Insign. Liter. p. 53 edit.
Munich.

runt. l) Necdenique de illis uiris sermo hic erit, qui castra quidem militaria secuti sunt ipsi, non tamen ut pugnarent, sed ut res bello gestas consignarent. m) Methodum quod atti-

l) Ex eorum numero est CLAVDIVS Caesar, sub cuius auspiciis Britannia a Romanis est occupata, quemque *Graecas* scripsisse *Historias* Τυρρηνικῶν XX, Καρχηδονιακῶν VIII, SVETONIVS memorat in CLAVD. Cap. 42. Conf. Auctores citat. a S. Reu. D. G. H. GOETZIO in *Principe Graece docto* p. 7; nec non ex Daniae Regibus ERICVS X, siue IX, ut ab iis appellatur, qui filium Christophori II, Dan. R. ERICVM pariter appellatum, quod nunquam, a Patre licet regio diademate ornatus, clauum imperii tenuerit, excludunt; quo regnante, expeditiones quidem bellicae susceptae sunt, quibus tamen ipse non interfuit. Scripsit autem praeclaram *Historiam de Origine Gentis Danorum, de Regibus eorundem, & rebus gestis, ad annum usque 1288 continuatam*, quae adhuc superest.

m) Tales fuerunt PHILAENIVS & SOSILVS, quos cum Hannibale vixisse in castris, & uitam eius descripsisse, CORNEL. NEPOS Cap. ult. in *Hannib.* testatur. Tales fuere etiam POLYBIVS atque PANAETIVS, quorum uterque uaria scripta consignavit. Ita autem de illis VELLEIVS Lib. I *Hist.* Scipio tam elegans liberalium studiorum omnisque doctrinae & auctor & admirator fuit, ut Polybium Panaetiumque, praecellentes ingenio viros,

atinet, in exemplis proferendis obseruandam, ordine Alphabetico uti commodum fuit uisum, quam alios quoque in similibus secutos esse uidimus.

† I. **P**Rodeat igitur, ita iubente literarum ordine, inter milites scriptis claros primo loco ALEXANDER ACHILLES, gente Prussus, stirpe oriundus praenobili, in exercitu Regis Poloniarum, Uladislai, equitum magister, & ab eodem Rege ad Persas, nec non postea ab Electore Brandenburgico ad Cosaccos, Legatus missus, qui, post uaria per Orientem suscepta itinera, in extrema paupertate mortuus est Holmiae A. 1675, plus quam nonagenarius. Extat eius liber, sermone scriptus nobis patrio, *de Causis terrae ac maris motus*. Sunt & alia ab eo composita, quae lucem publicam adhuc expectant, *Philosophia* nempe *Physica*, *Consilium bellicum contra Turcas*, hisque plura. a)

I.

ALE-
XANDEI
ACHIL-
LES.

II. **E**Xcipit hunc, qui primo loco merito ponendus erat, Rex Anglo-Saxonum, AELFREDVS, *) qui, Danis saepius acie uictis, uniuersae Angliae atque Cambriae imperauit. a)

II.

AEL-
FREDVS

Nam domi militiaeque secum habuerit. Ut PROCOPIYM, aliosque, in praesentia taceam.

a) Uide HENNINGIUM UUITTEN in *Diario Biographico* ad A. 1675.

*) Dicitur & ALFREDVS, & ALPHREDVS, & ALVREDVS.

a) Uid. IO. SPELMANNI *Uitam Aelfredi M.* *) *ed. Oxon. 1678 fol. Lib. I Cap. 101.*

Nam & A. 870 fratri Aethelredo, precibus unice intento, nondum Rex, insignem uictoriam comparauit, & uix ipse ad regnum peruenerat anno sequenti, quum fortissime cum
Danis

*) Longe ante SPELMANNVM eiusdem Regis uitam scripsit IO. ASSERIVS, *Meneuensis*, AELFREDI amicus, & ab eodem ad Episcopatum Sarisburiensem euectus. Hanc Tiguti primum A. 1575 prodiisse, perhibet VOSSIVS *de Hist. Lat. Lib. II Cap. 39 p. 317*; sed patet ex TH. HYDE *Catal. Biblioth. Bodlei. p. 8*, iam A. 1574 Londini a MATTH. PARKERO literis Saxonice, sed lingua Latina, editam. Eandem postea *Scriptoribus Anglicis, Normannicis, Hibernicis, & Cambriticis*, ex Bibliotheca sua editis, *Francos. ad Moen. 1603 fol.* adiecit GVIL. CAMDENVS, nec non *Scriptorum Historiae Anglicanae quinque T. II*, qui prodiit *Oxon. 1687 fol.* TH. GALE. Recentissime etiam *Oxonii A. 1722* editorem nacta est FRANC. UUISIVM. Eius Codicem MS. exstare in Bibliotheca Cottoniana, docet *Catal. MSS. Biblioth. Cotton. a TH. SMITHO editus, p. 67*. Haussit ex hac *Uita*, quaecunque de AELFREDO honorifice commemorat GER. IO. VOSSIVS in *Epist. ad Carolum, Magnae Britanni. Princ.* quae est numero *quinta* in *Epist.* VOSSII *p. 17*. Idem ASSERIVS *Annales* condidit *ab A 596 ad 914*, quorum Codicem MS. eadem Cottoniana seruat, ut patet ex *Catalogo p. 100*.

Danis pugnavit ad Uultunam. *b*) Hinc, postquam Danorum castra, citharoedi personam indutus, explorasset, illos cum parva manu adortus, A. 878 ingenti praelio uicit. *c*) Vt alia taceam fortitudinis eius documenta. Sed ad scripta eius ueniamus. Nihil dicam de praeclara illa *Regni Notitia*, quam uel ipse in tabulas retulit, uel ab aliis iussit referri, postea a GULIELMO UICTORE descriptam auctamque, & hodie sub titulo *Domes-Day-book* insignem. *d*) Nec immorabor *Praeceptis* & *Monitis*, quae sub nomine AELFREDI Regis in Cottoniana, *e*) aut *Parabolis*, eidem adscriptis, quae in Bodleiana Bibliotheca exstant, *f*) **) aliisque scriptis, ***) quorum com-

His *Annalibus* usi sunt Scriptorum Anglicorum, qui res gestas AELFREDI commemorarunt, bene multi. Extat & alia AELFREDI *Uita*, a ROB. POUUELL Anglice composita, & *Londini* edita A. 1634, 8.

b) Id. l. c. Cap. 28, 31.

c) Id. Cap. 56, 59.

d) Id. Lib. II Cap. 28.

e) Id. Cap. 45.

f) Id. Cap. 47 & p. 98 in not.

**) De his uerba sunt EALREDI *Ricuallensis*, quae profert IO. LELANDUS T. I *Comm. de Scriptor. Brit.* p. 150: Extant Parabolae eius, plurimum habentes aedificationis, sed & uenustatis, sed & iucunditatis.

**) In his numerantur *Leger Uisi* - Saxonum,

complura BALEVS g) & PITSEVS h) enu-
rant. BOETHIVM *de Consolatione* in I-
guam Saxonica tantā arte & elegantia tra-
tulit, ut auditores praelectum lacrymis p-
sequerentur; quam uersionem ADR-
NIVS uulgauit i). Pariter & transtulit G-
GORII, Papae, *de Cura Pastoralis* librum,
B

quas GVIL. LAMBARDVS edidit; & q-
rum vetustissimum Codicem Medimni-
uifum testatur IO. LELANDVS l. c. p. 1.
porro *Regum fortunae uariae*; *Dicta Sapi-*
tum, facetae & siles; *Collectanea Chronicon*
Latina; *Acta suorum magistratuum*; *Mam*
Meditationum, seu Enchiridion, cuius me-
nit GVIL. MEILDVNENSIS Lib. II de
gibus Angl. Cap. 15; *Breniarium legum T-*
ianarum, Graecarum, Britannicarum, Sa-
nicarum, & Danicarum, Decreta iudicior-
Saxonice scripta; GREGORII *Dialogi, & A-*
mutinae Leges, in Anglo-Saxonicum ser-
nem translatae. Uid CHRISTOPH. HEI-
REICHII *Pand. Brandenb. p. 46 seq.* De
que *Psalterii Dauidici Interpretationem*.
glo-Saxonicam inchoasse, sed ob mort-
praematuram non perfecisse, dicitur GV-
MEILDVNENSI l. c. Profert & *Orati-*
culam AELFREDI, quae Iudicum ignorantia
reprehendit, ASSERIVS in *Uita*.

g) *Catal. Script. M. Brit. Cent. 2 Cap. 7.*

h) *de Script. Illustr. Angl. p. 170.*

i) *Uid. Uit. Aelfredi cit. p. 166 in not.*

Bodleiana conspicuum, ****) eiusque exemplar cuilibet Ecclesiae Cathedrali destinavit; k) & PAULI quoque OROSII *Historiam*, cui titulus *Hormesta*, ea quidem libertate Saxonice uertit, ut quaeuis pro arbitrio adderet, mutaret, interpolaret, & nauigationum aliquot, Boream uersus institutarum, Commentarios adderet. l) Vnde fallitur UULHELMVS NICOLSON, qui, praeter fragmentum *Historiae Regum Uuest-Saxoniae*, m) & uersionem BEDAE, nihil ex AELFREDI operibus superesse, credidit. n) Quid de BEDAE uersione existimandum sit, lubet optimi iudicis, G. HICKESII, uerbis eloqui: *Nil Regis uersionibus perfectius dici potest. Bene Deus! Quam in illis natiuus, facilis, & simplex sermo, praecipue in Ecclesiasticae Historiae Bedae paraphrasi, cuius augustissimum Autorem, siue dictionis in ea puritatem, siue perspicuitatem stili, siue hypotyposin illam miram, qua res omnes quasi ob oculos legentis ponit, spectes, Caesari in dicendo aequalem cense-*

****) Libri hunc titulum exhibet *Catalogus Biblioth. Bodlei. p. 8: Alfredi Praefatio in Pastorale Gregorii, Papae, Saxonice & Anglice. Lugd. Bat. 1597, 8.*

k) G. HICKES *Thef. Lingu. Sept. T. II p. 70 seq.*

l) Id. l. c. p. 85. Conf. *Act. Er. 1706 p. 105.*

m) Extat in *Append. IV ad Vit. Aelfredi cit.*

n) *Engl. Hist. libr. T. I p. 119.*

cenſebis. o) Edidit BEDA cum hac *uerſio-
ne* doctiſſimus UUELOC *Cantabr.* 1644, *fol.*
****) qui eam quidem AELFREDO non au-
det aſſerere. p) Oxoniensem Academiam
hic AELFREDVS ſiue inſtituit, q) ſiue in-
ſtauravit. r) *****) Deceſſit uero anno cir-
citer 900.

III. Iam

v) *Praef. ad Gramm. Angl. Sax. p. 12.*

****) AELFREDI *Saxonice uerſio Eccleſiaſticae
Hiftoriae* BEDAE ab ABR. UUELOC pri-
mum *A. 1643 Cantabr.* poſtea, una cum
Legibus AELFREDI, Saxonice ac Latine,
A. 1644 ibidem publicata eſt. Uld. HYDE
*Catal. Biblioth. Bodlei. P. I p. 8, & P. II
p. 253.*

p) NICOLSON *l. c. T. II p. 37.*

q) Ita IO. SPELMANNVS ſtatuit in *Utr. cit.
Lib. II Cap. 64, & Lib. III Cap. 20 ſeq.*

r) Etiam ante AELFREDI tempora floruiſſe
Academiam, probare conatur ANTON.
UWOOD *Hift. Vn. Ox. Lib. I p. 13, & Lib.
II p. 307 ſeq.*

*****) AELFREDI in Academiam Oxonien-
ſem merita dignis laudibus proſequitur IO.
INETT in *Orig. Angl. Cap. 16.* Illud cer-
tum, in urbe, cui nomen Uadi Iſidis, Aca-
demiam ab eo *A. 879* inſtitutam; id quod
ex ASSERII *Uita Aelfredi*, MARIANI
SCOTTI libro *de Geſtis Regum Anglorum*, &
IO. ROSSI libello *de Academiis Britanni-
cis*, copioſe ediſſerit IO. LELANDVS *l. c. p.*

III **I**Am ex Graecis caput extollit grandi-
 Iloquus ille & ἐπιβουέρας a) cothurnato-
 rum parens, **AESCHYLVS**, EUPHORIO-
 nis filius, & uirtute bellica, & scriptis Tra-
 goediis, clarissimus. Bellicam quidem quod
 uirtutem attinet, non ea solummodo in na-
 ualibus praeliis emicuit, ad Artemisium, Eu-
 boeae promontorium, & Salaminem, duce
 Themistocle, commissis, sed antea terrestri
 etiam in campo Marathonio Olymp. LXXII
 facto, ubi una cum aliis fortissimis uiris ui-
 ctor

146 seq. Addam hoc loco bina de AEL-
 FREDI erga literas amore testimonia ho-
 norifica; alterum ASSERTI in Vita eius:
*Die, noctuque, quandocunque liceret, suos ante
 se libros recitari iussit. Non enim unquam
 sine aliquo eorum se esse patiebatur; qua-
 propter pene omnium librorum notitiam ha-
 buit. Et paullo post: Haec propria & usi-
 tatissima illius consuetudo, die, noctuque, inter
 alia omnia mentis & corporis impedimenta,
 aut per se ipsum libros recitare, aut, aliis re-
 citantibus, audire.* Alterum ROGERI
 HOVEDENI in *Annalibus*: *Hic Poetarum
 Saxoniorum peritissimus, in Dei seruitio ni-
 gillantissimus, & in exquirendis iudiciis di-
 fertissimus.* Conf. LELANDVS l.c. p. 150 seq.
 a) Ita audit ARISTOPHANI, obseruante
 SVIDA in u. ἐπιβουέρας, ex ARISTO-
 PHANIS Scholiasta ad *Ran.*

Etor incredibili uirtute decertauit. Cui
 uictoriae gloria adeo infederat menti ipsi
 atque inueterauerat, ut, quum finem sibi u
 tae instare, praesentiens, res praecipuas sua
 in uita gestas, carmine, ut ita loquar, cy
 gneo describeret, ceterorum factorum ex
 gua, immo nulla, cum laude fecerit mentie
 nem, in pugna autem Marathonica suam ip
 uirtutem haud perfunctorie celebraueri
 PAVSANIAS ait: καὶ δὴ καὶ Ἀισχύλος, ὡς
 τῆ βίᾳ προσεδόκατο ἡ τελευτῇ, τῶν μὲν ἄλλ
 ἠμνημόνευσεν ἑδενὸς δόξης ἐς τοσῶτον ἥκων ἐπὶ πε
 ῆσιν, καὶ πρὸ Ἀρτεμισίᾳ καὶ ἐν Σαλαμῖνι ναυμα
 χήσας. Οὐ δὲ, τότε ὄνομα προτεθὲν, καὶ τὴν πόλ
 ῆγραψεν, καὶ ὡς τῆς ἀνδρείας μάστιγας ἔχοι
 Μαραθώνιον ἄλσος, καὶ Μῆδων τῆς ἐς αὐτὸ ἀπ
 βάντας. b) Qui PAVSANIAE locus quum
 partim haud satis recte perceptus ab inte
 pretibus c) uideatur, aliam explicatione
 tei

b) Uid. PAVSAN. in *Attic. p. 35 edit. Ku*

c) Ita enim uestit ROMVLVS AMASAEV
 "Hinc praecipue, ut credam, adducor, qui
 "AESCHYLVS, quum prope iam esset, ui
 "uita decederet, qui de se ipse ante profl
 "conticuerat, uir tanta in Poesi nominis c
 "lebritate, cuiusque uirtus naualibus pra
 "liis ante Artemisium & Salaminem enitu
 "rat, de Marathonica pugna quum suum ca
 "menederet, in ipsa operis fronte suum
 "patriae nomen inscripsit: Marathoniu

tenemus: *Hinc certe etiam AESCHYLVS, quum vitae sibi finem propius adesse sensit, carmen in sui ipsius memoriam composuit, in quo aliarum rerum ab ipso gestarum sine omni laude meminit, quum inter alia scilicet ad ea perueniret, quod prope Artemisum & Salaminem naualibus interfuerit prodeliis. Hic uero, quum Marathoniae pugnae memoriam celebraret, non solum nomen suum interseruit una cum patria, sed etiam ad rem magis exaggerandam testes uirtutis suae Marathonium nemus, & Persas, qui illuc descenderant, appellauit. Quibus ex uerbis *) an colligere liceat, monumen-*

enim saltum, & Persas, qui illuc descenderant, suae uirtutis testes citat.

- *) Non tam ex his PAVSANIAE uerbis, quam ex aliis ATHENAEI *Lib. XIV Deipnos. p. m. 627* constat, Inscriptionem hanc sepulcralem ab ipso AESCHYLO compositam, destinatamque sepulcro suo fuisse. Ad quem locum uide CASAVBONVM in *Annot. p. 899*. Nihil tamen ea de re ex antiqua AESCHYLI Uita Graeca, quae Tragoediis eius praemissa legitur, intelligas. Verba ATHENAEI haec sunt: ὁμοίως δὲ καὶ Ἀισχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν ἔδεν ἤτλον ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐπιγράψῃναι ἤξίως μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας.

numentum, quod in eius memoriam habemus, sibimet ipsi composuisse AESCHYLVM, eiusque rationem hoc loco PAVSANIAM habuisse, ut uiri doctissimi, IOACH. KVNIVS, d) & BÆLIVS, e) animaduertere uoluerunt, quibus adstipulari etiam uidetur Cl. FABRICIVS, f) ego quidem non uideo. Ita autem Epitaphium illud sonat :

Αἰχῦλον Ἐυφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 Μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
 Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον μαραθῶνιον ἄλσος ἀν' εἶποι,
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπισάμενος.

Licet enim ibi pariter nomen AESCHYLI una cum patria nominetur, & ad Marathonem fortiter ab eo pugnatum memoretur, nulla tamen plane mentio fit pugnarum naualium, ad Artemisium & Salaminem commissarum, quarum tamen in carmine isto, cuius PAVSANIAS meminit, mentionem, licet sine omni laude, factam esse, idem PAVSANIAS diserte testatur. Adde, quod ipse PAVSANIAS hymnum istum nusquam monumentum nominet sepulcrale, sed tale potius carmen indicare uideatur, quo AESCHYLVS ipse facta sua consignare, &

Ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον μαραθῶνιον ἄλσος ἀν'
 εἶποι,
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπισάμενος.

d) *Ad PAVSAN. l. c.*

e) in *Dictionary. p. 1168 edit. secundae.*

f) *Bibl. Graec. Lib. II Cap. 16 p. 587.*

& relinquere posteritati, voluerit. Sic enim
 & H O R A T I V S Odam quandam g) compo-
 suit, qua nominis sui nunquam intermori-
 tui famam, ex Poesi impetratam, ipse decan-
 tat, quam tamen nemo facile dixerit monu-
 mentum, eius sepulcro impositum, existi-
 tisse. Ceterum non ipse modo A E S C H Y-
 L V S uirtutem bellicam, in praelio Maratho-
 nio declaratam, laudauit carmine, sed, ut ex
 antecedentibus colligere licet, ciues Gelae,
 urbis in Sicilia sitae, ubi mortuus est, monu-
 mento honorarunt. Quin ipsos quoque
 Athenienses fortitudinis eius admiratio ita
 rupit incenditque, ut, licet aliquando par-
 tem ab iis gratiam inierit, & διὰ τὸ πε-
 σῆν τὰ μέγα ἐπιδευκόμενα αὐτῷ, uel ob colla-
 psa theatri tabulata, ipso tragoediam re-
 praesentante, in Siciliam aufugere debuerit,
 h) nihilo minus ipsi, iam dudum mortuo, ni-
 fallitur P A V S A N I A S, statuam erexerint, ei-
 demque Inscriptionem, qua iam antea re-
 rum ad Marathonem ab ipso gestarum me-
 moria colebatur, addiderint. P A V S A N I A E
 uerba haec sunt: i) Τὴν δὲ εἰκόνα τῇ Ἀιγύλῃ
 πολλῶτε ὑπερον τῆς τελευτῆς δοκῶ ποιηθῆναι, καὶ
 τῆς γραφῆς, ἣ τὸ ἔργον ἔχει τὸ ἐν Μαραθῶνι.
 Quemadmodum itaque exinde satis super-
 que

g) Lib. III Carm. Od. ult.

h) Uid. SVID. in 4. Ἀιγύλῃ.

i) in Attic, p. 49.

que patet, quod Martem secutus, palmam haud ignobilem reportarit, ita Musarum quoque castra amans, longe plura *inivna* canendi occasionem habuit. SVIDAS k) enim de ipso testatur, quod in tragoediis octies & uicies, uel, ut alii uolunt, decies ter, supremus discesserit. Cetera, quae de AESCHYLO nostro, ipsiusque *Tragoediis*, tam adhuc exstantibus, quam deperditis, aliisque scriptis, memoratu digna obseruauit CL. FABRICIVS, hic repetere, superuacaneum esse, plane existimo. **) Natus est Olymp. LXIII, denatus Olymp. LXXVIII. Nihil addo, praeter elegans de ipso eruditissimi HEINSII l) elogium, ab instituto nostro haud alienum, quod ita sese habet: *Laude militari maximus uir, Aeschylus, libertorem totius Graeciae animum ad hoc institutum (Trag.) quum afferret, paria dixit, ac fecit. Sane ad tubam etiam scripsisse credas. Adeo sublimis in oratione ac grandis, uerbisque, quibus utitur, ipsis prope par rebus, heroicam & audacem dictionem effundit.***)*

Seculo

k) l. c.

**) Omnium praestantissima AESCHYLI editio est illa, quae Londini A. 1663 cura TH. STANLEII prodiit in fol.

l) in *Dedicat. Senec. Tragoed.*

***) OLAO BORRICHIO *Diff. II de Poet. Lat. p. 29 Epitheta eius, ut militaris animi,*

IV. **S**ECULO post Christum natum VI in IV.
 Ecclesia Rauennate floruit A-AGNEL-
 NELLVS, miles primum, postea A. DXL LVS.
 auennae sub Ecclesia Diaconus, tandemque
 usdem Ecclesiae Archi-Episcopus. Mor-
 nus est A. DLXVI, ætatis quarto & nonagesi-
 mo. Praeter *Epistolam ad Armenium de Ratione*
dei, Arianorum doctrinae oppositam, exstat
 riptorum eius, quod scimus, nihil. Huic *Epi-*
stolae locus datus in SICHARDI *Antidoto*, HE-
 OLDI *Haeresiologia*, & *Bibliothecis Patrum*
ignaeanis, tam Colonienfi, quam Lugdu-
 enfi maxima. Prodiit etiam cura IO. A
 VGGER Helmestadii A. 1613, 8; cum ANA-
 ASIA, Patriarchae Theopolitani, & CYRIL-
 Alexandrini, *Compendiaria orthodoxae fidei*
positione. Sed eam simul notatam leges
Indice expurgatorio, tam SANDOUALII,
 iam SOTO-MAIORIS. De ea, lege, si
 ipis, quae protulit BACCHINIVS. a)

V. **I**N theatro hoc eruditorum militum V.
 personam principem agit HENRI- HENR.
 VS CORNELIVS AGRIPPA, in- CORN.
 gne Seculi XVI decus, uir ingenio & do- AGRIP-
 ctri- PA.

plerumque audaciora, conceptus immodici,
 uocantur.

a) T. II Uitar. Pontif. Rauennat. Agnelli p.

190. Conf. Neuer Bücher-Saal T. I Sect.

III p. 226.

Strina maximus, etsi ob id ipsum literatorum suae aetatis infelicissimus. Huic enim, quod olim multis, contigit, ut, quum super uulgo sapere ei datum esset diuinitus, in suspicionem Magiae penes plebem imperitam ueniret, nec ad lectionem librorum eius, nisi cum sacro quodam horrore, quisquam accederet. Maiorem tamen a posteris, quam sua, aetate praeclare scriptorum gratiam tulit, suntque hoc ipso tempore eorum plurimi, qui ducem IO. UIRORVM, a) BAEIUM, b) aliosque praestantissimos scriptores multos, secuti, in summo pretio habendos partim de Philosophia occulta, partim, quoscunque edidit, libellos, putant. Nec defuere tamen superiore aetate, quibus in uiris maximis poneretur CORNELIVS, *homo ardentis ingenii, uarias lectionis, & multae memoriae, in omni genere rerum vituperans mala, laudans bona*, DESERASMO, c) *doctissimus Mathematicus* IVL. CAES. SCALIGERO, d) & *literarum literatorumque omnium miraculum* LVD. UIUI, appellatus. Scripta eius, numero multa, & uulgo notissima, cum saepius, tum emendatissime Lugduni Gallorum in unum collecta corpus prodierunt A. 1580, Tomi II, & III.

a) de Praestigiis Daeemonum Lib. II Cap. 5.

b) in Lexic. Histor. T. I p. 104 seq.

c) in Literis ad Abelem Colsterum.

d) in Scaligeran. I.

Is prima ardentissimi ingenii tit^uinia posuit in castris Imperatoris, Maximiliani I, cui & olim fuerat a secretis, annosque complures in Italia armorum suorum uim expertus est. Non id teste certiore constare, quam AGRIPPA ipso, potest, qui gloriose satis: *Certe plures iam annos, Caesario iussu, atque ex officio meo, miles. Caesaria, regiaque castra secutus sum, pluribus conflictibus haud segniter interfui, ante faciem meam praecedebat mors, & ego insequabar minister illius, dextra mea prona in sanguinem, sinistra mea dividebat spolia, uenter meus de praeda saturatus est, & gressus pedum meorum super cadauera trucidatorum, factusque sum memor mei decoris, & totus tartarea interquinatus sum umbra.* Nec inter gregarios milites pugnavit, sed, quod ipse in *Orations*, Ticini recitata, testatur, integrae cohorti praefuit. Si fides habenda MELCH. ADAMI, f) septem annos militiae operam dedit; sed, quum horum terminos idem scriptor g) inde ab A. MDVIII ad MDXV constituere uidetur, in eo erroris conuictus est a Baelio; b) nec id in-

c) in *Epist. 19 Lib. II.*

f) in *Uitis Medicorum p. m. 7.*

g) Non enim, quod l. c. nota C) Baelius perhibet, id primum a PAVLO FREHERO traditum, quum id margini utique adscriptum sit in libro ADAMII.

b) l. c.

iniuria, ~~quod~~ m, A. MDVIII iter ab AGRIPPAM
 susceptum in Hispaniam, ex eius *Epist. 10 Lib. I*
 & A. MDIX Dolae egisse, ex eiusdem *Epist. 11*
Lib. I appareat. Ut uero, quam in Musarum
 studiis posuit, industria summos ei Do-
 ctoris utriusque Iuris & Medicinae hono-
 res, sic gloriosa Martis negotia Equitis Au-
 rati insignia, peperere. Iterum ipso teste
 utamur, cuius i) uerba haec sunt: *Utriusque*
Iuris & Medicinarum Doctor euasi, antea et-
iam Auratus Eques; quem ordinem non pre-
cario mihi redemi, non a transmarina peregrina-
tione impudenti insolentia surripui, sed in pu-
blicis praeliis, media acie, bellica uirtute, com-
merui. Fallitur adeo PAVLVVS IOUIVS,
 homo, ut in alios multos, ita in AGRIPPAM,
 maledicentissimus, qui *eruditionis ergo a Cae-*
sare equestris ordinis dignitate honestatum di-
cit. k) Rem eandem post AGRIPPAM te-
 stantur ADAMI, l) & BAEIIVS. m) Habet
 etiam, quae huc spectent, GEORGIVS FRI-
 DERICVS RAV in Dissertatione *de Henrici*
Cornelii Agrippae, eruditorum portenti, uita,
factis, & scriptis. n)

AGRIP-

i) in *Epist. 22 Lib. VII.*

k) in *Elogiis uir. doct. p. m. 232.*

l) *l. c.*

m) *l. c. p. 104. not. D.)*

n) §. 5 p. 9.

AGRIPPAM, ut ordo noster iubet, sequitur **ALCAEVUS**, *Mitylenaeus*, VI.
ALCAEVS. tragico, eiusdem nominis, Atheniensi, cum mentionem faciunt **SVIDAS** & **MACROBIVS**, a) & **Epicuræo**, quem a Romanis urbem fuisse, **AELIANVS** b) testatur, distinguendus. *) E bello tamen parum laudis retu-

a) *Lib. V. Saturn. Cap. 20.*

b) *Lib. IX Cap. 12 Var. Hist.*

*) Is, quum poetica facultate paucis esset secundus, longe tamen his Musis truculentum Martem praetulit, quumque nobis in Carminibus suis imaginem sistit domus suae, hanc magni exercitus armamentarium potius, quam domicilium poetae, putet. Refert nobis hos uersus **ΑΤΗΝΑΕΥΣ** in *Deipnosoph. Lib. XIV p. m. 627*, dignos utique, quos excerpamus inde:

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ
 Πᾶσα δ' ἄρ' ἐκ κοσμήσεται ζέγῃ,
 Λαμπραῖσι κυνέαισιν κατ' ἄν.
 Λευκοὶ καθύπερθεν ἵπιοι λόφοι
 Νεύκῳ, κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα.
 Χάλκεια δὲ πασσάλοις κρυπτοῖσιν
 Περικείμεναι λαμπραὶ κναμίδες
 Ἐκπὸς ἰσχυροβελές θώρακές τε νέω λίνῳ
 Κοῖλαί τε κατασπίδες βεβλίμενον.
 Πὰρ δὲ χαλκιδικαὶ σπάθαι,
 οὐδὲ ζώματα πολλὰ καὶ κυππαλίδες,
 καὶ ἐστὶ λαθεῖσθαι ἐπειδὴ
 καὶ ἐπὶ ἔργον ἔσταμεν τότε.

retulit. Quum enim ciues ipsius de Sigae urbe cum Atheniensibus dimicarent, & Atheniensenses in praelio euaderent superiores ALCAEVS noster, abiectis armis, fuga salutem quaesivit, quae postea Atheniensenses in templo Mineruae suspenderunt. HERODOTVS: c) Πολεμεόντων δὲ σφῶν (Μιτυληναίων καὶ ἄλλα πολλὰ παντοῖα ἐγένετο τῇσι μάχησι· ὃ δὲ δὴ καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής, συμβολῆς γενομένης, καὶ νικούντων Ἀθηναίων, αὐτὸς μὲν Φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὄπλα ἴχθυσιν Ἀθηναῖοι, καὶ σφῶν ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ. **

Quam calamitatem ALCAEVM uersibus mandasse, eosque Mitylenen ad Melanippum, amicum, misisse, idem HERODOTVS eodem loco his uerbis indicat: Ταῦτα δ' Ἀλκαῖος ἐν μέλει ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μιτυλήνην ἐξέρχεται.

Quem in locum, passim, ut uidetur, mutilatum, conferri meretur CASAVBONVS in *Animaduers. in Athenaei Lib. XIV Cap. 6 p. 398 seq.*

c) in *Terpsich.*

**) Rem eandem refert STRABO *Lib. XIII p. 412 seq.* HERODOTO hanc de fuga ALCAEI relationem, tanquam ALCAEO parum honorificam, uehementer exprobrat PLVTARCHVS in libro *de Herodori malignitate p. m. 855*, etsi rem ipsam negare haudquaquam ausus, ut frustra sibi persuascerat PETR. GVALTER. CHABOTIVS in *Commentar. ad Horatii Od. 13 Lib. II.*

ἐκγγελλόμενος τὸ ἐαυτῷ τῷ πάθος Μελανίππῳ
 ἀνδρὶ ἐτάρῳ. Sed non hos tantum uersus
 reliquit, sed ei PAVSANIAS d) etiam tribuit
 ἕμνον τὸν ἐς ἑρμῆν, & alio loco e) προοιμίας
 ipsius meminit τῷ ἐς Ἀπόλλωνα. Immo SVI-
 DASETIAM appellat ipsum *quintum scriptorem*
Comoediae antiquae, & tribuit illi decem Dra-
 mata, quorum sex ἀδελφοί, scilicet *μηχενομή-*
ται, Γανυμήδης, ἐνδυμίων, ἱερὸς γάμος, καλλιζώ,
 atque παλαίστρα, ex ATHENAEO, POLLUCE,
 PRISCIANO, diligenter Cl. FABRICIVS f)
 innotauit. Haec omnia tamen Carmina,
 una cum Commentatoribus eorum, g) prae-
 ter pauca fragmenta quaedam, quae ab
 HENR. STEPHANO cum ceterorum Lyri-
 corum Carminibus impressa prostant, tem-
 poris iniuria perierunt. De stilo eius au-
 diamus QVINTILIANVM. h) ALCAEVS,
 inquit, in parte operis merito aureo plestro
 donatur, qui, Tyrannos in seclatus, multum et-
 iam

d) in *Achaic*. p. 574.

e) in *Phocic*. p. 817.

f) *Bibl. Graec. Lib. II Cap. 19 p. 634.*

g) Sic enim HORAPOLLON, Grammaticus,
 Alexandriae in Aegypto, & postea Constan-
 tinopoli, docens, ὑπόμνημα reliquerat ad
 Alcaeum, & DRACON, Grammaticus Stra-
 tonicensis, scripserat περὶ τῶν Ἀλκαίῃς μέ-
 τῳ. Uid. SVID. in κ. Ὁραπόλλων &
 Δρακόν.

h) *Instit. Orat. Lib. X Cap. I.*

iam moribus confert, in eloquendo quoque uis, & magnificus, & diligens, plurimum Homero similis; sed in lusus & amores delit. HORATIVVS i) appellat *Comoenas* CAEI *minaces*. Quam ignominiosos aut titulos in PITTACVM congefferit ALCA noster, ex LAERTIO k) satis notum De supplicio eius legi merentur, q ISAACVS VOSSIVS ad *Catullum* l) ob uauit. ***)

VII. †VII. **H**Aud obscurum fuit Sec. XVI
IO. ter SOCINI asseclas nomen l
PAVL. ANNIS PAULI ALCIATI, Mec
ALCIA- lanensis, a) qui, primis iuuentutis suae ti
TVS. ciniis inter arma positis, cum LAELIO
CINO, aliisque nonnullis, conferre de re
sacris coepit, & sectae Anti-Trinitarior
prima fundamenta iecit. Eius quae po
in Polonia fata fuerint, & quos de se rur
res excitauerit, uide, si placet, apud s

i) *Lib. IV Carm. Od. IX.*

k) in *Uit. Pittac.*

l) p. 42.

**) De ALCAEO diligentissime egit B.
LIVS in *Lex. Crit. T. I p. 133 seq.*

a) BAEIVS in *Lex. Hist. T. I p. 139*; Pe
montanum dicit SANDIVS in *Bibl. A
trinit. p. 27.*

IVM *b)* & BAELIVM. *c)* Obiit Gedani, & *bissolas* reliquit, *ad Gregorium Pauli A. 1564* 1565 Husterlitzii scriptas, quibus ei doctrinam, de Christo non ante Mariam existentem, uehementer commendat. Nec dubium est, de simili argumento scripta ab eo hiscra esse. *d)*

VIII. AD ALCIBIADEM progrediamur, CLINIAE filium. Hunc Atheniensem, postea Lacedaemoniorum, dein Persarum, denique rursus Atheniensem, fuisse ducem, & multa terra marique praeclara gessisse, ex THUCYDIDE, PLVTARCHO, EPOTE, atque IUSTINO, aliisque passim, notissimum. In tractandis literis, & Philosophiae studiis, praeter SOPHILVM, usus est CRATE, *a)* qui tanto ipsius amore exararat, ut, quum commilito ipsius esset in praedio ad Potidaeam, & grauiter uulneratum ALCIBIADEM uideret, ante eum profiliens, ipsum ab hostium ui & potestate factum retum conseruarit, *b)* ita, ut haud immerito dicere

VIII.
ALCIBIADES.

b) *l. c.*

c) *l. c.*

d) SANDIVS *l. c.*

a) Uid. SUID. in 'Αλκιβιάδης. *)

*) Adde XENOPHONTEM 'Απομνημ. Cap. 2 m. 13, & CORN. NEP. in *Alcib.* Cap. 1.

., Vt ipse ALCIBIADES haec exponens in-

dicere liceat, ALCIBIADEM SOCRATI
sum esse protectore in campis, & doct
in Lycao. Rhetorem atque Philosoph
eum appellat SVIDAS. c) *) Et, CICE
NIS aevo adhuc *Orationes* quasdam eius
titisse, exinde colligas, quod idem CICE
in *Libro III de Oratore*, d) praeter PE
CLIS atque THVCYDIDIS scripta, ALCIB
DEM quoque laudat, quod *subtilis fue*
acutus, brevis, sententius magis, quam uer
abundans.

IX. ALEXANDRVM M. orbis ter
LE- Monarcham, cuius res gestas hu
ANDER facile cum aliis, nec euentuum magnitu
M, ne, nec numero praelibrum, nec uariet
bellorum, nec celeritate conficiendi, con
ras, si scripta, quae sub nomine eius
cu

roducitur a PLATONE in *Sympos. p.*
edit. Lugd. 1590.

c) L. c.

*) CORNELIO NEP. in *Alcib. Cap. 1 disertus*
citur, ut inprimis dicendo ualeret, memoi
que, tantam fuisse commendationem oris,
que orationis, ut nemo ei dicendo posset r
stere. Ex XENOPHONTE autem L. c.
scimus, annos nondum uiginti natum, ci
PERICLE, tutore suo, de legibus disse
isse docte & grauit.

d) p. 211 edit. Paris. 1606 in 4.

umferuntur, genuina essent, a) *) pariter
ut referri posse, nemo profecto in dubium
vocaret.

Sed mittentes illum, ad AMMIA- x.
SNVM nos conuertimus MAR-AMMIA-
CELLINVM, Antiochia oriundum, NVS
quippe qui meliori iure hic adscribendus MAR-
idetur. Testes huius rei esse possunt non CELLI-
lum variae ipsius expeditiones tam in O-NVS.
entem, quam in Occidentem, temporibus
onstantii, & Iuliani, Caesarum, susceptae,
amo praelia obsidionesque, quibus luculen-
r satis uirtutem bellicam declarauit, **) sed
arti-

a) Conf. de iis FABRIC. *Bibl. Graec. Lib. II*
Cap. 10 p. 415 seq. & Lib. III Cap. 3 p. 204 seq.

*) Sunt tamen uiri prorsus eruditi, qui, du-
bium uix superesse, existimant, quin tribu-
endae sint ALEXANDRO, quarum HESY-
CHIVS passim, maxime in *u. Ἀγωνιστοὶ &*
σχοῖδος, meminit, *Epistolae*; in quorum nu-
mero esse uideo Magnificum ac S. Reu.
UAL. ERN. LOESCHERVM in Dissertatio-
ne elaboratissima, *de Scriptis Principum*,
praesertim Germanorum, quam edidit
Uuincb. A. 1698 p. 3.

**) Bellicas suas expeditiones maximam par-
tem ipse memorat AMMIANVS passim in
Historiarum libris, unde, quaecunque
pertinent, transumpta legimus in *Vi-*

artium quoque optimarum studia, quae post militiam aetate Valentiniani & Valentis, Gratiani, atque Theodosii, diligenter deo uacauit, ut & eorum haud uulga post se reliquerit monumenta. Scriptum est enim *XXXI Historiarum Libros*, quibus Romanas ab exordio Nerae ad Valentinianum summum ingenio, perspicaci iudicio & eruditione haud uulgari, dictione tamquam quod omnes facile fatentur, militari, asperaque atque obscura, comprehendit. Quorum tamen hodie *XVIII* tantummodo supersunt. Plura de ipso & scriptis ipsius noscere cupiens, adeat UOSSIVM, a) VALESIVM, REINHARDVM, c) FABRICIVM, d) alique. *)

P

1a *Ammiani*, diligentissime scripta a CLAUDIO CHIFFLETIO.

a) *de Hist. Latin. Lib. II Cap. 9.*

b) *in Praefat. ad Ammian. edit. Paris. fol.*

c) *in Theatr. Prud. Eleg. Lib. I Cap. 9 §*

d) *in Bibl. Latin. Lib. III Cap. 12 p. 612 §*

*) Editiones AMMIANI cum multae stant, tum in his binae praecipue commendari merentur, altera ADR. VALESII quae prodiit Paris. A. 1681 fol. altera I. GRONOVII, edita Lugd. Bat. A. 1693 & A.

XL. Procedat iam ingenii non vulgaris **XL.**
Poeta, **ANDREAS AMMONI-** **ANDRE-**
VS, ortu Lucensis, sed qui, relicta patria, **AS AM-**
in Angliam se contulit, diu hic cum pauper- **MONI-**
tate colluctatus, sed postea Henrico VIII a **VS.**
secreto, *a*) nec non Pontificis, Leonis X, ad
Anglos nuntius, *b*) illustrioribus etiam, si
uixisset, dignitatibus, muneribusque, destina-
tus. *c*) Inter milites Anglos uersatus est **A.**
MDXIII, quo graue huic genti cum Gallis
bellum fuit; uiditque captum ab Anglis Tor-
nacum, & alia Gallorum oppida. *d*) De-
scripsit postea has Anglorum uictorias ele-
ganti carmine, quod in elegantissimis habe-
tur ab **ERASMO.** *e*) Similiter & aliam An-
glo-

a) Uid. **IO. BALAEVS** in *Catalogo Scriptor.*
Magn. Brit. & IOS. SIMLERI Epitome
Bibl. Gesn. p. 41, nec non **DES. ERASMVVS**
in *Ep. ad Ant. a Bergis p. 122 edit. Epp. E-*
rasmi Lugd.

b) Uid. **ERASMI Ep. ad Leonem X p. 159 Epp.**
Er.

c) Idem in *Ep. ad Paul. Bombasium p. 403:*
Periit apud Britannos Andreas Ammonius,
- - ad summam dignitatem emerfurus erat,
si uita diuturnior contigisset.

d) Idem in *Ep. ad Ammonium p. 114.*

e) Uid. eius *Ep. ad Ammonium p. 103,* quae
amplissimas huius carminis laudes com-
plectitur.

glorum uictoriam, de Iacobo IV, Scotori Rege, reportatam, cecinit. *f*) Eo familiarissimus usus est DES. ERASMVVS, *g*) & ex mortis praematura incredibilem dolorem cepit. *h*) Mortuus est A. MDXVII *i*) sub Anglico. *k*) Praeter ea, quae diximus, a se

f) Uid. eadem ERASMI *Ep.* p. 105.

g) Mutuae horum Epistolae bene multae, si leguntur in *Collect. Epp. Erasmi*, quae si legas, uix posse maiorem ullam, quam quae inter ERASMVVM & AMMONIVM fuit, esse amicitiam, putes.

h) Uid. ERASMI *Ep. ad Thomam Card. Erasmum* p. 263 : *Ammonii mortem acerbissime fero. Quot in uno homine dotes periere!* aliam ad Iodoc. Gauerum p. 788 : *Quam multas hic ex uetere sodalitis desidero. Primum Andream Ammonium, Lucensem, Deum immortalem! quanta ingenii dexterita quam fideli memoria, praeditum! Tum amicus quam erat excelsus, quam alienus a uoce, quam alienus a sordibus. Hunc & si dotibus, & omni Principum applausu, floritem, maximis rebus destinatum, subita morte interceptum, non minorem annis quadraginta Cuius equidem excessum non possum non docere, quoties in mentem uenit, quam mihi sua iucunda eius familiaritas.*

i) Docte id probantem uide BAEIVM *Lex. T. I* p. 189 not. E).

k) Uid. *Ep. TH. MORI ad Erasmus* p. 570 *Ep.*

ipſit *Carmina*, SIMLERO l) memorata,
bucolicorum, ſeu Eclogarum, librum unum, m)
rebus nibili librum unum, n) *Epigramma-*
m librum unum, & Poematum diuerſorum
rum unum. Luſit & in ERASMVVM uenu-
 ſ iambis, o) Poetarum ſui ſeculi proſecto
 in ultimus.

L. PROPERAMVS ad ANDOCIDEM, XII.
 LEQGRI filium, Athenienſem, O- ANDO-
 mp. LXXVIII anno I natum. Superſtes CIDES.
 huc fuit Olymp. XCV, poſt liberatam a
 hrafybulo Athenienſium Rempublicam, &
 adem in exilio defunctus eſt. a) Cum Cor-
 raei bello implicati eſſent cum Corinthi-
 Athenienſes illis contra Corcyraeos ui-
 ti naues miſerunt auxilio, quibus no-
 um una cum Glaucone, Leagri filio, prae-
 fuiſſe

Er. edit. Lugd. & 10. SIXTINI Ep. ad E-
raſnum ibid. p. 1623.

l) l. c.

m) Prodiit is cum *Bucolicorum Autoribus*
 XXXVIII, editis *Basileae A. 1546.*

n) De iſto ERASMVVS in *Ep. ad Ammonium*
 p. 104: *Oſtenderat olim Itadus noſter neſtio*
quas ſchedulas de nibili rebus, ſic neglectim
abs te ſcriptas.

o) Hos uide in eius *Ep. ad Eraſmum p. 112*

Ep.

—*PLVTARCH. in vit. Andocid.*

Quados & Marcomannos suscepit, legioni
fulminatrice a) satis notam & celebrem
Ceterum non modo Philosophi cognomen
impetrauit, **) quod incredibile ZENONI
atque

Μάρκος ὁ καὶ Ἀντωνῖνος βασιλεὺς Ῥωμαίων
ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα Φιλόσοφος.

a) De qua DAN. LARROQVAVVS, MAT-
THÆI filius peculiarem Diatriben edidi
Lugd. Bat. 1688, 8, oppositam inprimis
BARONIO & HERM. VUITSIO, quorum
de eadem materia Dissertationes inter eru-
ditos prostant. Conf. & DACER. in *uita*
Antonini, quam adiunxit *Libris XII Anto-*
nini καὶ ἑαυτὸν, Gallice a se uersis, notif-
que illustratis, & ZIMMERMANN. in *Ans-*
lect. Menstr. p. 129 seq.)*

*) Edidere etiam de *Legione fulminatrice M.*
Antonini Dissertationes singulares VLRIC.
OBRECHTVS *Argentor. A. 1677*, & IO.
FRICKIVS *Lipsiæ A. 1696*.

**) Nunquam ei *Philosophi* cognomen datum;
etsi nullus fere CAPITOLINI, DIONIS, &
ZONARAE, codex uetustior existet, cui non
eo in Capite, quo agitur de hoc Imperato-
re, inscriptum legatur ANTONINI PHILO-
SOPHI nomen, a librariis sciolis adfuturum.
Prorsus enim hic deficiunt testimonia scri-
ptorum ueterum, cumque multi sint, quibus
honoris ergo, & ob doctrinam excellentem,
dictus sit Philosophus, qui cognomen *Philo-*
sophi ei tribuerit, nullus est, ut magno cru-

atque CHRYSIPPI placitorum amore captus, in Stoica Philosophia excolenda omne, quod ab Imperii administratione ipsi supererat, tempus consumeret, *b)* sed libros etiam scriptos reliquit. *c)* Quorum familiam ducunt *duodecim* illi καὶ ἑαυτὸν, ex fortuitis meditationibus, & in ipsis saepe castris, ut ex *Libri*, siue *Capitis*, *primi* fine patet, scripti, quos Oxoniensis quidam Anonymus post GUIL. XILANDRUM, Annotatorem illum Lugdunensem, MERICVM CASAVBONVM, COLLIERIVM, TH. GATAKERVM, & DACIERIVM, recognitos, & notis illustratos, *Oxoniae e Theatr. Sheldon. 1704, 8*, edidit. ***) In cuius editionis fine Epistolae

ditionis apparatu ostendit IS. CASAVBONVS in *Notis ad Inscript. Iul. Capitolini*.

b) Uid. *Act. Erud. 1707 M. Septembr. p. 401*.

c) Conf. de iis Autores citatos a GEORG. HENR. GOETZIO in *Diff. de Principe Graece docto p. 9*.

***) Alias huius libri editiones affert, & de uita ac doctrina ANTONINI diligenter commemorat IO. ALB. FABRICIVS in *Bibl. Gr. Lib. IV Cap. 23 p. 21 seq.* Taceo Scriptores alios, eosque fere innumeros, qui magno studio curatissimeque egere de ANTONINI partim rebus gestis, partim scriptis, vulgo ad eum referri solitis; ut Lectorum uix fore unum arbitrer, qui haec, ubiuis obuia, & vulgo cognita, edoceri a non *his ipsis cupiat*.

citur praeterea inchoasse *historiam belli Atilae & obsidionis urbis Aurelianensis*, & Graeco in Latinum uertisse *Apollonii Ithagorae uitam*, nec non scripsisse *Testaticulas, Satyram in Poenium, Marcellianae curationis antesignanum, Librum Causarum, de Missis*, denique *aduersus quendam, dies nos male ferentem*, libellum. Horum mi indicium fecit IO. SAUARO in *Uita pollinaris*, praemissa *Operibus SIDONII, Letitiae A. 1598, 8*, editis.

XVI. †XVI. **F**erox inter armorum strepitu
NDRE- mitis in Musarum castris, f
MAT- ANDREAS MATTHAEVS AQV
IAEVS UIUIVS, Dux Adriensis, Princeps Terat
QVI- & Bituntinus Marchio, in Neapolitana ge
UIVS. te nemini uel militandi arte, uel doctrin
gloria, secundus. Hic *heros antiquae u
tutis*, (utimur uerbis IOVII, a) *uti casus i
lis, bis bello praelioque aduerso, & uulneru
honestissime susceptus, captus, forti animo te
carceris calamitatem studiorum solatio ita
niuit, ut ad eam exculti ingenii frugem, qu
ab impotenti fortuna eripi non potest, gene
sa meditatione peruenerit*. Et Hispanoru
sine dubio triumphum ornasset, nisi Fer
nandi, Regis, clementia restitutus fuisset
berati pristinae. b) Ita, quum parum
uentu

a) in *Elog. Vir. doct. p. m. 158.*

b) *IOUIVS L. 1*

uentem sibi Martem intelligeret, totum se Musis addixit, continuoque quatuor & uiginti annorum spatio placidissimum inter libros suos & uiros doctos otium consumsit. Diem supremum obiit Conuersani A. MDXXVIII, duorum & septuaginta annorum senex. c) Si fides IOUIO, d) *librum* redidit nobilem pariter, ac eruditum, qui *Encyclopaedia* inscribitur. Sed nihil de eo scriptores alii, qui in eo utique cum IOUIO consentiunt, *Commentarios* ab AQYIUIUIO editos in *Plutarchi de Virtute morali libellum*. Opus hoc bis prelo exiit; primum *Neapoli A. 1526, fol.* ita quidem inscriptum: ANDREAE MATTHAEI AQYIUIUI, *Adrianorum Interamnatumque Ducis, Commentarii in Translationem libelli Plutarchi Chaeronaei de Virtute morali, ad praestantissimum Ioannem Caracciolum, Melph. Principem, liber primus*; postea *A. 1609, Helenopoli* in Germania, 4, mutato aliquantum rubro: ANDREAE MATTHAEI AQYIUIUI, *Principis, omnibus belli & pacis artibus excellentissimi, Adrianorum Interamnatumque Ducis, illustrium*

- c) Idem IOUIVS *L. c.* & BAEIIVS in *Lex. T. I p. 275.* Habent etiam nonnulla de huius AQYIUIUI uita PHILIPERTVS CAMPANILE in *Armi o uero Insegne de Nobili p. 30*, & NICODEMVS in *Addiz. alla Bibl. Nap. di Toppi p. 11 seq.*

d) *L. c.*

strium & exquisitissimarum Disputationum Libri quatuor. Quibus omnes diuinae & humanae sapientiae, praesertim animi moderatricis, Musicae, atque Astrologiae, arcana, à Plutarchi Chaeronei de Virtute morali praeciputionibus recondita, summo ingenii acumine resecta patefiunt, & figuris quaeque suis illustrantur. e) Scripsit & de re equestri librum, ut BELISSARIUS AQUIVIVVS in libro de Uenatione testatur. *f)* Praeterea in magno pretio literatos habuit, mutuis horum plaufibus & praeconiis exceptus. Fui in his ANT. SEBAST. MINTVRNVS, qui magnifice de eo canit: *g)*

Oceanus rerum pater est, & sydera circum.

*Orbis aquae magnus, stynxque ueranda
Deis.*

*Tu Ioue progenitus summo, tu uiuus aquae
fons,*

Ne Sopiae desit, proflus ingenio.

Multas etiam in eum laudes congegit MICH. MARVLLVS ea in elegia, qua obitum luget IVLII AQUIVIVII qui nostri patris fuit. *h)* Et multum ualuit eius autoritas penes IO. IOUIANVM PONTANVM, qui ad-

e) Vtramque libri editionem memorat NIC TOPPI in *Bibl. Nap. p. 14.*

f) Conf. IOS. SIMLERI *Epitomen Bibl. Gesa. p. 46.*

g) in libro dell' *Epigrammi fol. 86.*

h) Hanc legis libro I *Epigr. MARVLLI.*

admonitionibus AQVIIVII facturus satis,
denuo in manus sumsit, & in nouam for-
mam redegit, suos *de Rebus coelestibus* libros,
iam uiginti ante annos in schedas conie-
ctos, quorum primum eidem AQVIIVIO
graui Dedicatione inscripsit. Nec id fru-
stra. Huius enim AQVIIVII, iam PON-
TANO defuncto, cura & beneficio factum
est, ut non isti solum *de Rebus coelestibus*,
sed alii etiam *de Fortuna*, & *de Immanitate*,
libri PONTANI, prodierint in conspectum
eruditorum. i) Sed nemo forsan in lau-
dando eo plus operae & ingenii consumpsit,
quam IAC. SANNAZARIVS, cuius Musa ue-
tat mori AQVIIVIVM. Audiamus Poe-
tam: k)

*Extendatque armis titulos Aquiuuius auitos,
Et doceat nostros cernere castra Deos.*

Rursus ille: l)

*Hos inter meritis rediens Aquiuuius ab armis,
Prodat honoratae praemia militiae:
Atque chori princeps docti argumenta Plu-
tarchi,*

Camque suis referat dogmata principis.

Belle etiam idem: m) °

Tu

i) IANI BROVCKHVSII Notae ad Sanna-
zarii Lib. I Eleg. 11. u. 23.

k) Lib. I Eleg. 11.

l) Lib. II Eleg. 2.

m) Lib. II Eleg. 10.

*Tu uero, duplici fulgent cui tempora lauro,
 Militiae, & sacri, Dux, Aquiuuiue, chori;
 Accipe nos, laudum contentus luce tuarum,
 Muneraque inuisae despice luxuriae :
 Et, seu carminibus, seu delassaberis armis,
 Diluat exundans haec tibi gemma sitim.*

Inprimis uero eleganter in his : n)

*Cernis, ut exultet patriis Aquiuuius in armis
 Duraque spumanti fraena relaxet equo.
 Quis, mites illum Parnassi hausisse liquores,
 Credat, & imbelles excoluisse lyras?
 Consurgunt niueae fulgenti in casside cristae
 At clypeus toruo Gorginis ore tumet.
 Macste animo, rigidum Musas qui stringe
 ferrum,*

*Qui Martem doctos cogis amare choros.
 Haec Ducis est uirtus, non uni insiste
 palmae,*

Sed nomen factis quaerere, & ingenis.
 Exstat & aliud SANNAZARII in eum Epigramma, o) quod, ne longi simus, praetermittimus. Addimus his, quae canit MACCELLVS PALONIVS: p)

*Non minus aeternum ex Aquiuuiuo habet
 Uria nomen*

*Nobilis, immenso quam dedit ipsa mari.
 Adde, freto suus est supero quod terminus: ille
 Nec limes tellus ulla, nec unda, datus.*

Non

n) Lib. II Epigr. 2.

o) Lib. II Epigr. 38.

p) IOUII Elogia l. c.

*Nam, Musis ubi honos, Martique, togaeque,
manebit,*

Et lucebit ubi Sol, Aquiuuius erit.

Nec non Epigramma LATOMI: q)

*Dum grauis incumbit sacros Aquiuuius in ho-
stes,*

*Vincendique aperit dextra animoque uiam,
Contigit in terra lustrantem castra Graduum,
Arma ubi penderent, non sua ferre pedem.*

Soluit, pertentat: uocis modulamine captus,

Perstitit inuitam sollicitare chelyn.

*At ueritus, dominum mox hostibus adfore fu-
sis,*

Ille quidem uincat, sed capiat, ait.

Quid, uesane, tibi pro talibus imprecet ausis,

*Ni, ciuitatem ut, quantum classica, semper
ames.*

†XVII. **F**ratrem fratri, ANDREAE XVII.
MATTHAEO, BELISSA-BELIS-
RIVM AQUIUIUIVM, iure suo ad latus SARIVS
ponimus, Neritinorum Ducem, qui, quum AQUI-
maximam uitae suae partem inter Martis filii UIUIVS.
os transegisset, praeliisque multis cum laude
excessisset, a) tandem, aetate iam satis pro-
uecta, hortatu & exemplo fratris, b) ad bo-
nas

q) IOUII Elog. l. c.

a) Res eius in bello gestas diligenter com-
memorat CAMPANILE l. c.

b) IOUIVS l. c.

nas literas se conuertit, scriptisque elegantissimis haud obscurum inter eruditos nomen consecutus est. Exstant enim iunctim editi *Neapoli A. 1519 in fol. & Basileae A. 1578, 8*, eius libri *de Uenatione, de Aucupio per accipitres, de re militari, & de singulari certamine*; in quorum Praefatione ad ANDREAM MATTHAEVM, fratrem suum, meminit etiam librorum suorum *de Principum educatione, & de gubernanda re familiari. c*. His *de Praestantia Christianae Religionis Opus, & in Psalmos Commentarium, addi CAMPANILE. d)* Eius uirtutes & merita sub Iasonis persona uiuis coloribus expressit ANT. GALATEVS in *Argonautica*; PETRVS autem GRAVINA acuto in eum iussit Epigrammate: *f)*

Qui populis dare iura suis non destitit unquam,

*Qui patriae toties praesuit ore potens,
Nec minus, aetatas ductando in praelia tuas,*

Fortiter austerum Martis obiuit opus,
Pat

c) SIMLERI *Epit. Bibl. Gesn. p. no, TÖRPI l. c. p. 42, & BAELII Lex. l. c. not. D).*

d) *l. c. Conf. PETRI ULAMINGII Notae ad Carmina Sannazarii p. 621.*

e) *CAMPANILE l. c. & ULAMINGIVS l. c.*

f) *ULAMINGIVS l. c.*

*Palladis amplexus Numen, ueniente senecta,
Ipse docet, quales conuenit esse Duces.*

Habetur & in *Carminibus Sannazarianis* uenustum ad BELISSARIUM Epigramma: g)

*Illa Deum laetis olim gestata triumphis,
Claraque Phoebeae laurus honore comas,
Iam pridem male culta, nouos emittere ramos,*

Iam pridem baccas edere desierat.

Nunc, lacrymis adiuta tuis, reuirescit, & omne

Frondiserum spirans implet odore nemus.

Sed nec eam lacrymae tantum iuuere perennes

Quantum mansuro carmine quod colitur.

Hoc debent, Aquiuuue, Duces tibi, debet & ipse:

Phoebus, nam per te laurea sylua uiret.

Sed legi etiam meretur Epigramma IO. MATTH. TOSCANI, h) quo laudes ANDREAE MATTHAEI, & BELISSARII, fratrum, scite eleganterque coniungit:

Quam non Marte minus Musae sint principe dignae,

Gentis Aquiuuuae gloria bina docet.

Frater uterque suis cumularunt sceptris tropaeis,

Ornauit libris frater uterque suis.

Nunc calamo est grauis ense manus, nunc rite colore

Tingitur hic rubro, tingitur ille nigro.

D 3

Classica

g) Lib. II Epigr. 44.

h) In *Peplo Italiae*.

nas literas se conuertit, scriptisque elegantiſſimis haud obſcurum inter eruditos nomen conſecutus eſt. Exſtant enim iunctim editi *Neapoli A. 1519 in fol. & Baſileae A. 1578, 8*, eius libri *de Uenatione, de Aucupio per accipitres, de re militari, & de ſingulari certamine*; in quorum Praefatione ad ANDREAM MATTHAEVUM, fratrem ſuum, meminit etiam librærum ſuorum *de Principum educatione, & de gubernanda re familiari. c*. His *de Praeſtantia Chriſtianae Religionis* Opus, & *in Pſalmos Commentarium*, addi CAMPANILE. d) Eius uirtutes & meriti ſub Iaſonis perſona uiuis coloribus expreſſit ANT. GALATEVS in *Argonauticis*; e, PETRVS autem GRAVINA acuto in eum luſit Epigrammate: f)

Qui populis dare iura ſuis non deſtitit unquam,

*Qui patriae toties praefuit ore potens,
Nec minus, aeratas ductando in praelia iuſmas,*

Fortiter auſterum Martis obiuit opus,
Pol.

c) SIMLERI *Epit. Bibl. Geſn. p. no, TOPFI l. c. p. 42, & BAEII Lex. l. c. no. D*).

d) *l. c. Conf. PETRI ULAMINGII Notae ad Carmina Sannazarii p. 621.*

e) CAMPANILE *l. c. & ULAMINGIVS l. c.*

f) ULAMINGIVS *l. c.*

*Palladis amplexus Numen, ueniente senecta,
Ipse docet, quales conuenit esse Duces.*

Habetur & in *Carminibus Sannazarianis* uenustum ad BELISSARIUM Epigramma: g)

*Ille Deum laetis olim gestata triumphis,
Claraque Phoebeae laurus honore comas,
Iam pridem male culta, nouos emittere ramos,*

Iam pridem baccas edere desierat.

*Nunc, lacrymis adiuta tuis, reuirescit, & omne
Frondiferum spirans implet odore nemus.*

Sed nec eam lacrymae tantum iuuere perennes

Quantum mansuro carmine quod colitur.

*Hoc debent, Aquiniue, Duces tibi, debet & ipse:
Phoebus, nam per te laurea sylua uiret.*

Sed legi etiam meretur Epigramma IO. MATTH. TOSCANI, h) quo laudes ANDREAE MATTHAEI, & BELISSARII, fratrum, scite eleganterque coniungit:

*Quam non Marte minus Musae sint principe
dignae,*

Gentis Aquiniuae gloria hinc docet.

*Frater uterque suis cumularunt sceptris tro-
paeis,*

Ornauit libris frater uterque suis.

*Nunc calamo est grauis ense manus, nunc ri-
te colore*

Tingitur hic rubro, tingitur ille nigro.

D 3

Classica

g) Lib. II Epigr. 44.

h) In Pello Italiae.

*Classica nunc animos stimulant, nunc barbita
mulcent:*

*Quodque caput cassis, mox sua ferta tegunt.
Duplex ergo tuum gemini decus, Adria, fra-
tres*

Nobilitantque sago, nobilitantque toga.

XVIII. † XVIII. UENIO ad fortissimum Achaeo-
rum Ducem, nobilemque pari-
ter Historicum, ARATVM, Sicyonium,
qui primo Olympiadis CXXXII anno, re-
gnante Euergeta, maxime floruit, & cuius
uitam, gloriosissimis factis admodum me-
morabilem, curate diligenterque exposuit
PLVTARCHVS in *Uitis parallelis*. Nos,
quicquid ille copiosius exponit, summam
hic indicabimus. Ab Achaeis Praetor con-
stitutus, horum Reipublicae iunxit patriam
Sicyonem, diu a tyrannis obsessam, nec non
Corinthum postea. Argos etiam a tyrannorum
iugo uindicauit, hosque ipsis Athenis
expellere conatus est. Adhaec Acro-
corinthum Mantineamque cepit, & amplis-
simum de Aristippo triumphum reportauit.
Ad Caphyas fortiter, sed infelicititer, pugna-
uit, uictus etiam a Macedonibus, & Cleo-
mene, Lacedaemoniorum Duce. Praeter
PLVTARCHVM fusa haec ARATI praelia
describit POLYBIVS, a) LIUIVS, b) CICE-
RO,

a) In *Historiis* passim.

b) *Lib. XXVII Cap. 31.*

10.c) Eius characterem militem exhibet
 SVIDAS, d) dicitque, *ingenio, & facundia,*
insidiisque hosti fruendis, & tolerantia labo-
rum, parem ei fuisse neminem, sed eundem,
ubi in aciem descenderit, consiliis tardum, ani-
mique pusillum, nec ad magna audenda ido-
neum. Contra PLVTARCHVS summi & ex-
 celsi animi uirum, natumque ad praeclara
 omnia, sistit. Eius a Philippo occisi memo-
 riam Achaei, ac Sicyonii inprimis, teste
 PLVTARCHO, annuis solennitatibus, festif-
 que carminibus, celebrarunt. Ex eodem
 PLVTARCHO, nec non POLYBIO, e) constat,
 in ipsis bellorum, rerumque ciuiliu, tu-
 multibus rerum a se & Achiuis gestarum
Commentarios ab eo scriptos, in quibus ta-
 men parum desudauerit, sed uerbis usus sit
 utcumque obuijs, etsi, qua fuit dicendi pe-
 ritia ARATVS, satis per se molliter fluenti-
 bus. Opus id libros complexum plus
 quam triginta, FABRICIVS f) tradit, sed,
 quo autore, nescio, cum nec, quem addu-
 cit, UOSSIVS, g) nec, qui ex antiquis ho-
 rum *Commentariorum* meminere, POLYBI-
 VS, & PLVTARCHVS, id habeant. Prorsus
 autem

c) *De Offic. Lib. II Cap. 21.*

d) *In Lex. u. "Αγατος.*

e) *Lib. I Cap. 3, & Lib. II Cap. 56.*

f) *In Bibl. Graec. Lib. III Cap. 18 §. 10.*

g) *De Hist. Graec. Lib. I Cap. 17 p. 88.*

autem fallitur MEVRIVS, qui ARATI huius *Dialogos ad Zenonem* ATHENAEO memoratos scribit in *Bibliotheca Graeca*; cui ARATI ne nomen quidem exstet in ATHENAEO, nec nisi PERSEI, Stoici, *Dialogorum conuiualium* is meminerit. b) Ceterum elegantem ARATI imaginem aeneae uide sis in IAC. GRONOVII *Thesauro*. i)

MX. +XIX. **M**Artis aequae, ac Musarum, alius
RCHI. minus fuit ARCHIL
O- CHVS, ortu Parius, Teleficlis filius, de cuius
HVS. aetate uariae sunt uariorum sententiae etsi ceteris probabilior ea, quae Olympiad XXIX ei assignat. a). Fuit Poetarum, quos Graecia aluit, suauissimus, laudanturque eius Iambi a QVINTILIANO, b) qui *summam* in eo *uim elocutionis, cum ualidas, tum breues, uibrantesque, sententias, plurimas sanguinis, atque neruorum, fuisse dicit.* CICE

b) *Lib. IV Deipnosoph.*

i) *T. III fol. d.*

a) Diuersissimas Scriptorum ueterum sententiae ordine narratas uide in IO. ALB. FABRICII *Bibl. Graec. Lib. II Cap. 15 §. 16 p. 548*, uos sili libro *de Poetis Graecis Cap. 3 p. m. 14, 8* prae ceteris in BAELII *Lex. Hist. T. I p. m. 294 not. B*).

b) *Inst. Orat. Lib. X Cap. 1.*

ICERONE c) non inferior HOMERO ha-
etur, idemque, d) ARISTOPHANI, Gram-
matico, ARCHILOCHI iambum dictum, re-
fert, *optimum*. Ἐλγεῖα eius ab ATHENAEO
e) laudantur, &, quicunque scriptorum
eterum de eo memorant, mirifice extol-
ant eius Carmina. De his amplissime &
rudite egit IO. ALB. FABRICIVS. f) Sed,
quae est iniuria temporum, non uenere
haec ad posteros, nec supersunt, nisi fra-
gmenta quaedam, collecta ab HENR. STE-
PHANO. g) Refert eius uersiculos binos
ATHENAEVS, h) quibus se ipse ARCHI-
LOCHVS Martis aequae, ac Musarum, ami-
cum dicit. Dignus est, qui hic legatur, lo-
cus integer: Ἀρχίλοχος ἔν' ἀγαθὸς ὦν ποιη-
τὴς, πρῶτον ἐναυχήσατο τὸ δύνασθαι μετέχῃν
τῶν πολιτικῶν ἀγώνων. δεύτερον δὲ ἐμνήσθη τῶν
περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ, λέγων,
Ἐμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ ἄνακτος,
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπισάμενος.
Sed melius & famae, & uitae suae, consulu-
isset, si amoeniora Musarum studia ferocio-
ribus

c) in *Orator. Cap. 1, de Nat. Deor. Lib. I Cap.*

38, & *de Finib. Lib. II Cap. 34.*

d) *Ep. ad Att. Lib. XVII Ep. 11.*

e) in *Deipnosophist. Lib. XI.*

f) in *Bibl. Gr. l. c.*

g) in *Lyricis p. 376, 426, 459.*

h) *l. c. Lib. XIV Cap. 6 p. m. 627.*

ribus illis Martis praetulisset. Idem en
ei, quod ALCAEO, i) & HORATIO, k)
tum obtigit, ut in bello contra Saos, p
tem Thraciae, fuga prospexerit saluti su
Id enim STRABO l) docet, & *Scholias* A
STOPHANIS. m) Et, ut fuit poeta c
maledicus, qui ne sua quidem opprobria
ceret, ipse hanc fugam suam, per se si
ignominiosam, carmine expressit, unde u
sum profert STRABO: n)

Ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγῶλλεται, ἐν τῇ
θάμνον

Ἐντὸς αἰμάμμητον κάλλιπον ἐν ἐθέλων.

Ufus est hoc distycho in rem suam A
STOPHANES, idque Comoediae, o) qu
Ἑλληνῶν inscripsit, intulit. Affertur idem
PLUTARCHO, p) sed iunctum alii distycl

- - - ἀσπίς ἐκείνη

Ἐρρέτω, ἐξ αὐθις κτήσομαι ἔκ κακίῳ.

Addit hic scriptor, ob id ipsum carmen I
cedaemone pulsum ARCHILOCHVM
dem hora, qua intrauerat urbem, quod
xerit hic, praestare, arma abiicere, qu
mori. Neque tamen postea abstinuit m

i) Uid. supra p. 12.

k) Uid. infra p. 45.

l) Geogr. L. XII p. m. 549.

m) Ad u. 1296 in Pace.

n) l. c.

o) u. 1296.

p) in Laconicis institutis p. m. 239.

ari uiuendi genere ; sed id ipsum ei tantalem mortem attulit, quippe in media pugna interfecto a Callonda Corace quodam, insula Naxo oriundo. Sed caedem hanc excellentis Poetae indignissime tulit Pythia Delphica, quae Coracem, intrantem aliquando sacra sua, non admisit, nec prius audiit preces eius, quam in Taenarum, ubi sepultus erat Tettix, abiisset, placassetque Diis inferis animam ARCHILOCHI. Breuiter id commemorat PLINIVS; q) sed copiosius PLVTARCHVS, r) & diligenter prae ceteris SVIDAS, s) cuius uerba ex ipso cognouisse, lectorem forsitan non poenitebit. Refert eandem rem SOLINVS, t) sed cuius narratio plena est errorum, sicut SOLINI omnia. A PLVTARCHO & SVIDA in eo differt EVSEBIVS, quod occisorem ARCHILOCHI dicit *Archiam*, u) idque fide scriptoris cuiusdam Graeci, OENOMAI, qui & Apollini id ipsum exprobrat, quod poeta fuerit uirulentus pariter, ac obscenus, ARCHILOCHVS. Ipsa Pythiae uerba, quae responsi loco dederit Callondae, haec nobis exhibet GALENVS: x)

M8-

q) in *Hist. Nat. Lib. VII Cap. 38.*

r) *De his, qui sero a Num. pun. p. m. 562.*

s) in *Lex. T. I p. 346.*

t) in *Polyhist. Cap. I p. 11.*

u) *De Praepar. Euang. Lib. V Cap. 33.*

x) in *Suasoria T. II Cap. 9 p. 10.*

μασάων θεράποντα κατέκτανες ἔξῃ νηῖ.

Ceterum, quae de rabiosa male dicendi
bidine, quam prodidit in Carminibus
ARCHILOCHVS, & qua Lycambum qu
dam ad suspendium adegit, unde & prou
bia, *Archilochum teris, Archilochia Edi*
enata, Scriptores, uel Graeci, uel Latini,
docent passim, ea iam, ne nimis sim long
praetermitto, inprimis cum haec om
iucunde enarrata sint a BAELIO. y)

XX. †XX. **I**Nter Antitrinitarios superiori Se
LIAS lo nomen suum professus est EI
ARCIS- AS ARCISSEUIVS, Eques Polon
EUIVS. patris cognominis filius, in Regis Danori
exercitu quondam Tribunus militum, p
ea Regi Poloniarum a Consiliis aulicis. N
men mentitus nobilissimi cuiusdam Equi
Poloni, & Aulici Regii, scriptum edidit
1649, 8, quo Arianum se profitetur,
cur eam doctrinam amplexus sit, c
ram Rege causas edisserit. Exstat eti
Epistola eius, sed ea nondum edita, *ad Il*
strem Cazanouium, Marefchallum Curiae I
gni, religionis suae, quae Ariana u
audit, rationem reddit. Utraque, ni fall
sermone scripta sunt Polonis uernaculo.

† Ff

y) l. c. p. 294 not. C).

a) CHRISTOPH. CHR. SANDII *Biblia*
Antitrinitar. p. 141.

XXI. **F**uit & miles bonus, & bonus Poe- XXI.
 ta, **HIERONYMVS AR-HIERO-**
CONATVS, Leobergae Silesiorum natus **NYMVS**
 A. MDLIII, cuius politissima carmina **AU-ARCO-**
 tori suo inter praestantissimos Germano-**NATVS.**
 rum Poetas locum, si non principem, certe
 principi proximum, conciliarunt. Sed, ut
 sunt fata Poetarum plerumque parum pro-
 spera, varias per omnem uitam **ARCONA-**
TVS fortunae subiit vicissitudines. Annis
 egrediens iuuenilibus, iamque probe excul-
 tus bonis literis, illustri itinere Europam
 omnem, maximamque Asiae partem, pera-
 grauit. Cumque ingenio esset uere poeti-
 ce, hoc est, feruido, & plane aestuante;
 non a duro Martis opere abhorruit, sed ua-
 riis in Neapolitano regno, quin & in Cre-
 ta, & Britannia, expeditionibus bellicis in-
 terfuit. Tum Leopoldi, Imperatoris, ad Tur-
 cos Legatum Constantinopolim securus, in
 ea urbe commoratus est, quam destitue-
 rat, diutius; quippe a Turcis in captiuita-
 tem abductus, & ab his uerbera ac tormen-
 torum multa genera perpeffus. Restitu-
 tum tandem patriae, Leopoldus Imperator
 ab Epistolis bellicis esse iussit; quo munere
 aliquot annos perfunctus, Viennae diem
 obiit supremum A. MDXCIX. Carmina
 eius, plane ad elegantiam ueterum compo-
 sita, teste **HENELIO**, a) Viennae prodie-
 runt,

a) in *Silesiographia* Cap. 7 p. 260.

gessit, *b*) *) & uaria etiam alia scripta, ex suo ingenio profecta, reliquit. Plura de illis tam quae adhuc supersunt, quam quae intertulerunt, praeter PHOTIVM, **) MEVSIVM, ***) & UOSSIVM, ****) FABRICIVM *c*) suppeditat. *****) Vitam eius, SVIDA teste, *d*) descripserat DIO CASSIVS, quam tamen, quod doleamus, iniuria temporis nobis subducta est. *****)

XXIV.
ARTA-
GNA-
NVS.

† XXIV **U**ixit in Gallia superiore Saeculo ARTAGNANVS, Eques qui munere Subcenturionis in cohorte regia manipulari diu functus, praeliis multum interfuit, quaeque ipse partim gessit, partim spectauit, in *Commentarios* retulit, post mortem

b) Conf. IVST. LIPS. *Philos. Stoic. Lib. Cap. 19.*

*) Vnde *Philosophus Epictetus* dicitur SVIDA u. Ἀρτιανός.

**) in *Bibliotheca*.

***) in *Bibliotheca Graeca*.

****) *De Histor. Gr. Lib. II Cap. II p. 174.*

c) *Bibl. Graec. Lib. IV Cap. 8.*

*****) In oratione imitatus est XENOPHONTEM, idque tam feliciter, ut ciuibus suis dictus sit νέος Ξενοφών, teste SVIDA l. c.

d) u. Δίων ὁ Κόσσιος.

*****) Eius *de Expeditione Alexandri M. libri*, & *Indica*, emendatissime edita sunt IAC. GRONOVIO *Lugd. Bat. 1704, fol.*

em eius a uiris istarum rerum peritis in ordinem redactos, & A. 1700 Coloniae, 12, editos. *lorum en rubrum : Memoires de Monfr. CARTAGNAN, Capitaine Lieutenant de la premiere Compagnie des Mousquetaires du Roi, contenant quantité de choses particulieres & secretes, qui se sont passées sous le Regne de Louis Grand.* Habes hic arcana multa leluque iucunda de aula & amicis Ludouici IV, nec non de ipsa Autoris uita, parum uieta, turbisque uariis, maxime castrensius, exposita. a)

XXV. EAdem iam Gallia obuium nobis XXV. facit Scriptorem non ine-D'AVDI. *egantem, etsi ad militiam magis, quam lite-GNIER. ris, natum, D'AVDIGNIER, cuius praenomen ignoratur, regnante Ludouico XIII non minus arte bellica, quam scriptis editis, illustrem. Eius memoriam conseruat nobis BAELIVS. a) Diuersissima haec studia ita inter se coniunxit, ut ex libris, quos scripsit, non minorem miles, quam alius quisque, expectare fructum possit. Exstat enim sermone Gallico eius Philosophia militaris, nec non de uero & antiquo Duellorum usu liber, Lutetiae A. 1617, 8, editus, quem*

a) Ibid. *Monatliche Auszuge ad A. 1700 M. Iul.*

p. 410 seq.

in Lex. T. I p. 379 seq.

E

quem Bibliothecis doctorum uirorum r
indignum censet BÆLIVS. b) Adhaec
bros Hispanicos, alterum MICHAELIS C
UANTIS SAAUEDRAE, quem inscri
Noua, alterum ALPHONSI RODRIGVEZ
uirtutum Christianarum perfectione, in Ga
cum sermonem ita transtulit, ut magnas
nomine laudes tulerit a SORELLIO.
Nec poetica facultate nihil praestitit,
patet ex libellis uariis, quibus Lysandi
Gallistae, Aristandri & Cleonices, Flau
Mineruae, & aliorum, amores descrij
Regnat in his eius scriptis omnibus ger
aliquis martialis, & uerborum partim, pat
sententiarum, truculenta licentia. Nam, qu
inter milites profiteretur nomen suum, i
factum, ut sibi quaedam subinde in scripti
cere putauerit, quorum ueniam difficile
storibus inuenerint alii, in Musarum
fortio per uine uitae suae tempus uer
Et, si legas, quas libris suis praemisit, Epist
nuncupatorias, uix in his una erit, qua
merita gladii sui, aut his aliquid simile, glo
se commemoret. Sunt etiam, qui dixisse
aliquando referunt, solere se gladio c
mum acuminare, ne is quidquam scrib
quod non hominem in castris educat
deceat. d)

XX

b l. c. not. A.).

c) in *Biblioth. Franc.* p. 261.

d) SORELLIVS in *Remarques sur le
Livre de Berger extravagant* p.

XXVI. **H**inc producamus ex Hispania **XXVI.**
LVDOLVICVM AB AVILA.
LA, & ZVNIGA. *) Claruit is Caroli **AVILA.**
 V temporibus, cui & a Consiliis fuit inti-
 mis, & militiae praeterea Alcantarensis prae-
 fectus, uir tam in aulicis expediendis nego-
 tiis, quam in belli capiendis consiliis, con-
 ficiendisque, mira quadam dexteritate prae-
 ditus. *Commentarios reliquit de bello Ger-*
manico, a Carolo V, Caesare, maxime gesto, lin-
gua uernacula, siue Hispanica, descriptos,
 **) quos postmodum UUILHELMVS MO-
 LINAEVVS, Brugensis, Latine a se redditos,
 iconibusque, ad Historiam accommodatis,
 illustratos, edidit *Antwerp. A. 1550, 8, Argento-*
*rati postea A. 1620, 12, ac alibi, recufos. a) ***)*
 Ger-

& BALZAC in *Socrate Chretien Discours X*
 p. 263.

*) Mirabelli, *Alchonchelis, Branteuillaeque, To-*
parcha dicitur NIC. ANTONIO in *Bibl.*
Hisp. P. II p. 16.

**) En rubrum libri: *Los Comensarios de la*
guerra del Emperador Carlos V contra los
Protestantes de Alemania. Liber in Hi-
 spania A. 1546 & 1547, 8, & Venetiis A. 1553
 prodit. Uld. ANTONIVS l. c.

a) Conf. MICH. HERTZIVS in *Notit. Script.*
German. n. 594.

*) Exstat & Gallice redditum hoc Opus ab
 AEGIDIO BOILAVIO, *Parif. 1551, nec*

Germanice uertit PHILIPPVS MAGNVS
Dux Brunſuicenfis. Laudatur eius fides
G.STRVIO. b) ****)

XXVII. + XXVII. I Am dicendi materiam ſuppedit
FRANC. FRANCISCVS BARBA
BARBA-RVS, Uenetorum Sec. XV nobiliſſimus
RVS. pater HERMOLAI, uiri doctiſſimi, & ipſe
doctiſſimus, carusque illius Seculi erudit
maxime FRANC. PHILELPHO, in cuius
pistolis ſunt quaedam ſcriptae *ad Amicos*
BARBARVM. Iuuenis ſcholas frequentat
EMANVELIS CHRYSOLORAE, & in Gra
cae aequae, ac Latinae, linguae cognitione
tantos fecit progreſſus, ut eleganter
Graeco in Latinum conuerterit *uitas Ab
ſidia*

non a MATTHAEO UAUCHERO, *A
uerp. 1550, 8. Uid. ANTONIVM l. c.*

b) *Bibl. Hiſt. ſel. p. 17; conf. ZEILLER. Hiſtoric. P. II p. 8.*

****) Deſcripſit & ſermone uernaculo LVIVICVS expeditiones Caroli V Africanas, & docent uerba IO. GENESII SEPVLVDAE in *Ep. XVI ad Lud. de Auila: Comentarior rerum a Carolo, Caefare, in Africa geſtarum, quos a te magna diligentia, parque ingenio, conſectos, Garſiae. Laſſo ad mittendos dedidiſti, libentiſſime perlegi. Mominere & huius Operis alii. Sed latet adhuc in tenebris, egreſſurum his fortal nunquam. Uid. ANTONIVS l. c.*

fidis & Catonis, a PLVTARCHO scriptas. Reliquit & *Epistolas* nonnullas, & *Orationes*, nec non *de re uxoria* librum eruditum, & uice plus una, sed nitidissime *Amstelodami A. 1639*, 12, editum, & Gallice redditum *A. 1667* a CLAVDIO IOLY. Quem librum multis laudibus extollunt POGGIUS, a) & PAVL. UERGERIVS. b) Nec dubito, plura ab eo edita, quum ad ZACHARIAM BARBARVM, nostri filium, ita scribat ANDREAS BRENTIVS: *Nimirum in te omnia Francisci Barbari, patris, uirtutum lumina elucescunt: cui certe multum Latina lingua debet, tot tantisque ab eo libris compositis, partim conuersis.* Documento haec esse uolo, quam fuerit uir doctus BARBARVS. Militem etiam fuisse, eumque strenuum, & uirtute nulli secundum, aliunde constat. Nimirum Brixianam urbem, cui praefectus fuerat a Senatu Veneto, contra inuasionem Iacobi Picinini, Mediolanensis Imperatoris, tam fortiter, tamque prudenter, defendit, ut, quamuis annos tres continuos obfessa, & omnibus modis

a) in *Epist. ad Guarinum Ucronensem*.

b) in *Epist. ad Nic. Leontinum*. Conf. etiam UOLATERRANVS in *Commentar. urban.* Lib. XXI p. 777, GESNERI *Biblioth. BAE-LIVS* in *Lex. T. I* p. 437 not. A), & P. NICERONII *Memoires pour seruir à l'Hist. des homm. illustr. T. XIV* p. 3.

modis afflicta, eo tamen hostem adeo tandem, ut, re infecta, a muris discessit. Memorant id complures Scriptores Venet. & in his praecipue UIANOLVS, c) quites omnes, quibus in defendendo usus BARBARVS, diligenter exponit. UO TERRANVS etiam, d) *dum Brixiae Praeesset*, inquit, *eam urbem a Philippi Ducis fisione magna cum laude liberauit.* Ne adeo praeter meritum hic BARBARVS ANT. GALATEO e) appellatur *uir & literum, & armorum, & reipublicae administrandae, peritus.*

KXVIII. † XXVIII. **P**ietatis forte, quam doctrina maiorem laudem consecutus PETRVS dixeris PETRVM BASSIVM, Cetrionem Molnensem, quem ob libellum eticum : *Andaechtige Seelen - Spatzier durch die Gassen zu Ierusalem, uom Riche Pilati bis zum heiligen Grabe, abgethe in CC Schritte, Lubenae A. 1682, 8,* editum numerum Poetarum Germanorum re ERDM. NEVMEISTERVS, a) hoc quicum elogio: *Commendatur hic labor, si ab nitore, ubi cum aliis pari passu uix an*

c) T. I Lib. XVIII Hist. Venet.

d) l. c. Conf. BAELIVS l. c. p. 436 seq.

e) in libro MSto de optimo & corrupto ge Philosophiae.

a) in Diss. de Poet. Germ. p. 12.

*saltem a pio conatu, eius quidem uiri, qui
n sub Apollinis, sed Martis, uexillo stipendia
rit.*

XXIX. **H**ic multum dissimilem, & re- xxix.
rum gestarum fama superio- GEOR-
n longe, nominamus iam GEORGI- GIVS
M BASTA, militem superiori Seculo BASTA.
ultiplici praeliorum & uictoriarum gloria
ustrissimum. Qui, postquam annos
implures Ducis Parmensis, eius Catauia
ustriacae imperium uicarium obtigerat,
tercium equestrem duxerat, plurimisque
aelius uictor excefferat, amplio-rem, in quo
rtus ipsius excurreret, campum nactus est
Hungaria & Transyluania, ubi Sigismun-
um Battorum, uitio creatum Transylua-
ae Ducem, imperio deiecit, & sub Impera-
ris potestatem amplissimum illum terra-
m tractum redegit. Apparuit etiam uir-
s eius in bello, quod contra Turcos ges-
et, nec defunt, qui fortuna contra hos
um parum secunda perhibent. Ab Im-
ratore tandem uirtutis & fortissime ge-
orum praemium, honores & insignia Co-
itis, tulit. Historiam uiri maximi dili-
enter persecuti sunt STRADA, a) D'AVBI-
GNE,

a) De Bello Belgico Decad. II Lib. III, VI &

X

ONE, b) THVANVS, c) DONDINVS, d) LAVRENTIVS CRASSVS, e) ANG. GALLVCCIVS, f) & UANNOZZIVS. g) Hic, tantis per omnem uitam implicatus negotiis bellicis, quicquid ab his habuit boni otii reliquum, id Musi impendit, & binos militaris argumenti libros scripsit, quorum alterum *Maestro a campo generale, Uenetis A. 1606* editum, alterum *Gouerno della Caualleria leggiera*, in scripsit, *Francofurti* uulgatum A. 1612. Hi quantum pretii sit tribuendum, ex testimonio N. DAEI Lector intelligat. Ita enim ille: h) *In equestri militiae disciplina quatuor seu Duces, seu Tribuni, communiter proponuntur, quorum de ea re lucubrationes, tanquam absolutissimae, omnium sibi calculos & approbationem conciliarunt; scilicet GEORGIUS BASTA, qui summus mandatorum curator in Belgico Regis exercitu, & Caesarianarum deinde copiarum ductor, summo cum imperio fuit, &c.*

XXI

b) T, III Lib. III.

c) Lib. CII iuxta finem.

d) in *Historia de Rebus in Gallia gestis* passim.

e) in *Elogii di Capitani illustri* p. 17.

f) *De Bello Belgico* Lib. I & VIII.

g) in *Lettere Miscellaneae* Vol. III p. 189 seq.

h) in libro *de Studio militari* p. m. 538. Con-
BAELIVS in *Lex. T. I* p. 465 not. E).

XX. DE MARTINO, & GVILIELMO, BELLAIIS, fratribus, u-^{XXX.}
 BELLAIIS, quoque tempore Francisci I, Galliae Regis, in
 rebus bello gestis, quam scriptis Com-
 mentariis, clarissimo, hic repetere ea, quae
 Schediasmate nostro *de Commentariis*
Historicis, quos Galli Memoires vocant, libe-
 li manu prolata sunt, a) superuacaneum
 se existimo.*)

RE-

a) p. 8 seq.

*) Cum uero l. c. non ita de his BELLAIIS
 actum sit, ut uideatur, quae SAMMARTHANVS refert in *Elog. Gallor. Lib. I Cap.*
7, inspexisse B. Parens, ea hic supplere, e-
 re Lectorum iudico. Nimirum una BELLA-
 IORVM domus in Gallia tres fratres tulit, &
 artis militaris, & doctrinae, laude clarissi-
 mos, GVILIELMVM, MARTINVM, & IO-
 ANNEM. Hos graui praeconio con-
 iungit SAMMARTHANVS, digno utique,
 cuius uel particulam huc transcribamus.
Iam inde a Capeti Regis temporibus, inquit,
qui ante sexcentos annos rerum in Gallia po-
titus est, Bellaiorum gens, & genere illustris,
& rerum gestarum magnitudine nobilis, eni-
tuit; perpetuaeque serie ad banc aetatem de-
ducta, tres illos tandem protulit fratres, omni
uirtute cumulatifimos, qui pari animorum
contentione rem maxime omnium laudabilem
perfecere, quam ne uelle quidem ulli Gallo-

XXXI. XXXI. REMIGIVS BELLAQ
 REMI-
 GIVS
 BELLA-
 QVA.

*rum antea in mentem uenerat, ut ar-
 gloriam cum literarum dignitate copul-
 Ex his natus maximus, GUILIELMVS,
 summae uirum dignitatis & uirtutis, &
 cipuum Gallicae nobilitatis ornamenta
 insignem doctrinam, eloquentiam, usu-
 rum, & singularem in omni functione
 ritatem, uocat IO. SLEIDANVS Histo-
 XV fol. 365, post Taurinensem Prouir
 a Caroli V, Imperatoris, armis strenu-
 dicatam, & praelia multa fortissime
 ad Historiarum studia animum appl-
 & elegantes de rebus Gallicis Com-
 rios, sermone primum Latino, postea u-
 culo, composuit, & inde a Francisci I
 lescentia ad sua usque tempora per-
 De his quid sentiendum sit, doceat na-
 BODINVS, acerrimus alioquin Histo-
 rum iudex, hic mitis prorsus, & laudur-
 digus, in Methodo ad facilem histori-
 cognitionem Lib. II^a p. m. 67 seq: Si
 Latino, inquit, ac uulgari sermone Car-
 Imperatoris, expeditionem in Prouincias
 ra quadam ingenii ubertate ac prud-
 Neque uero alius esse potuit, quum ingen-
 acerrimam, summam eruditionem, & in-
 bilem rerum gerendarum usum, habere-
 tum enim uitae suae tempus in consilio p-
 pis, aut in obeundis legationibus, aut in
 re Imperatorio, aut in optimarum artiu-
 diis, consumpsit. Denique perfecisse di-*

Gallis dicitur BELLEAV, magnum ac

ut Gallica nobilitas non minus literarum, quam armorum, gloria floreret, primusque apud nos arma literatis, & literas dedit armatis.

- - Hunc igitur Polybio, Thucydidi, Xenophonti, Caesari, Tacito, coniungemus, in eo maxime, quod rerum causas, initia, progressus, inclinationes, atque omnia omnium consilia, dicta, facta, iustissimis ponderibus examinauit. - - in scribenda historia iudicio grauissimorum scriptorum suos aequales,

(atque, baud scio, an ueteres quoque Historicos,) superauit. Nam, ubi quid in deliberationem cadit, quod inexplicabile uideatur, illic admirabilem in differendo subtilitatem ostentat, & graues ubique sententias, ueluti sal, accommodata perspergit, &c. Sed ab his multum discrepat Scriptoris Galli, DE MONTAGNE, iudicium, qui parum utilitatis ex lectione horum *Commentariorum* promittit iis, qui accurate nosse cupiunt res illo tempore in Gallia gestas, nec fatis a studio partium cauisse sibi Historicum existimat in *Opusculis (Essais) Tom. II Lib. II Cap. 10 p. m. 155.* Conferri etiam meretur BÆLIVS in *Lex. T. I p. 497 Art. Bellai, not. E*).

Praeter hos ipsos *Commentarios* existat GUILIELMI huius *Epitome Antiquitatum Gallicarum*, BODINO

L. c. laudata, memorantque plura eius scripta DVVERDIER in *Bibliothèque des Auteurs Français*, & LA CROIX DU MAIN

ac memorandum nomen, carminum pa
ti

in *Biblioth. Franc.* p. 139, sed quorum nil unquam prodiisse putat BÆLIVS l. c. 498 not. H). Quod uero GVILIELM huic *de Praeceptis militaribus* liber tribitur a multis, UERDIERIO l. c. PÆTE DE BRANTOME in *Memoires des uies & hommes illustres & grands Capitaines François P. I* p. 382, aliisque, in eo multum h scriptores falli, erudite ostendit idem BÆLIVS l. c. p. 497 not. G). Quicquid hui rei sit, uel soli rerum Gallicarum Commentarii famam ei perere, quam loquitur Epitaphium, ab homine incerto ipsi positum
*Cy gist Langeay, qui de plume, & d'est
A surmonté Ciceron & Pompée.*

Legitur id in PETRI BRANTOME *Memoires* l. c. p. 384. Huius Historia libris octo comprehensae, hodie non n pars exigua, libri nempe tres, supersunt quos frater GVILIELMI, MARTINVS, Iques Ordinis Regii, & Normanniae regis dae praefectus, aequali militiae & doctrinae laude florens, suis adiunxit *Commentarii*, quibus Francisci I res gestas eleganter nec indiligenter, sermone patrio compluxus est. Nec minorem eruditionis fama consecutus est frater natus minimus, IOANNES, quem, etsi sacri ordinis uirum, & Parisinae urbis primum Pontificatu functum postea ad ipsam purpuram euectum, praclara tamen uirtutis militaris specimina d

m, uenustate ac praestantia, partim uirtute
bel-

disse tum, quum ab inuasiōe exercitus Imperatorii defendenda urbs Parisina esset, docemur a THVANO *Lib. XXVI Hist. ad A. 1560, & SAMMARTHANO l. c. p. m. 21.* Is ipse refert, *Carminum tres libros* ab eo editos, in quibus non solum ingenii & doctrinae, sed generosi etiam animi, signa non obscura cluceant, & in Concilio Tridentino Patribus Ecclesiae mirifice probatam uiri doctrinam. Copiosius id ipsum persequitur PAVLVS SARPIVS in *Hist. Concil. Trident. Lib. VI p. 559, & Lib. VII p. 690*, docetque, eo rediisse BELLAI in sacro hoc conuentu sententiam, non in laicos imperium competere Clericis, nec ferendos, qui uicarios & seruos Papae uenditent Episcopos. *Carmina* eius, quorum Liber primus *Elegias*, alter *Epigrammata*, tertius *Odas*, continet, cum *Libris tribus Odarum SALOMONIS MACRINI*, Lutetiae apud Robertum Stephanum prodierunt *A. 1546, 8.* Sed in his minus felicem dicit THVANVS l. c. etsi eiusdem *ibid.* sint uerba: *Ipse pariter pace & bello clarus, a puero literis feliciter institutus, ita, ut & scite Latine scribere, & uersus elegantes, ac generosi spiritus plenos, quales hodie in manibus doctorum habemus, pangere sciret.* ALIL. GREG. GY-

DO in optimorum Poetarum numero
huit in *Dial. 2 de Poet. nostr. temp. p. m.*

& MICH. HOSPITALIVS, cuius multa ad BELLAIVM Carmina leguntur in

bellica , & rebus strenue gestis , nobi-
lia

Collect. Carm. eius, magnifice de eo canit

*Salve, Pieridum Musarum dulcis alumne,
Magnus constrictis pedibus, magnusque solu-
tis*

Auctor, eo vincens Ciceronem Virgiliūque.

Praeter Carmina reliquit *Epistolam ad Sta-
tus Imperii*, quae *Lutetiae* exiit ex officina
Rob. Stephani, porro *Orationes*, unam in
Campo Marfilienſi coram Pontifice, Cle-
mente VII, & alias nonnullas, contra Caro-
lum V habitas. Uid. GEORG. IOS. EGGS
Lib. IV Purpurae doctae p. 492, & TITON
DV TILLET in *Parnasse François* p. 126.
Mortuus est Romae A. 1560, & in Ecclesia
SS. Trinitatis in Monte Pincio sepultus,
cum hoc quidem Epitaphio:

Bellaius iacet ! Ulterius ne quaere, uiator :

Sit satis & tumulo significasse locum.

*Nos tumulum & lacrymas, ipse immortalis
scriptis*

Carminibus posuit sed monumenta sibi.

Uid. EGGS *Purp. doct. l. c.* Singulas eius
uirtutes, prorsus praestantissimas, elegant
hoc Epigrammate complexus est IANV-
ITALIS:

Cui caput egregium Latialis purpura opaca

Pendet & aurata laurea culta tholo,

*Quem cunctorum oculi Heroum admirantur
& unum*

a) Caroli Lotharingi, Elbouii Mar-
 tialis, Praeceptor, in Pleiade Poetarum
 Martium coruicauit, & *Pictor naturae* *)
 b) meruit, b) quod in emendandis po-
 ema-

*Ceu Solem obseruant sidera clara suum;
 Ille animo insigni; insigni Bellaius ore,
 Atque oculis pulchras afflat honoris opes.
 Sordidam auaritiam propriis splendoribus
 arcet,*

*Et procul a laribus praecipit esse suis.
 Ille sacrosanctos; totidem ceu Numina, uates
 Inuitat magnis sedulus officiis.
 Carmina & ipse facit docta mirabilis arte,
 Quae possint Clarium sola mouere Deum.
 Felix, quae genuit talem sibi Gallia florem,
 Cuius & assiduus regna per orbis odor,
 Hunc lege regnorum clypeum, Rex Gallie,
 tuorum,
 Fortunisque uirum, si sapias, adde tuis.
 Illi consilium dubiis in rebus, & illi
 Semper inest suumo culmine summa fides.*

Praeter Autores, quos adduximus, agunt de
 eo BAILLETVS in *Inq. des Sam. T. IV n.*
 1301, TEISSIER in *Elog. T. II*, & alii, quos
 nominat EGGS l. c.

a) SAMMARTHAN. *Elog. Lib. III Cap. 6 p.*
m. 133 seq.

*) a PETRO RONSARDO.

b) THUAN. *Lib. LXIV ad A. 1577*, quocum
 conf. TEISSIER *Addit. aux El. de Thou P.*

ematibus, iisque colore quasi quodam e
 nandis, multum laboraret. c) **)
 Graecarum literarum expertus fuit, ***) q
 patet ex ANACREONTIS *Odis*, Gallico cari

I p. 467 & P. III p. 264, & SAMM
THAN. l. c.

c) Ita putat BAILLET *Jug. sur les Poes. l*
p. 330.

**) Eminent inter eius Carmina illud i
 mis, quo uaria gemmarum genera u
 que facultates cecinit, *eo quidem car*
Gallici nitore, qui cum gemmis ipsis ce
iudicetur, quae uerba sunt SAMMARI
 NI *l. c.* Vnde ingeniosum ei Epitap
 posuit PETRVS RONSARDVS :

Ne taillez, mains industrieuses,
Des pierres, pour ceuuir Bellau,
Lui-même a bati son Tombeau
Dedans ses pierres precieuses.

Uld. TITON DV TILLET in *Parnasse l*
p. 158.

**) Multum de eo dubites, si legas BA
 VM, qui in *Lex. T. I p. 204 Art.*
cresm nos. l.), non ex Graeco ANA
 ONTIS. sed ex Latino HENR. STEPH
 (quod & nostro tempore multorum e
 tincium.) translationem hanc Gallicam
 ornatam, fide BERN. DE NONNOY
 itatur.

ab ipso expressis, editisque A. 1556, quanquam
SCYDERIA, multum suauitatis decessisse Poetae
Graeco, censeat, quod facile sibi persuadent,
qui BELLAQVAM sobrio uitae genere nun-
quam non usum norunt. d) ****) Recen-
suit

d) BAILLET l. c. p. 331.

****) Magis tamen is labor SAMMARTHA-
NO placuit, cuius en Carmen in *Elog. l. c.*:

*Ante quidem lepido referebas carmine to-
tum*

Anacreonta, Remigi.

*Nunc etiam similis magis incipis esse, quod
alba*

Canent, ut illi, tempora.

*Discrepat hoc tantum, quod sobrius ebria
cantas*

Senis saceti pocula.

*Quod si de solito quid forte pudore remis-
tas,*

Mussisque iungas Liberum,

*Quam bene uinosus superares uina canen-
tem,*

Qui siccius illum sic refers!

rus parum pretii huic interpretatio-
ribuit ANNA DACERIA in *Praefat. d.*
reant a se editi, negatque, sensum Poe-
Graeci satis accurate expressum, nec
rem Gallicam probat, quod ea
nata sit uetustioribus, & parum

fuit eius Opera UERDIERIVS, e) quae
repetere non opus est. Uita defuncti
d. 6. Mart. A. MDLXXVII. Epitaphiu
BAIF, elegans pariter e Pleiade Poeta
posuit:

*O qualem, capsula, uirum tegis !
Probus, suauis, comis ille Bellaqueus,
Prudensque, doctusque, elegansque,
Hic iacet. †*
†X

iucundis. Alii ita iudicant, non t
NACREONTIS interpretem egisse,
nouum ANACREONTEM nobis d
admirandum, BELLAQVAM, & pecu
quasdam huius ueneres, poeticasque
tes, esse, quas animaduertere non lic
ANACREONTE Graeco. Uid. ST
PASQUIER in *Recherches de France*
VII Cap. 7 p. 622, & ANDREAS DVCH
in *Antiquitez des Villes de France* p. 2,
e) *Bibl. Franc. f. l. Conf. Perroniana.*
SOREL. *Bibl. Franc. p. 202. *)*

*) His addo MORERIVM in *Grand Diction.*
p. 174 edit. nou. BAEIVM in *Lex. T.*
506, THVANVM *Hist. Lib. LXIV* a
1577, LIRONI *Biblioth. Carnutens.* p. 19
TITON DV TILLET l. c.

****) Addo huic aliud PASSERATII,
comparabilis Poetae :

*Non infletus abis, ocelle uatum,
Te flent Hesperii, diuque flebunt ;*

XXII. **N**ON dicendum nihil est de **XXXII.**
NGVERNERIO BER-GVER-
O, ciue Eugubino, qui, etsi forsan non **NERIVS**
 primi subfellii eruditus accensendus, **BERNI-**
 d parum tamen attulit ad illustrandam **VS.**
 iae historiam *Eugubinae ciuitatis Chroni-*
ab A. 1350 ad 1472, Italice scripto, quod
 per exire e tenebris suis iussit Cel. **LVD.**
T. MVRATORIUS, *Tomo XXI Scripto-*
n Italiae adiunctum. Patet ex eius le-
 one, maximam uitae partem **GVERNE-**
 o in militia transactam, militumque co-
 rti praefectum a Friderico III, primum
 ntis-Feretri Comite, postea Urbini Du-
 huius Principis gratiam meruisse & fide,
 irtute sua, uariisque in bellis strenue se
 iterque gessisse. Paucis haec tetigit
RATORIUS in *Praefatiuncula*, huic
 onico praemissa, copiosior tamen in eo
 ptoribus aliis, unde frustra huius **GVER-**
NERII noticiam petas.

XIII. **A**CCEDIT **FRANCISCVS** **XXXIII.**
BLONDELLVS, natione **FRANC.**
 lus, Rectorum Galliae exercituum, dum **BLON-**
 uiue- **DELIVS.**

*Sed plus Hesperis dolent Eoi,
 Nec iam diuitibus tument lapillis.
 Quin magno ille metus subest dolori,
 Audito interitu sui poetae,
 Na gemma in lacrymas liquefcet omnis.*

uiueret, Mareschallus, & Delphini Mathematicus,*) uariis scriptis celeberrimus. In his sequentia potissimum mihi innotuerunt idiomate Gallico peruulgata: *Comparaison de Pindare & de Horace, Paris. 1673, 12.* *Figures & Notes a l'Architecture Francoise des Batimens particuliers, ecrite par Mr. Louis Sauot, ibid. 1676, 8.* *Cours d'Architecture enseigné dans l'Academie Royale d'Architecture ibid. eod. ann. fol.* *Histoire du Calendrier Romain, ibid. 1682, 4.* *L'Art de ietter le bon*

*) Fuit & Professor Regius Mathematicae & Architecturae, & Director Academiae Architectonicae, nec non moribus praefectus Ludouici Henrici Lomenii, Comitis Brienne, cui & in itinere, per cultiorem Europam inde ab A. 1652 ad 1655 suscepto, seculum se dedit. Iter hoc postea in Commentarios retulit BLONDELLVS, literisque Latinis consignatum edidit A. 1663, 12, alio anno post denuo cum Accessionibus multis, & Indice Geographico, quem NICOLAUS SANSON confecit, sed & res nonnullis, quae iocularia uidebantur, CAROLO PATINO, 8, editum. De multa erudite commemorat BAEIVS Lex. T. I p. 573 not. A).

a) Scriptum istud iterum prodiit Lugd. Bat. 1704, & quidem Latinitate donatum cum aliis eius generis libris. Uide infra sub T. PALMERIVS.

ombes, **) *ibid.* 1683, 4. ***) Obiit anno
IDCLXXXVI Cal. Febr.

XXXIV. **P**ertinet in eorum numerum, ^{xxxiv}
qui doctrina aequae, ac uirtute ^{LAV-}
militari, inclaruere, ^{RENTI-} LAURENTIVS
^{BO-} BOVS BO

**) Obtulerat hunc librum manu scriptum ^{NIN-}
Regi Galliarum iam A. 1675, sed noluit is ^{CON-}
tunc temporis hoc Opus publicari, ne ipsis ^{TRIVS.}
exteris aduersus Gallos arma ministrarentur. *Uid. Acta Erud. A. 1685 p. 164.*
Ceterum scriptis BLONDELLIANIS addimus: *Nouvelle maniere de fortifier les places, Paris. 1683, 4, & Amstelæd. 1684, 12*, cuius, iam multos ante annos prelo parati, editionem, eadem de causa, quam modo diximus, Rex Galliarum ad annum usque 1683 differri uoluit, ut ex ipso Opere id edocti testantur Collectores *Act. Erud. ad A. 1684 p. 228.* Meminit & BAELIVS *l. c. p. 574 not. B)* integri *Cursus Mathematici*, Gallice a BLONDELLO scripti, sed annum, quo prodiiit, non addidit.

***) In eo praeterea bene meritus est de urbe Parisiensi, quod portarum, recentissime post bellum Belgicum A. 1672 exstructarum, primus formam scripsit, addiditque his Inscriptiones prorsus magnificas, & ad uetustatis genium scite compositas. *Uid. la Description de la ville de Paris*, quae prodiiit A. 1684.

BONINCONTRIVS, Miniatensis quavis, uir & astrorum peritia, & Historiarum studiis, inter eruditos principes locandus. Quo magis mirandum puto, huius uiri in uulgaribus Biographorum libellis fructu peti notitiam, manifesto documento ostentantiae, qua multi hodie ad enarrandas eruditorum uitas accedunt. Edidit in *Manibus Poetae, Astronomica Commentarios, & Rerum naturalium & diuinarum Libros tres* hosque scriptos uersibus hexametris. Nusper etiam ex latebris protractos eius *Annales Florentinos ab A. 1360 ad 1458 in Scripturum Italiae Tomo XXI* publicauit celeberrimus uir, LVD. ANT. MVRATORIUS. Denique in manuscriptis adhuc latent *de Ortu Regum Neapolitanorum, & rerum undique gestarum Libri IX*, digni prorsus, qui luce aliquando publicam adspiciant. Sunt haec omnia ita comparata, ut famam Auctori suae & eruditorum plausum pepererint. Is BONINCONTRIVS, magnae celebritatis & doctrinae uir, & suae aetatis eruditus, maximè MARSILIO FICINO, carissimus, a ciuibus Florentinis, acerbo quodam fato, ire iussus in exilium, dubiam Martis fortunam experiri statuit, & sub Francisco Sfortia, bellicosissimo Duce, diu meruit stipendio. Tandem uero A. MCCCCXXXVI in Montis Falisci expugnatione uulnus accepit grauissimum, paene mortiferum, ex quo cum difficile conu-

uauisset, ad Musas suas, & tutiora pacis negotia, reuersus est, multis postea beneficiis ornatus ab Alphonso I, Neapolitano Rege, cui & doctrinam suam, & integritatem morum, probauit mirifice. Haec, & alia complura, quae ad uitam, & praeclare gesta BONINCONTRII pertinent, Scriptorum optimorum fide edisseruit, quem modo dixi, MVRATORIUS in *Praefatione, Annalibus Florentinis* BONINCONTRII praemissa, quam legisse non poenitebit eos, qui rerum similium delectantur notitia.

XXXV. **N**EC immerito forte hic locum inueniet SYLVESTER BOTTIGELLA, sub nomine Hispanico L'YGVALE inter Academicos Ticinenses, *Affidati* dictos, notus. Is, quum literis iuuenis probe imbutus esset, aduictior factus, belli fortunam experiri uoluit, quam etsi initio aduersam habuit, Clusa quippe, cum Carolo V militaret, a Mauritio depulsus, quam tuendam cum trecentis militibus suscepserat; uariis tamen expeditionibus exinde interfuit. At Poesin pariter exornauit, & scripsit *Carmina*, quae illo aeuo plures admirati sunt, & celebratur illud, Carolo V multum probatum, cuius initium:

Un'altra uolta la Germania stride. a)

F 4

XXXVI.

a) LVCAE CONTILE *Region sopra*

XXXVI. **XXXVI.** **S**I fides PAVLO COLOMESI
BOVRDONNIVS. Gallus, Lutetiae natus, Gubernator
mum Basseensis, postea Mediouicensis, est
libri, Gallice scripti, cuius rubrum:
*sées d'un Gentilhomme, qui a passé la
grande partie de sa vie dans la cour &
la guerre;* in quo de expeditionibus
bellicis multa commemorat, admixtis
seruationibus historicis, politicis, & in
ribus.

XXXVII. **XXXVII.** **D**E CHRISTIA
BREHMIO ita adserit
tor doctissimus, qui sub literis initialibu
E. N. latere uoluit, seu M. ERDMANN
MEISTER: a) CHRISTIANVS BREH
Lipsiensis, Signifer primum, dein Uicariu
turionis, post Ser. Elect. Saxoniae a Cam
Biblotheca, tandem Consul Dresdensis.
ter Carmina, varia eius scripta posside
Neue Hirten-Lust, sub nomine Corimbo,
den, 1647, 8. Allerhand lustige, traurige,
nach Gelegenheit der Zeit vorgekommene
dichte, Leipz. 1637, 4. Spiritu mediocri P
& qui rhythmos torquet magis, quam
Multis in locis uox est, praetereaue m

XXX

*L'Imprese con le Particulari de gli Aca
ci Affidati P. II p. 53.*

a) in Colomesianis p. 828 Opp. Colomb. ed. F.

b) in Diff. de Poetis Germ. p. 18.

XVIII. **A**T dignus ante alios est, cuius hoc loco mentionem facimus, IANVS BROVCKHVSIVS, BROVCKHVSIVS, nostri aevi *Propertius*. Is, cum scho-
 relinquare admodum puer parentum
 cogeretur, myropolae traditus, ut ar-
 parandi medicamenta addisceret, adeo
 uilibus operis abhorruit, ut excelsioris
 nii stimulis agitatus, quum nauem forte
 ndos excurrere comperisset, relicta ta-
 ra, illi se crederet. Hic rei nauali a pri-
 annis adfuetus, gradu promotus est, &
 itaneus demum naui factus, nunc huc,
 c illuc, excurrit. Inter haec librorum
 one unice cepit delectari, nec occultas
 armina sensit uires; cumque linguae
 nae addiscendae percupidus esset; Ce-
 GRAEVIUM auctorem habuit, ut priua-
 quamdiu praeceptoris opera uteretur.
 annum aetatis uigesimum dudum su-
 reffus, intra aliquot menses adeo pro-
 , ut paucos haberet pares. Certe, ex
 Amstelaedamenses eum urbis suae Cen-
 oniem, constitutis annuis mille florenis,
 re, ita se literis dedit, ut Poetas Latinos
 es haberet in numerato, quemadmo-
 amicus BROVCKHVSII, Germaniae
 rae magnum decus, GOTHOFREDVS
 OMASIVS, IAC. F. Norimber-
 Polyhistor, nobis retulit.

Eius *Carmina Latina* *) *Ultras.* 20

*) Quorum bonam partem aut sub pell
conceptam, aut in ipso tumultuosi maris
quore, ait in *Dedicatione ad IO. HVIDE*
PER MARSEVENIVM. Sunt in his, quae
cile credas, inter ipsos belli naualis str
tus composita; qualis est *Ecloga naut*
quam *Celadon*, siue *Desiderium patriae*,
scripsit, iuxta insulam *Dominica*
in naui bellica, cui insigne *Iupiter*, dec
tata, ut ex uerbis *Carmini* subscri
patet. Prae ceteris memorabilis
quae p. 62 legitur, ad *IO. GEORG. GR*
UIVM Elegia, qua ipse se militem, im
citumque bellicis negotiis, fatetur. It
nim Poeta:

Sive manum poscunt castrensis munia;

** Dilutus curas flore, Lyae, tuo;*

Occursat species dilecti plurima Graui,

Nec semel (Aonias testor, mea Numina, i
fas,)

Carmine te uolui demeruisse nouo.

Uerum inter strepitusque uirum, sanctus
tubarum,

Quis locus Aoniis lufibus esse potest?

Nunc, furtiuu mihi cum praestitit otia i
uors,

Phocidis ad lucos Graiaque rura feren

12, **) prodire, a) & prostant quoque Belgice *Gedichten van I. u. Brockhuizen en I. Pluimer, Amst. 1677, 8. ***)* Maioris tamen momenti sunt, quae ἀνωρύμως edidit. Vt enim taceamus elegantissimas Notas, ACT. SINC. SANNAZARII *Poemati- bus Amstel. 1689, 12, ****)* additas, quae multam inprimis Historiae literariae notitiam produnt, prostant *S. Aurel. Propertii Elegiae, Amstel. 1702, 4, doctissimo BROVCKHVSII Commentario ****)* illustratae,

**) Sed elegantior longe pleniorque horum *Carminum* editio *A. 1712, 4, cura DAVIDIS HOOGSTATANI* prodit.

a) Uid. *Elog. in Act. Erud. A. 1684 p. 542.*

**) Sunt & uernacula BROVCKHVSII Carmina, eiusdem opera HOOGSTRATANI, qui & uitam eius, ex *Oratione funebri PETRI BVRMANNI* decerptam, praemisit, nitidissime excusa *Amstelaeдами A. 1712, 8.*

****) Non suum ipse nomen his *Notis* praemisit BROVCKHVSIVS; sed factum id anno demum 1727 a PETRO ULAMINGIO, qui multo auctiores has Notas cum ipsis SANNAZARII *Carminibus* hoc ipso, quem diximus, anno edidit *Amstelaeдами, 8.*

****) Nec huic *Commentario* suum Autor nomen inscripsit; sed ab eodem id factum postea ULAMINGIO, cuius cura *Tibullus* BROVCKHVSII, ex schedis ipsius multum lo-

tae, b) & paullo ante eius obitum ALB TIBVLLI *Carmina*, eodem ornatu instructa absoluta sunt, *Amstel. 1708, 4*, edita. ****
 Diem supremum obiit sub finem an MDCCVII, mense scilicet Decembri, cui uigesimo die in pago Amsterueen, prope Amstelaeladum sito, terrae mandat est. c) In Epitaphio, quod in honorem eius atque memoriam erectum accepimus ipse accumbens, capite tamen erecto, laurique ornato, apparet. Manibus tenet symbolum: *Arte & Marte*. Inferius conspiciendum est sequens, quod laurus & signa quaedam militaria ambeunt, Chronostichon

PRINCEPS
 POETARVM
 DECESSIT
 MDCCVII.

cupletatus, denuo in lucem exiit *Amstelaeladami* 1727, 4.

b) Uid. *Aët. Erud.* 1702 p. 296.

*****) Addimus a BROVCKHVSIO *A. 1696 Amstelaeladami*, 8, edita, & nouis accessionibus cupletata, AONII PALEARII, *Uerul Opera*, sed, quod non addiderit nomen, inde factum, ut multi hunc laborem, ac *Notas ad SANNAZARIVM*, a GEORG. GRAEUIO profectum suspicantur.

*) *Nov. Lit. Germ. A. 1708 M. Ian. p. 10.*

ad pedes denique huius monumenti hic
seruatur uersus :

*Dux situs hic Ianus Brouckhusius atque Po-
eta. *****)*

XXIX. **H**ic non possumus non interse-
rere exemplum MARCI ^{XXXIX.}
VNII BRVTI. a) De illo enim ex ^{M. IVN.}
PLVTARCHO notum est, quod in medio ^{BRVTVS.}
dore belli ciuilib paullo ante, quam pugna-
m est in campis Pharsalicis, in castris
ompeii uersatus, *librorum* POLYBII Epito-
en fecerit. b) *) *Epistolas* quoque satis
ele-

*****) Historiam uitae & gestorum
BROVCKHVSII uberrimam tradit P. NI-
CERONIVS in *Memoires des homm. ill. T.*
XVIII p. 103.

a) Alius hic est a L. BRVTO, parente, qui,
CICERONE teste *Lib. II de Orat. p. 232,*
tres de iure ciuili Libros scripsit.

*) Noster, si non aliunde, saltem ex caede Caesari
illata, notus omni posteritati esset. Uix e-
nim quisquam eo uehementior libertatis
Romanae uindex fuit.

b) Conf. SVIDAS u. Βεῆτος.

**) PLVTARCHVS in *Bruto* p. 985.

**) Similiter FANNII *Historiam Romanam* in
compendium redegit, ut patet ex uerbis
CICERONIS *Lib. XII Ep. 5 ad Attic: Con-*
turbas enim me Epitome Bruti Fanniana, an

élégantes reliquit, de quibus SVIDAS :

μ

Bruti Epitome Fannianorum? Eandem operam nauavit *Historiae* L. COELI TIPATRI, quod idem docet CICERO *Lib. XIII ad Attic.* : *Epitomen Brutianorum, uelim, mihi mittas.* Memor eius librum *de Officiis* ueteres Grammatici CHARISIVS, & PRISCIANVS, & *de Patientia* DIOMEDES. Forſan nihil referunt ab illo *περὶ καθήκοντος*, de quo NECA *Ep. 95* : *M. Brutus in eo libro, περὶ καθήκοντος inſcripſit, dat multa cepta & parentibus, & liberis, & frat* Idem *Cap. 9 de Conſolat. ad Helu. de Uirtute* meminit, quem & CICERO laudat *Tuſc. Diſp. Lib. V Cap. 1, & de Lib. I Cap. 3.* Scripſit & *de laudibus* nis librum, ſed, quo lecto, ſibi uiſus fertus Caefar, adeo parum in eo fuiquentiae. Refert id CICERO *Lib. Ep. 46 ad Attic.* cuius & *de Or* BRUTI, in concione Capitolina habita *Lib. XV Ep. 1 ad Attic.* iudicium : *Epitio ſcripta elegantiffime ſententiis, uerb* nihil poſſit ultra. Ego tamen, ſi illam ſam habuiſſem, ſcripſiſſem ardentius *σας.* Eius quoque mentionem facit PRISCIANVS *Lib. II.* Denique *Epistolae* TI multae ad CICERONEM inter *hu* *pistolae ad Familiares* habentur. Ceterum quam affiduus in literis fuerit, &

μαζεται δὲ εἰς τὴν τῶν ἐπιστολῶν ιδεάν, ἣν χα-
 ριζα. Et a Cicerone ob concisam dicti-
 onem & breuitatem, quam λακωνισμόν Grae-
 ci appellant, *magister breuitatis* salutatur. c)
 Pro.

TARCHVS testatur in *Bruto* p. 1000 Opp.
 ubi, inter medios bellorum ciuiliū tumultus
 maximam saepe noctis partem inter li-
 bros ab eo transactam, refert, & CICERO,
 cuius de Orat. Cap. 10 ad BRVTVM uerba
 sunt: Iam quantum illud est, quod in maxi-
 mis occupationibus nunquam intermittis stu-
 dia doctrinae? Semper aut ipse scribis ali-
 quid, aut me uocas ad scribendum. Vir in-
 geniosus & eruditus uocatur eidem CICE-
 RONI Lib. XIV Ep. 20 ad Attic., qui & su-
 os ei libros aliquot inscripsit, & honoris
 ergo librum de *Claris Oratoribus Brutum*
 dixit. Magnos in Philosophia quoque
 progressus fecit, & grauius eo nomine ei-
 dem CICERONI commendatur Lib. I Aca-
 dem. Quaest. Cap. 3: Brutus quidem noster,
 excellens omni genere laudis, sic Philosophiam
 Latinis literis persequitur, nihil ut iisdem
 de rebus Graecia desideret. - - Aristum
 Athenis audiuit aliquamdiu.

c) Lib. XI Fam. Epist. 15; conf. Epist. 24 & 25.

****) CICERO uero, quum oratione concita-
 tior sit & uerbosior, hinc ipse Lib. XIV Ep.
 20 ad Attic. fatetur, non, quod sibi place-
 ret, id Bruto probari; & *Autor Lib. de Orat.*
 Cap. 18, BRVTVM CICERONI otiosum

Prostant plures eius *Epistolae nitidissime*
inter *Epistolas Graecanicas mutuas*, a
CUIACIO uulgas, p. 108 seq. Ceterum
quae BRVTVS bello gessit, ex PLVTARCHO
DIONE, aliisque, abunde constant. ****)

XL.
GEOR-
GIVS
BVCHA-
NANVS.

†XL. NEmini ignotum est fulgidissimum
Scotorum lumen, GEORGIVS
BVCHANANVS, obscuris parentibus
natus A. MDVI, Regis Iacobi VI praeco-
ptor, nec non tabularii & sigillorum regio-
rum custos, Historiarum scriptor magnus
sed Poeta maior, qui *unus*, uel iudice scilicet

LIG

(rectius alii legunt *odiosum*) atque *disiun-*
ctum, CICERONEM BRUTO *fractum* et
que clumbem, audiuisse, testatur. Coquens
unt autem in eo Scriptorum plurimi, in
Orationibus BRVTI nimium artis, parum
graciae, fuisse. Affert speciminis loco *Ora-*
tionem BRVTI pro Rege Deiotaro *Autor* De
al. de Orat. Cap. 21, tanquam *ieiunam*, &
sententiis nimis horridam. Idem *Autor* in
idem: Brutum Philosophiae suae relinqua-
mus. Nam, in *Orationibus* minorem esse fa-
ma sua, etiam admiratores eius fatentur.
Cum quo concinit QVINTILIANVS Lib.
X *Instit. Orat.* Cap. 1.

****) De M. IVN. BRUTO legi utique meretur
doctissima Dissertatio BAEII in *Lex. Crit.*
T. I p. 677.

LIBER O, a) in tota Europa omnes post se re-
 putat in Latina poesi. Libellum implerem,
 nunc agendum unice esset, ut, quae-
 que partim de uita eius, satisque pro-
 uide auditis, partim de mirificis in patriam
 literas meritis, dici singularia possent, hic
 ad unum omnia commemorarem. Legit
 uitam eius, quisquis *Carmina* legit, quippe
 quorum frontem b) ornat narratio uitae
 BVCHANANI, ab ipso composita, brevis il-
 la quidem, sed luculenta satis. Taceo Scri-
 tores alios, BAEIVM imprimis, qui am-
 plissime de eo egit, resque partim publice,
 partim priuatim, ab eo gestas, & obrecta-
 tionum dirissimarum, quas a Monachis tu-
 it, specimina exposuit. c) Nobis hic satis sit,
 vel ipsius didicisse BVCHANANI testimonio,
 quum iuuenis olim morbo correptus, uale-
 tudinem diu frustra curasset, ut tolerandis la-
 boribus corpus adsuefaceret, & aere liberiore
 uteretur, simulque ut rei militaris peritiam ac-
 qui-

a) in *Scaligeran. I p. 37.*

b) Praemissa etiam legitur *Operibus BVCHANANI*, a RVDIMANNO iunctim editis, suntque ei hic notae multae additae, in quibus de uita eius copiose agitur.

c) in *Lex. Hist. T. I a p. 686 ad 690.* Habet & de BVCHANANO multa NICERONI-
 vs in *Memoires des homm. ill. T. VII p. 212 seq.*

quireret, auxiliariis Gallorum cop
 quae tum in Scotiam appulerant, socii
 adiunxisse, sed, quum consilii eius succe
 parum prosperos haberet, & ex altissi
 rum niuium, quae hyeme asperissima si
 randae ipsi fuerant, frigore morbum
 uum, eumque grauissimum, contraheret
 uitae militaris suauitate cogitare desiisse
 ad castra Musarum breui tempore post re
 sum. Iam quod ad *Carmina* BVCHANANI atti
 haec coniunctim prodierunt *Amstelaedon*
1641 & 1676, 12, Basileae A. 1597, 8, Lugduni.
A. 1622, 12, &, absque loci indicio, A. 16
8; sigillatim uero Psalmorum Davidis P
phrasys poetica Antuerpiae A. 1565 & 1677.
Geneuae & Lutetiae A. 1566, 8, & 12, postu
liis in locis quam saepissime; eadem, &
Tragoedia Iephthes, Lutet. apud Henr. Se
num, 16, & ibidem eodem anno apud
Stephanum, 8; Franciscanus, & alia poem
Basileae, 1564, 8, &, absque loci indicio
1594, 8; Baptista, seu Tragoedia de Cal
nia, Francofurti, 1618. Longe plures hor
 Carminum editiones indicatas uide
 CHRISTOPH. HENDREICHII *Pand*
Brandenburgicis. d) In his nullum
 unde non diuini ingenii, quod in BVCI
 NANO fuit, uis appareat. Natiuus ubi
 uigor, grauis & polita dictio, & acumen

d) p. 773. Sed prae ceteris hic copiosus
 CERONIVS L. c. p. 237 seq.

tionis sententiarumque incredibile. e) ne ceteris uero elegantissima est *Psalmorum Paraphrasis*, in qua omnium industriam iussu BUCHANANVS uarietate sententiarum, paritate sermonis, dicitur GEORG. FACIO. f) Scripsit hanc in Lusitania condamnatus, a Monachis in uincula coniectus, ipse refert in Vita sua. Eam quum legisset CAR. V TENHOUIVS, Epigramma scripsit BUCHANANO:

*Tres Itali Gallos senes uicere, sed unum
Uincere Scotigenam non potuere uirum. g)*

ut poesi neminem aetate sua aequalem
sic, sic & in Historiam patriae tanta eius,
ut uix ante eum cuiusquam, merita fu-
erit. Scripsit enim *Rerum Scotticarum Libros*
Edinburgi 1583 fol. & 1593, 8, & ibidem,
Geneuae 1583, fol. *Amstelæd.* 1643, fol.
Bat. 1643, 8, *Francos. ad Moen.* 1584,
1594.

Uid. OL. BORRICHII *Diff. V de Poet.*
Lat. p. 150, &c, qui copiosissimi sunt in con-
quirendis Scriptorum testimoniis, ART.
TRISSIERIVS in *Eloges des Homm. Sav.*
T. III p. 249 seq. & ADR. BAILLETS in
Ing. des Poet. Sav. T. IV P. I p. 300 seq.

Huius testimonium praemissum legimus
in BUCHANANI *Carminibus*.

Uid. BAILLET l. c. p. 35.

1594, 1624, & 1638, *Vltraiekti* 1663, 1668, & 1669
 & *Lipsiae* 1669, 8, editos. HOS THUANVS
 b) tanta puritate, prudentia, & acumine, scri-
 ptos putat, ut ea scriptio non hominem in pul-
 vere literario uersatum, sed in media homi-
 num luce, & in tractandis Reipublicae nego-
 tiis, tota uita exercitatum, redoleat. Et ad
 ueterum industriam plane in his accessisset
 BUCHANANVS iudicatur CAMDEN o i) &
 RAPINO. k) Sed grauitur hic infectatur
 Mariam, Scotiae Reginam, ut & in *Dialogo*
de Iure Regni apud Scotos, qui prodiit *Edm-*
burgi 1580, 4, & 1583, l) & in *Belgicum* ser-
 monem translatus, *Amstelæd.* 1598. Libel-
 lum hunc, in perniciem regiae potestatis
 scriptum, refutarunt postea ADAMVS
 BLACUODAEVS in *Apologia pro Regibus*,
contra Buchanani Dialogum, &c. *Pictaui* 1587,
 & *Parisi*. 1588, m) & GVIL. BARCLAIVS in
 tribus prioribus libris *de Regno & Regali po-*
testate aduersus Monarchomachos, *Parisi*. 1600,
 4. n) Legitur & eiusdem BUCHANANI *De-*
testatio

b) *Hist.* Lib. 76.

i) in *Hist. d'Angleter. en l'année 1567 & 1584.*

k) in *Reflex. sur l'Hist.*

l) Adiectus etiam habetur singulis *Historiae*
Scoticae editionibus, praeter primam, quae
 prodiit A. 1582.

m) Uid. TH. HYDE *Catalogus Biblioth. Bodlei.*

p. 92.

n) Nominat & inter oppugnatores huius li-

Vita Mariae Reg. Scot. in *Tomo I Scriptorum*
de Vita & Rebus gestis Mariae, Scotorum
ginæ, quos *Londini Tomis II A. 1728* edidit
M. 1738. Sed idem liber iam ante prodierat *A.*
1718, translatus postea in sermonem Angli-
 um, nec non in Gallicum, ut testatur NI-
 CERONIVS. *nn*) Accessit etiam libro, cui
 titulus: *Memoires de l'état de la France sous*
Charles IX, Middelburgi, 1578, 12. Qui num-
 erus fit liber, quem Gallice a BVCHANANO
 scriptum, & *Rupellis A. 1572* cum titulo:
claircissement &c. editum perhibet ANT.
 ARILLASIVS, *o*) iam quidem accurate de-
 finire uix ausim. His BVCHANANI scriptis
 addimus *Epistolas*, eo iam dudum defuncto,
Londini 1711 & 1714, 8, editas. Ex Anglico
 Latinum etiam conuertit THOMAE LI-
 ACRI, *Angli, Grammatices Latinae Rudimen-*
ta, quae *Basileae* lucem adspexere *A. 1542*,
 nec non *Parisiis apud Rob. Stephanum A.*
1466 & 1550. Meminit & *Vitae Aur. Augu-*
stinae, a se compositae, *Lib. V Hist. Rerum*
Germanicarum. quae, dubito, an unquam in erudito-
 rum uenerit conspectum. Opera eius
 omnia *Tomis II Edinburgi A. 1715 fol.* cum
 plurimis Annotationibus coniunctim edidit
 THO-

belli NINIANVM VINZETVM quendam
 NICERONIVS *l. c. p. 235.*

nn) *l. c. p. 236.*

o) in *L'Histoire de l'Herésie Lib. XXVIII p.*
170, & in *Praef. Tomi V* eiusdem libri.

THOMAS RVDIMANNVS. Annus uitae
supremus BVCHANANO fuit Seculi XVI
secundus & octogesima. p)

XLI.
HVLDE-
RICVS
BVCH-
NERVS.

XLI. **P**Oetam excipit Pœta, HVLDE-
RICVS BVCHNERVS.
Natus est anno Christi MDLX in pago ad-
ditionem Norimbergensem spectante, unde
se Norimbergensem quoque appellare soli-
tus est. Anno MDLXXXII summo Philo-
sophiae titulo ornatus, ad Theologiam se
conuertit. At paullo post, nescio quo
concitatus casu, militatum in Italiam abiit.
Deinde in patriam reuersus, Musici munus
UUerthemii obtinuit. Horis subcisiuis
totus in Poesi fuit occupatus, ita, ut, praeter
cetera Carmina, Anagrammata plus quam se-
ptingenta reliquerit. Uita functus est A.
MDCII d. 12 Maii. a)

XLII.
BVISSO-
NIVS.

†XLII. **A**BVISSONIO quodam, ciue
Gallo, quinquaginta annos in

p) Honorifica eruditorum de doctrina BV-
CHANANI testimonia collegit TH. POPP-
BLOUNT in *Conf. cel. Aut.* p. 462. Conf. &
I. P. LOTICHIVS in *Bibl. Poet.* p. 20. seq.
MENAGIVS in *Menagianis* T. II p. 132, &
IO. CHRISTOPH. UUOLFIVS in *Diff. de*
Carcere, eruditorum Museo, p. 15 seq.

a) Conf. UUILCKIVS in *Eortograph.* P. II p.
196.

is uersato, edita est *A. 1685 Coloniae, 12,*
one patrio scripta, Narratio uitae & re-
bellicarum Henrici Aruenico-Turrii, Vi-
domini Turrenii, quam laude sua non
audandam putat HERM. DIET. MEIBO-
 L. a)

II. **N**ON immerito in censum hunc XLIII.
 referemus etiam PETRVM PETRVS
 PTISTAM BVRGVM, lanuensem, BAPTIV-
 m in historiis uersatissimum. Is, quum STA
 o, a Gustavo Adolpho in Germania ge-BVR-
 continuo interfuisset, a) *de Bello Sue-GVS.*
 *) Commentarios perelegantes Latine
 scripsit, & paullo post eadem optimi
 s, quam & ipse attigit, *Leodii, 1633, 4,*
 uit typis nitidissimis, dedicauitque
 NCISCO Card. BARBERINO. Recusus
 ostea liber sub tit. *Mars Sueco-Germa-*
, Col. 1641, 12. Idem Autor eodem fer-
 ornatu, sed *Romae, 1641, 4,* uulgauit *de*
inio Genuensis Reipublicae in mari Ligu-
 librum eruditissimum, & multa stili ue-
 ate conscriptum, quem ipsi Duci, Gu-
 atoribus, & Procuratoribus Reipublicae
 uit. Horum librorum duos facit Au-
 tores

in *Diff. de Gallicae Historiae Periodis ac*
praecipuis Scriptoris.

SOPRANI *Scritt. della Ligur. p. 238.*

ab A. 1618.

tores Cl. STRVIVS, b) IOANNEM
rum, alterum PETRVM, eosque in Ind
distinguit, dumque IOANNI tribuit *de*
lo Suecico Commentarios, librum leuem
cat, a qua sententia, pace illius, disced
dum nobis putamus, qui hos ipsos *Comm*
tarios non sine iucunditate perlegim
Eundem BVRGVM, praeter citatos libros
Dignitate Genuensis Reipublicae Disceptat
nem, **) & nonnulla contra TH. GR
UINCKELIVM vulgasse, testatur
PHAEL SOPRANI. c)

XLIV.
ROGE-
RIVS
RABV-
TINIVS
Comes
DE BVS-
SY.

XLIV. **P**ROdeat iam ROGERI
RABVTINIVS, Comes
BVSSY. *) Is, ut rei militaris fuit p
tissimus, **) ita tractandis literis &

b) *Bibl. Histor. Sel. Cap. 17 §. 10.*

**) Prodiit haec *Genuae A. 1646, fol.*

c) *l. c. p. 239.*

*) Natus fuit A. 1618, & primos adoles
tiae annos bonis literis impendit, Iesu
rum probe doctrinis innutritus. Ulid. in
Commentarios.

**) Annum aetatis uix decimum septim
ingressus, militiae nomen dedit, & obse
ni urbis Motheae interfuit. Ab eo
pore in praeliis quam plurimis fortissim
gessit, a primis stipendiis ad summam
fecti Equitatus leuioris dignitatem cunct
Bellicas has expeditiones ipse diligente

is consignandis haud omnino fuit alienis. Argumento huic rei esse potest, quod non a iuuentute solummodo actiones ab literis mandare consueuerit, sed postmodum quoque, quum ob librum sub tit. *Histoire amoureuse des Gaules* ***) in carcerem detrusus esset, ibidem suam, aliorumque, qui easdem in aulis fortunae tempestates

absque cothurno exposuit in *Commentariis* uitae suae, Gallice conscriptis, & post mortem eius, *Parisis* primum A. 1696, 4, iterumque A. 1697, 8, denique A. 1704, editis.

***) Liber hic acutus & elegans, at nimis aculeatus, dicitur P. D. HVETIO in *Comment. de rebus ad se pertin. Lib. V p. 33*. Et inter Gallos hoc ipso libro, quem multi ad PETRONIVM proxime accedere putant, *Satyrographi Gallici* nomen sibi comparauit RABVTINVS. Uid. *les Lettr. Franc. par RICHELET T. I p. 92*. Fuere etiam, qui Autorem dicerent libri similis: *Les Amours du Palais Royal*, in quo de Rege parum scriptum esset honorifice; sed nunquam eo adduci potuit, ut foetum hunc suum agnosceret, nec omnino utriusque libri nulla est, siue ingenium, siue dicendi rationem, spectes, diuersitas. Uid. eius *Usage des Adversités* p. 271. Conf. etiam RAB-

Diff. sur les Libelles Diffamant. in IV p. 2955 not. D).

states experti fuerant, ****) calamitaten
ful

****) Uix uehementius quidquam & ignominiosius dici potest iis, quae in BVSSIVM carcere detentum, cecinit MENAGIVS, qui non leuem ante a RABVTINIO iniuriam acceperat :

*Francorum Proceres media (quis credat ?) in
aula*

Bussiades scripto laeserat horribili.

Poenae levis : Lodoix, nebulonem carcere claudens,

*Detrahit indigno munus equestre Duci.
Sic nebulo gladiis, quos formidabat, Iberis,
Quos meruit, Francis fustibus eripitur.*

Ulid. Poemat. MENAG. Epigr. 138 p. 147.

Conf. BAEIIVS in Lex. T. III p. 1070 not.

B). Quis credat, haec scribi ab eo potuisse, cuius in Menagianis T. II p. 236 sunt uerba: *C'est un bel & bon esprit, que Mr. de Bussy Rabutin. Je ne puis m'empêcher, de lui rendre cette justice, quoiqu'il ait taché de me donner un vilain tour dans son Histoire des Gaules. On ne peut pas écrire avec plus d'esprit & plus de feu, qu'il fait dans cette Histoire.* BVSSIVM huius sui laboris, tam sibi fatalis, postea poenituisset, cum laude memorat Abbas BIGNONIVS, qui, eo mortuo, in Academia Gallica locum cepauit, in Oratione, quae legitur in *Mercure galant* 4. 1693 M. Iun.

ab tit. *l'Usage des Aduersitez* ****) descri-
 bit. Quin, quum in eodem loco otium na-
 tus esset, res a se bello gestas pariter mira-
 bili elegancia, quam diuturniori usu sibi ac-
 quisuerat, & haud contemnendo iudicio,
 memoriae prodidit. a) Quantum uero ad
Historiam Ludouici XIV, quae sub eius no-
 mine Gallice prodiit, *****) eam uix ipsam
 RABVTINIVM Autorem agnoscere, tum sti-
 lus, tum res ipsa, nobis persuadet. *****)
 Interim, eundem huius Regis historiam
 minatum antea fuisse, constat. *****)

XLV.

****) Libellus hic seorsim primum A. 1694,
 postea cum *Commentariis* eius iunctim, pro-
 diit.

a) Conf. Diss. nostra *de Commentariis* p. 37 seq.
 & MORERY *Diction.* f. l.

*****) Ita inscripta: ROGER DE RABVTIN, *Com-
 te DE BVSSY, Histoire abrégée du Roy Louis
 XIV, Paris. 1700, 12.*

*****) Agit de ea BAEIVS in *Diss. sur les
 Libel. diffam. l. c. not. E*), qui eius Auto-
 rem non dubitat dicere RABVTINIVM,
 etsi nec neget, exigui pretii Opus esse, &
 uix dignum tanti Autoris ingenio. Conf.
 & *Nouv. de la Rep. des Lettr.* A. 1700 Febr.
 p. 162.

*****) Mortuus est A. 1693. Socius fuit A-
 cademiae Gallicae, cui nomen dedit A. 1665.

Vid. les Lettres Franc. par RICHELET T.

I p. 92. Scriptis eius addo *Epistolas*, Gal-

XLV. **I**OANNES *) AUGUSTI
 IOAN- CACCIA, nobili in Italia f
 NES AV- quam inde a *Cassio*, gente Romana, e
 GVSTI- cunt, procreatus, Philosophiae primu
 NVS peram diligenter dedit; at, quum affidu
 CACCIA. Carolus VIII **) turbaret Italiam, ipse
 que sub ANTONIO LEUA arma tulit, &
 gradus summos honores consecutus
 Demum uero a militia ad quietem se
 pit, & inter *Affidatos* Ticinenses D
 nomen professus, eam Academiam u
 cula Poesi multum exornauit, quippe
 orum *Carminum* Uolumina duo, & ia
 nio grauis totidem *piorum Carminum*
 lumina in uulgus edidit. a)

XLVI. **E**T quis C. IVLIVM C
 C. IVL. SAREM ex hoc albo e
 CAE- minatum uellet? Huius certe imperi
 SAR.

lice scriptas, quas *Parisis* primum
A. 1697 quatuor Uoluminibus, testatur
 LIVS l. c. not. E) p. 2055, quae an
 rant ab illis, quas sub rubro: *Non*
Lettres &c. A. 1709 Uoll. III, 12, Parisi
 diisse constat, iam meum non est, del

*) Non ei tribuit praenomen IOANNI
 elogium eius contexit, HIERON. GI
 NI in *Teatro d' huom. letter. P. II p. 8*

**) Legendum: *Carolus V, Imperator.*

a) *LVCAE Region. p. 107. *)*

*) item GHILINI l. c.

rtus tot itineribus, tot praeliis, ^{a)} com-
robata, tot denique uictoriis illustrata est,
omnium fere gentium literis atque lin-
is adhuc celebretur. Et quis praestan-
tissimos eius, quos in ipsis castris scripsit,
in domestica, quam studio optimarum ar-
um acquisita, elegantia ornatissimos, *Com-
mentarios* ^{b)} ignorat? ^{*)} Certe non pauci
belli

^{a)} CAESAREM signis collatis quinquagies di-
micasse, PLIN. VII, 25, testatur.

^{b)} Conf. de iis FABRIC. *Bibl. Lat.* T. I
Lib. I Cap. 10 p. 157 seq.

^{*)} Cum de horum editionibus & Commenta-
toribus diligentissime egerit IO. ALB. FA-
BRICIUS locis hic allegatis; nihil hic ad-
dendum uidetur, quam ut editiones non-
nullas, ab illo praetermissas, breuiter Le-
ctori indicemus. Nimirum prodire CAE-
SARIS *Commentarii Antuerpiae* A. 1578, 16,
& 1622, 8, *Amstelædami* A. 1621, 24, 1622, 24,
1630, 24, 1636, 12, 1650, 12 & 24, 1657, 12 &
24, 1661, 12 & 24, *eodem anno*, 8, *ex recens.*
I. C. SCALIGERI, 1664, 12 & 24, 1665, 12,
1669, 24, 1661, 8, *cum Not.* MONTANI &
SCALIGERI 1665, 8, *cum eorundem Notis*,
1670, 8, *ex recens.* I. C. SCALIGERI 1675,
12, 1682, 12, *Argentorati*, 1631, *ex emend.*
IOS. SCALIGERI, *Basilæae*, 1544, 8, *cum*
MR. GLAREANI, 1563, 8, 1554, 8,
159, 8, 1614, 12, 1620, 8, *ex Biblioth.*
RSINI, 1591, 8, 1626, 16, *Coloniæ*

belli duces eorum lectione mire pre

Agripp. 1615, 12 & 16, 1626, 8, Franco
 1564, 8, cum Scholiis 10. MICH. BR
 1595, fol. cum Notis GLAREANI, &
 MANNI, VRSINI, & MANVTII, 10
 cum Notis P. CIACCONII, & uarioru
 eod. A. 8, ex edit. 10. IVCVNDI, cum
 de Ponte Caesaris, & eod. A. 8, cum
 BRANTII, Florentiae, 1598, 8, &
 Brisg. 1538, 8, 1544, 8, cum GLAREAN
 Lipsiae 1574, 8, cum Not. GLANDO
 1674, 8, ex recens. I. I. SCALIGERI
 A. 12, Lugduni A. 1573, 24, 1593, 8, &
 937, 8, Lugduni Bat. 1624, 12, 1653, 8
 Notis ANT. THYSII, 1651, 8, cura AN
 DI MONTANI, 1606, 8, ex recens. I. I.
 LIGERI, 1635, 12, ex ed. eiusd. Magda
 1675, 8, eod. A. 12, Parisiis, A. 1543, 8
 16, 1606, 4, Venetiis, 1484, fol. 1513, fo
 8, 1590, 8, 1575, 8, ex edit. ALDUMAN
 Ceterum in linguam Turcicam mig
 fuisse SELIMI Imp. ut docet Autor
 tus *Epitom. Praecogn. Hist. Lib. I-Ca*
 24. Exstat & uersio eius Germanica
 refurti 1620, fol. & 1560, fol. nec non G
 a IVNGERMANNO edita, cuius Auto
 ditur MAXIMVS PLANVDES, porro
 lica ABLANCOVRTII, *Gnitiapopo*
 1665, 12, & BLAISII DE UIGENER
 risiis, 1600, 12, item Hispanica Bru
 1608, fol. Italica AVG. ORTICAE, G

runt, immo & Henricus IV ipse librum in Gallicum idioma transferendum suscepit, & hodiernus Rex, Ludouicus XIV, primum librum Commentariorum, c) a se uersum, edidit *Par. 1661, fol.* ferturque ipse Solimanus II eos, in Turcicam linguam translatos, assidue manibus tenuisse. d) **) Vt alia eius

fit, Venetiis, 1528, 1547, 1563, & 1573, 8; Anglica GEORGII CHAPMANNI, *Londini, 1628, 4, & 1631, 4, & ANONYMI 1621, 4;* denique Suecica, nescio quo loco, aut anno, edita. Ceterum uix incognitum cuiquam puto, fuisse eorum multos olim, qui ab ipso CAESARE compositos negarent hos *Commentarios*, sed quorum argumenta parum habere ponderis intelliges facillime, ubi, quae, praeter alios, FABRICIVS l. c. & IO. IAC. BATTIERIVS, in *Diff. de Historicis Latinis melioris Aet.* Basileae A. 1697 edita, §. I, eam in rem protulere, diligenter inspexeris.

c) Vt docui in *Praef. Diff. de Comm. Hist.*

d) *Act. Er. 1706 p. 208.*

**) His addo Serenissimum Sabaudiae Principem, EVGENIVM, Heroa post hominum memoriam maximum, & incomparabili uictoriarum gloria illustrissimum; qui, ut fama nobis relatum est, maximam otii sui partem lectioni CAESARIS, & aliorum, qui *de re militari* commentati sunt, Scriptorum ueterum impendere, & eorum

eius scripta, maximam partem deperdita, quorum Catalogum suppeditat FABRICIUS, e) taceamus. Hinc, quum egregie adeo bonas literas, easque reconditas, militari disciplinae adiungere didicerit IVL. CAESAR, tot ac tam honorifica a uiris laudatissimis nactus est elogia, ut in cumulandis iis concitare quasi inter se inuicem uideantur. Quae tamen singula hic adscribere non uacat. Duo, quae ad rem facere uisa sunt, loco erunt omnium. QUINTILIANVS: f) *Tanta in eo, (IVL. CAES.) inquit, uis est, id acumen, ea concitatio, ut illum eodem animo dixisse, quo bellauit, appareat. ***)* Et ex hoc

praeceptis bellicis uti in rem suam con-
suevit.

e) L. c. p. 171 seq. *)

*) & T. II Lib. I Cap. 10 p. 186 seq.

f) Lib. X Or. Inst. Cap. 1.

***) Inprimis uero, quanti eloquentiam & melleam in dicendo suauitatem CAESARIS fecerit TVLLIUS, ex uerbis SVETONII patet in Caes. Cap. 55: *Certe Cicero, ad Brutum Oratores enumerans, negat, se uidere, cui Caesar debeat cedere; aitque, eum eloquentem, splendidam quoque, ac etiam magnificam ac generosam quodammodo, rationem dicendi tenere.* Et ad CORNELIVM NEPOTEM de eodem ita scribit: *Quid? Oratorum quem huic antepones eorum, qui nihil aliud egerunt? Quis sententiis aut acutior, an*

odiernis Scriptoribus GABRIEL NAVDAE-
 s g) ita CAESAREM nostrum laudat: *Nec
 emissior fuit hac in re IVLII CAESARIS di-
 gentia, qui, adhuc puer, a praedonibus captus,
 in medio mari carmina pangebatur, & aetate
 demum prouectior, gloriae sibi duxit, euocare
 ex ultimis terrarum finibus Chaldaeos, ad co-
 gnoscendum solis motum, disputare cum Ae-
 gyptio sacerdote de incrementis Nili, & eadem
 manu, qua res magnas gerebat, Commenta-
 rios rerum suarum ita diligenter conscribere,
 ut nihil a quoquam tam putetur accurate per-
 scriptum, quod non illorum purissima elegan-
 tia superetur, nec ulla unquam negotiorum
 mole praepeditus fuit, quo minus*

*media inter praelia semper
 Stellarum, coelique plagis, superiusque ua-
 caret.*

*Ut eam ob causam haud dubie in GABRIE-
 LIS SIMEONIS Symbolis depingatur, globo
 mundi insidens, tenensque sinistra librum,
 dextra uero gladium, cum lemmate in me-
 dio: Ex utroque Caesar. Haec ille, quae, li-
 cet prolixiora sint, tamen, cum memoratu
 haud indigna complectantur, nequaquam
 omittenda iudicaui. Plura de ipso, praeter
 iam*

*crebrior? Quis uerbis aut ornatior, aut ele-
 gantior?*

g) de Stud. Milit. Cap. 2 p. 465.

iam citatum FABRICIVM, VOSSIUS,
HANCKIUS, i) REINHARDVS, k) aliqui
liberali manu congefferunt.

XLVII. **D**ignus & est, quem memon
CAFFA- mus, uetustissimus Scriptorum

RVS. Ligurum, qui hodie exstant, CAFFA
RVS, Genuensis, cuius praenomen igno-
ratur. Is, cum bello Hierosolymitano, du-
ctu Guilielmi Embriaci, copiarum Genuen-
sium supremi ducis, miles gregarius inter-
esset anno MC, res ab eo anno, & in belli
sacro, & alibi, a Genuensibus ad annum
MCLXIII gestas, (quo anno octogenarius
maior decessit,) Latino, sed parum com-
muni idiomate consignauit, quem, additis unius
anni rebus, CAFFARVS DI CASHIFELONE
& deinde uiginti Auctores, continuarunt. a)

*) Fallitur uero ANT. POSSEUINVS, ubi
CAFFA-

b) *Lib. I de Hist. Lat. Cap. 13.*

i) *De Rer. Rom. Scriptor. P. I Cap. 4.*

k) in *Theatr. Prud. Eleg. Lib. I Cap. 9. Conf.*
& in primis POPE-BLOVNDT *Cens. Auct. p.*
46 seq. & MAGIRI *Epon. Crit. f. l.*

a) Uid. omnino SOPRANI *Scritt. della Lig-*
uria p. 65 seq.

*) His locum dedit Cels. LVD. ANT. MVRA-
TORIVS in *Script. Ital. T. VI*, Praefatio-
nemque praemisit, quae de CAFFARO isto,
quantum satis est, nos docet.

~~CASS~~PARVM res ab A. MCCCCLXXXVIII
MDXIV descripsisse, tradit. b)

XLVIII. **E**X Hispanis memoratu dignus XLVIII.
est PETRVS LOPEZ PETRVS
HERRIQUEZ DE CALATAIVD. LOPEZ
urbe natus Pinciana, & in eadem Decurio, HERRI-
qui, quum annos iuueniles militiae conse- QUEZ
crasset, saepiusque Marte satis secundo pu- DE CA-
gnasset, maturiori aetate coepit elegancio- LATA-
rum literarum quodam amore flagrantu- IVD.
dumque suum ad poesin Hispanicam con-
uertit, in qua progressus fecit non conte-
mnendos, ut bene ei cessisse labor dicatur,
quem Hispanice uertendo LVDVICI
DVLGIS Carmini Italico *del Nacimiento* im-
pendit. Prodiit poetica haec interpretatio
Pinciae A. 1584 & 1594, 4. a)

XLIX. **N**Ec e recentioris aevi Theologis XLIX.
FRIDERICVS VLRICVS FRIDE-
CALIXTVS hic plane praetereundus. RICVS
Erat SS. Theol. Doctor, & Helmstadiensium, VLRI-
dum uiueret, Professor Primarius, DucivS CA-
Brunsuico-Guelfferbyitano a Consiliis Con- LIX-
sistorialibus, & Abbas Regio-Lutterensis, TVS.
qui anno MDCCI d. 13 Ian. aetatis LXXIX,
ex

b) *Bibl. sel. f. l.*

a) NIC. ANTONII *Biblioth. Hisp. T. II*

P. 167.

H 2

ex hac uita in beatiorem alteram transi
 Hic, quum in illustri Philyrea nostra
 MDCXLII studiis operam nauaret, in ca
 mitosa satis tempora illa incidit, quib
 Suecorum Dux, Dorstenfonius, Leopoldu
 UUilhelmum, supremum belli Ducem Ca
 sareum, prope Lipsiam fudit, & hoc ipsu
 bonae mentis emporium obsessum cep
 Qua in obsidione Noster, uel neglecto
 iam discrimine, ex turri arcis Plissi
 cae eos ignitis petiit globulis, atque i
 decertauit una cum aliis pro sede Mu
 rum nobilissima, ut quasi praeludium illi
 dixeris earum, quibus postea occupatus fu
 in campo Theologico, contentionum,
 controuersiarum. a) *)

L. † L. **P**Rodeat iam *Virgilius Lusitanorum*
 DO- **L**VDVICVS DE C
 CVS MOES, Vlyssipone natus circa in
 CA- Seculi XV, cui de poetica facultate dubiu
 DES. facere principatum in Lusitania ausus e
 nem

a) Conf. de uita eius *Monathliche Ausz*
A. 1701 M. Jan. p. 79 seq. & Histor. Remar
A. 1701 p. 77 seq.

*) Scriptorum eius integer Catalogus praef
 xus est *Consultationi de tolemtia Reforma*
rum, A 1697 Helmstadii denuo editae. C
piose de his agit G. ARNOLDVS in d
Kirchen- und Ketzer-Historie T. II Lib.
Cap. 11.

nemo. De eius uita & factis quicquid nobis est cognitum, id uni debemus NIC. ANTONIO, qui eius mentionem non potuit non facere in *Biblioth. Scriptor. Hisp. a)* Ex hoc nempe Scriptore discimus, prima statim iuuentute, postquam literis Latinis & Philosophiae per aliquod tempus in Academia Conimbricensi nauauerat operam, militare uiuendi genus amplexum, & in urbe Africae maritima, Septa, quam praesidio tunc tenebant Lusitani, contra Mauros pugnasse, idque tam fortiter, ut altero priuatus oculo ex acie excefferit. Inde cum Lusitanis ad Indos nauigasse, atque his, qui praeerant itineri, ob militarem partim peritiam, partim ob suauitatem carminum, in carissimis habitum. Mox uero, quum petulantius cecinisset, excidisse hac gratia, & apud extremos Indos exulare iussum. Inde reuocatum postea, quum a Goam uersus nauigaret, infensum sibi Neptunum habuisse, ut, praeter uitam, & *Lusiadum* carmen, nihil ex naufragio seruauerit. Tum pertaesum uitae militaris, annos sedecim inter turbas & calamitates multas exactae, in patriam reuersum, & *Lusiadum* poema Regi Sebastiano dedicasse. Neque tamen sorte hic lautiore usum, sed, communi omnium potarum fato, quicquid ipsi reliquum uitae, in paupertate transegisse. Mortuum

H 3

A.

A. MDLXXIX testatur ANTONIVS, qui laudem ei tribuit, *Petae* non ingeniosissimum tantum, sed, quod ad argumenta compositionemque carminum, eruditissimi etiam *Carmina*, quae scripsit, uice plus una iunctim prodierunt Ulyssipone, cum titulo *Rimas de LVIS DE CAMOËS*. Omnium elegantissimum, & quo inter praecipuos aetatis gentisque suae Poetas numerari meruit, est, quod diximus, *Lusadum Carmen*, Ulyssipone primum A. 1572, postea alibi saepius editum. Nec facile unquam carmen exitum cui in tot linguas migrare contigerit. In Latinam uerterunt THOMAS DE FARIA, Carmelita, Episcopus Targensis, &, quod LEIALLATIVS *b)* testatur, ANDREAS BAIONIVS, Goensis, forsan & (ita suspicatur ANTONIVS) FRANCISCVS MACEVS; in Gallicam quidam incerti nominis; in Italianam tum Anonymus quidam, tum CAROLVS POGGIUS, Genuensis, cuius interpretatio cum *Vita* Autoris Ulyssipone lucem adspexit A. 1656; denique in Hispanicam BENEDICTVS CALDERA primum, postea LVD. GOMEZ DE TAPIA, tum HENR. GARZES, & quidam alius. Praeterea nactus est hoc Carmen Commentatores suos, & notae ei breuiores addidit EMANVEL CORREA, quibus cum deinde A. 1613 suas coniunxit PETRVS MARIZ, ampliores uero EMAN. FARIA DE SOUSA; ut taceamus alios, qui simile quid meditantur

fun

b) in *Apibus Urbanis* p. m. 34.

fuit certius, quam ediderunt. Meminit & aliquot eius *Comoediarum* ANTONIVS, nec non *Amphitruonis* Plautini in uernaculum conuerſi ; ſed de quibus ipſe nihil, quod proferret, certi habuit. Ceterum, ut laudatores ex ciuibus ſuis multos habuit, ita uenustum cumprimis, & honorificum CAMOESIO, uidetur Epigramma, quod ſcripſit ei MATTHAEVS CARDOSVS, Ordinis Ieſu, Scholae Humanitatis in Eboreniſi Academia praefectus:

*Noſo elegi, Flaccus lyrici, Epigrammate
Marcus,*

Hic iacet, Heroo carmine Virgilius.

Enſe ſimul calamoque auxit tibi, Lyſia, famam,

Unam nobilitant Mars & Apollo Penum.

Caſtaliũ fontem traxit modulamine; at Indo

Et Gangi telis obſtupescit aquas.

India mirata eſt, quando aurea carmina lucrum

Ingenii, haud gazas, ex Oriente tulit.

Sic bene de patria meruit, dum fulminat enſe,

At plus, dum calamo bellica facta refert.

Hunc Itali, Galli, Hiſpani, uertere Poetam:

Quaelibet hunc uellet terra uocare ſuum.

Vertere fas, aequare nefas; aequabilis uni

Eſt ſibi, par nemo, nemo ſecundus erit.

CAPRARAM, belli Ducem ſatis-ce- LI.
lebrem, anno MDCCI mortuum, CAPRA-

ptos reliquisse *Commentarios*, eosdemque inter alia cimelia asseruare Uirum Per
HENR. AB HVYSSEN, in citato nostro Sch
diastmate a) memoratum est.

LII. †LII. I Am, si, quis alius, laudari
IOAN- meretur IOANNES CARA
NESCA- MVEL, gente materna LOKOUUITZIV
RAMV- Madrii natus A. MDCVI, cuius in Mathe
EL. maticis, Poeticisque, & Latinae linguae, stu
diis iam prima pueritia profectus fuisse
praeclari, ut de *Planetarum motibus Thefis*, &
IO. SACROBVSTI *Sphaera*, propugnata
publice, libellosque haud indoctos, *Artem
Metametricam*, *Artem Rhythmicam*, & *Gram
maticam Latinam*, scripserit, a) quae dein
prouectiori aetate edidit, inscripsitque *Pr
imum CARAMELIS Calamum*. Inde in A
cademiam Complutensem abiit, & Bec
laurei honores hic adeptus, breui post i
Monasterio Spinae, & alio Montis-Ram
rum, Monachis Cisterciensibus nomen do
dit, tumque in Academiam Salamantien
sem se contulit, Theologiae operam dedi
tus, quam & postea per triennium Comp
ti docuit. Sed, fatis ita ferentibus, Hic

a) p. 53. Confer &, quam scripsimus uernaculo sermone, *Uitam Leopoldi* p. 410 seq.

a) NIC. ANTONII *Biblioth. Script. Hisp.* T. I p. 506, & ADR. BAILLETVS in *Essai* celebres par leurs etudes p. m. 299 seq.

excitus, & Melrofenſis Abbas atque Co-
 es in Belgio creatus, nec non Generalis
 Angliam, Scotiam, & Hiberniam, Uica-
 is, & Theologiae in Academia Louani-
 ſi Profeſſor, nominatus eſt. Stationem
 hic ex uoto Academiae ornauit, primus-
 que inter eos fuit, qui CORN. IANSENII
Auguſtino aſſenſum negarent, quin & inter
 eos, qui iura Philippi II in Luſitaniam ſcri-
 ptis publicis defenderent. Poſtea a Phi-
 ippo IV, Rege, Abbatia Biſſemburgenſi in
 palatinatu donatus, hoc munere dignum ſe
 praefiſtit, radicitus exſtirpando haereticos;
 inque diſcedere iuſſus breui poſt, a Fer-
 nando III, Imperatore, Monſerrateniſibus
 nobis Benedictinorum monaſteriis, quae
 iennae & Pragae ſunt, praefectus, & ab
 meſto Cardinali de Harrach, Archi-Epi-
 opo Pragenſi, dictus eſt Uicarius Genera-
 l. Interea temporis urbem Pragam op-
 pugnatum uenerant Sueci, quibus CARA-
 VEL noſter eadem uirtute, qua fortiffimus
 uiſque miles, obuiam iuit, tamque dextre
 biit ſtrenui ducis partes omnes, ut in
 caemium laborum auream torquen ab Im-
 peratore, uelut liberatae urbis autor, cepe-
 t. Nec prima haec uirtutis militaris ci-
 ocinia fuere; ſed iam ante Louanium, a
 elgis & Gallis oppugnatum, defenderat, &
 endalium, Palatinatus urbem, a Gal-
 inuaſionibus tutam praefiterat, ita
 H 5 eam

eam curam cum Bernardino, Comite de Re-
bolledo, partitus, ut ille custodiae urbis, ipse
uero fabricae ac munimentis bellicis, praes-
esset. A Pragensi obsidione rediit, tem-
pus omne suum amplificandae Pontificio-
rum Ecclesiae impendit, & Protestantium
plus quam triginta millia ad ueterem super-
stitionem reduxit, maectatus ideo Regine-
bradenſi in Bohemia Episcopatu. Sed in-
de euocatus a recens creato Pontifice, Alex-
andro VII, quo olim uſus amico fuerat,
Italiam intrauit, & lautas Germaniae opes
cum tenui admodum Campaniae praefectura
& poſtea cum Episcopatu Uiglebanenſi, com-
mutauit, in quo ad extremum uſque uita-
diem, quem habuit A. MDCLXXXII, deſe-
ruit, tranquilla Muſarum otia longiſſime an-
teponens turbis ciuilibus. Uir, ſi testi-
monio ERYCI PVTEANI, quod profert NRO
ANTONIVS, b) credimus, *ſue ingenium,
ſue doctrinam, ſue eloquentiam, ſpectantem
magnus, eximius, ac plane diuinus.* Exſtaſis
brorum ab ipſo editorum ingens numerus
ſed hi ipſi uix quartam partem eorum, quae
ſcripſit, conſciunt. Illorum Indicem ipſe
praemiſit *Arti Rhythmicæ*, unde in Biblio-
thecam ſuam tranſtulit ANTONIVS. Nos
ſingulos indicabimus, ſed nominatim ſaltem.
Sunt uero hi: *Steganographia; Primus Ca-
lamus*, tribus conſtans Uoluminibus, quo-
rum

b) l. c. p. 507.

primum Grammaticam Latinam, alte-
 r Rhythmicam, tertium Metametricam,
 tinet; Cabalae Grammaticae specimen;
 Grammatica Audax; Apparatus Philosophi-
 Philosophia Rationalis; Herculis Logici
 opes tres; Metalogica; Seuera argumen-
 ti methodus; Philosophia; Pandoxium
 sico-Ethicum; Coelestes Metamorphoses;
 Nouem Syderibus circa Iouem uisis; Ma-
 gis audax; Sublimium ingeniorum crux;
 & Artis Adulteria; de Perpendiculo
 inconstantia; Ut, Re, Mi, Fa, Sol, La,
 noua Musica; Cursus Mathematicus, qua-
 Tomis constans; Encyclopaedia Con-
 atorica; Maria, seu de Laudibus Virginis
 ris; Musaeum Mortis; Bernardus Tri-
 buns; Cabalae Theologicae Excidium;
 ologia Moralis; Theologiae Regularis, SS.
 edicti, Augustini, Francisci, regulas Com-
 tarius dilucidantis, Tomi duo; Theologia
 damentalis; Theologia Intentionalis; The-
 ia Praeterintentionalis; Apologema pro
 rine de Probabilitate; Scholion elimatum
 Regulam S. Benedicti; Hierarchia Ecclesi-
 ca; Philippus Prudens, Lusitaniae, Algar-
 e, Indiae, Brasiliae &c. legitimus Rex de-
 stratus; c) Motium Iuris de Eminentissi-
 mis

e) Qui liber magnos in Lusitania motus con-

uenarium nactus MANVELEM
 DES DE UILLA-REAL, qui ci-
 librum uehementem. Anti-Cam-

mis Cardinalis Richelii ad Cisterciensem Generalatum Promotione & Electione irrita; *Sacrum Romanum Imperium Pax licita demonstrata; Opera de Praecedentia; Benedictus Christifidelis; Dominicus; Boetius; Excellentissima de Mus de Mello; Psalmos Confessionales; Declaration mystica de las Armas de España; puesta al Manifiesto del Reino de Portugal; Alia, quae ad prelum parata habuit CAMMUEL, commemorat ANTONIVS. d)* *Inter* uero, quae edidit, addimus omissum ab ANTONIO, & sub uitae finem uulgatum a CAMMUELE, cui rubrum: *Λεπτότατος, Λεπτοτατὸς subtilissimus, noua Dialecto Metaphysica. Gleyani, 1681, fol.* Quo in Opere ridendissimum sedit Grammaticis; adeo inaudita huius a Romanae litteraturae aliena docuit, & luculentis specimen illius ostendunt BAILLETVS, e) *Autóres Diarii Journal des Sages* f) & prae ceteris GEORGIUS PASCHER g) Id ex scriptis eius omnibus apparet, eruditi ad unum omnes iudicant, scriptorem fuisse nouarum rerum in Literaria Republica percupidum, & ob id saepe iniuriatum. Neque adeo iniuriatum

CAMMUEL

mucl, de quo fufe agit ADR. BAILLETVS in Jug. des Sau. T. VI P. II p. m. 3 seq.

d) l. c. *Opere* ibi uide.

e) in *Jug. des Sau. T. II P. III p. m. 101.*

f) *Ad A. 1684 p. 250 seq.*

g) in *libro de Nouis Inuentis p. 31 seq.*

RAMVELI fecit, quisquis dixit, CARAMVEL-
EM habere ingenium, ut octo, eloquentiam, ut
quinque, iudicium, ut duo. Acceptum id si-
bi ex ore uiri cuiusdam illustris refert Au-
tor *Anti-Caramuelis*. b)

LIII. GEORGIVS CAREVV, An- LIII.
glus, quum studiis primum in Aca- GEOR-
demia Oxoniensi operam dedisset, belli cu- GIVS
puditate ductus, in Hiberniam se contulit, CA-
Comitis Desmondii motibus ciuilibus agita- REVV.
tam, ubi militiae tirocinia posuit. Hinc,
impetrante Elisabetha, maximi momenti ex-
peditionibus adhibitus, ac postea a Rege Ia-
cobo I Baronis, & a Carolo I Comitis de
Tornes, titulo decoratus est. a) Interhaec
cum summis muneribus praeficeretur, non
lubitauit anno MDLXXXIX Oxonii Magi-
stri Philosophiae honores capeffere, quin &
ex suo tempore in Hibernia gestas accura-
te descripsit, ut uniuersam Hiberniae Histo-
riam scripturis olim inferuaret. Post eius
mortem TH. STAFFORD, nothus eius, ma-
nuscriptum nactus, uulgauit sub tit. *Pacata
Hibernia, or the History of the late uuars in
Ireland, Lond. 1633, fol.* Reliquit & uaria
monumenta, ad Hiberniae historiam spe-
ctantia, quae in Bibliotheca Bodleiana
hodie

16.
ANT. BUOOD *Atben. Oxon. T. I p. 451, &
ei. Hist. Oxon. T. II p. 63.*

hodie offeruantur. *b)* Obiit d. 22. m. A. MDCCXXIX.

LIV.
CARO-
LVS M.

LIV. **P**ROdeat nunc CAROLVS & GNVVS, cui scripta nonnulla bui passim, constat. *a)* *) In his praeter unum est, quod ad Adrianum, Pontificem, fuisse fertur, a IO. TILIO demum sub bene *Eli. Phil.* publici primum iuris factum 1549, 12, hoc titulo: *Opus illustrissimi, excellentissimi, seu spectabilis, uiri, CAROLVS tu Dei Regis Francorum, Gallias, Germaniam, Italiamque, sine horum finitimas provincias, Domino opitulante, regentis, contra eundem Graeciae, quae pro adorandis imaginibus stolidae, sine arroganter, gesta est.* Editio fere isto tempore in Gallia uulga est, quo graue inter Iulium III, Pontificem & Henricum II, Galliae Regem, bellum arserat, sollicitaeque a Pontificis super-

b) Id. l. c. p. 452.

a) Enumerat illa GESNERVS p. 114. MES. in *Biblioth. Bodleian.* p. 110, & in FLACCIUS de *Scriptor. Pseudon.* p. 110. ed. nou.

*) In his maxime habetur *Volumen* *rum, quas Romani Pontifices ad Carolum bellum, Pipinum, & CAROLVM M. studio ipsius CAROLI M. collectum, q* *Angli adit d. 1613, 4, edidit IAC. GREY*

hodie raro occurrit. Vnde iterum librum prelo subiecit MELCH. GOLDASTVS *Francof.* 1608, 8. **) Sunt autem, qui librum illum pro suppositio uenditant. Quorum in numero sunt praeter RAYNAVDVM, b) & ROSSEUINVM, c) SVRIVS, BELLARMINVS, BARONIUS, PLACCIO d) citati, & inprimis CAROLVS LE COINTE, e) tum Cardinalis PERRONIVS f) aliique, partium studio maximam partem abrepti, qui omnes, supposititium hunc CAROLI M. foetum esse, contendunt. In contrariam sententiam discedunt NAT. ALEXANDER, g) SIMONDVS, h) & MATTHAEVS FLACIVS ILLYRICVS,

**) Exstat & uetustior huius libri editio, quae *Francofurti A. 1596, 8*, prodiit, ut pater ex *Biblioth. Menck. p. 290*. Miror, huius editionis non mentionem factam a CEL. CHRIST. AVG. HEVMANNO, Fautore nostro summopere uenerando, in *Praefatione* nuperrimae huius libri editionis, quam *A. 1731, Hanouerae, 8*, in lucem exire iussit, praemissa, in qua docte ceteroquin & curate libri huius historiam persequitur.

b) *De bon. & mal. libris p. 163.*

c) *Appar. T. I Praef. & p. 298.*

d) *l. c. p. 162.*

e) *Annal. Eccles. T. VI ad A. 794 n. 22.*

f) *Perron. p. 59.*

g) *Hist. Eccl. ad Sec. VIII Diff. VI §. 6.*

h) *in Annot. ad T. II Concil. Gen.*

g) allique. ***) BOXHORNIVS h) appellat Opus illud *Capitulare*, quod diuersum a hii 1) a libris hifce contra Iconolatriam faciunt. Est autem, quod dictorum librorum CAROLVS M. Auctor non fit, quod tamen aliquo modo nobis persuadere posset singularis eius, quam Auctores laudant, eruditio, & literarum elegantiorum cultus & reparatio; tamen alia etiam composuit scripta, quae ipsum ex hoc campo exulare minime patiuntur. ****) SIGEBERTVS enim,

Scri-

g) *De VT Conc. Carthag. in Praef.*

***) Inprimis Cel. HEVMANNVS, qui inuicissimis argumentis libellum hunc CAROLVS M. Auctori vindicat in *Praef. cit.*

h) *Hist. Uniu. p. 430 ed. Lips.*

1) *Uld. PLACC. c. l. p. 163, & p. 249.*

****) Vt, quae CAROLI M. fuerint in literas merita, quae doctrina, qui literatorum amor, Lectoribus nostris constare ex Scriptore possit, cui merito habenda fides, afferemus huc uerba EGINHARDI, quo nemo diligentius ornatiusque uitam & res gestas CAROLI exposuit. En, quae scribit ille in *Vita Caroli M. Cap. 25*: *Erant eloquentia copiosus & excubans, potentique, quicquid uellet, apertissime exprimere. Nec patriae sermone contentus, sed etiam peregrinis linguis ediscendis opem impendit, ut Latinam iam didicit, ut aequae illa, ac ipsa, lingua amare sit solitus. Graecam u*

riptor diligentissimus, & fide prorsus dignus,

melius intelligere, quam pronuntiare, poterat. Adeo quidem facundus erat, ut etiam didascalus appareret. Artes liberales studiosissime coluit, earumque doctores plurimum veneratus, magnis afficiebat honoribus. In discenda Grammatica Petrum Pisanum Diaconum senem audiuit. In ceteris disciplinis Albinum, cognomento Alcuinum, item Diaconem, de Britannia Saxonici generis hominem, virum undecunque doctissimum, praecceptorem habuit, apud quem & Rhetoricae & Dialecticae, praecipue tamen Astronomiae, addiscendae plurimum & temporis & laboris impertiuit. Discebat & artem computandi, & intentione sagaci siderum cursum curiosissime rimabatur. Tentabat & scribere, tabulasque & codicillos ad hoc in lectulo sub cervicalibus circumferre solebat, ut, quum uacuum tempus esset, manum effingendis literis adsuesaceret. Sed parum prospere successit labor praeposterus, ac sero inchoatus. Quod ad scripta eius, huc refero eiusdem EGINHARTI illa Cap. 29: Post susceptum Imperiale nomen, quum aduerteret, multa legibus populi sui deesse, - - cogitauit, quae deerant, addere, & discrepantia unire, praua quoque, ac perperam prolata, corrigere. Sed his nil aliud ab eo factum est, quam quod cula Capitula & ea imperfecta, legibus

gnus, cuius recte utimur testimonio in Historia

addidit. Omnium tamen nationum, quae sub eius dominatu erant, iura, quae scripta non erant, describere, ac literis mandari, fecit. Item barbara & antiquissima carmina, quibus aeternum Regum actus & bella canebantur, scripsit, memoriaeque mandauit. Inchoauit & Grammaticam patrii sermonis. Mensibus etiam iuxta patriam linguam nomina imposuit, quum ante id tempus apud Francos partim Latinis, partim barbaris, nominibus appellarentur. Item uentos XII appellationibus propriis insigniuit, quum prius non amplius, quam uix IV, uentorum uocabula inueniri possent. Iam liber integer impleri posset, si, quae ad haec EGINHARTI uerba uiri docti, inprimis IO. HERM. SCHMINCKIUS, commentati sunt, coaceruanda in unum essent. Sed pudet, haec suffurari Autoribus suis, ad quos nemini non patet aditus. Legi etiam prae ceteris meretur IO. HENR. A SEELEN, uiri incomparabilis, de Caroli M. Homiliario Spir. MCCCCLXXXII, fol. Opere longe rarissimo, Exercitatio, in qua de doctrina & scriptis CAROLI amplissime egit, & Scriptores multos, in simili scribendi argumento uersatos, commemorat. Habetur haec in SEELENI Selectis Liter. p. 252 seq. Addi his potest elegantissima Cel. IO. DAU. KOBLERI Bibliotheca Caroli M. Imperatoris Aquis,

ria CAROLI MAGNI, in *Chronico m*) au-
 or est, quod non solum patria lingua, sed
 etiam peregrinis linguis, eruditus, barbara &
 liquissima *Carmina*, quibus ueterum Re-
 gum bella & actus canebantur, scripserit, &
 memoriae mandauerit. Natus est Anno
 DCCXLVI, & quidem, ut ex ueterrimo Sec.
 Calendario Laureshamensi notum facit
 clissimus IO. MABILLONIVS, n) 4 Non.
 April. mortuus anno DCCCXIV.

V. CAROLVM M. excipiat CAROLVS XV.
 LVVS V, Imperator, qui, ut inter for- CARO
 mos belli Duces iure optimo referen- LVVS V.
 s est, ita inter Scriptores quoque locum
 tinet. Vt enim nihil dicamus de Regu-
 quibus filium, Philippum II, instructum
 luit, anno MDXLVII compositis, a) quas
 LETI

Dissertatio, *Altorsii A. 1727* edita, §. 1 &
 seq. Ipse etiam; in eo me iam esse totum,
 fateor, ut, quaecunque de CAROLI M. par-
 tim scriptis, partim in literas meritis, diei
 singularia & praeclara possunt, ex prisca
 aevi monumentis collecta libro singu-
 lari exponam. Quod ut quamprimum
 possit perfici, Deus det otium, precor, & ui-
 res corporis integras.

m) *Ad Annum 794.*

le Diplom. Cap. 9.

Hist. du Duc d'Albe P. I p. 245.

LETTI. b) & TEISSERIVS c) publici in-
fecerunt, celebrantur uulgo *Commen-*
quos *de rebus a se gestis* Gallice eum
gnasse ferunt, d) *) at, eos lucem non
adspexisse, proclive est. **) Etsi enim
DRIANVS PARS, quendam eius librum
gus Belgica Gand. 1599, fol. prodixit,
tur, e) & ANTONIVS TEISSERIVS di-

b) Insevit *Historiae Caroli V Ital. T. I*
479.

c) Scorsim edidit sub tit. *Instructions de*
les V a Philippe II. Berol. 1699, 12.

d) Testantur id DV UERDIER *Bibl.*
GHILINI *Te. d'Hum. Lett. P. II*
BRANTOME *Mem. des Cap. etr. T. I*
ANTON. *Bibl. Hist. Nou. T. II p. 319*
Diff. nostra *de Nacuis pol. Caroli V p.*

f) Addendi his utique HIERON. RVSCELLVS
pistola, Gallice scripta, *ad Philippum II.*
est inter *Epistolas Principum (Lettres des*
ces) T. III fol. 219, VALER. ANDREAE in
Belg. p. 123, & FRANC. SUUEERTS in
Belg. p. 164.

*) Hos in Latinam linguam transfudit
MARINDVS, ut patet ex HIER. RVSC
LI *Epist. cit.* sed nec haec Interpretatio
lucem unquam exiit.

**) Est in eadem sententia BAEIVS in
T. I p. 844 not. C).

e) *Indic. Bapm. p. 423.*

libat, f) CAROLI V *de propria uita* libellum *Hanoviae A. 1602* prodiisse, ***) adhuc tamen eum in manuscriptis latere, nonnullis causis existimauerim. Praeterea non tantum *Epistolas* eius plures, & *Edicta*, ****) etiam *legem Carolinam*, *Gandauensibus* tantum, & eiusdem Caesaris *Constitutionem* *haec & Reipublicae Imperialis*, quae, intere IVSTINO GOBBERO, *Francof. 1565* ***), fol. prodierit, ANT. SANDERVS memorat. g) Eundem & *librum precum* composuisse, ac propria manu descripsisse, testis ANTONIVS UARILLASIVS. b) *****) accessit A. MDLVIII.

LVI. Inter

f) *Catal. Auctov. & Bibl. T. II p. 36.*

***) Idem perhibet GHILIVS *l. c.*

****) *Edicta & leges*, quae sub CAROLI V nomine prodire, non ab ipso, sed eius scribis, compositas, contendit BAEIVS *l. c.* Sunt hae Flandrico sermone *Gandavi A. 1559* editae.

*****) Forte legendum *1566*; huius enim anni indicium penes Scriptores plurimos occurrit.

g) *De Gandau. Erud. p. 26.*

b) *Hist. de Franc. I T. III p. 349.*

*****) Exstant & alia, quibus praemissum legitur CAROLI V nomen, an Auctoris, aliorum esto iudicium. In his numeramus *Declarationem Caroli V Imp. in Comitibus Au-*

LVI.
CARO-
LVS IX.

LVI. **I**nter milites forte locum etiam
ueniet **CAROLVS IX**, Rex,
cuius regnum militia domestica
simum fuit, quique exercitia, quibus
praeluditur, uenationes imprimis,
maxime a) Vnde, quum praeterea
esset probe eruditus, elegantissimum
sub tit. *La Chasse Royale* composuit
LAREGIO, Secretario, in calamum
tum, b) & *Paris. 1625, 8*, quanquam
fecte, editum, quo omnium, qui ante

*gustanis, quomodo in negotio religionis
Imperium uiuendum, usque ad desin-
Concilii generalis, 1548, 8* porro c.
v, Imperatoris, Responsionem ad dno
Clementis VII, in qua ab ipso appellat
que generalis Concilii congregationem
lia, Complui, 1527, 4, CAROLI V
onem ad Pauli III, Pontificis, Epistolam
ipsum ad pacem fuerat hortatus, Pa-
Rob. Stephanum, 1543, 8. Profectu
tionem CAROLINAM, in conuentu
rum Principum habitam, SLEIDA
Hist. p. 183. Post mortem eius in e-
quam habitauerat, inuentas esse scri-
ius de Iustificatione & gratia, partum
uatorum doctrina alienas, docet. Ab-
ST. REAL in *Oeuures Tract. 2.*

a) UERDIER *Bibl. p. 146.*

b) Teste MATTHAEO apud COLON
Ch. p. 28.

de Re Uenatoria scripserunt, conatus longe superauit. c) Praeterea fuit Princeps eloquentissimus, quemadmodum ex *Oratione* eius, *coram nobilitate Galliae* recitata, patet, quae prostat *Parisi. 1563, d) *)* & Poetas sui temporis, RONSARDVM, BAIF, DORATVM, & IAMINVM, coluit, nec raros ipse uersiculos fecit, quorum plures RONSARDI *Poematibus* insertos uideas. e) Diem obiit A. MDLXXIV.

LVI. EX Angliae Regibus haud immerito LVII. **E**to huc referendus CAROLVS CAROLVS I. quem non semel praeliis interfuisse con- LVII. stat. Is, etsi raptissime & scriberet, & ueretur, nihil tamen uel dixit, uel scripsit, quod non esset perfectissimum, & fuit praeterea iustus scriptorum aliorum censor, cuius rei exemplum non unum affert eius familia.

c) Uide AMIOTI, BELLEFORESTI, BRANTOMII, SAMMARTHANI, NAVDAEI, iudicia apud COLOM. l. c. p. 26 *seq.*

d) UERDIER l. c. p. 150.

*) Nescio, an haec eadem sit, quae A. 1573 *Francfurti* hoc ornata rubro prodit: *Harangue du Roy Charles IX a Messieurs de la Cour de Parlement a Paris l'an 1571.* Sunt s Mandata & Edicta *Parisi. 1567,*

miliaris, PHILIPPVS UARUICK. Aliqua eius Opera sub tit. *Bibliotheca Regia* PETRVS HEVLIN edere coepit *Lond.* *) 8, b) at multo auctiora CAROLI I. Opera, Anglico tamen idiomate, prodierunt *1662, fol.* In his præcipuum *Exon. (Bodl.)* seu *Imago Caroli I, Regis*, multis eruditissimis causam præbuit, quos inter præcipue speciatim HOLLINESUORTHVS, scripti Regi uindicarunt, alii, ut ANT. UVALES & IO. TOLAND, d) pleraque eo in IO. GAVDENO, Exoniensi, & tunc DVPFÆ, Salisburiensi, Episcopis, deprolixè tuentur. UARUICKVS & QUETTI & HERBERTI testimoniis utitur, manuscriptum huius libri Regem prius manibus tenuisse, & quæ sunt aliis, genuinum esse defendit. e) **) Cuius est A. MDCXLIX.

LVIII

- a) *Memoirs of K. Charles I p. 79.*
- *) HYDENII *Bibl. Bodleiana p. 140* anni libri indicat 1659.
- b) *WOOD Ath. Oxon. T. II p. 187.*
- c) *Uld. Aff. Erud. Suppl. T. II p. 171.*
- d) in *Uld. Milton. Uld. Aff. Er. A. 1700 p. 57*
- e) *L. c. p. 68 seq.*
- **) Memorantur & eius *Apophthegmata*, 1653, 8, edita.

LVIII. **I**ungamus reliquis CAROLVM LVIII.
 I IX, Sueciae Regem. Ille enim, CARO-
 praeterquam quod Marti se addixerit, & LVS IX.
 ipse interfuerit praelio prope Kirchhel-
 mam, A. MDCV commisso, Musis quoque,
 & consignandis scriptis, non omne studium
 detraxit. Testis huius rei potest esse *Chro-
 nicon*, quod ipsum a primordio Regum Sue-
 ciae usque ad sua tempora aggressum fuisse,
 UUITTENIVS a) memorat, eoque se non
 parum in Historia Suecica adiutum fuisse,
 LOCCENIVS fatetur. *) Quin, eundem res
 a se ipso gestas carminibus uernaculis scri-
 ptas reliquisse, praeter citatum UUITTENI-
 VM, MORHOFIVS b) auctor est. Et plura
 eiusdem Regis scripta recenset SCHEFFE-
 RVS. c) Obiit anno MDCXI.

LIX. Iam

a) in *Diar. Biogr. anno 1611.*

*) Uid. 10. SCHEFFERVVS in *Succ. Liter. p.*
 53.

b) *De Ling. & Poef. Germ. Cap. 8 p. 409.*

c) in *Succ. Liter. p. 53.* *) Conf. MOLLERI
Hypomn. p. 376.

*) Quae SCHEFFERVVS memorat, praeter
Chronicon, haec sunt : *Historia uitae pro-
 priae, rerumque a se gestarum, rhythmis
 Suecicis ; Ordinania Ecclesiastica in aula
 Principis Caroli obseruanda, uernacula lin-
 gua edita ab ANDR. GATERUITZ, 1602,*
 4; *Responsio ad argumenta contra dictam*

LIX. **I**am de RENATO CARTE-
ENA- dicamus. Is, licet iuuenis plur
VS industriae & ingenii specimina edidi-
ARTE- expensa omnium pene scientiarum imp
VS. sectione, renuntiare studiis constituit
 complures annos miles gratuitus militauit
 tauorum, nunc Bauarorum, nunc Hun-
 rorum, nunc Gallorum, castra secutus.
 At in otiis hybernis occasionem, nam
 Philosophiam praestantissimo, quod a na-
 ra acceperat, ingenio rimandi penitus
 mysteria naturae cum legibus Mathematicis
 comparandi, coepit magis paullatim
 haec studia, Martique ualedicens, in
 prope Egmondum in Hollandia solitari-
 uitam egit, & longa diligentique medita-
 ne bonis literis profuit. Quantam sibi

*Ordinantiam prolata ab Archi-Episcopo Olai
 Martini; Argumenta quaedam, ex Patribus
 Luthero, & Philippo, desumpta, de Unione per-
 sonali duarum naturarum in Christo, Sacra-
 mento Eucharistiae, illiusque uero usu, ex
 anonymo translata in sermonem Suecicum
 & publicata Holmiae A. 1604, 4; Respon-
 sio ad argumenta M. Olai Archi-Episcopi
 opposita argumentis, antea nominatis, ser-
 monie patrio Holmiae edita ab ANDR. GA-
 TERUITZ A. 1606; denique Catechismus
 seu Signum Christianum de Fidei Articulis &
 capitulis necessariis, lingua scriptus uerna-
 cula, Holmiae, 1604, 4.*

e eruditione & publicis scriptis comparaverit famam atque existimationem, ita, ut ris etiam, immo foeminis, principibus proximis & potentissimis, in deliciis fuerit, immemorare hic superuacaneum duco. Mortalitatem explevit Philosophus Holstiae A. C. MDCL, ipsis Cal. Febr. annos tus 53, cum 10 mensibus, & 11 diebus. a)

DE MICHAELE DE CASTELNAV, qui & munia bellicose strenue obiit, & *Commentarios Gallicos* EL DE stilo historiis propriis, hoc est, luculentis & succincto, iudicio praeclaro, & optima stelfide, NAV.

a) Conf. *Vitam* CARTESII, quam Gallice descripsit ADRIANVS BAILLETVS, *Paris. 1691*, & in compendio *ibid. 1692 & 1694*, 4 Vol. 12, sub nomine Mr. DE LA NEVUILLE latens. Conf. *Act. Er. A. 1691 p. 281*, & *A. 1692 p. 130*.

*) Hos, multis modis auctos, duobus Voluminibus in *fol. Paris. A. 1659* edidit LELABOUREUR, nuper demum *A. 1731 Bruxellis* tribus Voluminibus in *fol.* recusos. Copiosius de his commemorabimus in Annotationibus, quas paramus, in B. Parentis *de Commentariis Historicis, quos Galli tres vocant.*

fide composuit, confer, si placet, Schemma nostrum nominatum. a)

LXI. † LXI. **Q** Vae Poetarum olim Regem,
BAL· R·ONEM, tulit Mantua, ca
THA· Seculo XV dedit BALTHASAR
SARCO· *Comitem* CASTILIONEVM, hero
nesca· toga & sago maximum, illustrissimis in
STILIO· Ducis, Mediolanensis, Mantuani, Vrbin
NEVS. Regis Hispaniarum, & ipsius Pontificis,
neribus perfunctum, Poetam denique,
MARONI, multorum iudicio, compa
dum. Scripsit Etrusca quaedam amal
argumenti carmina, sed quorum leu
pretium, si cum Latinis, partim elegi
partim heroicis, conferantur. De his c
fit doctissimorum uirorum sententia, ue
iis, quae profert I. C. SCALIGER, a) &
scit. *Longe excellentissimi, inquit, in
spiritus B. Castilioneus. Nihil dulcius ele
nihil elegantius, tersius, lepidius. Pro
eam mihi unam malim, quam magnum
merum Propertianorum. Illius uero Cle
tra, non, ut illa uiuens, Reges tantum ac
ctatores capere possit, sed omnes animos,
rum interest uacare Musis. Est in ea
gium illud summum in acrimonia senten
rum, quod tantopere est quaesitum a Luc
Ceterum Maroniana suauitate adeo temp*

a) R. 14.

b) Poet. L. VII, VI, 4, p. 797.

ur, ut, quantum absterrens asperitate Luca-
i, tantum huius lenitate alliciari. Igitur
pitur animus, antequam congregiatur.
ui, si omnia sic scripsit, nulli post Virgilium
undus, illius comes, haberi mereatur. Prae-
Carmina, scripsit etiam Epistolas, & Pane-
ricos, inprimis uero libellum elegantem,
Cortegiano inscriptum, qui uitae aulicae
aestantissima praecepta continet, ex Itali-
in Latinum, Gallicum, Hispanicum, An-
cum, & Germanicum, sermonem postea
nuerfus. Inter milites diu uersatum CA-
LILIONEVM, idque non sine commenda-
ne uirtutis, discas, si alia testimonia defi-
nit, ex IOUUI *Elogiis*, b) & LOTICHII
Bibliotheca Poet. c) Idem constat ex Epi-
mmate M. ANT. FLAMINII: d)

*Si truculenta ferox irrumpis in agmina,
Marte
Diceris inuidto, Castilione, satus;
At molli cythara si condis amabile carmen,
Castalia natus diceris esse Dea;*

ex alio eiusdem: e)

*Horrida terribilis cum tractas arma, Maro-
nis,*

Casti-

b) Cap. 47 p. m. 167.

34 seq.

c) in Elog. IOUUI l. c. p. 168.

d) 168.

*Castalione, tui carmine digna facis
Idem quum molli uacuis requiescis in uis
Castalione, aeterno digna Marone ca
nec non ex simili IO. LATOMI: f)*

*Qui iacet hoc tumulo, magnorum
Diuum,
Immo bis impleuit, sustinuitque ar-
Mars dextra, calamus Phoebus, Cy-
arte,
Ore Charis, Pallas mente, lepore
Sed, quas exeruit hoc scilicet ordine
Semper ut in laetam defineret Uen-
Quae quum sit Phoebi, nec, ut olim,
amica,
Uel regat hic mundum, uel magis
Uenus.*

LXII.

LXII.

M. POR-

CIVS

CATO.

AN MARCVS PORCVS CATO, Romanorum,
PIANO a) audit, Demosthenes, huc re-
ferendus sit, CICERO, non minor Cri-
quam Orator, iudicabit. Uerba eius
nant: b) Nemo apud populum fortior,
melior Senator: idem facile optimus Im-
tor. Denique nihil in hac ciuitate sciri
ue potuit, quod ille non cum inuestiga-
scieris, tum etiam conscripserit. Cui

f) Ibid.

a) in Iber. p. 465.

b) Lib. III de Ont. p. 277.

latur PLINIVS: c) *Tres summas in homines praestitisse CATO existimatus est; optimus Orator, optimus Imperator, optimus Senator. Nec elegans LIVII d) testimonium gere pigebit: In bello manu fortissimus, ultisque insignibus clatus pugnâ. Idem, nequaquam ad magnos honores peruenit, summus Imperator. Idem in pace, si ius consulere, peritissimus, si causa oranda esset, eloquentissimus. Nec is tantum, cuius lingua uiuo eo querebat, monumentum eloquentiae nullum ret: uiuit immo, uigetque eloquentia eius facta scriptis omnis generis.* Haecenus ille. Ex autem potissimum uicibus CATO in impium egressus est, & quantum animo, quantum sapientissimis consiliis, quantum uirtute denique, ualeret, & fortitudine, luculenter declarauit. Prima enim adolescentulus stipendia meruit aduersus Annibalem prope Capuam: deinde ad Tarentum militauit: tribunus militum in Sicilia fuit: interfuit praelio apud Senam, quo cecidit Masdrubal, frater Annibalis: Consul rebellantem Hispaniam citeriorem pacauit, et misitque ad obsequium reuocauit, & denique Legatus Consularis pugnauit apud Thermopylas, ut passim ex rerum Romanarum scriptoribus discimus. e) Quam itaque exinde

e) VII, 27, Hist. Nat.

XXXIX Cap. 40.

OF. HANCK. de Rer. Rom. Script. P. I

2 p. 23 seq.

exinde pateat, quot & quantas bellic
stinuerit expeditiones, quis dubit
ipsum, diuturniori usu confirmatum, f
larem rei militaris peritiam habuisse, &
que, quum alias esset & ingenio, & doc
ornatissimus, *) optime omnium Com

*) Eius doctrinam & erga literas amorem
non libros *Historiarum*, elegantissimis
bus prosequitur CORNEL. NEPOSUS
zone Cap. 3, cuius uerba, quae profes
digna putamus. *In omnibus rebus, &
singulari fuit prudentia & industria,
& agricola solers, & reipublicae parti
iurisconsultus, & magnus Imperator,
habilis Orator, & cupidissimus literarum.*
*Quarum studium cū senior arripuerit,
men tantum progressum fecit, ut non
reperire possit, neque de Graecis, ne
italicis rebus, quod ei fuerit incognitum.*
*adolescētia confecit Orationes: senectū
rias scribere instituit, quarum summa
ptem. Primus continet res gestas Rug
puli Romani. Secundus & tertius,
quacumque ciuitas orta sit Italica: ob quae
omnes Origines uidetur appellasse. Ita
to autem bellum Punicum primum, &
secundum. Atque haec omnia capitula
sunt dicta. Reliqua bella pari mē
cutus usque ad Praeturam Ser.
pitiū duxit Lusitanos. Atque horu
rum duces non nominauit, sed sine mē*

rios de Re Militari scribere potuisse. Do-
lendum

res notauit. In iisdem exposuit, quae in Ita-
lia Hispanisque uiderentur admiranda. In
quibus multa industria et diligentia compa-
ret, multa doctrina. Eloquentiam eius et
Iuris Ciuilis peritiam UALERIVS MAX.
commendat VIII, 7: *Cumque eloquentiae
magnam iam gloriam partem haberet; id e-
git, ut Iuris Ciuilis quoque esset peritissimus;*
et CICERONI omnium suae aetatis Iuris pe-
ritissimus dicitur. CATONIS *Commen-
tarios Iuris Ciuilis memorat, et exstare di-
cit POMPONIVS. Quam assiduus in le-
ctione librorum et studiis literarum fuerit,*
patet ex his CICERONIS *Lib. III de Fin.:*
Quo quum uenissem, M. Catonem, quem ibi esse
*nescieram, uidi in Bibliotheca sedentem, mul-
tis circumfusus Stoicorum libris. Erat e-
nim, ut scis, in eo inexhausta auaritia le-
gendi, nec satiari poterat: quippe qui ne re-
prehensionem quidem uulgi inanem reformi-
dans, in ipsa curia solebat legere saepe, dum*
Senatus cogeretur, nihil operae Reipublicae
detrahens. Quo magis tum in summo otio,
maximaeque copia, quasi beluo librorum, (sic
hoc uerbo in tam praeclara re utendum est,)
uidebatur. Senem demum ad Graecarum
librorum studium conuersum, idem docet
RO in Catone: Qui si eruditus uide-
disputare, quam consueuit, ipse in suis

lendum modo, quod isti iam inuidia u-
 statis sepulti sint. Quemadmodum et
 eius ingenii foetus, plurimas nempe
Orationes, Originum, seu Historiarum, libras
 quorum sola supersunt fragmenta, et
 saepe et interpolata, (praesertim quae
 ANNIVS Uiterbiensis collegit,) inter
 ditos hodie numeramus. Vnicuique
 superstes mansit, satis elegans *de Re Rustica*
 Opus est. Plura de scriptis eius com-
 morarem, nisi otium mihi fecisset laus
 saepe FABRICIVS in *Bibliotheca Latina*
 **) Vita decessit CATO A. V. C.
 Mundi 3801, ante C. N. 147, aetat. 87.

LXIII. LXIII. S'istit hinc sese CENS-
 ENSO- SNVS, qui vno pede clau-
 INVS.

*libris: attribuitur Graecis literis, quod
 stat eum perstudium fuisse in senectute.*
 VALERIVS MAX. VIII. 7: Idem Graecis
 literis erudiri concupiuit: quam fore
 aestimemus, quod etiam Latinas pene
 nesciret didicis. Quibus addi potest testi-
 um PLYTARCHI in Vita eius. Or-
 scripsisse centum et quinquaginta me-
 tur, quas nominatim indicant passim
 RO, GELLIVS, et ueteres Grammatici.

f) Lib. I Cap. 2 p. 18 seq.

**) Conferri etiam meretur CASP. SA-
 TAVVS in Vita Catonis et Emili
 tenburgi, 1672, 8, edita.

ob vulnus in bello Persico, Ualeriani temporibus, acceptum, factus Imperator iam senex, scurrarum ioco *Claudius* est appellatus. a) Grammaticus autem fuit doctissimus, ut scriptis quondam luculenter testatus est, quae tamen nunc perierunt. Praeter Grammatici uero argumenti *Commentarios*, b) scripsit etiam *de Die Natali*, siue *Origine humana*, librum, de cuius editionibus pariter Cl. FABRICIVS b) est consulendus.

LXIV. DANIELEM CHAMIERVM, Theologiae Professo-
em Montalbanensem, et Reformatae eccle-
siae propugnatorem animosissimum, in
Montis Albani obsidione A. MDCXXI tor-
nentaria pila sublatum, partim ex Historia
huius obsidionis, a) quae Gallice prodiit,
partim ex aliorum testimonio Scriptorum,
constat. Sed, quum horum plurimi in eo
conueniant, accidisse hunc fatalem casum
eo tempore, quo piis uerbis milites ad de-
fen-

a) POLLIO in *XXX Tyrann. Cap. ult.*

*) Liber eius *de Accentibus* CASSIODORO et FRISCIANO memoratur, et ab hoc ipso dictus est eo nomine *Grammaticae artis doctissimus*. Conf. G. I. VOSSIVS *de Hist. Lat. Lib. II Cap. 3 p. 166.*

b) *Bibl. Lat. Lib. III Cap. 4 p. 537 seq.*

a) *Pag. 155.*

sendendam urbem excitulauerit, GRAMMONDVS b) ita rem omnem in ut putes, mutata persona, in armis apud illos CHAMIERVM, seque hosti obiecit tum; non aliter, ac solet miles quisque garius. En uerba Historici: *Chamier magni apud Seditarios nominis, qui post Montalbani agebat, quanquam propugnare solebat, tormentaria pila in frustra deditur, uix agnito, unde globus, et qua, in fuis; in utrumque paratus homo audax, sacis ferreo, hastaque ad manum, uenerat hunc locum, additurus militi animos, quam eademmet die, concione in templo publice habita, de regis loquens, finierat in ipsa uerba, quae distincta ter uoce repeti non ingredientur &c.* Sed forsitan in quae ad hominem Reformatum spe non satis idoneus testis scriptor Grammondi Pontificiorum partibus addictus. Ita fide GRAMMONDI, CHAMIERVS augeat catalogum eruditorum militum. Non enim fuerit uir doctus, aequae incertum quum testentur satis *Epistolae Iesuiticae* ipso editae, et de Oecumenico Pontifice I quae bona Opera dicit SCALIGER, c) non *Corpus eius Theologicum*, et liber *Censurae Panstratiae Catholique*, seu *Guerre de l'eternel*, de quibus omnibus diligenter

b) in *Hist. Gall. Lib. X p. m 501 seq.*

c) in *Scaligern. p. 48.*

ELIVS in *Lexico Historico & Critico*
(d)

V. COMitem de CHAUVAGNAC^{LXV.}
*) huc quoque pertinere, uel ex^{CHA-}
lo *Commentariorum* eius, in Gallia pri-^{U A-}
m editorum, et deinde a mendis innu-^{GNAC.}
tis repurgatorum, ac tertium *Amstelae-*
ni, 1701, 12, recusorum, satis liquet, qui hic
Memoires de GASPARD, Comte de CHA-
GNAC, Marechal de Camp dans les Ar-
mes du Roy, General de l'Artillerie, Sergent
Bataille de celles de Sa Maiefté Catholique,
Lieutenant General des troupes de l'Empe-
reur, & son Ambassadeur en Pologne.

CVL IN Italiam A. MCCCXCVIII^{LXVI.}
I Graecas literas, barbarorum olim^{EMA-}
sionibus inde eiectas, primus reduxit^{NVEL}
ANVEL CHRYSOLORAS, ortu^{CHRY-}
antinus, IOANNIS EVDAEMONIS PA-^{SOLO-}
OLOGII ex sorore nepos, uir in castris^{RAS.}
is atque educatus, et inter milites maxi-
mæ uitæ suæ partem uersatus. Qui, ab
his Principibus Ioanni Palaeologo, in
ante Imperatori, aduersus Baiazetem au-
periturus, Venetiis primum, atque in
Patauium, se contulit, ubi Latinae lin-
e praecepta ex ore IOANNIS A SAN-
K; CTA

d) T. I p. 842 not. E) F) G).

) GASPARDIS ei praenomen fuit.

ETA SOPHIA hausit, a) ut ipse scribit
pistola quadam ad *Mesazonem*, auunculu
um. Tum, quae ipsi in mandatis data
 rant a PALAEOLOGO, diligenter, sed vl
 frustra, executus est. Uicto postea,
 xime Tamerlani armis, Baiazete, reditu
 suos parabat, sed, necessariis itineris fi
 bus destitutus, Uenetiis substitit, et, G
 docendo, uitam hic sustentauit, easde
 scholas, Uenetorum stipendio condu
 breui tempore post in Gymnasio Pata
 ac deinde Florentiae et Romae, tandem
 Ticini, a Ioanne Galeatio huc inuitati
 peruit. Constantiam uero profectus,
 Synodo, hic congregata, spectator ad
 hic A. MCCCCXV uitam finiuit. I
 scipulis eius uiri doctissimi numerati
 LEON. ARETINVS, FRANC. BARBA
 FRANC. PHILELPHVS, BAPT. GV
 NVS, FRANC. POGGIVS, AMBROSIVS
 MALDVLENSIS, PETRVS PAVLVS
 GERIVS, GREGORIVS TIPHERNAS
 ANNES MANECTVS, ANDREAS FIO
 OMNEBONVS VICENTINVS, alique pl
 Sunt, qui EMANVELIS huius filiam in
 trimonium ductam FRANC. PHILEL
 perhibent, sed qui EMANVELEM CUN
 ANNE temere confundunt, ut multis

a) Uld. NIC. COMN. PAPADOPOLI *Hist. C*
Papad. P. II p. 163.

nentis probat MART. CRYSIVS. b) *Offi-*
cius Constantiae condita sunt in monaste-
rio Ordinis Praedicatorum, cum Inscriptio-
ne sepulchrali, quam posuit ei AENEAS
VLIVS, Poeta tunc laureatus, et Orator
imperatorius: Ante aram hanc situs est Do-
minus Manuel Chrysoloras, miles Constantino-
politianus, ex uetusto genere Romanorum, qui
cum Constantino, Imperatore, migrarunt: Vir
doctissimus, prudentissimus, optimus, qui tempo-
re generalis Concilii Constantiensis diem obiit:
et exultatione, ut ab omnibus summo inter
ortales sacerdotio dignus haberetur: die 15
April. conditus est A. MCCCCXV.

Ille ego, qui Latium praeas imitatur artes,
Explofis, docui, sermonum ambagibus, et qui
Eloquium magni Demosthenis et Ciceronis
In lucem retuli, Chrysoloras nomine notus,
Hic sum post uitam: et peregrina in sede
quiesco.

Huc me Concilii deduxit cura, trium dum
Pontificum ecclesiam uexaret saeva tyran-
nia.

Roma meos genuit maiores, me bona tellus
Byzantina tulit: cinerem Constantia seruat.
Quo mori loco, nil refert: undique coe-
lum,

Poenarumque domus mensura distat ea-
dem. c)

K 4

In

1600 Græcia Lib. V p. 234.

1600, CRYSIVS de Monasteriis p.

In docendo nunquam fessum, facile in scribendo desidiosum uideri potuisse, ait IOUIVS, qui et, praeter artis Grammaticae regulas quidquam exstare scriptorum eius, nega recte eo nomine notatus PAPADOPOLVS, e) Scripsit enim *Erotemata*, id est, *Grammaticam Graecam*, quam modo dixi, *Venetis* primum A. 1512 et 1517, 8, ab Aldo Manutio, postea *Argentorati* A. 1516 apud Knoblauchum, 4, *Lutetiae* A. 1547 apud VVechelum, cum interpretatione Latina editam; f) porro *Epistolae Graecas*, quas saepius exstare typis excusas, testatur PAPADOPOLVS, g) nec non *Syntagma*, Graece compositum, quo *Diui Spiritus ex Patre & Filio sempiternam processionem* disputauit, h) denique *Epistolares*, de *Comparatione ueteris et nouae Roma*

99, et Auctores alios, quorum mentionem facit Magnificus et S. Reu. CHRISTIANUS FRID. BOERNERVS, celeberrimus Academiae nostrae Theologus, Patronus noster pie uenerandus, in eruditissimarum Dissertationum, de Altera migratione literarum Graecarum e Graecia in Italiam, prima, quae prodijt Lipsiae A. 1704, p. 8.

d) in *Elog. Doct. Uiror. Cap. 23 p. m. 50.*

e) l. c.

f) Uld. CONR. GESNERI *Biblioth. p. 490 B.*

g) l. c.

h) Uld. BESSARIONIS *ad Philanthropem Epistolae*, et PAPADOPOLVM l. c.

nae, quae, quum diu in Bibliothecis Italiae
 lelituissent, tandem a PETRO LAMBECIO
 (si is quidem primus edidit) e tenebris pro-
 tractae, et cum GEORG. CODINI *Antiqui-
 tatibus Constantinopolitanis* editae sunt *Lute-
 viae A. 1655. fol. i*) EMANVELI huic Epigram-
 ma scripsit IO. LATOMVS:

*Illustres inter doctrinae laude Latinos,
 Quem primum Argiuos conspicis ante
 suos:*

*Ille est Emanuel; peritura ex Hellade moestas
 Qui primus Musas transulit in Latium.
 Quam sedem ut melius ferrent, et iam quo-
 que amarent,*

*Miscuit hic strictis pallia lata togis.
 Vi, qui sit uestem modo non indutus utram-
 que,*

Sit dignus neutro protinus ille choro. k)

+LXVII. **A**ntitrinitariorum sectae addi- LXVII.
 ctum fuisse constat STANIS- STANIS
 LAVM CICOUIVM, a UUoyslauice, LAVS CI
 Equitem Polonum, Archi-Camerarium COUIV
 Cra-

i) Uid. *Biblioth. Mencken. p. 449 edit. 2,*
 et, quam modo laudauimus, Magnif. BOER-
 NERI *Dissertationem l. c.* unde et, si placet,
 de scriptis CHRYSOLORAE plura et selectiora
 pete.

ii) Uid. *IOVII Elogia l. c.*

Cracouiensem, postea Cancellarium
censem, et exercituum regni Polonic
premiu Ducem. Primum ecclesiae (C
couiensis Patronum fuisse, testatur SAN
vs. a) Eius cura in lucem exierunt.
Synodi Colloquique Scrynicensis A. MDL2
celebrati: cum omnibus responsionibus eor
qui negabant, uerbum, seu filium Dei, mun
hunc uisibilem cum Deo creasse, sed asseret
initium suum habuisse tempore Ioannis Ba
lae, et Ioannis Euangelistae, ad obiectiones
uersae parti. b)

LXVIII. †LXVIII. Iam pedem promouemus
ARNOL- IARNOLDVM CLAP
DVS RIVM, patria Bremensem, natum A
CLAP- MDLXXIV, prudentiae ciuilis Scripto
RARIVS. non infimum, sed maiorem futurum,
iuuenis annorum unius et triginta ex
uita, excessisset. Primis literarum tiroci
in schola Bremensi positus, Germani
Angliam, Belgium, reliquasque Europae
tioris partes, studiorum causa, peragra
tumque, ne quid intentatum relinque
ad aliquod tempus sponte in militiam c
cessit, animumque hic ita ad praelia et
gnas confirmauit, ut in Academia Altor
postea A. MDC Historiae docendae mu
re donatus, his cum ciuibz Academ

a) in *Bibl. Antitrinit. p. 23.*

b) Uid. SANDIVS & c.

ertamen singulare inierit, atque eo nomine iustas magistratui Academico poenas lederit. Refert haec SIGISM. IAC. APIVS, a) qui vitam CLAPMARI, quantum potuit per aliorum Scriptorum negligentiam, diligenter tradidit. Scripta eius publice non nisi tria exstant, argumenti ciuilis singula, et laudata ab his, qui librorum notum aestimare pretia. Sunt haec *Triennium nobilis adolescentis, quomodo Studiosus humaniorum literarum triennio animum iuxta ac sermonem feliciter excolere possit*, ad Nobiliss. Volck. Suingerum, Giesae A. 1622 editum, 8, et postea Lugd. Bat. A. 1640, 16, nec non cum TH. CRENII *Diff. de Eruditione comparanda* p. 347, editum, porro *de Antiquis Rerum publicatarum Libri VI*, uulgati P. Rosch. & Rostoch. A. 1624, 4, deinde Ienae A. 1665, et 1673, cum *Annotationibus* SAGITTARII, nec non Lugduni Bat. A. 1641, cum *Scholiis brevioribus* BESOLDI, et cum *Emendationibus et Accessionibus* MART. SCHOOCKII, Francofurti ad Viadr. A. 1668 et 1672; de quibus quid sentiant eruditi, fuisse edisserit IAC. FRID. REIMANNVS; b) denique *de Iure Publico* Dissertatio Academica, Altorfii A. 1602 publice proposita. Sed plura in schedis defun-

a) in *Vitis Professorum Philosophiae Acad. Altorf. p. 100 seq.*

b) in *Hist. Liter. Germ. noua Lib. II P. 3 p. 106 seq.*

functi reperta sunt, non indigna forsan, quae posteris doctrinam Auctoris referant; nimirum libellus *de Iure Sacro; Commentarius de Publicis Iudiciis; de Ueſtigalibus; Libri IV de Iure Publico; Libri III de Foederibus; Liber I de Magistratibus; Notae in Politicam Aristotelis; Commentarius in Cornel. Tacitum.* Inſcriptio ſepulcralis, quae CLAPMARIO poſita eſt Altorfii, legitur in fronte *Commentarii de Arcanis Rerumpublicarum*, & mihi talis uifa eſt, quae ornare poſſit libellum noſtrum. Eſt uero haec: *D. M. S. Auctori uero conſecratum. Viator, qui tranſis, cedo hoc in loco, ſiſte: tametsi non erit, qui te doceat. Erit, opinor, quod te memorem, faciet omniū virtutum et humanae conditionis, quod hic ab tumultu reſeruatur, ſed parte minore ſui, ARNOLDVS CLAPMARIVS, B. R. CHRISTOPH. Filius, ARNOL. Nepos, Iuuenis magno ingenio, triginta annorum, ſed inſigni ſupra aetatem doctrina, a patre honeſto natus, et a prima pueritia liberaliter educatus. A qua quum literis ſupra omnium expectationem uacaret, quum Germaniam, Angliam, Belgium, aliasque regiones, perluiſſet, quum res militares miles ipſe didiciſſet, et iam maturos fructus ſuos oſtenderet, operamque ſuam primum magnis Principibus, deinde florentiſſimae Reipublicae Norimbergae, deuouiſſet, quum eruditionem ſuam publicis ingenii monumentis ad inuidiam uſque teſtatam feciſſet, quum*

enique in hac mundi fabula personam suam
geret; morbo, pro dolor, correptus, quem fe-
rem uocant continuam, et menses aliquot
eger, idque ex decidentia, uarioque morbi sta-
u, tandem uero uiribus paulatim collabenti-
us, cum ingenti fortitudine, et pia animi de-
otione Cal. Iunii moritur, et uero immaturo
uo obitu omnibus eruditis dolorem, parenti-
uultum, aequalibus aemulationem, sibi in hoc
mundo, quo omnia sine suo laborant, aeru-
marum requiem, fratribus desolatis aeternum
desiderium, conditionis humanae, et omnium
virtutum, illustre reliquit exemplum, posteri-
atemque ad sui spectaculum conuocauit.
tantum fuit, Viator, cuius ne nescius esses, uo-
uerunt pater moestissimus et luctuosissimi fra-
tres, qui, quod carissimi filii et praestantissimi
fratris immaturum obitum senili et uiolen-
tissima sua morte contra ius anteuertere ne-
quiverunt, hunc lapidem L. M. P. C. tanquam
aeternum summi moeroris et pietatis monu-
mentum, Anno MDCIV. P. C. B. De CLAP-
MARI in Academiam Altorfinam et pru-
denciam ciuilem meritis, praeter APINVM,
egerunt REIMANNVS, c) OMEISIVS, d)
STRVUIVS, e) et MORHOFIVS. f)

†LXIX.

c) L. c.

d) in Glor. Acad. Altorf. p. 100.

e) in Biblioth. Philos. p. 156.

Polyhistore T. III Lib. II Cap. 1 §. 15 p.

LXIX.
STE-
PHA-
NVS
CLERI-
CVS.

† LXIX. **C**LAP MARIO comitem
STEPHANVM CI
CVM, patria Geneuensem, Medicin
storem, et in Academia patria lingua
cae per uiginti annos Professore
cum, postea Reipublicae Senatore
MDCLXXVI, aetatis septimo et sept
mo, defunctum; quem annis iuue
militiam sectatum, testatur filius,
NES, in *Uita* eius, quam praemisit
DIS CLERICI *Quaestionibus sacris*, cum
PHANI huius *Diatribis Philologicis ad
stelaedami A. 1685* a se editis. *E*
Graecae tam peritus fuit, ut uix alia
quam, nec parui eo nomine acti
partim *Commentationes Illae octo*, *ad*
do nominati, partim aliae eius *Dis
nes Philologicae*, sigillatim editae. In
dandis inprimis Auctoribus Graecis
tissimum se praestitit, et a doctissimis
cis praetermissa primus obseruauit.
industriae aliquot specimina filius,
NES, loco, quem modo dixi, protuli

LXX.
HVGO
DE CLE-
RICIS.

LXX. **M**ilitis cuiusdam Andegauer
postea Legati Fulconis C
ad Ludouicum VI, Galliae Regem
GONIS scilicet DE CLERICIS,
tionem facit HALLERUARDVS in

a) Pauca de STEPHANO CLERICO
HENN. VUITTE in *Diar. Biogr. ad*

gio de Historicis Latinis, a) eique Commentarium tribuit de Maioratu & Seneschalcia Franciae, quem CLAVD. SIRMONDVS ad calcem Epistolarum GODEFRIDVS Vindocinensis vulgavit Paris. 1610.

† LXXI. **N**Ec tacendum est praeclarum illud Germaniae Belgique de PHILIPPO, PHILIPPVS CLVVERIVS, Geographorum suae aetatis principem uocat RIVS. MOSSIVS, a) et cuius nisi uestigia pressissent nostri aevi Geographi, multa per eos incognita adhuc et inexplorata iacerent. Quam iuuenis edidit, *Tabula Italiae* tantum se probavit magno illi SCALIGERO, ut ad describendum terrarum orbem neminem CLVVERIO aptiorem iudicauerit, auctorque ei exstiterit, ut ad studiorum hoc genus curam omnem diligentiamque conuerteret. Cuius consilio his literis se dedit totum, excuditque successu temporis compositissima illa Opera, *Germaniam antiquam, Italiam antiquam, Siciliam, Sardiniam et Corsicam antiquam, Vindeliciam et Noricum, de tribus Rheni alueis, Epitomen Historiarum mundi, et Introductionem in uniuersam Geographiam, tam ueterem, quam nouam*, quae ipsa, eo extincto, demum lucem adspexit.

de Mathematicis.

publicam. Notiora haec sunt, quam ut
 iis copiosius sit differendum, cum nemo
 re hoc tempore in Historia Imperiorum
 lices facere progressus, his non consulti
 possit. Quod uero in haec studia, una
 plus gloriae, quam nummorum, expectare
 se coniecit CLVVERIVS, id quum factum
 set inuito patre eius, qui foro eum et in
 etandis causis destinauerat, hinc euenit,
 patre prorsus destitutus, uix habuerit, ut
 uitam sustentaret, nedum unde studio
 cursum prosequeretur. Ita necessitate
 ctus, experiendam sibi fortunam Marti
 creuit, et, relicto Belgio, sede Musarum
 rum, in Bohemiam, ac mox Hungariam,
 contulit. Ea in regione biennium
 grum militando consumpsit, quo ex
 cum Praefecto suo, qui mores eius et in
 nium uehementer amabat, in Bohemiam
 uersus est, et in gratiam deinde rediit
 Musis suis. Non, qui uitam CLVVERII
 teris tradiderunt, Scriptores id docent
 guli; sed ab unis id memoratum uidetur
 MEYRSIO, b) et DAN. HEINSIO. c) Lat
 uero uarias et exquisitas, a Scriptoribus

uersi

b) in *Athenis Batavis Lib. II p. 291.*

c) in *Oratione in Obitum Clarissimi celeberr
 mique Viri, PHILIPPI CLVVERII, Geogra
 phi*, quae est ordine nona in *Orationibus*
 quae editore NIC. HEINSIO *Amstelædam*
A. 1657, 12, prodire, p. 109.

erfis in CLVVERIVM collatis, lege, si pla-
et, in TH. POPE-BLOUNT Censura celebr.
auctorum. d)

LXXII. CAROLVS COLOMA, Hi-^{LXXII.}
spanus, *) Philippi II, Hispa-CARO-
niarum Regis, copias tam in Flandria, quara LVS CO
Ducatu Mediolanensi, suprema cum pote-LOMA.
state duxit, et bella, in Belgio ab anno
MDLXXXVIII usque ad annum MDXCIX
gesta, lingua uernacula descripsit, hoc qui-
dem titulo : *Las Guerras de los Estados ba-*
rus, desde el año de MDLXXXIIX hasta el
de MDXCIX recopiladas por D. CARLOS COLO-
ma, Cauallero del Abito de St. Iago, Commen-
tador de Montiel y la Ossa, de los Consejos de
Estado, y guerra, y Maestro de Campo Gene-
ral por su Magestad en estos Estados de Flan-
dres, y al presente Maestro de Campo Gene-
ral en los Estados de Milan, y Castellano del
Castello de la dicha uilla. En Amberes, 1635,
*). **) LXXIII.

d) p. 653 seq.

*) Eques D. Iacobi et Commendatarius de Mon-
tiel et de la Osa dicitur NIC. ANTONIO
in Bibl. Hist. T. I p. 181.

**) Prodierat iam ante *Barcinone A. 1627, 4,*
ut docet ANTONIVS l. c. Is ipse in uer-
naculum sermonem ab eo translata memo-
rit Opera TACITI, et *Duaci apud Marcum*
Vion A. 1629, 4, edita.

L

LXXIII. LXXIII. **D**E POMPEIO COL
 POMPE- MNA *) haud ingrat
 IVS forte erit audire PAVLVM IOIIVM:
 COLV- *Ambiguum equidem famosi nominis sui*
 MNA. *dem reliquisse uideri potest hic ipse Pomp*
Cardinalis. quum miro ingenio diuersissimis
neris partes aptissime impleret, et in sa
purpura mitratus, et militari in sago ga
tus, non periti modo, sed affectati etiam, sa
dotis ante aras, et in castris prouidentissim
strenui ducis, officia exequeretur. Haec
 Ceterum, quibus de causis ab amicitia
 mentis VII, Pontificis Romani, discor
 ruituræque patriae arma intulerit, di
 perscriptum est ab eodem IOUIO eo in
 bro, quo ipsius COLUMNAE uitam pluri
 delineauit. Obiit anno MDXXXII, æ
 53. *Poemata* scripsit uaria, quorum uo
 præcipue *de Laudibus Mulierum, in gratia*
Victoriae Columnae, ANTON. SANDERV
 nominat **)

LXXI

*) S. R. E. Cardinali.

a) Lib. II° Eleg. Milit.b) in *Eleg. Card. erud. et arm. illustr. p. 1*

**) Eius codicem manuscriptum exstare in
 bibliotheca Regis Christianissimi, docet
 DOINVS in *Abrenatio Rom. p. 570*. Co
 etiam PROSPER MANDOSIVS in *Bil*
oth. Rom. Memorantur et alia eius
minis, quibus *libellus Ulpianus*, Sab
 nitani Principis vxoris, formam ac uen

XXIV. **ET** quis hic praeterire posset LXXIV.
PHILIPPVM COMI. PHILIP-
A EVM, a patria Cominio, Flandriae op- PVS CO-
do, ita cognominatum? Hic certe, uti Lu- MINAE-
ouico XI, Galliae Regi, miram in obeun- vs.
is legationibus prudentiam, et singularem
rebus bellicis fortitudinem, ita in scri-
endis octo *Commentariorum libris*, quibus
culentam XXXIV annorum historiam, si-
e Ludouici XI, et Caroli VIII, Galliae Re-
am, itemque Philippi Boni, et Caroli Au-
acis, Burgundiae Belgiique Principum, res
estas complexus est, insolitum ingenii acu-
men, abditos consiliorum recessus, pene-
ans, et saluberrima praecepta et monita
bministrans, praeclare omnibus compro-
uit. Annos fere LXIV natus, obiit an-
o MDIX Argentoni, Pictonum oppido,
quod vxoriae dotis nomine possidebat. In-
e Lutetiam delatus, apud Augustinianos
a sacello, quod uiuus exstruendum cura-
erat, tumulo marmoreo est conditus. a)
lia, quae liberaliori manu prolata sunt in
sae-

antem festiue suauiterque cecinit. De his
uid. idem OLDONVS l. c. et GEORG. IO-
SEPH. EGGS in *Purpurae doctae Lib.*
IV p. 418.

VB. MIRA EVS in *Auctar. de Script.*
176.

saepius laudato Schediasmate nostro, *b)* hic repetere superfedeo.

IXV.
ORNI-
CIVS.

† LXXV. STante urbe, inter Poetas nobiliores numerari meruit CORNIFICIVS, SALLVSTII, NEPOTIS, CICERONIS, et VIRGILII, aequalis. Quidam tamen praenomine PETRVS CRINITVS *a)* dicit, neque adeo diuersum hunc putat a eo, qui CICERONIS in Consulatu compertor, et in Auguratu collega fuit, et cuiusdem CICERO, *b)* et SALLVSTIVS, *c)* mentionem faciunt. Quod ipsum non expectum adeo Scriptoribus aliis, imprimis ubi *sio*, *d)* uiderur. Cognomen LONGI tribuit SERVIUS, *e)* sed GALLI Grammatici ueteres, ut patet ex FABRICII *Bibliotheca Latina*. *f)* Ab OVIDIO *g)* inter eos Poetas refertur, qui amores uel suos uel alienos, licentius expressere carminibus. Ita enim ille:

Cornificius

b) p. 3 seq.

a) Lib. II de Poetis Lat. p. m. 431.

b) I Act. in Uerr. 10, et Lib. I ad Att. Epist. 17, et Lib. XII ad Famil. Ep. 17.

c) in Catil. Cap. 47.

d) De Poet. Lat. Cap. 2 p. m. 22.

e) Ad VIRG. Aen. 3.

f) T. III p. 689.

g) Trist. Lib. II u. 136.

Cinna quoque hic comes est, Cinnaque procacior Anser:

Et leue Cornifici, parque Catonis, opus.

Aliquot eius uersiculos, tanquam poeseos *Cornificianae* reliquias, profert MACROBIUS.^{b)} Fuisse eum ingenio eleganti et lepido, atque in scribendis Epigrammatis uersatum, CRINITVS docet, ⁱ⁾ neque tamen, unde id ipsi constet, addit. Idem CRINITVS cum ACHILLE STATIO ad Poetam hunc refert *Epigramma XXXVIII* CATVL-
LI, CORNIFICIO inscriptum; sed non, post illos, affirmare id audet UOSSIVS.^{k)} Cum VIRGILIO, tanquam huius in poesi aemulo, similitudines aluit grauissimas, testaturque DONATVS, ^{l)} hunc amico, maledicta et inimitias CORNIFICII sibi narranti, ita respondisse: *Quam putas esse huiusce malevolentiae causam? Nam neque unquam Cornificium offendi, et eum amo. An Hesiodi sententiae non meministi, ubi ait, architectum architecto inuidere, et poetam poetae. De malis Graecus ille intellexit; nam boni eruditiores amant. Sed magna cum laude et gloria uindictam in manu habeo. Maiore enim*
cura

^{b)} Lib. VI Saturn. Cap. 4.

ⁱ⁾ l. c.

^{k)} l. c.

^{l)} in Vita Virgiliti,

*cura uirtuti intendam: atque, quo eleganti
ego fiam, eo uehementius inuidia rumpetur*
Quin scriptis infectatus est VIRGILIVM,
fides SERUIO. m) Soror ei fuit CORNIF
CIA, cuius exstare in lignia *Epigramma*
auctor est HIERONYMVS. n) Hanc si ni
diuersam dicis ab illa uetula, *et multis*
nuptiarum, CORNIFICIA, CICERONI o)
minata, hoc ipso manifestum facis, a no
differre Q. CORNIFICIVM, quippe co
non soror, sed *filia*, dicitur haec CORN
CIA CICERONI. p) Duxit hic CORN
CIVS cohortem Praetorianam in A
quumque militibus suis dictis nimium ac
atis exprobraret socordiam suam, et *ge*
tos lepores appellaret, ab his destitutus
praedam cessit T. Sestio, et in ipsa pu
interiit. Testantur id DIO CASSIVS,
APPIANVS, r) EVSEBIVS, s) et ex
FREINSHEMIVS, t) et CRINITVS. u)

LXX

- m) *Ad Virg. Ecl. II u. 39*, quo in uersu, *fi*
et Ecl. V u. 8, sub nomine *Amyntae* late
CORNIFICIVM, contendit.
- n) in *Chronico*.
- o) *Lib. XIII ad Att. Ep. 29*.
- p) *l. c.*
- q) *Hist. Rom. Lib. XLVIII p. m. 369 seq.*
- r) in *Bell. Ciu. Lib. IV p. 996*.
- s) in *Chron.*
- t) in *Supplem. ad LIV. Hist. Lib. CXXVII Cap.*
- u) *l. c.*

LXXVI. **E**X Anglia hic producimus fa- LXXVI
 mosum tyrannum, OLIVIE-OLIVIE
 RIVM CROMUPELLIVM. De RIVS
 illo Auctores ^{a)} testantur, quod non Canta-CROM-
 brigiae modo adolescens, sed deinceps uuell
 quoque prouectiori aetate, Theologiae stu-
 dio mirifice fuerit delectatus, ita, ut ecclesia-
 sticam quoque anhelauerit dignitatem. Ni-
 hilo minus postea bis militatum in Galliam
 iuit, quanquam et ibidem adhuc studium
 sanctissimum ita armis adiunxit, ut *Theolo-*
gus miles Lutetiae omnium consensu sit ap-
 pellatus. Quin uerba etiam saepius ex sug-
 gestu ad populum habuit. •Vt *Epistolas*, eius
 nomine scriptas, quarum aliquas 10. GE.
 RITIVS *Lipsiae, 1690, 12*, recusas dedit, ple-
 tius quidem inter *Opera* 10. MILTONI,
 quem uerum Auctorem habent, editas, prae-
 mittamus, libellos quoque duos compo-
 nit, quibus res suas promoueret. Primo
 enim *Samaritam Anglicam* uulgauit, quo in
 libro nihil agit, quam ut ostendat, Carolum
 Achabo Regi simillimum esse; nec latere
 uoluit, quum iam eo res perducta esset, ut ni-
 hil Rex contra tumultuosos istos auderet.
 Hinc *Protheum Puritanum*, tecto summo ar-
 tificio nomine, emisit, in quo in Parlamen-
 tarios et Puritanos acerrime inuectus est,
 quorum

^{a)} RAGVENET et LETI in *Uitis Cromuelli*,
 Gallice conscriptis.

quorum re uera partibus studebat, quumq[ue]
omnes librum Regis iussu uulgatum cred-
rent, eoque dissidia auferrentur, uoti sui eg-
gie compos factus est. *b)* Generalis in e-
ercitu Anglicano constitutus, bis uictor a-
stitit, ad Dambarum et Uigorniam; ut
uiiores uelitationes omittamus. Deniq[ue]
malis artibus Angliae, Scotiae, et Hiberniae
Protector factus, diem obiit supremum a-
no MDCLVIII d. 3 Septembr.

LXXVII. **V**trum ueterem quoque Hi-
storiam, Ctesiam, *RESI-*
referre debeam, haereo. Eum pluribus
peditionibus interfuisse, et postremum
praelio, quod Cyrus iunior cum fratre A-
taxerxe commisit, captum ab Artaxerxe
fuisse, plures quidem testantur. Uerum
pugnandi causa castra secutus uidetur, quum
Medicae arti operam potius dederit, qui
et apud Artaxerxem illi profuit. Scrip-
tura, quae ad Persarum, Assyriorum, Medi-
um, et Indorum, res spectant, HERODOTUS
perpetuo contradicens; at ex his nihil fa-
ad nos peruenit, praeter ea, quae PHOTIUS
seruauit, et quaedam *Fragmenta ex Persi-
ae Indica*, ad calcem HERODOTI edit. *Franc.*

b) LETI *Uie de Cromuel Lib. IV p. 2
seq.*

1608 adiecta. Vberius de illo egere
SERVS, a) et DUPIN. b) *)

XVIII. DE FRANCISCO CA- LXXVII.
POTIO CVCCINO FRAN-
CISCVS in *Diario*: a) *Franciscus* CISCVS
Cuccinus, Italus, Romanus, ex Comi- CAPO-
berardus, perpetuus militiae populi Ro- TIVS
praefectus. Eius est liber, cui titulus A- CVCCI-
nus minor: de Mutatione Imperii a Cae- NVS.
*) *Manuscripta quoque reliquit va-*
*riam populari exarata. **)*

XIX. NE que hoc loco dissimulare pos- LXXIX.
sumus, quod **CYRILLVS** CYRIL-
lus ille Alexandriae Episcopus, LVX.
scriptis, ingenium, doctrinam, e-
tiam, et pietatem, spirantibus, *) aliis-
que

De Hist. Gr. L. I p. 65.

Bibl. univers. des Historiens p. 209.

Egere etiam de eo ex uetustioribus suis.

in u. *Ερησίας*, et ex recentioribus

REVERSIUS in *Biblioth. Gr. et prae ceteris*

A. FABRICIUS in *Bibl. Gr. T. I L. I*

Cap. 25 p. 230.

in *Diar. Biogr. T. II ad A. 1655.*

*) Sunt haec sermone scripta uernaculo. Uid.

MANDOSII *Biblioth. Rom.*

Mortuus est Romae A. MDCLV.

Haec, ut saepissime, ita nitidissime accura-
tissimeque edita sunt *Parisis A. 1638.*

que rebus pie beneque gestis, prae
orbe Christiano meritis, concitato
affectu eo perductus sit, ut, quam ar
ritualibus tueri debebat Ecclesiam,
bus simul defendendam sibi sumse
enim *SOCRATES* a) de ipso retuli
quum Iudaei aliquando Alexandriae
tum excitauerint, ipse armata manu
nagogas Iudaeorum recta perrexer
que Iudaeorum trucidatis, aliis ciui
otis, fortunas eorum plebi diripien
diderit. **)

CCX.
LXX.
ES.

LXXX. *SEd* ipse Regius quoque
DAUIDES, probu
Praeterquam enim quod multis li
culis uitam ipsum ultro obiecit, a
libus sanctissimis abunde constat, et
eum praecipuum esse diuini illius
quod Hebraicis *דָּוִד* et *דָּוִד*
דָּוִד Graecis *Δαυΐδης*, appellat
mo facile in dubium uocauerit. I
nim nonnulli Psalmi occurrant, qu
liis, praeter *DAUIDEM*, ut
ETHAN, *HEMAN*, compositi sint, n
tamen eorum numerus *DAUIDI* nos

a) *Lib. VII Hist. Eccl.*

**) De eius uita et scriptis diligentiss
diderunt *CAEVS* in *Hist. Lit. Scr*
et *I. p. 251*, et *QVDIRVS de Scriptis*
Eccl.

aut. a) Possem hic addere nonnulla de
 carminis, in poetico DAVIDIS O-
 adhibiti, et, an certum aliquod eius
 extiterit, disquirere, sed, quum ui-
 tantum haecenus uirorum eruditissi-
 qui in examinando illo fuerunt
 fuerit studium, et quam parum fe-
 coniecturae ipsorum hac ex parte
 derint, merito ea intacta hoc loco o-
 esse existimo. Vnum addo, quod
 admodum BLASIVS GAROFALVS b)
 uit. Existimat is, olim et Psalmos,
 cantica, rhythmo instructa fuisse, sed
 to, uerum qui sono tantum concor-
 ; quod uero pauci in nostris codi-
 occurrant rhythmī, siue adaequati, si-
 , scribarum Hebraeorum post ab-
 pceptum incuriae tribuit, qui uel
 osuerint uoces, uel mutauerint. At
 hanc coniecturam discutiendam aliis re-
 mus.

LXXI. AD Graeciae Oratorum Principi-
 Apem delabimur, DEMO-
 STHE-
 STHE-

Obus. SIXT. SENENS. in *Eibl. p. 12 seq.*
 post cum LEVIEN. in *Philol. Hebr. p.*
 seq. et SALOM. TANTILL in *De Dig-*
Speel-Konst. III. Part. II.

: *Conspiciuntur interno alla Pagine*
de L. G. G. R. Rom. 1704. p.
Vol. 42. Er. 1708 M. S. 77.

am aures delectauerit mirifice, sed quoque legentium animos non minere uoluptate queat. Magis uero in fuisse uidetur in foro, quam in campis Mercurio, atque Mineruae, quam accommodatus. Memorant enim quod nomen *ψάσπιδος*, h. e. qui cliabiecerat, in praelio quodam meruerit titulus satis probrosus erat, et summamiae indicium atque timiditatis. c) Ilium uero istud, si recte auguror, fuit illa Lamiaca, propter quam Athenienlum tanto persecuti sunt odio, ut c fuerit iterum in Insulam Calauriam,

a) Uid. s v i d. in *u. Δημοσθένος*.

b) De quibus, ut et ceteris DEMOSTHENS scriptis legi meretur FABRIC. *Bibl. Græcæ* seq. et de *Epist.* eiusdem *Lib. II Cap. 11*.

tea exul uixerat, discedere. PAVSANI-

s: d) ἔστι δὲ καὶ Δημοσθένης, ὃν ἐς Καλαυρίαν e) θηναῖοι τὴν πρὸ τροιζήνος ἡσὼν ἡνάγκασαν ἀπο-
ρῆσαι, δεξάμενοι δὲ ὕστερον, διώκῃσιν αὐτοῖς με-
τὰ τὴν ἐν Λαμῖα πληγὴν. Δημοσθένης δὲ ὡς τὸ
ὑστερον ἐφυγέ, περαιεῖται καὶ τότε ἐς τὴν Καλαυ-
ριαν. In ea ipsa Insula, testibus, praeter

PAVSANIAM, f) PLVTARCHO et TZEZE, aucto ueneno, mortem sibimet ipsi conscii-
it, et intra fani, quod Neptuno sacrum e-
st, sepulcrum (τῷ περιβάλλει ἐντὸς) sepulcrum
et consecutus. Ex quo PAVSANIAE loco,
haec obiter obseruem, colligere est, iam
olim apud gentiles etiam sepulcra mortu-
um in locis, templa circumdantibus, quae
Germanice *Kirchhoffe* appellamus, existisse:
cessit DEMOSTHENES noster Olymp.
XV 3, aetat. LXXII.

XXXII. Oportune nunc sese nobis of- LXXXII.
fert IANVS
DOVSA.

d) In *Attic.* p. 19.

e) Hoc loco Insulam hanc Καλαυρίαν appel-
lat PAVSANIAS, aliis autem in locis,
nempe in *Corinth.* p. 189, et *Phocic.* p. 809,
καλαυρίαν eam pronuntiat. Quod et
STEPHANVS facit *de Urbibus*. Apud
STRABONEM uero pariter καλαυρίαν le-
ges. SVIDAE autem Καλαβρία dicitur,

et tamen lapsui memoriae uidetur tri-
bendum.

fert alumnus ille Gratiarum, ut LIPSIODIT, IANVS DOVSA, tam ob literaturae Graecae atque Latinae, quam Historiae Poeseos, cognitionem, uariis scriptis decoratam, satis celebrem nominis famam concutis. Neque minorem in uita armis fortitudine gloriam obtinuit. Quum enim fata ipsum, Lugduni Batauorum degentem in ea reseruassent tempora, quibus urbs anno MDLXXIV arctissima Hispaniae obsidione premebatur, ita sese probauit publicae, ut Princeps Auriacus ipsum Praefectum huic urbi esse uoluerit, et eum militem, ad ciuium defensionem scriptorum. Fortiter autem Hispani sese opposuit, transfugarum blanditiis, et plasque a Baldaeo, Albani exercitus ductu propositas condiciones contempsit, et ciuium animos, fami durissimae pene succumbentem magno quodam suae constantiae exemplo erexit, confirmauit, et ad salutem patri coniugum, liberorum, suamque propriam defendendam grauissimis animauit argumentis. *) Quod et ipse his ad ciuium uersibus testatus est:

Qua

*) Sunt haec eleganter et multis uerbis commemorata a DAN. HEINSIO in *Laudatio funebri Iani Doufae*, publice Lugduni recitata, et adiecta *Orationibus* eius p. m. 3. Magnifica inprimis uerba p. 388: *Neque prius pedem Lugduno extulit, quam et per*

*Quam fortem opellam praestiterim tui,
Callere nemo te melius potest,*

*Vt quae ipsa non aurita, dico,
Sed fueris oculata testis.*

*Cuius rei ergo me quoque, quum nouum
Urgeret hostis obsidium, auspicem*

*Nuper tibi elegisti, et uni
Ipsa tui populi Ducatum*

*Vtrotot inter millia deferens,
Iussisti, ut essem praesidio bonis,*

*Exemplo inexpertis, timori
Rerum auidis nimis heu! nouarum.*

*Et hic fidelem scis operam tibi
Nauasse, blandis conditionibus*

*Dissentientem, quas ferebant
Huterius Matbenesiusque.*

erito autem ipsi ob ciues seruatos, pulsof-
e moenibus Hisparos hostes, FRANCO
cas sequens exstruxit monumentum :

IA-

an suam, et in ea hanc urbem, bis uindicas-
set; armis ab hostibus, scriptis ab obliuione :
simulque eidem, quod rarissimum est, liberta-
tem conseruaret, et immortalitatem conser-
ret. Quo id consecutus est, ut, qui ante ab
obsessa urbe hostem reiecerat, in eandem mox

— eam Musas suas comiter admitteret,
belli tempestate impemisset militi, pace
hinc, hic ipsis praesset.

IANO DOVSAE U. C. POETA EQ. DO-
CTISS.

QVOD LEIDAM AVSPICIIS SVIS CON-
TRA

HISPANORVM INSVLTVS FORTI-
TER DEFENSAM AETERNO INSVPER
CARMINE MACTAVERIT FRANCO
DVCAS LEIDENSIS ET SVO ET PA-
TRIAE NOMINE GRATITVDINIS ET
PERPETVAE AMICITIAE ERGO.

P. M.

Haec et plura de illo, et scriptis eius, memo-
ratu digna, praeter CLARMVNDVM, a) et Au-
ctores, ab ipso citatos, **) PETRVS BERTI-
VS inprimis exhibet in Oratione *de Vita et*
Obitu Iani Doussae, post Exsequias dicta, quae
prodiit *Lugd. Bat. 1604, 4*. Natus fuit an-
no MDXLV d. 6 Nouembr. denatus
A. MDCIV d. 8 Octobr.

Non erit forte ab hoc loco alienum, ut uel
obiter monetae cuiusdam mentionem faci-
amus. Cusa est in honorem atque memo-
riam Studioforum, anno MDCLXXII literis
in Academia Lugduno-Bataua operam na-
uantium, (quorum nonnulli postea quoque
scriptis nomina sua procul dubio commen-
da-

a) *Part. II Vit. Clariss. Vir. p. 23 seq.*

**) Agunt et de eo UAL. ANDRAE in *Bi*
Belg. p. 437, et SUEERTIVS in *Athen*
Batav. p. 379.

runt) qui suae etiam fortitudinis, ad exemplum fere Studiosorum, ut supra patet, b) Lipsiensium, clarissima dederunt argumenta. Urbem enim, Musarum domicinium, armis contra Gallos defenderunt, et egram conseruarunt. Hinc Patres Acaniae, quibus digna res uisa est, quae ab luione uindicaretur, in antica dicti numismatis parte Lugdunum curarunt exprindum, sedens sub foeminae forma, cui stat Pallas armata, quae ex longinquo aduenientes Martis aequae, ac Musarum, aluius digito monstrat. Adiecta est Epigraphe: **SEMPITERNO HONORI
VDIOSI MILITIS.** In postica uens legitur **Tetrastichon:**

*reicia deuictam iacet per Pallada Troiam,
mmensae strueret quum modo molis e-
quum.*

*ia Minerua suis Leidam conseruat alumniis.
nunc, et dubita, queis magis aequa fuit. c)*

LXXXIII.

XXIII. PRodeat IOANNES *) DV-IOAN-
BRAUIVS, **) qui, Uienna NES DV-
bar-BRAUI-
VS.

b) Uid. num. XLIX.

c) Conf. *Supplement a l'Hist. Metallique de la
Rep. de Hollande.*

d) Dicitur et nonnullis IANVS.

Quam SCALA, Pessinae, Bohemorum urbe,
Prima studiorum fundamenta iec-

barbaro Turcarum exercitu anno MI obfessa, ductor fuit copiarum S Thurzonis, Episcopi Olomucensis, alias consiliis, et re ipsa, praesto fuit ius postea mortui Episcopatum a Fe do Caesare ob multa et praeclara me consecurus. Quo ipso per integrum saeculum administrato, anno MDLII Sept. apoplexia correptus, obiit. In ipsa ipsius familiam ducit *Historia Bo quae* a GRAMMONDO a) et GOL b) ob fidem commendatur, ab aliis u riis in locis c) taxatur. Prodiit i *stannae* primum in *Moravia*, *** c ipso Auctore, et deinde *Hanouiae*, a f IORDANO illustrata, et quidem hoc *Historia Bohemica, ab origine gentis u Ferdinandi, Regis, auspicia, a THOM DANO nouis Genealogiis atque annoi*

cit. Patauii, ubi et supremos in Iure res cepit. Uid. PAPADOPOLI *Hist. Patav.* T. II Cap. 18 p. 59.

a) *Lib. IV Hist. Gall.*

b) *Lib. III de R. Boh. Cap. 1 p. 267.*

c) Nempe a STREINIO, BRUNNERO MERO, de quibus uid. ZEILLER. *F. P. I p. 44.*

***) A. 1551, postea *Utiennae Austriae*. Hanc A. 1554 prodiisse, frustra p ANT. TEISSIERUS in *Elog. des bo T. I p. 164.*

illustrata, Hanou. 1602, fol. typ. Uuechel.
 ****) Scripsit etiam breuem *Olomucensium*
Moraviae Episcoporum Historiam, quae
Bohemicae Historiae iungi solet; nec non
mos V. de Piscinis, A. 1559 et 1590 editos, de
quibus ita celeberrimus CONRINGIVS: e)
am pridem amaui et in pretio habui DVBRA-
VIUM de Piscinis, quia, saltem quae cyprino-
rum et luciorum attinent piscinas, nemo omni-
ex aeuo ea elegantia et prolixitate persecutus
est: prae raritate tamen (nec enim mihi qui-
dem nisi binae editiones notae, Uratislausien-
sis.

d) Recensetur in *Biblioth. Antiqu. publica*
Tenae 1706 M. April. p. 134 seq. ubi et pluri-
 bus uita DVBRAVII exponitur.

****) Prodiit et cum iisdem IORDANI *No-*
sis Francofurti A. 1686; quam editionem
 per errorem tertiam dicit TEISSIERIVS
l. c. quum re uera sit quarta, quin, si eadem
Historia Basileae prodiit A. 1575, ut cognos-
scere licet ex TH. HYDE Catal. Biblioth.
Bodlei. p. 217, etiam quinta. Sed in erro-
 rem hunc induxisse TEISSIERIVM uiden-
 tur Autores *Diarii Journ. des Sav. ad A.*
1688 M. Ian. p. 181, quos in memorandis
libri Dubnuiiani editionibus secutus, omit-
tit Hanouianam illam, omnium, ut uidetur,
optimam.

in Dedicatione, Libro DVBRAVII de Pi-
 scinis praemissa.

*sis, et Norimbergensis, eaeque iam a manibus excussae,) nullum in possessione am exemplum potuit uenire. Ab amico mutuo aliquod nactus, haud abs re forcaui, si illud a me recensitum denuo in reuocaretur. ****)*

LXXXIV. † LXXXIV. V Lyssipone prodiit S
FRAN- superiore uir de
CISCVS FRANCISCVS EMANVEL,
EMA- nobili ortus genere, qui, transactis
NVEL. bricae in Musarum commercio, annis
nilibus, in Belgium se contulit, anno
liquot Martis opus hic tractauit, uirum
ad Tribuni legionis munus euectus.
deinde in patriam, sed criminis hic,
cuius, accusatus, complures annos
molestias tulit, postea ad extremos
relegatus. Inde redux, Romam abiit
librum edidit A. 1664, *Obras Morales*
ptum, nec non alium, cuius rubrum:
familiares. Obiit tandem Vlyssipor
MDCLXVI. Praeter libros, quos R
editos dixi, iam longe ante in Hispa

****) Addimus his eius scriptis doctiss
in Psalmum quintum Commentarium,
gum : Xenocrates, qui agit de Alim
quae ex piscium usu capiuntur, Aphro
Hippocratis, uersibus Latinis redditos,
que ad Martianum Capellam Notas.
Iourn. des Sav. l. c. et TEISSIER. l. c.

tania publicauerat libros: *Politica militaris*
usos de Generales, Madridi, 1638; *Corona*
ica, *Historia de Cataluña*, *Vlyssip.* 1646;
 libro nomen *Clementis Libertini* inscri-
 Echo politico; *El Manifesto Real*; *Las*
Musas; *El Segnado Choro*; *El Tercet*
 ro; *El Pantheon*; *Jornada de la Flota*;
 de guia de *Casados*; *Epanasoras*; *La*
laracion; *La Demonstracion*; *El Anti-do*.
 Lugduni etiam apud *Horatium Boissat*
Romeus prodire eius *Obras Metricas*.
 uero maior numerus est inedito-
 de quibus uide NIC. ANTONIVM. a)

XXV. QVINTVS ENNIYS, LXXXV.
 Poeta Romanus, genere QVIN-
 ber, Rudiis, ut plerique existimant, TVS EN-
 s, siue, ut aliis appellatur, a) Ta-NIVS.
 nus, et sapientia, et fortitudine, alter
 HOMERVS existit. Quorsum alluisse
 tur HORATIVS, ita canens: b)

mius et sapiens, et fortis, et alter Home-
 rus.

n ad locum obseruant interpretes, c)

ENNI-

in *Bibl. Script. Hist. T. I p. 322.*

Qui confutantur in *Uita Ennii*, *Fragmen-*
Amstel. 1707, 4, praemissa.

u. 50.

ceterique.

M 3

ENNIVM dixisse, animam **HOMERI** in corpus suum immigrasse. Quod autem pri sapientiam eius attinet, propter quam **RATIVS** eum commendat, illam, ut patet ex Auctoribus antiquis notum est, ingenii Carminibus comprobavit. Licet enim haud adeo magnam prae se tulerint elegantiam, et parum ad Augustei seculi nitorem accesserint, illud tamen nihil detrahit in honorem, quod spirant, et temporibus, quibus Latina Poësis adhuc in cunis uagiebat, tribuendum. Hinc nihilo minus quod **CICERONI** d) audit Poeta summus, et a e) Poeta ingeniosus. *) Et certe **VIRGILIUS**, Poetarum apud Latinos facile Princeps, tantum ingenium illud, uersibus **ENNII** reconditum, aestimavit, ut, licet rudi et impolita rustate sepultum quasi esset, tamen erui exinde, tanquam aurum ex antiquis rudibus, summo studio laborarit. f) Ingeni

d) Lib. I de Ont. p. 152.

e) Ont. XXXIII pro Murmen.

*) Quum uaria passim de **ENNIO** Scriptorum ueterum essent testimonia honorifica, et illud **LUCRETII** instar omnium esse patet est Lib. I u. 118:

*Ennius - - - qui primus amoeni
Deulit ex Helicone perenni fronte coram
Per gentes Italas hominum quae*

ret.

f) Conf. A. GELL. Lib. XVIII, s.

praeterea illud, quum adhuc superstes esset, atis cognouit CATO MAIOR, qui, quum Quaestor ex Africa decederet, eo nomine ENNIVM Romam deduxit; quod non minoris aestimat CORNELIVS NEPOS, g) *quam quolibet amplissimum Sardiniensem triumphum.* Quin superiori denique AFRICA, eo eiusdem ingenii praestantia, qua opera eius illustrata iudicavit, adeo cura fuit, ut in sepulcro etiam SCIPIONVM, referente CICERONE, h) siue, ut VALERIVS MAXIMVS habet, i) in Monumentis CORNELIAE gentis eam ob causam putetur ENNIVS esse constitutus e marmore. Ceterum *Carmium* ipsius, quae adhuc habemus, *Fragmenta* ab HIER. COLUMNA conquisita, disposita, et explicata, nouisque accessionibus locupletata, accurante FRANCISCO HESSELIO, prodierunt *Amstelaed. apud UVersten. 1707,* k) Ceteras eorum editiones, praeter *Alsauni 1707 Lipsiensia,* l) CL. FABRICIVS l) diligenter enumerat. Atque haec de ingenio ENNII, et doctrina, uersibus declarata. iam paucissimis uideamus, an miles quoque fue-

g) in *Uit. Caton.*

h) *Orat. pro Arch. Cap. IX.*

i) *Lib. VIII, 14, n. 1.*

k) *M. Ian. p. 9 seq.*

l) in *Bibl. Lat. Lib. IV Cap. I p. 665. Conf. et*

POPE-BLOVNDT Genf. p. 34 seq...

scrit, et iure supra a Uenusino fortis
appellatus. Illud affirmare uidetur SIL-
ITALICVS, ex quo colligimus, bello Pu-
co secundo illum interfuisse, et Centu-
ris munis obiisse. Ita ille: m)

*Ennius antiqua Messapi ab origine Regis
habebat primas acies. Latiaeque superbu
Qua adornabat dextram decus. **)*

m) Lib. XII.

*) *Siliana* haec uersibus prorsus uetustis
ad aetatem ENNII accommodatis expre-
BAN. HEINSIUS in *Crepundiis Silian*
Eodem Annotationibus suis ad hunc
locum adiecit DRAKENBORCHIV
dignos, qui et hic inueniant Lectores suc-

*Quem Calabrei montis, iacet heic, Rudius
que genuit,*

Horrida quei patrium certamina prei-
duellum,

Inda solo quai cecit iniqua licentia Poine

Aggressus farei carinantibus uorsibus qua-
dam,

Qui meminit pauom sese, ueter Ennius, ess

Queique propagmina dia et sanguen Dū-
riundum

Ad coili tetulit pangendo cairula templa :

Et Fabii eam dicta, Saguntinisque

Defecti polchram uirtutem, ut perpe

Cum neque elucebat Casmoinas, nei
ullam

enim proprium uelut erat atque infirmitudinis, ut ex PLINIO n) discimus.

LXXXVI. IN Hispania Seculo XVI clari-
fuit ANTONIVS DE ANTO-
LOBAR, ciuis Pincianus, qui Lusita-
Hispanorum expeditioni, extincto
Aragonum Rege, Henrico, miles interfu-
it, hancque postea in *Commentaria* retulit,
Valensiae A. 1586, 4. prodire, hunc in
inscripta: *La felicissima Iornada de*
Castad del Rey D. Felipe II en la conqui-
Resno de Portugal. a)

† LXXXVII.

Discum pangebatur secum Romanum, neque di-
ctei

Quis studiosus erat populos sacer beilum,
Quaeferet aut multa mactatus uciueret fama.

Quis ergo ut primum stabilitaque scamna so-
lumque,

Quaeferetque altai Romani moenia Poinus,
Quis repertus homo Romanis Enniper,
qui

Quis multa tenens antequa sepulta uetusta
Quaeferet Mosai Latiae restituit rem:

Quis pede cecum stembus stat equus, qui sae-
pius cursu

Quis Olympia, nunc senio confectus quiescit.

Lib. XIV Cap. 1. Conf. CELLAR. ad Sil.

Isid. Lib. VI, 43.

Uti. M. C. ANTONII Biblioth. Scripti. Hi-
pan. T. I p. 91.

M 5

XXXVII. † LXXXVII. **O**Rdine ita ferente, duci-
 RAN- mur ad bellicosissimum
 ISCVS Galliae militem, FRANCISCVM E
 SPI- SPINAEVM, cognomento SANLVC-
 AEVS. VM, et generis splendore, et gestorum glori-
 a 377 maximum, Galliarum Regibus, Henrico III
 et IV, carissimum, et ab hoc Britanniae pri-
 mum, postea Picardiae, regimine uicario
 nec non suprema rei tormentariae praese-
 ctura, donatum. Eius uirtus in Broagien-
 et Cortrasien- si praelio maxime emiuit;
 sed, quum in eo esset, ut Ambianum recupe-
 raret, ab Hispanis expugnatum, fatali hosti-
 um glande oppressus, periit. Pleni sunt
 fortissimi huius Ducis laudibus Scriptorum
 Gallicorum Commentarii; sed prae ceteris
 copiosissime has persequitur SCAEU. SAM-
 MARTHANVS, a) cuius Scriptoris testimo-
 nio uel ideo maxime utimur in rem no-
 stram, quod is nobis strenuum partim mi-
 litem sistat, partim diligentem Musarum a-
 lumnum. Ita enim de ESPINAEO ille ma-
 gnifice: *Franciscum Sanlucium, Gallicae no-
 bilitatis rarum et singulare decus, haec aetate
 paucissimis illis annumerat, qui, quum peculi-
 ari Martis amore et studio tenerentur, Mu-
 sarum interea molles artes et amoena otia
 non omisere. Sed in hoc nostro certatim elu-
 cebant innumerae corporis animique dotes,*

a) in *Phg. Gall. Sec. XVII descripta*
 Lib. I. Cap. 2.

inter ceteros unus maxime insignis et
 specius eminebat, os decorum, illustris fa-
 cilia, faciles mores, quique potissimum eius
 non hominem decebat, impauidi animi
 vigor, et bellica uis, quae nec aestu,
 frigore, nec inedia, nec ullo denique peri-
 cula meta, frangeretur, aut debilitaretur,
 sed demum diuini ingenii facultas, expedi-
 solertia, quae praesertim in militaribus
 aliquid exquisitum et cum paucis
 semper afferret. Pergit deinde
 de eius fortitudine commemorare,
 quoque, literarum tam fuisse amantem, ut
 Martimo Santonici littoris oppido, Bro-
 quo ipsum compulerat aemulorum in-
 rem gratam facturus uxori, IANAE
 literarum studio uix sui simi-
 labenti, cum uiris aliquot eruditis
 uelut Academiam literarum inie-
 ripseritque adhaec patrio lepore multos
 perelegantes, et his floribus adornatos,
 Consardi, Portaci, ceterorumque primae
 Poetarum, scripta penitus redolerent.
 tum quoque refert de re militari am-
 mos Commentarios, hosque ab eo pene
 os, sed bellorum repentino strepitu,
 alia omnia FRANCISCVM uocante, po-
 interruptos. Neque adeo THVANO
 non assentimur, SANLVCIVM uirum bel-
 lo

lo expertum, et ingenii elegantia praestantem, appellant.

EVIII. † LXXXVIII. Olympiade LXXXV,
PO- LXXXVII, et LXXXIX,

in Graecia, Archontibus EVTHYMENE, A-
POLLODORO, et ALCAEO, claruit EVPO-
LIS, Atheniensis, Poeta Comicus, CRATI-
NI et ARISTOPHANIS aequalis, quos pul-
cre HORATIVS a) coniungit :

*Eupolis, atque Cratinus, Aristophanesque Poe-
tae,*

*Atque alii, quorum Comoedia prisca uirorum
est, etc.*

et PERSIVS: b)

- - *Audaci quicunque afflate Cratino,
Iratum Eupolidem praegrandi cum sene pal-
les etc. c)*

Annos uix natus XVII, in scenam prodiit,
et de palma cum aliis certauit. d) Uicit
septies, fabulasque ab eo scriptas XVII nu-
merat SVIDAS, e) sed maior earum est nu-
merus, si conferas Scriptores alios. f) Lon-
gum

a) Lib. I Sat. 4.

b) Sat. I u. 123.

c) Uid. et UELLEI. Lib. I.

d) SVIDAS in Lex. u. "ΕΥΠΟΛΙΣ.

e) l. c.

f) Uid. KVSTER. ad h. l. SVIDAS, et

n nimis foret, singulas hic nominatim
 licare, de quibus ante nos diligenter a-
 m est a GYRALDO, g) UOSSIO, b) &
 BRICIO. i) Infectatus et carmine HO-
 RVM fuit, quem *mendacia et monstra re-*
enixum dixit. k) Sunt, qui CRATI-
 M imitatum, sed eo duriorem et magis
 iculum, putant. l) Bello contra Laca-
 monios gesto interfuisse hunc Poetam,
 naufragio in Helleponto periisse, auctor
 SYIDAS: m) qui et legem ea de re la-
 n (sine dubio ab Atheniensibus) refert,
 Poetis postea nomen dare militiae lice-
 re. Sed de morte eius non eadem omni-
 um Scriptorum est sententia. Ab Alcibia-
 in mare deiectum, quod in eum contu-
 eliose multa dixisset in Comoedia, quam
 optas inscripserit, ait CICERO; n) aliis, ex-
 iri euasisse, placet; o) in Aegina mortuum
 pla-

MEVRSIVM in *Biblioth. Gr.* qui *Comoedi-*
as EVPOLIDIS plus quam uiginti nomi-
 nat.

g) *Dial. VI de Poet. Hist. p. 357 seq.*

b) *De Poet. Gr. Cap. 6 p. 35, 37, 38, 39.*

i) in *Biblioth. Gr. Lib. II Cap. 22 p. 725.*

k) GYRALDVS l. c.

l) *Idem ibid.*

m) l. c.

n) *Lib. VI Ep. I ad Attic.*

o) GYRALDVS l. c. UOSSIVS l. c.

placide, ibidemque sepultum, AELIANVS ^{p)} tradit. Ceterum inter ueteres Comoedia-
rum Scriptores praecipuos EVPOLIS refer-
tur a QVINTILIANO. ^{q)}

LXXXIX. LXXXIX. SEquitur FLAU. EVTRO-
FLAU. SPIVS, Italus, Sophista. Con-

stantino M. primum fuit ab Epistolis, dein-
de Iuliani Apostatae expeditioni aduersus
Persas, ut ipse quidem testatur, ^{a)} interfu-
it. Praeter cetera scripta, reliquit *Historiae
Romanae Breuiarium*, decem libris con-
stans, quibus LIUII historiam, stilo quidem,
ut tempora ferebant, parum eleganti, sed
haud iniucunda plane breuitate, in com-
pendium redegit, et usque ad annum
CCCLXIV, quo Ualens Augustus impera-
rare coepit, cui et Opus illud inscripsit, con-
tinuauit. An Christianus fuerit, an genti-
lis Scriptor, diuersa eruditorum sententia
est. Uidetur tamen praeualere, quam
LAMBECIUS ^{b)} et FRANCISCUS MOTHIVS

UA-

^{p)} in Libris *de Animalibus*.

^{q)} *Inst. Orat. Lib. X Cap. 1.*

^{a)} Sub fin. ^{*)} *Lib. X.*

^{*)} *Cap. 16.*

^{b)} *Lib. IV de Biblioth. Uindob. p. 56. **)*

^{**)} Inprimis uero legi merentur, quae idem
Scriptor *Lib. VIII p. 65* huius *Bibliothecae*
ex manuscripta *Oratione NICEPH. GREG-*
ORAE in laudes Constantini M. protulit,

EVROPEO, c) uiri doctissimi, defendere co-
 nant, EVTROPIVM uidelicet fuisse pa-
 ganum, quia diserte a NICEPHORO GRE-
 GO in Oratione ad Constantinum M.
 ὁ δὲ οὗτος καὶ αἰρεσιώτης Ἰουλιανὸς appellatur.
 Me uideo, quomodo uerba illa, quae
 trahuntur ex ipsius EVTROPII *Libro X Cap.*
 ad obiciunt apud MIRAEVM, d) in aliam
 sententiam ualeant. Quid enim
 in quo minus possit esse gentilis, etsi
 ab ipso nimis religionis Christia-
 nissimus, perinde tamen, ut cruore
 (quae sunt ipsa EVTROPII uer-
 ba) constat? Certe, qui Historicus est,
 non amat historicam, quod in EVTRO-
 PIO uerum deprehendimus, rem, prout
 est, nulla siue religionis, siue alterius
 ratione, consignare literis tenetur.
 Quod opponunt, argumento iam

respondit Cl. FABRICIVS in *Bibliotheca*
La-

ne sane comparata, ut, qui ea inspexit, non
 amplius dubitare possit, paganorum sacris
 additum fuisse EVTROPIVM, et, qui olim
 mendicauerant Christianum, hos accurate
 Historicum illum ab alio Seculi P.
 C. N. sexti Monacho distinxisse.

De Virtut. Pagan. T. I p. 670 edit. in fol.
 Cl. FABRICIO B. L. Lib. III Cap. 6

Auctor. de Script. Eccles. p. 184.

Latine. e) qui in eadem quoque plura de EUTROPIO, eiusque scriptis, et horum editionibus, *) erudite congeffit.

XC.
IACO-
BUS
EYNDI-
VS.

XC. DE IACOBO EYNDIO, Domino de *Haemsteda*, quem Centurionem Batavum vulgo vocant, *) non est, ut multi dicamus. Fuit et Historicus et Poeta elegans. Nam et *Chronicon Zelandiae* Latine consignare coepit, et, quamvis morte praeventus non absolvisset, Status tamen Zelandiae typis mandarunt *Middelb.* 1634, 4, quo in Opere ab adulandi crimine fuit alienissimus. Et librum de *Saltationibus veterum ad Ios. Scaligerum* scripsit, **) et *Poemata Latina* ***) composuit, de quibus ita

OLAVS

l. c.

EUTROPII *Historiam Romanam* nuper A. 1729 elegantissime *Lugd. Bat.* 8, edidit SIGEB. HAUERCAMPVS.

*) Ductor equitum cataphractorum apud Batavos dictus VAL. ANDREAE in *Biblioth. Belg.* p. 409.

**) Qui scriptum ab EYNDIO hunc librum dicant, multi sunt; sed, qui visum sibi testetur, scio neminem.

***) Edita sunt *Lugd. Bat.* 1611, 4, continentque *Nassovica*, et *Belli Flandrici Lib. II*, porro *Martem exulem*, *Senatum convivalem*, *picedium in acerbum Iani Douzae fun*, *Nugarum librum unum*, qui et ipse

M. S. BORRICHIVS: a) *Fauerunt et Mus-*
lacobo Eyndio, Centurioni Batauo, cuius
nam Flandricum, heroo uersu redditum,
parum gratiae habet. Durior eiusdem
exul; uenustiores elegi, nec adeo in Nu-
meratur. Obiit in praedio Haemfeda
 MDCXIV. b)

A Nno ab V. C. DCXIV Romae xcl.
 A Quaesturam, et A. DCXVI Prae-CAIVS
 gessit CAIVS FANNIVS, MAR-FANNI-
 us, qui in Africa sub Scipione Africa- vs.
 tore, a) et in Hispania sub Fabio Ma-
 ceruliano, b) militauit. Literarum
 ante aetate fuit amantissimus, et PA-
 rti Philosophiam Stoicam docentis,
 frequentauit. c) Scripsit et ipse An-
 memoratos CICERONI, d) et *Histori-*
am nihil ab Annalibus diuersam. De
 ea

Heinsius nonnullis iunctim prodiit Lugd.
Bat. 1618, 12. Memorat et eius Hydromy-
rum librum FRANC. SUUEERTIVS in A-
then. Bat. sed praeter nomen indicat nihil.
De Poet. p. 142.

A. DE. PARS in *Indice Batav. p. 101.*

a) PLUTARCHVS in *uita Gracchi p. 826.*

b) APPIANVS in *Iberic. p. 476.*

c) CICERO in *Bruto.*

d) in *Bruto*, nec non *de Legib. Lib. I, et de*
Orat. Lib. II.

ea idem CICERO satis honorifice: e) *in omnis in dicendo facultas ex Historia ipsa ineleganter scripta, perspicui potest, quae nimis est infans, neque perfecte diserta*, qua, etsi non uirum eloquentissimum, tatis tamen amantem, se gessit, eoque ne commendatur a SALLUSTIO. f) *hac Historia Epitomen confecit BRUTUS*, qua idem mentionem facit TULLIUS. *hil huius uel Historiae, uel Epitomes, per innotuit, nec nisi exigua Operis FANNII fragmenta ab ANTONIO RICCOBONI lecta sunt in libro de Historia, Basileae 1579 edito.* b) De uita FANNII qui tradidere UINAND. PIGHIUS, i) UOSSII

e) in *Bruto*.

f) in *Fragmentis Historiarum*, unde locum fert MARIUS VICTORINUS in *per Ciceronis de Inuentione*.

g) *Lib. XII Epp. ad Attic. Ep. 5.* Ad locum docte commentatur PETER. VIRIVS et PAUL. MANVTIVS, quem reprehendit UOSSIVS *de Hist. Lat. Cap. 7 p. 29*, maiori iure reprehensuritas CONRADI, si inspexisset. Conf. LIII *Lex. T. II p. 1150 not. A*).

b) *A p. 426 ad 431.*

i) in *Annal. Rom. T. II fol. 501.*

k) *l. c.*

IVS, 1) et DAN. GVIL. MOLLE-
(m)

II. **D**E IOANNE FECHNE-XCII.
RO, Freystadio-Silesio, Lycei IOAN-
tum Budissini Rectore, postea apud Ura-NES
senses Elisabethani Professore, et Ma-FECH-
naei tandem Rectore, nec non Poeta NERS.
to, A. MDCLXXXVI defuncto, cuius
Syluae, charactere poetico adumbra-
nec non Poema de Laudibus montis gi-
Silesiorum, et uariarum Dissertatio-
nisagm, laudantur passim ab eruditis,
in uoluptate leguntur, singulare id me-
SAM. GROSSERVS, eius discipulus, a)
teris olim iuuenis operam dederit in
tuis, in uia publica, ut nomen daret
ae, coactum. At, quum in itinere ali-
to occupatus, solus ex commilitoni-
scriptionem Graecam, quam forte
ereuntes conspexerant, interpretari co-
hortis suae praefecto posset, hunc, ho-
ingenio et doctrina captum, respondit-
dignum utique forte meliore putan-
eiusque postea opera factum, ut a gre-
milite ad dignitatem tribunitiam (*Vn-*
ter-

1) l. c.

m) in *Diff. de C. Fannio, Altorfii A. 1693 edita.*

a) in *Lausitzischen Merckwürdigkeiten P. IV*

p. 117.

ter-Officiers-Stelle) adscenderit, quin de
tia dimissus deinde sit honorifice. R
haec GROSSERVS, non ab obuio que
sed ex ipsius ore FECHNERI, accepta
Praeter hunc Scriptorem, de FECHNE
gunt FRID. LVCAE, b) NIC. HENELIV
HENN. VUITTE, d) et IO. HENR. CV
DVS, e) qui hoc ei Epigramma scrip

*Aonii felix doctor, Fechnere, popelli
Attica cui roseo nectare uena fluit.*

XCIII. †XCIII. S^Vperiore Seculo IEREM
IEREMI- FELBINGERVS, R
AS FEL- Silesius, Socinianus Ecclesiasticus et Men
BINGE- exemplum praebuit hominis nunqu
RVS. rum suarum certi, et modo in Martis,
in Musarum, castris fortunae ludibriu
perti. Etenim curriculum Academ
emensus, et Iurisprudentiam Helmeſta
ctatus celeberrimorum uirorum ductu
mine id opinante, militaria studia ar
et Suecorum copiis per triennium ad
Sed eo redactus breui, ut cicatricum
quam nummorum, ipsi superesset, in
am rediit cum Musis suis, et in Cosli

b) in *Schloßens curieusen Denckmüldig*
p. 576.

c) in *Silestograpbia renouata* Cap. 7 p. 130.

d) in *Diar. Biogr. ad A. 1686.*

e) in *Silesia togata* p. 70.

Pomeraniae schola, cuius regendae munus acceperat, tranquille uixisset, nisi dogmata Unitariorum et laudasset in scriptis publicis, et defendisset. Itaque abire iussus hac provincia A. MDCLIII, Helmeſtadium repetiit, sed, quod ciuibus Academicis clam commendaret scripta sua, inde breui eiectus, Amſtelaedamum commigrauit, et hac in urbe iuuentutem docendo, et typothetarum errores corrigendo, uitam non laute nimis sustentauit ad annum usque, quo decessit, MDCLXXXIX. Uitam suam ipse descripsit, quumque autographum uenisset in manus IO. FABRICII, Theologi Helmeſtadiensis literatissimi, is nobis inde excerpta dedit. a) Scriptorum eius, quae bene multa sunt, et maximam partem Socinianorum atque Unitariorum erroribus scatent, recensione hic facile superſedemus, quum eo labore egregie defuncti sint SANDIUS, b) ARNOLDVS, c) BENTHEMIUS, d) et ex parte IO. FABRICIUS. e)

† XCIV.

a) in *Bibl. Fabric. P. V p. 32.*

b) in *Biblioth. Antitrinitar. p. 157.*

c) in *Hist. Eccl. et Haeret. P. II p. 564.*

d) *De Statu Eccles. et Schol. Holland. P. I p. 905.*

e) *l. c.*

XCIV.
HER-
MAN-
NVS
FLEM-
MINGI-
VS.

†XCIV. **H**Abuit et Suecia militum non ineruditos, quorum postremus est HERMANNVS FLEMINGIVS, prius Magister equitum, postea A. MDCLXXXIII Suderriae prouinciae Praetor constitutus, cuius fuit Disputatio Academica, Francofurti publice proposita, *de Statu Homini humani*, nec non Oratio, Londini Sueciae recitata, *de Incremento Regni Sueciae sub auspiciis Lineae Gustausanae, munitissimo.* a)

XCv.
IOAN-
NES
FRIDE-
RICVS A
FLEM-
MING.

†XCv. **U**ix quisquam magis aequo iura generosum Martis cum amoenioribus Musarum studiis iunxit. Per-illustri Equite, IOANNES A DERICO A FLEMING, natus, gendum decus gentis suae. Alteri docet illustre munus Tribunus militum destrium, quo functus est in Potestatem olim AVGVSTI, Poloniarum Regis, et in Saxoniae exercitu; alterum ex eius appareret, prorsus eruditissimis, et honor stabit literis, FLEMINGIANVM men ornaturis. Exstant enim bina opera magnifica, eius quippe argumentum non illo genere, unde ortum duxit, inueniri digniora poterant. *Veneris artis suae peritum, inscripsit alterum,*

a) Uld. *Holmsia Litterata* p. 67.

rum *Militem Germanum, ad militaria exercitia bene praeparatum*, utrumque sermone scriptum nobis patrio, utrumque et praeceptis bonis, et selectissimis exemplis, instructum, ut, quae in rem suam conuertat, tam niles hic, quam uenator, habeat. Manifesto enim ostendit Auctor, quantum usum in his etiam argumentis, quae non adeo prope eruditos tangunt, Philosophia praestet, quumque intimos rei uenatoriae ac militaris neruos scrutatur, ita utitur Cel. WOLFFII, maximi aetate nostra Philosophi, doctrinis, ut nemo non iudicii maturitatem, et apte proposita uenandi, aut militandi, praecepta miretur. Tulit inprimis maximum eruditorum plausum ille *de Milite Germano* liber, ut patet ex *Actis Eruditorum Latinis A. 1736, a)* ubi copiosissimi sunt Auctores partim in laudanda Generosissimi Equitis industria, partim in memorandis iis, quae in hoc Opere praeclara insunt et egregia.

†XCVI. ACCEDIMUS AD VALENTI-
 ANVM FORSTERVM,
 VALENTINI filium, Uitebergae natum A.
 MDXXX, Iurisconsultum Sec. XVI in Ger-
 mania incomparabilem, qui iuuenis audiit
 LUTHERVM ET PHILIPPVM MELANCH-
 THONEM, postea Iurisprudentiae operam

XCVI.
 VALEN-
 TIVS
 FOR-
 STE-
 RVS.

at in Italia et Gallia, et tantos in eo stu-
 dio

dio progressus fecit, ut, acceptis ab HVGONE DONELLO in Academia Biturigum Iurisconsulti honoribus, in Academia patria et Ingolstadiensi Iura Romana cum laude praelegerit, tumque ab Erico, Duce Brunswicensi, Iudicii Prouincialis Mundenfis Praefes constitutus, nec ita multo post in Academia Marpurgensi, atque deinde in Heidelbergensi, denique in Helmestadiensi, Iurium docendorum prouincia ornatus, famam doctrinae legumque peritiae de se excitauerit amplissimam. Adhaec libros edidit, si ex aetate illa aestimentur, sat bonos, *de Iurisdictione*, et *Historiam Iuris*, quos, salitur, qui VALENTINO, patri, tribuit, PAVLVS FREHERVS, a) nec non *de Successione ab intestato*. Plagii tamen uestigia in *Historia Iuris* animaduertisse sibi uisus est, et, quae *Lib. I Cap. 22* de Magistratibus Romanis leguntur, ad uerbum descripta ex IO. OLDENDORPII *Variis Lectionibus*, ostendit CONR. RITTERSHVSIVS. b) Nec laudatorem hic liber habuit CHRIST. ADAMVM RVPERTVM, qui, ne hoc utantur magistro, cauere omnes legum studiosos iubet. c) Idem RVPERTVS, d) promissum aliquando a FORSTERO *de Familiis Romanis* Com-

a) in *Theatro Erudit. Uiror. p. 1084.*

b) in *Dodecaedro Cap. 6 Prolegom. p. 14.*

c) in *Animadu. ad Pompon. Lib. III Cap. 1.*

d) *ibid. Cap. 6 §. 40.*

Antarium, nos docet. Hunc, erudi-
 tis non vulgaris uirum, quum studiorum
 Galliam se contulisset, hic, repenti-
 armis Philippi II, Hispanorum Regis,
 exorto, cum nobilissima iuuentute
 Gallorum arma cepisse, et ad
 aliquod fortunam militarem exper-
 tis est *Auctor Vitae* eius, quae prae-
 titur eius libro *de Iurisdictione*. Mi-
 quit ille, *se tum ad tempus addixit*
ERVS, uti fit, ἐκὼν ἀνερτί τε θυμῷ: nec
huius fortunae poenituit, quam,
eadem, siue aduersam, quis dixerit, si-
uerit. Annum uitae supremum
 hic FORSTERVS MDCVIII, idque
 dii, monumento hic amplissimo et
 honorifico cohonestatus. Petat
 cupit, EX GER. THEODORI MEIE-
uentis Iuliae. e)

Optimis ciuibus suis Italia an-
 numerat **FRANCISCVM**
CHINVM, patria Cosentinum,
 ad Martis et Musarum studia aequali
 impetu, in exercitu Imperatoris
 aliquot annos meruit stipendio,
 ianae expeditioni praesens interfu-
 ngo tempore post a Iulio II I, Pont.
 aiae ac Populanae Episcopatu do-
 itique muneri immortalis A.

N 5

MDLIV.

7-13 seq.

MDLIV. a) Incomparabilis ingenii fuit, exstantque festiva eius *Carmina* Romae ac Basileae edita, sed, ob turpi obsoeane in his dicta bene multa, non *Indice Expurgatorio* A. 1559, censurati qui deinde prodierunt. b) Horum *num* pars magna postea a MATTHAEI SCANO adiecta est *Tomo II Deliciarum et. Ital.* suntque haec fortassis eadem in noua Collectione *Carminum Illust. Ital. Florentiae A. 1719* edita, a p. 114 ad 135 leguntur. Sed in his quaeras Carmen illud, quo infeliciae nae expeditionis successus cecinit, mentionem facit THVANVS. c) *mina* tantum, sed, si fides THVANO, hos etiam, scripsit, hosque tam terribiles, ut nec LVCIANI cedant ad Laudes huius uiri grauius expressimus in sepulchrali Inscriptione :

FRANCISCO FRANCHI

*Cosentino, Massae, et Populoniae, Episcopi
Prudenti acrique Uiro, atque Poetae
Qui Phoebe Martisque castra secutus,
Retulit ad patrios bina trophaea lares.*

a) THVANVS *Histor. Lib. XIII*
et GER. VON STOEKEN in *Tro-
phaeo P. II p. 69.*
b) *ad TOPPI Bibl. Napol. p. 73*

IACOBVS SFORTIA

IOANNES BAPTISTA FRANCHINVS

Mores P. moestiff. Uixit annos LIX. d)

CVIII. AD FRIDERICOS conuertimur, **xcviii.**
AI, et **II**, Imperatores, utrumque **FRIDE-**
RICVS I, BARBAROSSA uulgo dictus,
 in praeliis interfuit, ut bellicae uirtutis
 exempla nemo facile in illo desiderauerit.
 Nam non Poetas modo, Prouinciales
 Poetas, qui eo tempore clarissimi fuerunt,
 (a) uerum et ipse *Carmina* compo-
 (b) lingua Prouinciali, quae inter cele-
 brata, quod *de genio nationum* (b) compo-
 sita sunt.

Plas

NIC. TOPPI in *Bibl. Napol.* p. 90.

a) Augustae Taurinorum celebratum fuisse a
 Poetis Prouincialibus FRIDERICVM, testa-
 tur DV UERDIER *Bibl.* p. 423.

b) Hinc locum merito nactus est in Cl. 10.
 CHRIST. BLUMII *Diff. I de Principibus*
Poetis p. 13 seq. Et lectu digna sunt, quae
 de Imperatoris huius doctrina et ingenii
 felicitate canit Poeta LIGVRINVS:

*O bene, quod talem diuina potentia Regem
 Insistit, qui sit studiis imbutus honestis,
 Nouit ab insipido doctum secernere uulgo,
 Tamque diu mutas solitasque silere Camoenas
 Int ad aeternam digna mercede laborem.*
 sent DV UERDIER l. c. et cum uer-

Plas my Cauallier Francez,
E la donna Catallana,
E l'ourar del Gynuez,
E la Cour de Kastellana,
Lou Kantar Prouensales,
E la dansa Triuizana,
E lou corps Aragonez,
E la perla Iulliana,
Las mans e Kara d' Anglès,
E lou donzel de Thuscana.

Placet eques Gallus,
Mulier e Catalaunia,
Ianuensis operarius,
Aula Castellana,
Cantus Prouincialium,
Saltatio Taruifiana,
Statura Arragonum,
Cantatio Iuliacensium,
Manus et facies Anglorum,
Et puellae Florentinae.

XCIX.

FRIDE-

RICUS

- II.

XCIX. PARITER FRIDERIGVS

mini acie secundus, Pr
 magno animo et forti, a iuuentute
 bonas literas, eoque linguarum, Gr
 Latinae, Italicae, Gallicae, Germanic

tionē Anglica RYMERVS in *a 880*
of Tragedy p. 75. Paullo alio uero
 refert CLAVDIVS FAUCHET in *l*
des Chancel. p. 512 edit. 1616.

anicae, optime gnarus fuit. *) *De Feudis*

*) Ne testimonium desit, cognoscamus haec ex IO. CVSPINIANO, cuius in libro *de Caesaribus* p. 419 uerba sunt: *Mutarum linguarum peritus, ac simul eruditus, Latinam, Graecam, Saracenicam, Gallicam, et Germanicam linguam optime callens. Quicquid enim otii nactus fuerat, id lectionis librorum suffumabatur. Libros multos ex Graeco et ex Ambico Latinos fieri cumuit, inter quos et Aristotelis uolumina fuerunt, et multa Medicorum. Addo, quae legimus in Chronico IO. CARIONIS p. 1517: Ingenio tanto fuit, ut, praeter patrias linguas, Germanicam et Italicam didicerit exactissime, plurimas alias, Latinam, Graecam, Saracenicam, Francicam, et in singulis Philosophiae partibus non tantum rudimenta prima degustauerit, sed fontes ipsos interspexerit atque exhausserit. - - Multa ex Graeco et Saracenicis traduci in Latinam linguam curauit, quae restitutionem uerae ac purioris Philosophiae adiuuarent, ex Aristotele, Ptolemaeo, Galeno, Auicenna, et aliis, ita, ut uel unius Friderici Secundi beneficio Physica, Medica, et Mathematica studia in Occidente reuixerint, quae inde usque ab irruptionibus Gothicis et Uandalicis, neglecta iacuerant. Eadem testatur TH. LANSIVS in Consultat. p. 46, nec non alii, qui eius Imperatoris res gestas scriptis tradidere.*

de librum ipsum composuisse, diserte testatur GOBELINVS PERSONA, a) et facile sibi persuaferint, qui *Feudorum* libros, quales hodie existant, inspexerint. Tum *libros duos* reliquit *de Arte uenandi cum auibus*, quod praeclarum monumentum eruditionis singularis et rari ingenii uocat CHRISTOPH. ARNOLDVS. b) Eum librum ex autographo manuscripto membraneo, quod IOACHIMVS CAMERARIVS, IOACH. F. in sua Bibliotheca asseruabat, MARCVS UELSERVS *Augustae* primum in lucem protulit, ***) et Ferdinando Austriaco dedicauit. c) Quod uero ad pestilentissimum librum *de tribus Impostoribus, Christo, Moyse, et Mahumete*, iniuriam haud dubie faciunt optimo Principi STEINHELMIVS, d) ali-

a) *Cosmodrom. Actat. 6 Cap. 64. **)*

**) Eius sunt uerba: Idem Fridericus fecit librum quendam *Feudalem*; sed peritissimi istarum rerum aestimatores non tam ab FRIDERICO, quam eius saltem iussu, libellum hunc compositum, existimant. Vid. IO. SCHILTERI Praef. ad Cod. Iur. Al. Feud. p. 14.

b) In *Uita Marci Uelseri*, eius Opp. praemissa, p. 63.

***) A. 1596.

c) ARNOLD. l. c. Conf. SPENBRI *Syll. Germ.* p. 490.

liique, ****) qui ab eo compositum te-
asserunt. Vt enim nunc non disqui-
is, vtrum huius farinae liber prodierit,
ne, e) uidetur exinde orta calumnia,
d Gregorius IX, FRIDERICVM excom-
icaturus, inter alias causas hanc quo-
commentus esset, quasi dixerit, mun-
a tribus Baractoribus, quo uerbo uti-
Christo, Moyse, et Muhamete, dece-
n. f) Scripsisse et *Poemata* FRIDERI-
CVM

in *Uet. Chronico*, quod exstat in Bibl. Guel-
ferb. Conf. STRVU. *de Doct. Impos.* §. 20.
Male uero GROTIUS, cum librum FRID.
BARBAROSSAE tribui, ait in *App. ad Tr.*
de Antichr. Uid. COLOMIES *Mel. Hist.* p. 28.

**) MATTH. PARIS *ad A.* 1238, HENRICI
Historia Landgrau. Thuring. Cap. 50, et
PAVL. COLOMESIVS in *Miscell. Histor.* p.
28, ut taceam complures alios.

) MORHOF. *Polyb. P. I Cap. 8, Hist. des*
ouurag. des San. A. 1694 p. 278, et STRVU.
l. c. §. 24 seq.

GOBELIN. PERSON. *l. c.* et STRVU.
l. c. §. 20 seq. Conf. plura de hoc libro a-
pud eund. §. 9 ad 24, item *Obseru. Hal. T.*
IV p. 434, ARETIN. in *Append. ad Com-*
ment. de Antichr. p. 133, GE. MICHAELM
d GAFFARELLI *Curios. inaud.* p. 335,
LON *Mel. Crit. T. I* p. 186. ****)
Auctores memoratos uide in Ma-

cvm II, eoque inter Poetas Siculos commendari, testatur IO. MARIUS CRESCIM
NI. g)

c. †C. SVggerit nobis militem eruditissim
IOAN- Genuensis Respublica, IOA
NES BA- NEM BAPTISTAM FVLGOSV
PTISTA quem, et sunt, qui *Campo Fulgosum* dici
FVLGO- patre natum magno Genuensium Duce,
SVS. deinde Ducem ipsum, sed eo imperio, quod
urbe ipsa, postea a patruo suo, PAVLO F
Goso, Cardinale, et Archi-Episcopo Ge
ensi, A. MCCCCCLXXXIII depulsum. St
nuus bello miles passim dicitur Scriptu
bus, qui vitam eius tradidere, in quibus
tissimi sunt MICH. IVSTINIANVS, a) :
FRANVS, b) HIERONYMVS GHILINVS
et CONR. GESNERVS. d) Quum patria
xul uiueret, aegritudinem animi solatus
amoenissimo Musarum contubernio, et a
dua historiarum lectione. Vtque otii
rationem redderet ciuibz suis, libros scri
psit perelegantes, alterum *de Foeminis*, quod

gnifici et S. Reu. UAL. ERN. LOESCH
Diff. *de Purpura docta* p. 25.

g) *Comment. intorno alla sua uolgar Poesia* p.
Conf. *At. Er. A.* 1704 p. 521.

a) In libro *degli Scrittori Liguri.*

b) in *Scrittori della Liguria.*

c) in *Teatro d'huom. let. P. I* p. 97.

d) in *Bibliotheca* p. m. 132. A.

*clima excelluerunt, e) alterum de Factis et
His memorabilibus, libris IX distinctum, et
ermone Etrusco f) compositum, postea
ero a CAMILLO GILINO Latine reddi-
um, editumque Mediolani A. 1508, fol. g).*
Imi-

e) Sequor auctoritatem GHILINI et SOPRA-
NI, penes quos eius rei sit fides. Nam, si
nihil is liber differt ab iis, quae IO. RAU-
SIVS TEXTOR adiecit *Collectioni* suae
*Scriptorium, qui de Foeminis illustrioribus ege-
re, Lutetiae A. 1521, fol. editae, satis utique
patet, ab Opere de Dictis et factis memora-
bilibus* secernendum non esse, quippe cuius
si *Caput tertium Libri VIII* adspicias, ha-
bebis hic ea ipsa, quae legeras apud TEX-
TOREM.

f) Neque adeo uideo, cur huic FVLGOSO
locum dederit VOSSIVS in suo *de Histori-
cis Latinis Opere*.

g) Prodiit & postea *Basileae A. 1541*, nec non
Lutetiae, Amersae, et Coloniae, diuersis tem-
poribus. Omnium optime et locupletissi-
me librum edidit IVSTVS GAILLAR-
DVS, cum rubro: B. FVLGOSI *Factorum
dictorumque memorabilium Libri IX, aucti
et emendati a IO. GAILLARDO, cum eius-
dem Praefatione de utilitate et ordine Histo-
riarum, Parisiis, 1578, et 1585, 8.* Uid. *Gi-
orn. de Lett. d' Ital. T. XXI*, et NICERONIVS
T. IX des Memoir. des hom. ill. p. 5.

Imitatus hic VALERIUM MAXIMUM
 Scriptoribus optimis, tam uerustae
 recentioris, aetatis, praestantissima
 exempla collegit, suauiterque ac
 proposuit, ut non immerito *alter*
Maximus dictus sit CONR. GESNERO. *l.*
FVLGOSVS Mediolani A. 1469 libello
dit in forma 4, quam inscripsit
Sed pauci sunt, qui uisum sibi
Migrauit uero deinde in sermones
cum, et cum Dialogo PLATINAE
Lutetiae A. 1581, 4, editus est cum
Deux Liures du Contre-Amour de
 FVLGOSE. Denique a SOPRANO
 buitur *Uita Martini V, summi Pon-*
 mone uernaculo scripto, sed quae
 an unquam in lucem exierit.

CI.
 CORNE-
 LIVS
 GAL-
 LVS,

† CI. **D**ignus est, quem hic commu-
 mus, CORNELIVS
 LVS, a) Foroiulienſis, quem cum

b) *l. c.*

i) IVSTINIANVS *l. c.*

k) *l. c.*

a) EVSEBIO in *Chronico* dicitur C. O-
 LIVS GALLVS, et CNEIVS CORN-
 GALLVS EVTROBIO *Hist. Rom.*
 Fallitur uero CASAVBONVS, qui
 CASSIO *Lib. LI* GALLVM CORNI-
 uocari, perhibet in *Notis ad Strabo*
XVI p. 780. Inspice locum, et, si

ULO confundunt CASAUBONVS *b)* et
 FABIVS, *c)* eo nomine notati a VALESIO.
 CASAUBONIVM GALLVM dicit, et ASINI
 LILIONIS filium putat SERVIVS; *e)* sed
 recentioris aetatis ille ASINIVS, quem
 datum a Tiberio refert TACITVS. *f)*
 ne, si natales spectes, fortunae homo
 recte SÜETONIO. *g)* Aequalem et fami-
 liam VIRGILIIVS habuit, qui *Eclogam X* ei in-
 scribit, et laudibus eius *quartum Georgico-*
librum a medio usque ad finem imple-
 uerat,

in Graecarum literarum, mecum, puto, con-
 sentientes.

f) In eodem errore, deceptus a CA-
 SAUBONO, uersatur I. A. FABRICIVS in
Biblioth. Lat. Lib. I Cap. 14 p. 251, qui ad lo-
 cum citatum STRABONIS prouocat;
 quum, si inspexisset STRABONEM, uidisset,
Lib. XVII eadem pagina CORNELIVM a
 GALLO manifesto distingui, quod et fa-
 ctum a DIONE *Lib. LIII*.

e) *De Hist. Gr. Lib. II Cap. 6 p. 187*.
d) in *Notis ad AMMIANI Lib. XVII Cap. 4*.
c) in *Notis ad Ecl. X VIRGILII*; sed im-
 posuit ei auctoritas DONATI, qui rem ean-
 dem perhibet in *Vita VIRGILII*.
Lib. VI Annal. Cap. 23. Conf. *Notas ad*
BERTRANDI Cap. 39 de Iurisp. p. 163 ed.
Hall.

b) in *Aug. Cap. 66*.

uerat, sed in earum locum postea, Augusti iubente, *Aristaei* fabulam substituit. b) et PARTHENIO amicus, qui ipsi dedit librum *Carminum*, quem *segetica* inscrip-
 Stetit a partibus Augusti contra Antonium et, quae gesserit ad Paracetonium, nota ex DIONE CASSIO. k) Accepit postea Augusto praefecturam Aegypti, n) primus, m) cui deinde Petronius, et Aelius Gallus, successit. n) Sed, quia multa insolenter gessisset, et Thebaicam misere uastasset, accusatorum de-
 actionibus et Scitis ad desperationem confusus, sua se ipse manu interemit. o) Vnde eo OVIDIVS: p)

Sanguinis atque animae prodige, Gallus
 Poetarum sui temporis non fuit ultimus
 quo rursus NASO: q)

b) DONATIVS l. c.

i) BOSSIVS de Poet. Lat. Cap. 2 p. 16.

k) Lib. LI p. m. 448.

l) SVETON. l. c. DIO l. c. p. 455.

m) EUTROP. Lib. VII Cap. 7.

n) STRABO Lib. XVII p. 563, et EVSEB. Chron. ad A. 1987.

o) DIO Lib. LIII p. 51, EVSEB. in Chron. A. 1990, SVETON. l. c. et AMMIAN. MARCELLIN. l. c. Conf. omnino GYRALD in Dial. IV de Poet. Hist. p. m. 21.

p) Lib. II Amor. Eleg. 9.

q) in Remed. Amor.

Quis potuit lecto durus discedere Gallo?

(libi: r)

Gallus et Hesperis, et Gallus notus Eois.

Et sua cum Gallo nota Lycoris erit.

navit enim libertam Uoluminii, nomine
therida; et amores hos cecinit *libris qua-*
r. quibus nomen *Lycoridis* inscripsit, s)
e his iterum OVIDIVS: i)

Nec fuit opprobrio celebrasse Lycoridis
Gallo,

Sed linguam nimio non tenuisse mero.

atorem clarum et poetam non mediocrem

(NATVS dicit. u) Ex uetustioribus DI-

MEDES, x) ex recentioribus SEB. FOXI-

y) TIBULLO ac PROPERTIO adiungen-

am putant. Sed his ipsis *durior*em QVIN-

LIANVS z) dicit. Id dubio caret, EV-

ORIONEM, Comicum ueterem, uersibus

minis ab eo redditum, aa) Sed de eo in-

ter

r) *Amor. Lib. I Eleg. 15.*

i) DONATVS in *Uita Virgilii*, SERVIVS ad

Ecl. X VIRGILII, in qua legas idem no-

men *Lycoridis* saepius.

t) *Lib. II Trist. Eleg. 1.*

u) l. c.

x) CRONITVS *Lib. III de Poet. Lat. Cap.*

42 p. 451.

I de Imitat. stili p. 1.

X Instit. Orat. Cap. 1.

ATVS et SERVIVS l. c.

ter uiros eruditos dudum agitata est
 trouersia, an Elegiae illae VI, sub no-
 mie editae, et quae in CATULLI, TIBULLI
 et PROPERTII, editionibus nonnullis,
 non in *Poematibus uetustis*, a PITHAGORA
 uulgatis, et in *Catalectis* OUIDII, a GOS-
 TIO editis, apparent, re uera sint
 GALLI, an potius CORNELII MAXIMI
 GALLI, Etrusci, qui sub Anastasio, Ma-
 iore, claruit; nec argumentis, quibus
 XIMIANO uindicantur a GYRALDO, et
 MUSSIO, cc) negari suum robur potest
 ab his alia diuersa, quam seorsum
 Florentiae ALDVS MANVTIVS, qui
 GALLO tribuere omnino uideretur
 ALDVS; dd) sed haec aequae, ac *Carmen*
 dam *Lyricum*, et *Decastichon ad Augu-*
stus de morte Virgilii, ex catalogo eorum,
 descripsit GALLVS, proscribitur a PITHAGORA
 ee) Multa eam in rem erudite, ut
 protulit FABRICIVS. ff) Fallitur et
 THIVS, qui *Cirin Virgilianam* ad auctorem
 hunc GALLVM refert. gg) Ex GALLI
 dam carmine uersiculum allegat VIBRIS

bb) *Dial. IV de Poet. Hist. p. 211.*

cc) *De Poet. Lat. Cap. 2 p. 25.*

dd) *l. c.*

ee) *l. c.*

ff) *l. c.*

gg) *Ad STATII I Thebaid. p. 527. Conf.*

BRICIVM *l. c.* et *Cap. 12 §. 8 p. 222.*

YESTER, *bb*) ut inde refutari possit
 OVCKHVSIVS, qui, de eius carminibus
 indquam constare ex Auctoribus priscis,
 egat. *ii*) Taceo uersum GALLI alium,
 em profert DIONYSIVS NESTOR in *Di-*
ionario. kk) Ceterum, cur huic GALLO
 abuat *Commentarios de expeditione Africa-*
ae, PLINIO II) memoratos, FABRICIVS,
nn) non uideo; quum disertis uerbis eo-
 am Auctorem PLINIUS dicat AELIVM
 ALLVM, et is ipse sit, de cuius in Arabiam
 expeditionibus multa STRABO, *nn*) et DIO
 ASSIVS, *oo*) tradidere, et qui *de Uerborum,*
ae ad Ius pertinent, Significatione Libros
II scripsit, unde quaedam translata sunt in
 157 D. *de Uerb. Signif. pp*) Forlan et is
 em est, cuius *Chartam Geographicam* com-
 endat ISIDORVS. *qq*)

†CII.

bb) *De Flumin. p. 333.*

ii) *Ad PROPERTII II, 25, u. 91.*

kk) edito *Argentorati A. 1507 p. 13.*

ll) *Hist. Nat. Lib. VI Cap. 28.*

nn) in *Biblioth. Lat. T. II Lib. I Cap. 14 p.*

347.

m) *Lib. XVI Geogr.*

o) *passim.*

pp) *Ulid. 10. BERTRANDI de Iurisperitis Lib.*

39 p. m. 162 seq.

Lib. VI Cap. 19.

O 4

CIL.
GERMV-
NICAS
CAE-
SAR.

† CIL. **N**on habuit urbs Romana in
Augusti obitu maiorem illu-
remque bellorum gloria ducem GER-
NICO CAESARE, NERONIS DA-
filio, sed a Tiberio Nerone adoptato-
berii Claudii, Imperatoris, fratre, et p-
Caligulae, Principe omnibus et corp-
animi, uirtutibus instructissimo, a)
cipium ac militum, qui, alieni a Tibe-
num hunc, extincto Augusto, Imper-
poscebant. b) Ab Augusto in Dalm-
missus, felicissimis praeliis Macaeos,
Dalmaticam, superauit, c) quumque
bam, munitissimum Dalmatarum castr-

a) SVETON. in *C. Calig. Cap. 3*: *Omnino
manico corporis animique uirtutes
quantas nemini cuiquam, contigisse, satis-
stat. Formam et fortitudinem egregiam
- - beneuolentiam singularem: con-
daeque hominum gratiae ac promerendi
moris mirum et efficax studium.* DIO C-
SIVS *Lib. LVII*: *Καλλίῳ τὸ σῶμα, δὲ
δὲ καὶ τὴν ψυχὴν, παιδεία τε αἶμα, καὶ
πρωτάτων τε καὶ σωφρονέστατον* dicit.
etiam merentur, quae de eius uirtut-
IOSEPHVS in *Ant. Iud. XVIII, 8*, etc.
CITVS *Annal. II, 73*, memorant,

b) TACIT. *Annal. I Cap. 34 et 35*, DIO C-
SIVS *l. c.* SVETON. in *Tiber. Cap.*
et CALIG. *Cap. 4*.

c) DIO CASS. *Lib. LV.*

litionem Romanorum rede-gisset, a po-
 o Romano ipsi signa triumphalia decre-
 unt. d) Postea cum Tiberio in Celti-
 i profectus est, uictisque, sed sine prae-
 aliquot gentibus, Roman red-ux, Augu-
 uctoritate, Consul factus est. e) Augu-
 mortuo, Marfos bello domuit, ipsosque
 icteros, Tubantes, et Vspetes, in fugam
 mpulit; qua de re triumphus ei, bello
 uic feruente, decretus est. f) Sed o-
 ium illustrissima, et ad omnem posterita-
 commemoranda, quam de Germanis:
 ortauit, uictoria fuit. Primus enim ua-
 limum Oceanum Germanicum nauigati-
 e emensus, Arminium, Germanorum
 gem, praelio superauit, gentemque uni-
 sam uiuere Romanorum legibus iussit. g)
 le nomen ei GERMANICI datum; et ex
 rmania reducem, tanquam statorem ac
 pitatorem suum, miris honoribus affecit,
 et triumpho, arcuque triumphali, di-
 um iudicauit Romanus populus. h) Ex-
 stat

d) Id. *ibid.*

e) Id. *ibid.*

f) TACIT. *Annal. Lib. I Cap. 42, 50, 52, 55.*

g) Idem *Lib. I Annal. a Cap. 55 ad 61, nec
 non 65 et 78, item Lib. II Cap. 8 ad
 19, et 22.*

h) TACITVS *ibid. Lib. II Cap. 26, et SVE-*

in Calig. Cap. 4.

Lib. II Cap. 41.

stat et nummus antiquus, in hominem GERMANICI cuspis, cuius antica GERMANICI, in curru triumphali sedentem, Inscriptione : *Germanicus Caesar*, per eundem, habitu militari stantem, et in aquilam tenentem, sistit, cum Inscriptione *Signis receptis, deuictis Germanis. k)* hic substititisset uirtus GERMANICI, in medio gloriae cursu constitutum, iam deuicto Armeniae Rege, in componendo Cappadocum turbis occupatum, l) nondum quatuor et triginta natum, esset inuidia et crudelitas Tiberii. m) defuncto honores pene diuini habitus ciuibus Romanis aequae, ac gentibus barbaris. n) Nobis uero hoc sanctior tantum esse memoria debet, quo certius stat, Musarum per omnem uitam summantissimum fuisse. *Ingenium in utroque eloquentiae doctrinaeque genere praecipue ei tribuit SVETONIUS, o)* quod recte Graecas et Latinas literas refert. AVGVSTVS

k) Exhibet hunc, inter alios multos, SVETONIUS in *Numism. Imp. Rom.* p. 83.

l) TACIT. *ibid.* Cap. 56.

m) Id. *ibid.* Cap. 43 et 69, DIO Cap. 57, SEPTIMIUS SEVERVS *Antiqu. Iud.* XVIII, 3, et SVETONIUS in *Calig.* Cap. 1 et 2.

n) SVETONIUS. *ibid.* Cap. 4, 5, et 6.

o) *h. e.* Cap. 3.

IS BABELONIVS. p) Idem SVETONIVS,
ET DIO CASSIVS, r) orasse eum causas
am triumphalem et Consulem, testatur.
CITVS s) uero, imaginem GERMANICI
Tiberio inter Oratores, refert, collocatam.
causis triumphalibus uersatum dicit CRI-
TIVS, t) sed qui locum SVETONII u)
non intellexit, pro triumphalis legens tri-
umphales. De facundia GERMANICI ele-
menter OUIDIVS: x)

*Quae sit enim culti facundia, sensimus, oris,
Ciuica pro trepidis quum tulit arma reis.*

Fuit

p) in Notis ad b. l. SVETON.

q) l. c.

r) Lib. LVI.

s) Annal. Lib. II Cap. 83: *Quum censeretur chy-
peus, auro et magnitudine insignis, inter au-
ctores eloquentiae; asseruit Tiberius, solum
paremque ceteris dicaturum. Neque enim
eloquentiam fortuna discerni; et satis illu-
stre, si iusteres inter scriptores haberetur. E-
quester ordo cuneum Germanici appellauit,
qui Iuniorum dicebatur; instituitque, uti
turmae idibus Iuliis imaginem eius seque-
rentur. Ad quem locum LIPSII, GRV-
TERI, et BOXHORNII, annotationes uide.*

t) De Poet. Lat. Lib. III Cap. 50 p. m. 466.

u) l. c.

x) Est. I n. 24.

Fuit praeterea Poeta non inole-
ut patet ex illis NASONIS: 7)

Scimus et, ad nostras quum se tulit
artes,

Ingenio currant flumina quanta tuas,
Si licet, et fas est, uates rege uatis habens

et ex aliis eiusdem: 2)

Non potes officium uatis contemnere
Iudicio pretium res habet ista tuo.

Quod nisi te nomen tantum ad maiora
set,

Gloria Pieridum summa futurus eras
Sed dare materiam nobis, quam carminibus
uis;

Nec tamen ex toto deferere illa potes
Nam modo bella geris, numeris modo
coerces;

Quodque alius opus est, hoc tibi ludum
Vtique nec ad cytharam, nec ad arcum
Apollo est;

Sed uenit ad sacras neruus uterque
Sic tibi nec docti, nec desunt Principes
Missa sed est animo cum Ioue Musa

Idem NASO suos *Fastorum* libros sacros
GERMANICO iussit, ut notum est omnibus
QVINTILIANO a a) etiam inter Poetas

7) l. c. u. 23 seq.

2) Ep. 8 ex Ponto ad Suillium u. 11 seq.

Uide P. CRINITVM l. c: qui loc

antes refertur GERMANICVS ; sed laudari
 illi DOMITIANVM, cui ipsi datum est cognomen GERMANICI, dudum obseruarunt eruliti. *bb)* Si SVETONIO *cc)* fides, inter cetera studiorum monumenta *Comoedias Graecas* reliquit. Sed horum ne nomina quidem uenere ad posteros. *Epigrammata* tamen eius quaedam in *Anthologia Graeca* occurrunt. Meminit et *Carminis in eum Augusti, Imperatoris*, a GERMANICO compositi, PLINIVS. *dd)* Nec desunt, qui, notissimum illud *de puero Thracensi Epigramma* GERMANICVM habere auctorem, contendunt. *ee)* Alia quaedam GERMANICI *Epigrammata* adiecta uides VIRGILII *Appendici*, et *Catalectis ueterum*, a PITHOEODITIS. Inprimis uero grauis est inter erulitos controuersia, huiusne GERMANICI, INDOMITIANI, sint *Phaenomena* illa *Araea*, Latinis uersibus hexametris reddita, nec non horum *Scholiastes*, et *Dioscorides*, seu *Prognosticorum* fragmentum, ex Graecis
 Astro-

QVINTILIANI perperam putat ad hunc ipsum GERMANICVM, Drusi filium, pertinere.

bb) Uid. GYRALDVS *Dial. V de Poet. Hist.*

p. m. 273.

cc) *l. c.*

dd) in *Hist. Nat. Lib. VIII Cap. 65.*

ee) CRINITVS *l. c.* GYRALDVS *l. c.* et

BOSSIVS *de Poet. Lat. Cap. 2 p. 38.*

Astrologis petiunt, quibus singulis
 MANICI Auctoris inscriptum nomen
 tur. Quippe Nostro a ios. scilicet
 ff) HVG. GROTIUS, gg) OLAVO
 CHIO, hh) et CASP. BARTHIO, ii) DOMINO
 NO uero a UOSSIO, kk) COLOMESTI
 et IANO RUTGERSIO, mm) uindicta.
 Multa eam in rem, ut et de uariis hor-
 bellorum editionibus, erudite praef-
 BRICIUS, nn) ac praef ceteris CHAR-
 CELLARIUS. oo)

CH.
 DE S.
 GER-
 UAIS.

† CH. A Vget militum scriptis et
 catalogum Eques GER-
 S. GERUAIS, praefectus suprema-
 mium, si, quod fama nobis retulit,
 is utique Auctor libri : *Conseils*

- ff) *Ad MANILII Librum I u. 15.*
- gg) in *Notis ad Aratea.*
- hh) in *Diss. de Poetis.*
- ii) *Aduersar. Lib. X Cap. 21.*
- kk) *De Scient. Math. p. 169, et de Phys.*
Cap. 3 p. 48.
- ll) *Ad GYRALDI l. c.*
- mm) in *Uar. Lect. Lib. II Cap. 9.*
- nn) in *Bibl. Lat. Lib. I Cap. 19 p. 299 ff.*
- oo) in *eleganti de Germanico Caesare, T.*
F. Augusti Nep. Dissertatione, Halae
edita, §. 7, 8, 9.
- pp) *Uind. Noua Literaria Germ. Lips.*

uerneur à un ieune Seigneur, qui *Lutetiae A. 1727, 4.* *circa 1727* prodiit. Dicitur is liber continere praecepta selecta, salutaria iuuentuti illustri stirpe ortae, ab Auctore uero, si is est GERUASIVS, sine dubio Marchioni DE LA ROYE, qui ipso morum magistro utebatur, maxime commendata.

CIV. **I**Am audiamus de ANDREA ^{CRV.} GRYPHIO, a) et VSCONE, ^{GRY-} filio eius, qui hic uno ordine accedunt, ^{PHII R.} SVFFRIDVM PETRI b) ita differentem: ^{ET F.} ANDREAS GRYPHIVS, *quum in iuuentute sua literis humanioribus non infeliciter excultus esset, animusque illi ad rem bellicam propenderet, militiae tyrocinium sub Carolo V fecit. Itaque in eius expeditione ad Algieram fuit, in qua sic se gessit, ut nobilitatis insignia illi in praemium uirtutis Imperator conferret. Ornauit eum etiam Imperator Iurisdictione Territorii Viingerani, quam per multos annos summa cum aequitatis laude administrauit. Tandem, subortis in Frisia sacris factionibus, uaria fortuna iactatus, suum diem obiit*

a) Distinguendus hic est ab alio eiusdem nominis, Prouinciali Ordinum Glogouiensium Syndico, cuius uitam et scripta uide, si placet, apud CONRAD. in *Siles. Togat. p. 101*, et in *Nou. Lit. Germ. A. 1703 M. Mart. p. 90 seq.*

b) De Scriptor. *Fris. p. 183 seq.*

iit circa annum MDLXXIV. Collegis
 ex obseruatione propria, tum ex aliorum
 gestione, tum etiam ex Auctorum lectione,
 gnostica rustica non inepta, quibus et te-
 states, et aliae calamitates, praeuideri po-
 quae hominibus diuersis temporum reuo-
 nibus accidere solent. Quae quum aliqu-
 mibi in Borna domi suae exhiberet, edo-
 se in lucem, promittebat. Quod tamen a-
 ctum sit, equidem non scio. Transmisit
 usibus meis ad subsidium Historiae meae
 antiquitatum monumenta egregia, et in-
 iam reliquias Cappidi Stauriensis, quae
 plurimum adiumenti attulerunt, ut hoc mi-
 illi gratias immortales debeam. Filium
 buit unum, VSCONEM GRYPHVM, qui a pa-
 tribus liberaliter educatus, et, adhibitis
 Praeceptoribus, feliciter institutus est, pri-
 in Borna, deinde Leouardiae. Vbi tri-
 bus expolitus, Louanium se contulit, et lau-
 uili operam dedit. Sed, quum esset non
 expeditae linguae, magis illi semper Theo-
 quam Praxis, iuris placuit. In patriam
 uersus, in aedibus parentum se modesti
 continuit, et patrem suis collationibus in-
 dissimis refecit. Quumque pater a factione
 ptus, et in uincula coniectus esset, pius
 ultro se loco patris obsidem obtulit, donec
 ter λύτρον suum, quod ab eo postulabatur
 ferret ac solueret. Ingruentibus tandem
 uniuersum Belgium motibus grauioribus, q

vis esse non posset, aliquamdiu castra
 secutus est, ac tandem in eo praelio,
 in deserto Mokenfi commissum est, periit,
 videm ex uulnere aliquo, sed mira fiti-
 tatus, quod aliis ibidem eius commilitoni-
 cidis. Scripsit hic heroico carmine, (quo
 ualebat,) Historiam expeditionis suae,
 diu in castris fuisset, quam quidem non
 tandem lectu fuisse, a fide dignis accepi-
 ditam tamen in lucem esse, non audiu-
 Non desunt, qui asserunt, Opus hoc paul-
 mortem Auctoris a proteruo quodam
 bone eius in ignem coniectum, conflagra-

Meretur et in hoc libello locum CV.
 ALEXANDER GVA-ALE-
 VS, origine Italus, quippe Uero-XAN-
 tus, sed postea ciuitate donatus in DER-
 Quem, quum fortissime pro se pu-GVA-
 in bellis Liuonicis, Moldauicis, et GNI-
 uiticis, uidisset Polonia, summis pri-
 in exercitu suo muneribus, deinde
 natu, et arcis UUitebskienfis
 stura, donauit. STAROUOLSCIO a)
 Eques auratus, et Comes Palatii Late-
 si. Mortuus est Cracouiae anno
 MDCXV, aetatis sexto et septuagesimo.
 gente iam aetate, literarum amore ca-
 ptus,

in *Scriptor. Polon.* p. 101.

pus, *Historiam Poloniae* scripsit, purgato sermone Latino, b) quae *Chronologia* fol. prodiit A. 1578, ita quidem inscripta ALEX. GVAGNINI *Sarmatiae Europaeae scriptio, seu Polonia, Lithuania, Russia, Pomerania, Liuania, Moschouia*, ita multo post A. 1584 *Francosuae* a IO. VUECHELIO, in 8, sed multo quantum titulo: *Rerum Polonicarum tres: quorum primo omnium Polonorum, a Lecho, primo gentis Duce, ad unum Bathorem, etiamnum Regem Principum Lithuaniae, Chronologica descriptionem, ac singulorum res gestas, compendiose recens Historiarum in nostram rem incidentium, continua narratio Prouinciarum, quae uno Sarmatiae nomine uulgo ueniunt, Chorographica descriptionem continet; tertius res singulas Polonis in Ualachia gestas, Orationes et epistolas, sceptri Polonici negotia continet*. ALEXANDRO GVAGNINO, *Equite* peditumque praefecto, *Auctore*. d) Est in Polonicum sermonem migrasse *Opera* MARTINI POSCOUUSKI,

b) Est hoc de ea iudicium STARAUO
l. c. p. 102.

a) *Biblioth. Mencken.* p. 665.

d) *Biblioth. Mencken.* p. 673, et *BABLI* Lea
II p. 133, not. 4).

ROUOLSCIVS. e) Dedit et huic Histo-
 , nescio, an integræ, locum in suis *Scriptis Rerum Polonicarum* f) IO. PISTO-
 2. Et *Chorographicam Poloniae descrip-
 tionem*, inde excerptam, et Italice reddi-
 , *Tomo II Operis della nauigazioni et ui-
 tæ* addidit IO. BAPTISTA RAMNVSIVS.
 Denique, quæ hic de regionibus Mo-
 scuiticis traduntur, inde translata legas in
*Moscouiticarum Auctores varios, Fran-
 ci A. 1600 in fol. editos.* i)

FRANCISCVM GVICCIAR-CVI.

DINVM nunc producimus, O. FRAN-
 ci, ut THVANVS a) loquitur, qui se-
 ciscvs
 antiquos Historias scripserunt, GVIC-
 cissimum. Florentiæ primum in CIAR-
 causarum patronus exstitit, hinc a DINVS.
 tinis ad Ferdinandum, Aragoniæ
 , legatus missus, et a Leone X grauif-
 negotiis adhibitus fuit. Demum, quum
 regnem sibi comparasset rerum milita-
 rium

L. c.

T. II.

T. I prodiit A. 1613, II A. 1583, III A. 1606.

b) *Bibl. Mencken.* p. 709.

c) *Bibl. Menck.* p. 675.

d) *Lib. I Hist.* p. 12. Conf. TEISSIER *El. de
 ruov P. II* p. 134, et *P. III* p. 351, et *Æt. E-
 rud.* A. 1701 p. 504.

rium cognitionem, a Clemente VII Locum tenentis Generalis munus indeptus est. *b*) Hunc quum bellico senatui assidentem Franciscus, Dux Vrbinas, uerbis acerbioribus compellasset, haud exiguum in illum odium concepit, cuius in *Historia Italiae* hinc inde documenta dedit, etsi alias ob fidei praecipue commendetur. *c*) Hanc enim quum se ad quietem Florentiam recepisset Tusco sermone eleganter scripsit, et ab anno MCCCCXCIV ad MDXXXII deduxit cuius praestantissimae sunt editiones, quatum THOMAE PORCACHI notulis praestant; *) et conferri merentur IOANNI BAPTISTAE LEONIS *Considerazioni sopra l'istoria di FR. GVICCIARDINI*, Ven. 1600. Scripsit et GVICCIARDINVS duos libellos alterum sub tit. *Consigli aurei*, alterum *Auvertimenti Politici*; **) at, quum plures *d*) de ho

b) GHILINI *Teatr. d'Uom. Lett. T. I p. 59* et REMIG. FLOR. in *Vita Guicciardini*, eius *Opp.* praemissa.

c) BVLLART. *Acad. des Scienc. T. I Lib. II p. 150*; conf. LIPSIVS in *Not. ad L. I Polit. Cap. 9.*

*) editae *Tarusi A. 1604, 4.*

**) Exstat et GVICCIARDINI *de Origine potestatis secularis in Ecclesia Romana* Dissertatio in MELCH. GOLDASTI *Monum. S. Rom. Imperii T. III.* *Index* praeter citatos Scriptores, FORSTNER

Scriptore egerint, quem anno MDXL, indum absoluta Historia, mortuum contra, plura hic non addemus.

XVII. IN Germania circa medium Seculi
XVI Heidelbergæ, ac deinde
Burgi Brisgauiae, Graecas Latinasque li-
bras docuit IOANNES HARTVN-
IVS, in Franconia A. MDV natus. Qui,
quam iuuenis olim Philosophiae ope-
ra dederat in Academia Heidelbergensi,
in eadem Magistri Philosophiae honores
sortat, fortunam quomodocunque exper-
tus, castra secutus est Caesarea, et in Hun-
nariis variis contra Turcos praeliis interfu-
impigri strenuique militis hic laudem
securus. Neque tamen consenscens
sibi in duro hoc uitae genere putauit,
Heidelbergam postea rediit, et ab eo
tempore in placidissimis Musarum otii ui-
uacundae partim iuuentuti, partim scri-
bendis libris, intentus. Eius enim indu-
ae debentur *Prolegomena in tres priores*
OMERI Odysseae Rapsodias, Apologia Grae-
corum de igne purgatorio, APOLLONII Argo-
nauticarum Libri IV Latine redditi, Emenda-
tionis locorum quorundam STRABONIS et

ARI-

Cens. p. 388, MAGIRI Epon. p. 411, ZEILLERI Hi-
storic. P. I p. 63, IO. IMPERIALIS Mus. Hist.
p. 98, et imprimis BAYLE Dict. f. l.

ARISTOTELIS, *Accessiones ad Lexicon* &
co-Latinum, et ad HOMERVM *Comm*
rii. a)

CVIII. IO. NICOLAVM H.
 IO. NI- TVNGIVM, Rotmerslebia
 COLAVSgdeb. SS. Theol. Licentiatum, pariter
 HAR- locum mereri, GABRIEL SCOBERGIVS
 TVNGI- stor. apud Pernauienses Professor, in
 VS. *navia sua literata sequentibus docet us*
Post absoluta studia Academica (HARTVM
Excubiarum praefectus factus, militauit
Rege gloriosiss. mem. Carolo Gustavo, in
nia et Dania. Dein Pastor et Praep
Raugensis, ultimo Pastor et Praepositus
mariensis, constitutus, praeter Dissertati
Inauguralem, quam de Theol. usu et prax
impetranda Licentia capeffendi summam
Theologia gradum, Praefide B.D. AVG. UAN
Rostoch. anno MDCLXXII d. 4 Iul. ha
praesidium gessit plurimarum Disputatio
synodaliū, et quidem ultimae Disputati
habitae Pernauiæ eodem anno, quo uiol
Russorum impetitus, se suosque defensura
cubuit non procul UUolmaria. Sepulta
eodem anno Pernauiæ.

†(

a) Uid. HENR. PANTALEON *de Uiris il*
Germ. P. III p. 320. Eius Decurias
locorum memorabilium suae Lampadi C
cae T. II p. 631 adiecit IAN. GRVTEI

CIX. **C**OMMEMORATU dignus est praecox.
 ceteris SIGISMVNDVS L. SIGIS-
 B. AB HERBERSTEIN, Ducatus Ca-MVN-
 nthiae Praefectus, et haereditarius Came-DVS L.
 rarius ac Dapifer, Maximiliano I, Impera-B. AB
 ori, a consiliis, et Camerae Austriacae Prae-HER-
 fectus. Is, anno natus MCCCCLXXXVI, BER-
 rimis iuventutis annis, anno nempe STEIN.
 MCCCXCIX, studiorum causa Aca-
 demiam Viennensem salutavit, idque unum
 gens, quod est ingenii ad magna nati, iam
 anno MDII, annos nondum decem et sex na-
 us, primam hic Philosophiae lauream accepit.
 Tum, ne quidquam praetermitteret, quo a-
 ita gentis suae decora amplificaret, literis
 non tam abiectis, quam paullisper sepositis,
 a militiam se contulit, et circa annum
 MDVI vexilla Imperatoria secutus, in Vn-
 aria tam praeclara uirtutis suae edidit spe-
 imina, ut ab Imperatore A. MDIX in co-
 rorrem Praetoriam allectus, et in bello Ue-
 ro, quod inter Maximilianum, Papam, et
 Gallos, exarserat, Styriae praefectus sit e-
 quitatui. Quumque non parum contulerit
 d uictoriam illam gloriosissimam, quam in
 Venetos reportauit Nicolaus, Salmenfis Co-
 nes, praemii loco A. MDXIV a Maximili-
 no torquem auream, cum insignibus eque-
 tribus, et loco in Consilio aulico, retulit.
 Ab eo tempore in aula Maximiliani, et, qui
 i in imperio successit, Caroli V, munia ob-

it grauiſſima, illuſtriſſimiſque ad ge
 exteras legationibus perfunctus eſt; q
 copioſius hic exponere, uidetur ab inſi
 to noſtro alienum. a) Illud addimu
 Carolo V A. MDXXI Camerae aulicae
 Styricae Conſiliarium, et A. MDXXVII
 merae Auſtriacae praefidem, quumque
 MDXXXII Solimanni, e Germania fug
 tis, exercitum, duce Ioanne Cucianer
 ſecutus, magna clade affeciſſet, ſuper
 aeriarii Auſtriaci cuſtodem nomi
 Amantiſſimus non literarum tantum, ſi
 literatorum, fuit, hoſque reuerenter ha
 et Reipublicae firmamenta maxima put
 Scripſit ipſe, idque diligentiffime, *Hiſtor
 Moſcouiticam, ſeu Commentarios de Moſc
 tarum Imperio, religione, moribus, leg
 omniſque uita, Viennae A. 1557 editos.*
 haec, ut munium ſuorum, quae obiit in
 la Caefarea, firmius meminiffet, horum
 uerſam ſeriem, ſucceſſum, et habitum, a
 rate depingi in *Tabulis* curauit, quas ſu
 ter prolatas in conſpectum eruditi o
 docet ADAMI. b) Haſ quum ſenex cui
 Amicorum ſuorum oſtenderet, cam
 ceteris fecit maximi, quae ipſum orna
 Philoſophiae prima laurea repraeſent
 q

a) Ampliſſime haec executus eſt ADAM
Uitis Iureconſultorum German. p. m. 57
 unde, qui cupit, petat.

b) *l. c. p. 60.*

quod unam hanc industriae suae, reliquas dignitates omnes uel generi suo, uel gratiae Principum, deberet. Eandem Tabulam deinde collocari in fronte *Historiae Moscoviticae* curauit, addiditque ei uerba, posteritate omni dignissima: *Die erste Uürde von Lernung ueegen empfangen, die durch unuerstaendige mir zu Spott, mit dem Nahmen Doctor fürgeuorfen, deß Nahmen ich nie uuürdig, aber uuohl begierig zu haben geuueß.*
 c) Carmina aliquot Poetarum scripta in laudes huius HERBERSTEINII profert ADAMI. d)

CX. HIPPOCRATES, ARIPHRONIS filius, ab HIPPOCRATE COO, MEDICORUM Principe, ceterisque, quos Clariss. CRACHTEN enumerat FABRICIVS, a) octodecim distinguendus, dux fuit Atheniensium in bello Peloponnesiaco, et ad Delium in Tanagraeis, a Baeotis ui expugnatum, occubuit. b) Idem, exemplo plerorumque, qui eo nomine ueniunt, Medicinae operam nauans, si recte retulit ex DIOSCORIDE GALENVS, c) librum *de morbis* scriptum reliquit. †CXL.

c) Idem *l. c. p. 59.*

d) *l. c. p. 60 seq.*

a) *Bibl. Graec. Lib. II Cap. 24 not. a.*

b) THVGYD. *Lib. IV p. 317*, et PAVSAN. in *Baeot. p. 724.*

c) in *6 Epidem. T. V p. 456*, citante FABRI-

CXI.
HER-
MAN-
NVS
HOF-
MAN-
NVS.

†CXI. SEquitur hunc longo Seculo
interuallo HERMANN
HOFMANNVS, natione Germa-
patria Francus, cuius, miror, mentio
non factam in *Lexico Eruditorum u-*
culo, quum nec uir ignobilis, nec scripti-
eo incelebris, fuerit. Militiam primu
status, postea Iurispudentiae operan-
dit, et I. V. Doctor creatus, in aula S
Leoburgica, ac deinde Brandenbur-
quae Baruthi fuit, ab Aulicis, nec non
etioribus, Consiliis fuit, ac in Dicafteri-
premo locum tenuit. Uixit ad annu
tatis tertium et septuagesimum,
MDCLXXXVIII defunctus. Nobili-
iuris argumenta scriptis persecutus es
quibus commendari prae ceteris mere
Lycurgus, Germanorum moribus inform-
sue Coment. in Oeuv. Pisanum de Litibu-
breuiandis; Sciagraphia Processus Iudici-
Seria et pia tractatio Iudicii et Iustitiae,
Theologico-Iuridica norma de bene con-
duendo Iudicio et legitime administranda
tia, ad conciliandam pacem, eamque co-
uandam in orbe Christiano, usque ad con-
ationem seculi. a)

CIO Bibl. Gr. Lib. II Cap. 24. p. 1
not.

a) Uid. HENN. VUITTEN *Dier. Blog*
ad A. 1686.

SVnt, qui HOMERVM, uri Po-
 starum, ita militum quoque, ducem
 opinantur. Quorum haud postre-
 est ex recentioribus GABRIEL NAV-
 VS; 'qui in Praefatione libri *de Studio*
ari, d) HOMERVM copias duxisse, con-
 DALIGERVM et MODICIVM sequen-
 modum asserit: Certe, licet SCALIGER,
 Maximiliani I, Imperatoris, familiaris et
 fuit, quique cataphractus et in acie
 pugnando rem militarem didicit, (sic
 quam Phaeaces aut Abderitani esse-
 rugas suas et mendacia audacter nobis
 ait,) Homerum neget unquam pugnasse,
 et MODICIVS obiiciat, quae non ita
 sunt ex militari consuetudine dicta, ut
 in media pugna longa inter se col-
 miscere refert, et arma inuicem muta-
 que sibi et consilia subministrare, ut
 genus uaria non minus ab usu et deco-
 repraesentet; fatendum est tamen,
 sancta, quae ad praecipuas bellorum ra-
 spectant, tam cumulate prudenterque
 suis expressisse, ut non ita curiose in
 eius uitae actiones intuenti, et nume-
 duxisse copias, et belli summam admini-
 sideri haud iniuria possit. Eamque
 Stratocles, Hermippus, et Frontinus, de
 rei militaris disciplina Commenta-
 colligerent, sponte adducti sunt. Sed
 uide-

CXII.

HOME-

RVS.

uideamus, an ex antiquis etiam haec:
DAEI opinio lucem accipere quæst.
mirum HORATIVS illi uidetur accinere
pra citato uersu:

*Ennius et sapiens, et fortis, et alter H
rus.*

Quum enim ENNIVM, qui carmina composuit, et castra secutus est, alterum causam HOMERVM pronuntiet, facili iectura est, quod, HOMERVM copias sibi persuaserit. Neque opinionem evertunt, quae a PLATONE libro decimo sunt disputata. Licet enim ille Poetas Tragicos μιμητὰς, et Φαντασμο- lummodo, ἐκ ὄντα, tractantes, parum per se Reip. existimat, ipsisque, quod notitiam rerum notitiam re ipsa atque exprimendam habeant, summo opere hit, praecipue in principem eorum intur HOMERVM, et praeterea quod aliis i bus Remp. nulla ab eo accepisse ementa tradat, nullum etiam bellum i ductu atque consiliis feliciter confect ferat, b) exinde tamen neutiquam equitur, quod plane HOMERVS non muerit. Nisi enim bene feliciterque gessit, potuit tamen, ut PLATO etiam i ere uidetur, Marte iniquo pugnasse, qui licet rem melius uerbis repraesentare q

0

b) Lib. X de Rep. p. 512.

in ipso exprimere, didicerit. Et forte
 pro rationem habuit eius ipsius exper-
 tiis et belli, quod Smyrnaeos gessisse
 Colophoniis, SVIDAS memorat. Il-
 lum haud adeo prospere cessisse Smyr-
 nae, eidemque HOMERVM interfuisse, ex
 modammodo augurari licet, quod hi i-
 n obsidem mittere debuerint Colopho-
 niade et, eodem referente SVIDA, no-
 tati, quod obsidem denotat, quum
 Telefigenes appellaretur, adeptus est.
 Huius ipsum: 'Εκλήθη δὲ Ὀμηρος διὰ τὸ
 ἐκτελεῖν Σμυρναίοις πρὸς Κολοφώνιος
 τὴν πόλιν. Et certe quomodo tot res
 gestas, tot item stratagemata, omnis
 expertus, ob oculos ponere tam lu-
 cre potuisset? Multum profecto illa
 placuit PAVSANIAS, et, Messenios etiam
 dando commentum aliquod *Homericum*
 opportune atque feliciter adhibuisse,
 cuius uerba, in *Messenicis* c) exstan-
 tibus paullo prolixiora sunt, hic exscribe-
 re sedeo. Haec quum ita sese habeant,
 HOMERO hic denegare nolui, praes-
 quum poetica eius scripta d) in o-
 manibus reperiantur. Ceterum
 rogante Auctor libelli: *Histoire Poétique*
 de

348 seq.

De quibus fuse aeque ac erudite differit
 FABRIC. *Bibl. Gr. Lib. II Cap. 1 seq.* Conf.
 ROSEBLOVNDT *Conf. p. 3.*

de la guerre entre les Anciens et Modernes
 HOMERVM ueterum Poetarum Graecorum, in aciem procedentium, ducem con-
 tuit *Lib. II, IV et V.*

CXIII. **P**OST HOMERVM, Heroici ca-
 Q. HO- nis apud Graecos principem
 RATIVS cedit Lyricorum delictum, Q. HOR-
 FLAC- VS FLACCVS, Poeta Uenufinus,
 CVS. Poematibus celeberrimus. Hunc
 anno Bruto tribunatum militare obtinuit
 et praelio, ad Philippos commisso, ubi
 us et Brutus uicti sunt, interfuisse, in-
 nuere uoluit, Pompeium Uarum, in
 socium, ita compellans: a)

*O saepe mecum tempus in ultimum
 Deducte, Bruto militiae duce;
 et paullo post :*

*Tecum Philippos et celerem fugam
 Sensi, relictæ non bene parmula,
 Quum fracta uirtus et minaces
 Turpe solum tetigere mento.*

CXIV. **A**CCREDIT HIS GEORGIA
 GEOR- HORNIVS, Cernati in
 GIVS latinatu Superiore natus, in Academia
 HOR- gdunensi Historiarum et Politices Profe-
 NIVS. pu

a) *Lib. II Carm. Od. VII. Conf. IO. MARS-
 NI Uita Horatii Chronolog. delineata, ex
 Er. A. 1708. p. 146.*

de Historia naturali pariter, ac
ia civili, uir longe meritissimus. In
inprimis, quod ante eum nemo,
t, hancque primus cum Historia
ur, perspicueque ac distincte tradi-
rinent huc scripta eius, *Orbis Poli-*
uem cum *Animaduersionibus suis A.*
fae edidit auus meus, OTTO MEN-
s, porro *Orbis Imperans, Arca No-*
ertationes Historicae et Politicae, et
eregrinans, Opus posthumum. Hi-
naturalis quam peritus fuerit, patet
Historia naturali et civili, quem ta-
rum constat non eruditorum o-
tulisse calculum, et ex *Arca Mosis,*
oria mundi, cuius rubrum histori-
quissimorum temporum promittit,
non nisi miscellanea quaeque ex
et Chymia exhibet. Nec male ad-
istoria Ciuili, Ecclesiastica, et Phi-
a, item de Chronologia, et Geogra-
omeritum, eius *Historia Philosophi-*
letate mundi aduersus IS. BOSSIVM
tio, eiusque defensio, Historia Ecclesia-
politica, Introductio in Historiam Vni-
u, Originum Americanarum Libri IV,
NIO. IANSSONIVS Caesuis suis *Ta-*
ographick praemisit, *Introductio in*
biam ueterem, denique sub Honorii
omine editae res gestae in *Anglia,*
t Hibernia, ab A. 1645, de Ecclesiae
de statu liber, Rerumque Britanni-
carum

carum Libri VII, satis, ut opinor, con-
bant. In Medicina etiam, cui olim
demiis se dederat, ne tentasse nihil
tur, GEBRI *Arabis Chymiam, sive The-
onem summae perfectionis, et Inuestigationis*
Magisterii, innumeris locis emendat.
CASP. HORNIO, cum eiusdem *Medi-
chymiae* GEBRICAE edidit *Lugdun.*
1668. De HORNIANIS hisce scrip-
tenter agunt HENN. UUITTEN, a)
TERVS, b) PLACCIVS, c) et praef.
IAC. FRID. REIMANNVS. d) De
satis eius parum constaret, nisi huius
momenta potissima in *Deductione*
Historiae Naturali praemisit, legendi
ritati dedisset. Inde scilicet com-
nos habemus, inter uarias calamitates
olim iuuenis expertus est, hanc na-
stremam fuisse, quod in illo bellorum
Germaniam sub Seculi XVII initio
re afflixerant, tumultu abreptum se
moenum Martis opus uiderit, et in
reo primum exercitu, ubi scribam co-
egit, postea et inter Suecos, stipendi-
fuerit merendum. Sed, quum ingenio

a) in *Diario Biograph.* ad A. 1670.

b) in *Epistolis selectis* p. 471.

c) in *Theatro Pseudonym.* p. 211.

d) in *Introduct. in Hist. Literar. Germ.*
Lib. I Sect. 1 p. 43, *Lib. II P. II* p. 44
P. III p. 210, 362, 464, 542, 728, et 835.

s abhorreret a studiis his truculentis, inter Germanos tempus breuissimum, inter necos uero milites non nisi tres menses, confusus est, relictis castris, maiore cura ad cuncta literarum studia conuersus. e)

CXV. **A** Ccedat huic illustrissimum in CXV. Danis nomen, HILDE- HILDE- RANDVS AB HORN, de cuius in BRAN- norum aequae, ac Literariam, Rempubli- DVS AB in meritis dixisse satis putabimur, ubi In- HORN. descriptionem eius sepulcralem huc attulerimus, a matre CATHARINA BÜLLEN ipsi sitam, resque eius praeclarissime gestas, ingenii excellentis dotes, uelut in tabula praesentantem. En uero integram: a) *Memoriae HILDEBRANDI VON HORN, aetatem ingenio, ingenium felicitate, felicitatem uirtutibus, supergressi. Qui, postquam ad omnes a naturae elegantias factus, omnes studiorum uenerat, eloquentiam, poesin, in lingua Latina, Germanica, Gallica, Italica, incredibili solertia exarserat, Mathematicos ciuiles, militares, nauticae, mechanicae, artibus, Historiae quoque, et ciuiprudentiae, doctrinis ornatissimus, moribus prae-*

e) Conf. REIMANNVM l.c. Lib. II P. III p. 212, qui uitam eius in compendio, sed satis diligenter, tradidit.

id. *Noua Liter. Maris Baltici A. 1702 M. l. p. 204 seq.*

Q

praeterea suauissimis, et meras Charites spectantibus, amabilis, Seren. ac Potent. Dan. ac uag. Regi, Christiano V, ita se probauit insolito in illa aetate exemplo, bis in Mogam mitteretur, primum ut Secretarius Regis ad componendas Polonorum et Moscorum iterum ad alia negotia ablegati honoribus signitus, ubi toto triennio uersatus, magni Ducum, gentisque uniuersae, gratiam conciliauit, quem in Russica et Sclauonica Poetam uenustissimum Nasonem quondam tae Peregrinum ciues mirarentur. Repprime et ex uoto confectis, ut pacis artium tutem-militarem iungeret, in Graeciam totorum in castris pugnatum iuit, ueterem sarum et elegantiarum sedem a Barbaris dicaturus; illic inter Melitenses Equites egrini Equitis titulo honoratus, in expeditione Cerones et Naupliae, munitissimi Peloponnesi urbium, in praeliis maximam mi fortissimi specimina ostendit. Hic summo Ueneti exercitus Imperatori, Marino, acceptissimus. Sed, quem non tela et ses, nec grauiora, quae accepit, uulnera emerunt, illum ad maiora munera capeff iussu Regio reuocatum, e morbo epidemio in naue pia placidaque Regi fidum ministrum magnam patriae spem et ornamentum, clarum literis elegantibus decus, matri drium, eripuit. Natus an. MDCLV d. X. Aug. Patre Petro uon Horne, huius

natore, Matre Catharina Büllen; Obiit an-
 MDCLXXXVI, die VII Octobr. anno aeta-
 XXXI. Exuviae eius in Cythera Insula
 mulo illatae, cumque illis tot ingenii uene-
 s in antiqua Veneris sede sepultae. Ani-
 e sacra militia ad triumphantem in coelos
 olauit. Filio unico, uere unico, aetatem
 rilem uix ingresso, ingenio, uirtutibus, meri-
 plus quam uirilibus, supergresso, mater se-
 uagenaria moestissima, iam non amplius
 ater, contra uotum superstes, supremum hoc
 patria munus posuit. Iter suum, in Mo-
 ouiam susceptum, ipse literis consignauit;
 usque laboris, luce prorsus dignissimi, edi-
 onem animo conceperat olim celeberris-
 us Academiae Kiloniensis Doctor, SEBA-
 TIANVS KORTHO LTVS, idque institutum
 in Programme de Poetis, qui itinera sua
 rmine complexi sunt, b) publicauerat; sed
 istis curis postea auocatus, tantam hanc
 ostram spem ad hunc usque diem iussit es-
 inanem.

CXVI. **H**is iure suo accensendus est CXVI.
 MICHAEL HVRAL- MICHA
 VS HOSPITALIVS, MICHAELIS EL HV
 OSPITALII, maximi Gallorum decoris, RAL-
 X filia unica, Magdalena, ROBERTO HV- TVS
 ALTO nupta, nepos. Is, partim insita HOSPI
 am ingenii ui, partim uoluntate aui, TAL-
 Bibliothecam suam testamento ipsi le- vs.

Q²

gaue-

b) Conf. eadem l. c. et p. 150.

gauerat, ad literarum studia inflammatus ab ineunte aetate liberalibus doctrinis bene innutritus, maturioribus annis in armam uenit Henrici Borbonii, Nauarrigis, et ab hoc sacri sigilli custos et magister constitutus, sanctioribusque omnibus studiis, illustrissimisque legationibus, adhuc et uirtutem, et ingenium, et eloquium mirifice probauit Regi, ciuibusque summum in primis doctrina eius et deinde ea in legatione, quam Caesarodunum perat ad componendas cum Rege Galliarum similtates. Innotuit hic

SAMMARTHANO, qui, eandem in uia Rege Galliarum Legatus missus, *hac ingressione et quotidiano conuictu propiusque familiaris elegans ingenium, eximiamque doctrinam singularem in scribendo tum facilitatem, tum libertatem, admiratus est, dum ciuilium et publicae causas, Gallicorumque Principum consilia, conditiones, mores, unius uersatissimo respectu, exprimeret, literisque in gratiam consignaret, ut ipse testatur (Elogiis Gallorum. a) Qui Commentarii postea uiderint lucem publicam, sint ipsi, quos Coloniae editos A. 1672, 12. et protosque docet Memoires de Mons. le Celler d'Hospital, et nostri Hospitali Michaeli, tribuere uidetur B. Pareus, b) ego quidem, qui librum ip*

a) Lib. IV Cap. 9.

b) in Diff. de Commentariis, quos Galli Martini uocant, p. 41.

non uidi, definire certo nolim. Eiusdem
 HOSPITALII cura et opera praeclara fa-
 ctum est, ut iam manibus eruditorum te-
 nentur aui, MICHAELIS, aurea *Carmina*, te-
 nimento ipsi legata cum omni supellectile
 praria. Edidit enim haec *Luettiae A. 1585*,
 scripsitque *Epistolarum, seu Sermonum, li-*
brum sex, Henrico III, Galliarum et Poloniae
 Regi, eleganti et magnifica Epistola consecra-
 ta. Illarum cum eadem Epistola edicio-
 nes uariis temporibus, et nuper demum
 1732, cura PETRI ULAMINGII, doctissi-
 mi uirorum, iteratam meminimus. Ac-
 cedit his Carminibus, ita ad HVRALTVM
 scriptum scripsit IVSTVS LIPSIVS: c) *Tunc*
non ultro non scribis tantum, sed et uenis?
Ille maximi uiri magnus nepos? O mihi
indum lectu Hospitalii nomen, quod nisi in-
quodam sanguinis ferres, posses similitudi-
nis exempli. Vnde et, cum doctissimis
 consuetudinis amicitiam ipsi arctiorem fuisse,
 intelligimus. Plura forsitan huius uiri in
 has literas merita exstarent, nisi praeposte-
 ro consilio militiae nomen dedisset, quae
 iam adhuc puerum et patriae, et literis,
 tenuit. Succubuit enim, uerbis utor SAM-
 UELIS, d) *in maritima Normanniae*
Quilbouium ad oppidum indignantis ani-
mi

c) *Epist. Cent. II Ep. 64 p. m. 184.*

d) *l. c.*

*mi dolore oppressus, quod praefectura illi
cis, cuius et oportunitatem obseruauerat
ne primus, et locum incredibili diligentia
nierat, cedere in alterius gratiam iubere*

CXVII. **P**ergimus ad Poetam festum
VLRICVM AB
CXS AB TEN, Equitem Francum. Miles
HVT-
TEN. mum sub Maximiliano I in Italia, de
contra Vlricum UUürtenbergicum
pugnauit, ueteris nimirum iniuriae
quod is Princeps agnatum eius truxit.
Eidem Maximiliano uti ob fortitudinem
ita etiam ob Poesin non inelegantem
probauit, ut Poetica ab eo laurea fuerit
natus. Qua sic sibi ipse placuit, ut
gi se curaret ferreis tegumentis indutus
lauroque, uelut corona triumphali, coronatus
tum. Praeter *Opuscula Poetica* uenit
admodum scripsit *Dialogos*, qui, THEOPHILUS
quidem iudice, a) nec *Luciani quidem*
mini cedentes, ex immaturo docti auctoris
strenui uiri obitu, quasi paruae tabulae
magno naufragio, supersunt, et hodie
cum suauitate ab aequis talium rerum
matoribus leguntur. Praeterea Bullam
qua LVTHERVS a Pontifice Romano
communicatus erat, et quam uicissim
cum auctoribus eius ipse excommuni-

a) *Lib. XIII Hist. ad A. 1554.*

glossis festiuis, ut RECHENBERGIO
c) audiunt, interlinearibus illustra-
ribuunt denique ipsi quidam *Episto-
rum Uirorum*, quarum lectio e-
m Roterodamum, insanabili aposte-
borantem, pristinae sanitati restituit.
anquam alii, non HUTTENVM, sed
VCHLINVM CAPNIONEM, earum
florem, uolunt. *) Obit in Insula
Igurini, A. C. MDXXIII. e)

Multiplici inter Genuenses la-
borum bellicorum et do-
lunde floruit superiore Seculo IO-
S UINCENTIVS IMPERI-
patre natus in Genuensium Repu-
remo Duce, ipse ditionis S. Angel
olitano Regno Princeps, inter Ge-
nuen-

A. T. I Lat. Ienens. p. 403 seq.

Summar. Hist. Eccles. p. 543.

CA MVND in Vit. Clariss. uir. P. I p. 21.

inge plura hic de scriptis et doctrina

TRENI commemorari possent, nisi ea

otium nobis fecissent uiri Clarissimi,

DAVS RYCKHARDVS in Commentat. de

Vhr. ab Hutten, U Volsenbüttelae A.

J. edita, et IO. FRID. CHRISTIVS in

I. de Moribus, Scriptis, et Imaginibus Vhr.

Hutten, quae prodiit Halaë, 1727, 4.

REDAN. de Stat. Relig. et Reip. Lib. IV.

nueses uero Patricius, et ab his Uis
interdum, seu, ut uulgo uocant, Cor
sarius generalis, constitutus, et mari
classi summo cum imperio praefi
Praeliis et multis, et iis grauissimis, ma
contra Turcos, interfuit, in quibus et
pere eminuit uirtus eius ac prudentia.
maximorum Latii Graeciaeque ueteri
peratorum aequasse famam dicatur.
factum, ut magna inter ciues suos audi
te uixerit, et amplissimas Reipublicae
mine ad Principes summos legationes
erit. Sed, quum hoc ipso multorum
et inuidiam incurreret, horum machin
nes tantum ualere postea, ut caedis
satus, Neapolitano Musico allatae, ire in
illum iussus sit a Magistratu Gent
Quam fortunam patienter tulit, et su
magini carmen subscripsit:

*Saeuiat immiti fortuna proterua tum
Aequae praecipiti me rota tristis ag
Exagitent odii diri me nominis Austri
Vndaque per Syrtes inuidiosa trahat
Moenia seu dulcis patriae, carique pen
Me teneant, alio seu mea fata fera
Mens immota manet, nixusque moue
inanes:*

*Non s, non odium, non mihi liuor
est.*

Hoc ipsum, cum alio eius in Academi
si

m ftemma, quod fuit rupes concaua,
trariis uentorum turbinibus petita, Epi-
nmate, exhibet 10. IMPERIALIS. a) Me-
randum nobis tanti militis nomen hoc
gis fuit, quod inter eruditos eandem
rfus, quam inter milites, eius fuisse fa-
n conftat. Non enim amantiffimus
rum literarum et uirorum doctorum,
io nomine multis laudibus celebratur a
T. MARINO in limine carminis, quod
riptum eft *Adona*,) fed et ipfe uaria do-
na ornatiffimus, excellensque poeta, fuit,
brorum, quos fcripfit perquam elegan-
maxime uero *Carminum*, tam Latino-
um, quam uernaculorum, fama nobilitatus.
is prae ceteris Itatorum plaufum tulere
rica eius in TASSI *cantus Hierufalem*
umenta, uitae rusticae laudes, carmine
ressae, ternis uicibus prelo fubmiffae,
dae Teresiae uita, typis bis excufa, Car-
n, quod *fatidicos pastores* infcripfit, per-
be editum, *Lessus lugubres in funere Ho-*
i Spinolae, Cardinalis, Cafalioni Opufcu-
t, centum politicae diffuffiones, Carmina
ina et Etrufca, Uoluminibus duobus
oprehenfa, aliaque complura, fiue Lati-
fiue Etrufce, oratione fiue profa, fiue
fa, compofita. b)

† CXIX.

in Museo Historico p. m. 198.

Id. ibid. et GIROL. GHILINI *Tea-*
huom. letter. P. I p. iii feq.

CXIX.
THO-
MAS
JOHN-
SONVS.

† CXIX. IN Anglia superiore Seculo Medicinae et rei herbariae peritia inclaruit, ut uix alius quisquam, D. THOMAS IOHNSONVS, Pharmacopola olim, postea Medicus et Botanicus, prius excellens. Scriptorum eius, nescio, an quidquam exstet, praeter librum, quem memorat IO. IAC. MANGETVS: a) *Mercurius Britannicus, siue, plantarum gratia, suscepti itineris anno MDCXXXIV, Descriptio. Cum earum nominibus Latinis et Anglicis. Hinc accessit de Thermis Bathonicis Tractatus, Londini, apud Thomam Cotes, 1634, 8.* Is uero, quum, incertum, quo consilio, nomen daret militiae, et munus Locumtenentis in ea cohorte, quae Anglice dicitur *of Basing-House*, impetraret, hanc stationem expertus est sibi maxime fatalem, quippe A. MDCXLIV in ipsa pugna globo aeneo traiectus, aequalem ita a posteris uirtutis et doctrinae laudem adeptus. b)

CXX.
ANGE-
LVS A
S. IO-
ANNE.

CXX. ANGELVM A S. IOANNE, qui *Antiparadoxorum Iuris Civilis* aduersus ANDREAM ALCIATVM *Monomachiam* scripsit, *paradoxis expeditam ad Cardinalem Perrenotum*, Opus item *Consilio-*
TUM

a) in *Biblioth. Script. Med. T. II P. I p.*

b) Uid. LAUR. ECHARDI *History of Eng*
T. I p. 513.

um ad *Senatum Mechliniensem*, *) *Iuriscō-*
ſultum appellat et *Militem* HALLERUQVE
 DIVS in *Bibliotheca curioſa*. a)

CXXI. **I**PHICRATEM, ſutoris, eiufdem CXXI.
 nominis, filium, multum in bello IPHI-
 fuiſſe uerſatum, ſaepe exercitiis praefuiſſe, CRA-
 nuſquam culpa male rem geſſiſſe, ſemper TES-
 conſilio uiciſſe, tantumque ualuiſſe, ut mul-
 ta in re militari, partim noua, attulerit, par-
 tim meliora fecerit, NEPOS a) obſeruauit.
 VIDAS eum Oratorem et belli ducem uo-
 cat, eumque primum in ſpoliorum inſcri-
 ptione imperatoris mentionem feciſſe, quum
 antea ſolius urbis nomen inſcriberetur, te-
 ſatur. "Ὁς πρῶτος, inquit, ἐν τοῖς λαφύροις ἐ-
 πὶ γράμμα ἐποίησε, μνημονεύον τῆς στρατηγῆς, ἀφ' ὧν
 ἔργον μόνης τῆς πόλεως ἐπιγραφομένης. b)

CXXII. **T**Ranſeamus ad *φιλαληθείας* αὐτον, ut CXXII.
 IOSEPHO SCALIGERO a) lau-FL. IO-
 datur, Iudaicarum aliarumque antiquita-SEPHVS.
 tum Scriptorem, FLAUIVM IOSE-
 PHVM. Hic non ſolum de ſe ipſo, ſed
 HIERONYMVS quoque in *Scriptorum Eccle-*
ſiaſtico-

*) *Antuerpiae A. 1563 fol. editum.*

a) p. 12.

a) in *Viſa eius Cap. 1.*

inf. de illo MEURS. in *Bibl. Aſſie.*

Proleg. de Emendat. temp.

safticorum Catalogo, b) testatur, quod in bello Iudaico e sacerdotum numero ad miliciam delectus Galilaeorum Dux, expugnata ciuitate Iotapata, a Uespasiano fuerit caprus, Romamque a Tito filio ductus. Scripta eius nominata inuenies apud FABRICIVM. c)

XXIII.
OSVA.

CXXIII. **N**Eque IOSVA etiam, filius Nunis, maximus atque clarissimus Hebraeorum Dux et Imperator, a lehoua ipso constitutus, hic praetereundus iure quodam uidetur. Quemadmodum enim nemini, annales sanctissimos euoluendo, ignotum esse potest, quot praelia consecerit, quot contentiones superauerit, quot ciuitates expugnauerit, et quam felicitate denique Israelis promissam sedem haereditariam in Cananaea stabiliuerit, a) ita mul

b) in Ioseph.

c) *Bibl. Gr. Lib. IV Cap. 6.*

a) Quum tot tantasque res de IOSVA audierint gentiles, accidit, ut multa exinde HERCVLEM suum, cuius omnia magna praeclara propria esse iudicabant, deriuauerint. Quemadmodum id passim eruditi obseruarunt. Hinc GER. 10. VOSSVS etiam *Lib. I Theol. Gent.* et illustris R. HVETIVS *Demonstr. Eu. Propos. IV* cere conati sunt, in HERCVLE, qui et AEGYPTIVS a patria appellatur

m, qui in sacro Codice nomen ipsius
t, ipsum quoque Auctorem agnosce-
ud immerito arbitrantur.

IV. **P**rimum inter milites aequae ac **CXXXIV.**
historiarum Scriptores locum **NICO-**
LAUS ISTUANFVS, **LAVS**
bili in Hungaria gente ortus, et Ma-**ISTVAN-**
no II ac Rudolpho II, Imperatori **FVS.**
limum a secretis rerum Hungarica-
rostea A. MDLXXXVII a Rudolpho
ni Hungariae Propalatinus et **Locum-**
Regius nominatus. Qui, quum in
partim, partim Patauii ac Bononiae,
literis nauasset operam, et ad partem
Grinam linguarum ferme omnium,
ue Turcicae, cognitionem adiecisset,
inde in castra Martis translatus, plu-
n praeliis, quibus ad extremam usque
utem interfuit, maxime in obsidione
iana, pro patria steterit fortiter, post
a multa uirtutis militaris specimina,
ruin erga patriam meritorum aliquod
steros monumentum transmitteret,
ibendam rerum Hungaricarum amplif-
Historiam senex se conuertit, hanc-
que

persona **IOSVAM** latere. Adde his Diss.
eculiarem, qua argumentum istud, *Quod*
Tercules idem sit, ac Iosua, M. UAL.
IOSEPH HERCKLITZ publice proposuit
1706.

que ab anno MCCCCXC, qui uitae supremus fuit Matthiae I, Hungarorum Regi, ad Matthiae II usque imperium, *libris octo et triginta* complexus est, quorum quatuor postremos rerum narrandarum compendia magis, quam ipsam Historiam, existimes. Hos *Commentarios* ipse moriens Cardinali PETRO PAZMANNO testamento legauit, nec, nisi eo defuncto, A. 1622 Coloniae Agripp. cura ANT. HIERATI in lucem exierunt. Quumque in his multa, quibus ipse sponsor interfuit, diligenter, et ex fide, essent prodita, et Hungarorum genti labor iste perquam crederetur honorificus; inde factum, ut A. 1685 iterum, tertiumque A. 1719, atque tum quidem cum *Supplementis Historiarum ad annum usque 1719*, prelis Coloniaensium exierit. Meruit hoc Opus ISTUANFVS, ut uir doctus, et uere Hungaricus atque is, qui possit cum quolibet comparari antiquo, CONRINGIO, a) scriptor scitus, et integer, nec non prudens, et cordatus SCHVRTZFLEISCHIO, b) dictus sit. Taceo alia aliorum de hisce *Commentariis* iudicia, laudibus plenissima. Uitam huius ISTUAN

a) In Diff. *Rerum publ. de Hungaria*, et in *Thesauro Rerum publ.* ab OLDENBURGERO edito, P. IV p. 413.

b) In Diff. *de Characteribus euentorum* §. 33.

ter tradidit CZUUITTINGERVS, c)
inde.

V. Iam praëclarum nobis ciuem si-CXXV.
sit Belgium, GERARDVM GERAR-
VDAEIS, uulgo DE IODE dictum, DVS DE
Neomagum, Seculi XVI Mathematici-IVDAE-
signem, et artem chalcographicam is-
per doctum. Fallitur oppido, qui,
piensem dici VALERIO ANDRAEAE
opere Belgica, contendit, et hoc no-
mine eum reprehendit, FRANC.
TIVS, a) quum, Nouiomagum ei
inspicienti cuilibet appareat. An-
not Caroli V, Imperatoris, castra se-
sed, quum, uitae militaris eum ce-
edium, bono animo ad artes mol-
rediit. Mortuus est Antuerpiae A.
CL, annos natus duos et septuaginta.
Antuerpiae in fol. eius Speculum Or-
um, Tabulis multis et descriptionibus
arum. Exstant etiam eius *Microcos-*
idem figuris aeneis ornatus, nec non
in creaturarum, et Thesaurus Histori-
clorum et Noui Testamenti. b)

CXXVI.

Spec. Hung. liter. p. 188 seq.

Athen. Belgic. p. 281.

PUERTIVM L. C. ET ANDRAEAE

EXVI.
LIA-
VS.

CXXVI. **O**Rdo nos ducit ad IVL
NVM, Caesarem, pessimu
vera et Christiana religione ad pagano
superstitionem ἀποστάν. Militia is pa
et literarum studiis, scriptisque, inno
Sic apud AMMIANVM audit a) *bellorum
riosis cursibus Traiano simillimus*, et a P
DENTIO dicitur b)

auctor fortissimus armis.

Huc pertinet Oraculum, ipsi IULIANO dati
quum iuxta Ctesiphontem commoraretu
SVIDA nobis relictum: c)

Γηγενέων ποτὲ Φῦλον ἐνήγατο μητιέτα ζεύ
"Εχθισον μακάρεσσιν" Ολύμπια δώματ' ἔχ
Ῥωμαίων βασιλεὺς Ἰηλιανὸς Θεοειδής,
Μαργάμενος, Περσῶν πόλιας, καὶ τείχεα
κρά,
Ἀγχεμάχων διέπερσε πυρὶ, κρατερῶτε σιὸ
Νωλεμέως δ' ἐδάμασσε πόλεις τε, καὶ ἔ
πολλά.
Ἄλλὰ καὶ Ἐσπερίων ἀνδρῶν Ἀλαμανικὸν
Ῥσμίναις πυκνίαισιν ἔλων, ἀλάπαξεν ἀρε

Ceterum in hac ipsa, cuius in hoc orac
mentio fit, expeditione contra Persas le
li iaculo uulneratus est, et, proiecto in
rem sanguine, exclamatisque ad Christi
uert

a) Lib. XVI Cap. 1.

b) in *Apotheos.* u. 517.

c) in u. Ἰηλιανὸς ὁ παραβάτης.

his: *Uicisti tandem Galilaeae, d)* spiritum
 CCCLXIII emisit. Literas quod at-
 ter, magni eas, Graecas praesertim, ac-
 quirit, adeo, ut scripta etiam iis ipse con-
 pauerit. EMPEDOTIMI, PYTHAGORAE,
 EUCLIDIS Pontici, et IAMBLICHI, pla-
 praeceteris comprobauit. Quod ipse
 in *Saturnalibus* apud SUIDAM, H-
 in, inquit, Εμπεδοτῖμω καὶ Πυθαγόρῃ
 τῶν τε, οἷς τε ἐκείθεν λαβὼν Ἡρακλείδης ὁ
 τῶν τε Ἰφῆ, καὶ μικρῷ πρότερον ὁ κλεινὸς ἡμῖν
 ἱεροφάντης Ἰάμβλιχος. Opera eius o-
 quaee extant, *Satyram in priores Im-*
ratores, Epistolas, Misopogonem, librum de
et Hymnum in Solem, complexa, Grae-
 et Latine cum interpretatione Latina
 TAVII, CAROLI CANTOCLARI, PETRI
 RTINII, et NICOLAI RICALTII, prodie-
 Paris. 1630, 4. Post TETAVIUM eadem
 manuscriptorum Codices recensita, atque
 lecta, illustris EZ. SPANHEMIVS edidit
 1666, *) fol. Seorsim *Epistolae* eius cum
pogone pariter Graece et Latine vulga-
 ant typ. Uuechel. 1565, 8. Eadem PE-
 TRI

Qua adductus occasione, *Anonymus* qui-
 dam Anglus eam descripsit IULIANI A-
 postatae hoc titulo: *The Triumph of Christi-*
anity, or the Life of Cl. Fl. Julian, the Apo-
state. Lond. 1683.

*) Legendum 1696.

TRI MARTINI NAUARRI studio publicae sunt *Parif. 1583, 8, et Lugd. Bat. Satyram in Romanos Imperatores*, quantea CAR. CANTOCLARVS, Gallus, et P. CVNAEVS, Belga, e Graeco sermone nam fecerant, laudatissimus SPANHEM Gallice uertit, et prolixis eruditissimi Criticis obseruationibus ornatam e *Heidelbergae A. 1666. **)* Eandem par Gallice cum breuibus annotatiunculis floridis, praemissa IULIANI *Uita*, in praeum emisit MORETVS Gallus, *Parif. 172. ***)*

CXXVII. † CXXVII. I Am uel dobus uerbis con-
 ANDRE- moramus ANDRE
 AS IVN-
 GENI-
 CKELI-
 VL.

**) Huius editionis nusquam mihi obue-
 memini uestigium. *Parifis* uero han-
 tyram *A. 1683, 4*, prodiisse, satis consti-
 ***) Adiecta etiam legitur FRID. SYL-
 GII *Scriptoribus Histor. Rom. Graecis*
ribus, Francof. 1590 fol. Primus eam e-
 NIC. RIGALTIVS, cum *Funere suo*
fitico, Parif. 1601, 4, postea, cum eodem
 GALTII libello, et LIPSII *Satiri M*
pea, suisque *Sardis uenialibus*, PET-
 CVNAEVS *Lugd. Bat. 1620, 12, et 1632*
 Ulideo et IULIANI Imp. *Epistolis IV* lo-
 dedisse in suis *Anecdosis Graecis*, *Pa*
A. 1709, 4, editis, doctissimum LVD. AMT-
 RATORIVM.

VNGENICKELIVM, hominem literarum studiis innutritum nunquam, quippe arti vitriariae addictus olim, postea in milites gregarios cooptatus, tandem accessit. Electore Saxoniae praefectus est mentorum suggestibus, sed quem ingenium tamen impetus ad eam Mathematicae rem tulit, in qua plurima redeunt ad totum negotium, Mechanicam inprimis, Architecturam militarem, ut in his multiposuerit industriae, et frequenti exercitatione observauerit haud pauca, non fac cognita antehac. Quin ausus est in publicum prodire, et *Praecepta mechanica*, partim ingenio excogitata, partim usu conata, libro integro, quem *Clauis Mathematicarum* inscripsit, complexus est. De eo nonnulla in *Act. Erud. Supplem. T. V* 1755.

LXVIII. **D**IVNIVSIVUENALIS, CXXVII
 D. Aquinas, acutissimus in *Sa-* D. IVN
 suis, quarum hodie XVI supersunt, a) VS IV-
 nuli sui censor, quum aliquando in Paridem UENA-
 nomimum, qui in deliciis aulae erat, a- LIS.
 tius inuectus, Domitianum offendit-
 ab eodem, si recte retulit IO. MALALAS,
 et post eum SVIDAS, c) licet iam decre-
 R 2 pitus,

a) De quibus confer, si lubet, FABRIC. *Bibl.*

Lat. Lib. II Cap. 18 p. 452.

b) *T. I Chronograph. p. 341.*

c) *α. Ἰουβανάλιος.*

pitus, et octogenario maior, in Aegyptum missus, et cohorti praefectus est. Quamquam *ὁ πάλιν* SALMASIVS, *d)* et, quem citat Cl. FABRICIVS, *e)* HENRICVS DOVUELLVS, non Domitiani, sed Hadrian temporibus Poetam nostrum Roma electum fuisse, contendunt. Quam conuersam nostram non faciemus.

CXXIX. **P**ergimus ad HENRICVM KIPPINGIVM, uirum re literaria optime meritum. Quum etiam suprema Philosophiae laurea ornatus esset Rostochii in patria, accidit, nescio, casu, ut tempore belli, Suecos inter ad Polonos sub medium fere superioris Saeculi flagrantis, incideret in manus eorum, quos copias pro Rege Sueciae conscribebant, qui abreptus, militiae nomen dare, Stadenque cum iis miles gregarius commigru cogeretur. Hic quum officio suo defungens, excubias forte ageret ante fores Camitis Alexandri ab Ersckein, et animi gratia in legendo STATIO simul occuparetur, e fenestra despiciens Comes, haud ignobilis bonae literaturae aestimator, militisque industriam mirans, arcesitum, *tu quid legis?* interrogat; ille, mutato minime uultu, STATIVM, respondet: *etiam intelligis?* ait ille, *satis,*

d) in *Exercit. ad Solin. p. 320.*

e) *l. c.*

us arbitror, iterum KIPPINGIVS: tum, orata ulterius cognitaque eius conditio etque fortuna, militum cohorti eximiam, suae primum Bibliothecae, quae inestimabilis erat, et deinceps Conrectoris erigendi in Bremensi, quod Ecclesiae Cathedrae innexum est, Gymnasio praefecit, a) usque ad annum MDCLXXVIII, quo Febr. rebus humanis ualedixit, anno 44, cum laude praefuit. Uaria eius erant Theologica, Philosophica, Philologica, Historica, et Antiquaria, diligenter exercebat UUITTENIVS, b) et post eum ARDVS. c) *)

XX. EX illustrissima KOENIGS-CXXX. MARCKIORVM gente, CONRADVS CHRISTOPHORS, UUesteruickii et Stegheolstommes, Dynasta Rotenburgi et Nienphorvi, supremus rei tormentariae Sueco-Comes rum DE KOENIGS-

) Uld. Anon. P. II des eroeffneten Ritter-MARCK. Saals p. 26 seq.

) Diar. Biogr. f. l.

) Monatl. Ausz. A. 1701 M. Iun. p. 64.

) Legi etiam meretur Vita KIPPINGII, a IO. HAUIGHORST scripta, et KIPPINGII Antiquitatibus Romanis, A. 1713 Lugd. Bat. editis, praemissa.

rum Praefectus, et in Batavorum exercitu Locumtenens, magnus in bello miles, quem, quum per aliquod tempus alumnum habuisset, stantemque in cathedra sua, egratulantem Christinae, Suecorum Reginae natalem XXVII, (quam *Orationem* edidit deinde, perpetuum doctrinae specimen futuram,) uidisset Academia Argentoratensis totum sibi postea Martis castra vindicarunt nec haec ipsa, nisi mortuus, reliquit, quippe in ciuitatibus Bonnae obsidione A MDCLXXIII inter pugnandum occisus. Diligenter traditae sunt res eius gestae. BASNAGIO. a)

CXXXI. † CXXXI. EAdem, nisi maiori forsan, bel-
OTTO lorum gloria inclaruit huius
UUILH. frater, OTTO UUILHELMVS, Comes
mes itidem in UUesteruuick et Stegholm
DE KORN- nec non Rotenburgii et Niehausii Dynastae
NIGS- qui, cum equestribus ac militaribus studiis
MARCK. coniuncturus amoeniores literas, anno
MDCLI almam matrem nostram Lipsiam, salu-
lutauit, atque hic *de Detrimentis, quae Respu-
blicas, uiris literatis destitutas, sequuntur*, pu-
blice *Orationem* recitauit, postea typis exscri-
ptam. Inde Ienam se contulit, ac per tri-
ennium hic commoratus, illustres A MDCLIV Rectoris Magnifici in ea Acade-

a) *Annal. T. II. Conf. et UUITTENIUS in
Diar. Biogr. ad A. 1673.*

honores cepit. Locum quoque occupavit in Societate, quae tunc temporis in Pomerania floruit, fructifera, gessitque hic ille blandumque nomen *des Hochgeneig-*. Sed, quum rebus maioribus destinatus esset, susceptis per maximam Europae partem gloriosis itineribus, in patriam reuersus esset a Suecorum Principe primum curiae adscriptus, postea summus castrorum Praefectus, et Gubernator Pomeraniae, notus est. Ad extremum Venetorum accepit stipendio, qui sub eius auspiciis feliciter contra Turcos superiore Seculo bellum gessere. Amplior est eorum, quae incomparabilis iste Heros per omnem uitam claris in praeliis fortissime et fauente sorte gessit, narratio, quam ut a nobis breuiter hic possit expediri. a) Vt ex uita b) docemur, mortuus est anno MDCLXXXVIII.

LXXXII. NON leue inter Poetas Graecorum ceteros ueteres nomen sibi commisit LESCHIDES, cuius memoriam descriptus nobis conseruauit SVIDAS. a) Nec
is

a) Legat haec, cui placet, in BASNAGII *Annales* T. II, et PUFFENDORFII *Uita Frederici UUilhelmi*.

b) in *Diar. Biogr. ad A. 1688*.

a) in *Lexico sub a. Αεξιδης*.

is in memorando nimis est copiosus, pe ex quo nihil discimus, nisi quod P rum Epicorum fuerit clarissimus, et in lia eunti Eumeni, Regi, comitem se de Addit, eius consuetudine usos PYTH Historicum, et MENANDRVM, Med svidam secutus est LIL. GREG. GY DVS. b) *Fuit et poeta Leschides, inquit primum sub Eumene, Rege, stipendia fecit uersibus operam dedit, multaque comp quae sunt a Graecis celebrata. At, quae illa carmina, qui Scriptores illi, laudat carminum, cum SVIDA GYRALDV cet. Miror, huius LESCHIDAE nec sto in libro de Poetis Graecis, nec F. cio in Bibliotheca Graeca, mentione etiam.*

CXXXIII. **P**raetermittendum nobis est magnum in Suecia men, ADAMVS LVDOVICVS LEYONHVFVDH, Roseborgiae ckensteinii Comes, supremus excubitor Praefectus, et Curlandici exercitus eiusdemque regionis administrator, uisus, nec non urbis arcisque Rigensis gubernator. Is A. 1682 Rostochii de *Majestatis iuribus* edidit Dissertationem academicam. a)

CXX

b) in Dial. III de Poetarum Historicis.

a) Uid. Holmia Liter. p. 71.

LXXXIV. VINCENTIVS LIRI-CXXXIV.
NENSIS, natione Gallus, uin-
 tiorum quippe Tulli Leucorum) duorum CENTI-
 piorum Christianae fidei auctor, ex vs LIRI-
 monachus, et coenobii in Insula Ly- NENSIS.
 Byter factus est, unde cognomen i-
 irinensis. a) Claruit circa annum
 CXL, et librum scripsit *aduersus hae-*
reses (sub larua *Peregrini*, b) qui tamen ho-
 rum eius nomen praefert, hunc in
 titulum: *Commonitorium VINCENTII LI-*
RENENSIS, natione Galli, pro fidei Catholicae
veritate et uniuersitate, aduersus profanas
*haeresium nouitates.**) Prodiit cum
 BARTHOLOMAEI PETRI LINTV-
 RII, Brabanti, et *Dissertatione pro Auctore*
dogmatica, Duaci, 1612, 12. STEPHANVS
 RYZIVS quoque illud edidit, una cum
 GUSANO *Massiliensi*. **) Denique VL-
 RICVS

Conf. de illo Diss. *de Vnico SS. Theol.*
Princip. quam sub Praef. U. Cl. D. 10.
 HENR. MAII defendit I. C. KREVTZERVS
Gieß. 1706, quam recensent. *Non. Lit. Germ.*
A. 1707 M. Mai. p. 159 seq.

SIXT. SENENS. *Bibl. Lib. IV p. 405.*

Laudes, quibus hunc librum Scriptores ua-
 rii, maxime Pontificii, ornarunt, numero
 multas, legas in TH. POPE-BLOUNT
Conf. Aut. p. no seq.

**) *Parisiis* 1696, 4. Prodierrat ibidem iam

RICVS CALIXTVS recensuit, et infelici-
tis fidere uulgauit sub initium Seculi su-
perioris, una cum AVGVSTINI libellis *de*
doctrina Christiana. c ***)

CXXXV. CXXXV. **N**Ec tacendus IGNATIVS
IGNA- LOIOLA, nobilis Canta-
TIVS ber, et Societatis, quae a Iesu nomen habet,
LOIO- stator atque fundator. Primo autem mili-
LA. tiam secutus, bello Nauarrico interfuit.
Quum enim Henricus II Albretanus, Rex
Nauarrae, Pompeiopolin anno MDXXI
expugnaret, suam quoque fortitudinem Re-
gi huic Noster probare, et arma consecrare
uoluit, sed haud exiguo ualetudinis suae de-

ante, anno nempe 1619, 4. Editum et Ba-
sileae, 1528, Coloniae, 1569, et 1613, Parisiis,
1569, et 1586, Cantabrigiae, 1687, 12, et in *Bibl.*
Patrum T. VII p. 249. Uld. CAUEI *Hist.*
Lit. T. I p. 214.

c) Conf. Diff. Cl. MAII citat.

***) Eidem VINCENTIO CAUEVS *L. c.* tri-
buit Capitula illa XVI Obiectionum aduer-
sus Augustini scripta, et doctrinam de Prae-
destinatione, et libero arbitrio, a PROSPER-
O in libro, quo eas refellit, publicatae. Sed
dissentientes sibi CAUEVS habet Scripto-
res multos, inprimis BARTHOLOMAEVM
PETRVM, Duacensem, in *Praefatione*
Commonitorium VINCENTII. Conf. *vv.*
DINVS de Script. Eccl. T. I p. 1233 seq.

ito. Etenim nihil, praeter membra
ita, ex hac militia reportauit. Quare
um pertaesus, uitae quietae se addixit,
nfecto in Italiam atque Palaestinam i-
in patriam anno MDXXIV reuerfus,
33 aetatis annum ageret, Barcinone pri-
dare literis operam coepit. Relicta
ione, Compluti ac Salamanticae in li-
incubuit, sed parum felici successu.
quum discendi studio incredibili fla-
Lutetiam porro discessit, ubi demum
entia edoctus, eam esse humanae co-
nis imbecillitatem, ut haud liceat in
s eruditionis recessus uno penetrare
u, sed tempore opus esse et ordine,
ita priori festinatione, aliam ingressus
est, et, post repetita Latinae linguae
enta, Philosophiae operam nauauit, ac
odum Theologiae se totum tradidit.
ue Lutetia Romam contendens, haud
ab urbe aedem, ut preces faceret, in-
s est. Ibi, memorant, ipsi Deum Pa-
pparuisse, qui Iesu Filio, crucem ba-
IGNATIVM hunc, et, quos in itineris
erat societatem, FABRVM, et LAINI-
mmendauerit, et, se ipsis Romae pro-
fore, ultro receperit. Hoc ipso, ut
IGNATIVS adductus, societati, a se
institutae, et postremo a Paulo III,
omano, promulgato Diplomate
lobr. A. MDXL approbatae, Iesu
no-

timus Romanorum dictus. Eminuit eius
 rtus maxime in bello contra Parthos,
 ios, caede Craffi superbos, et ipsam in-
 antes Syriam, Romanorum prouinciam,
 nque urbem oppugnantes Antiochiam,
 gressus est fortiter, expulitque Syria, in-
 rfecto duce eorum, Olace, copiisque eo-
 am partim fugatis, partim ad internecio-
 em deletis. Honorifice haec de eo comme-
 orat CICERO. b) Philosophiae addictus fuit
 picurae, sed integritate morum, et sobrio
 uendi genere, nulli secundus. Quumque
 e doctrina illius Philosophi, animas homi-
 am aequae interire, ac corpus, existimaret;
 irandum utique fuit, supplicasse eum ma-
 bus Pompeii eo die, quo Caesarem inter-
 cit. PLVTARCHVS, quum id refert, c) fa-
 um hoc entusiasmo quodam, addit. 'Ο
 μρός, inquit, ὡς εἶπεν, ἥδη τῷ θεῷ παρεστῶ-
 ς, ἐν θυσιασμῶν ἐνεποίησεν καὶ πᾶθος, ἀντὶ τῶν
 ποτέρων λογισμῶν. Immemorem tunc Phi-
 sophiae suae CASSIVM, et fortio-rem in
 o naturam, quam artem, fuisse, belle iudi-
 at BAELIVS. d) Quae de geniis et spe-
 tris sententia fuerit LONGINI, idem PLV-
 ARCHVS e) nos docet, qui amplio-rem ea
 re dicendi materiam suppeditauit BAL-
 ZACIO.

b) in *Philip. XI.*

c) in *Julio Caesare p. 739.*

d) in *Lex. T. I p. 785.*

e) in *Bruto p. 1001.*

2 A C I O. f). Sunt etiam inter CICERO
Epistolas huius CASSII complures, quae
 turum eius ingenium, et dignam ciue
 mano libertatem, abunde testantur.

CXXXVII.

CHRI-
 STO-
 PHO-
 RVS
 LON-
 GOLII
 VS.

CXXXVII. CHRISTOPHOR
 LONGOLIVS, hauc
 felix ille. CICERONIS imitator, *) ad
 scens militiam secutus est. Quam in-
 tentiam adducere iuuat uerba quaedam
 uita eius, quam una cum aliis IO. FICH-
 DVs nobis reliquit. a) **) Ica ille: *Con-*
ris eatenus rationem habuit (LONGOLIVS
quatenus studiis sufficere posset, quotidie
ante cibum parua pila se exercebat. Qu-
quam per se laboris apta membrorum com-
tionem patientissimum corpus habuit, et q-
multis magnisque laboribus ad omnem pati-
tiam ineunte aetate firmauerat, quippe q-
adolescens laborem etiam militarem su-
perpeffus, milesque Neapolitano bello cum

f) in *Oeuures diuerfes Discours* II p. m. 51

*) *Transalpinorum omnium eloquentissimus*
 citur AVB. MIRAEIO in *Elog. Belg.* p.

a) *Frankofurti*, 1536, 4.

**) Non haec sunt uerba FICHARDI,
 incerti Auctoris *Vitae* LONGOLII, quae
 iecta legitur *Epistolis* eius. Inde sci-
 haec, tecto nomine, in librum suum tran-
 scripserat FICHARDVS.

no, Gallorum Rege, in Italiam uenerat,***)
 et robore militari multum abesset, corpus-
 decorum magis habere, quam robustum,
 cretetur. His uero rationibus ita corpus et
 animam curauit, ut alterum semper sanum,
 alterum quam doctissimum, uariisque et mul-
 tis rebus repletum, haberet. Scripta eius
 attinet, illa duplicis sunt generis. A-
 nimam stilo non satis aequali, et uerbis
 ne confarcinatis, constant. Qualia
 Oratio de Laudibus C. Plinii, et alia
 de Laudibus Gallorum; Comparatio Iuris Ci-
 uilis et re militari; Commentarii quidam
 de Ciuile; Historia Herbarum; Commen-
 tarius XI Libros PLINII, ab eo admodum
 recente, quo primum tempore PLINI-
 us manus sumerat, conscripti; denique
 Orationes de Laudibus Urbis Romae. De-
 sidero, PETRI BEMBI potissimum confi-
 ductus, illud scribendi genus mutauit,
 quod sibi excolendum proposuit, ubi u-
 bi in CICERONE imitando fuit occupa-
 tum. Hac ratione scriptae ab eo sunt Ora-
 tiones

*) Militari habitu indutus, sed hunc men-
 titus saltem, uenisse in Italiam dicitur
 PAVLO IOUPIO in Elog. Doct. Vir. Cap. 57
 p. m. 145: Romam uenit; adeo dissimulata
 ingenii professione, ut rubro pileo, et adstricta
 panula, semi Germani militis habitum menti-
 retur, etc. Idem refert, IOUIVM secutus,
 MIRAEVS l. c. p. 135.

tiones duae, quibus eorum accusationi
sponder, qui cum Romae perduellionis
um egere; una praeterea *ad Luteria*
****) *Oratio*, et aliquot *Epistolae ad ami*
****) Reliqua omnia, quae scripsit, ipse al
lenda censuit, idque ut ita fieret, ami
moriens commendauit. Obiit A.
MDXXII, 3 Id. Sept. aetat. 33.

† CXXXVIII. I Am de IOANNE L
RICHI- RICHIO SECVND
NES LO- pauca. Qui, patre natus REINHARDO,
Academia Marpurgenſi Eloquentiae Prof
fore, quum maximam iuuentutis ſuae part
in bonis literis tranſegiffet, et in poeſi pr
fercim. inſignes feciſſet progreſſus, ex caſſ
Muſarum in illa Martis tranſgreſſus eſt, et
uitatem Francofurtenſem ad Moenum, ob
dio

****) *Iam damnatos.* Molitus etiam
LVTHERVM Opus ingens et elaborat
dicitur IOVIO L. c.

****) Hae cum aliquot eius *Orationibus*
rifiis prodire A. 1533, 8, *Lugduni apud S*
Gryphium, 1542, 8, *Florentiae*, 1524, 4, 1
gduni, 1563, 8, *Baſileae*, 1533, 8, 1581, 8, 1
et 1570, apud Episcopium, et alibi. Men
rantur et *Elegiae* eius ac *Epigrammata*
SUUEERTIO in *Athen. Bat.* p. 177. I
haec *Oratio* eius in *Laudem Henrici S. le*
tur in FRANC. DV CHESNE T. V *Scrip*
rum Hiſt. Franc. Andr. du Chefne.

one cinctam A. MDLII, ipse ciuis defen-
 t. Qua liberata, statuerat ad libros suos
 dire, sed in Gallias profectus, in eodem
 tae genere aliquamdiu perstitit. Tum
 ero pristinum literarum pensum in manus
 sumsit, totumque se Iurisprudentiae man-
 pavit, in Belgio postea Guilielmi, Princi-
 s Vrania, consiliis admotus. Rediit uo-
 o post aliquot annos in Galliam, ubi, quum
 roceres Imperii maximopere inter se dis-
 lerent, iamque res uenisset ad conficius
 certamina grauissima, LORICHIVS noster,
 ni praeliis his intererat, fortemque se ges-
 rat, globo traiectus, periit. Factum id A.
 IDLXX. Fatalem hunc eius obitum car-
 nibus prosecuti sunt eruditorum multi,
 t *Oratione funebri* uiro optimo parenta-
 it PHIL. LONICER, uode uitam eius con-
 exuit ADAMI. a) Poeta elegans et festi-
 us fuit, uersibusque Latinis reddidit *Ecce-*
asticum, et *Syracidem*, et *Aenigmatum libe-*
um edidit, ingenii et suauitatis multum ha-
 entem. Epigramma eius in gentis suae
 nsignia uide apud ADAMIUM. b)

CXXXIX. AD PETRVM LOTI-CXXXIX
 ACHIVM pergimus, Se-PETRV
 undum, Medicum, Philosophum, imo Po-LOTI-
 eta-CHIVS.

in *Vitis Iureconsultorum* p. 85 seq.

b) 1 c.

etatum Latinorum apud Germanos facile principem. Hic, praeter cetera uitae fata, militiae incommoda expertus est. Quum enim aliquando MELANCHTHONI, (cui UUittebergae unice adhaesit,) Magdeburgum profecto, comitem se adiunxisset, ibique tum temporis omnia armis perstreperent, iuuenili ferocia exultans, militiae nomen dedit. a) Cuius tamen rei repente ipsum poenituit. Huc enim spectat Carminum ipsius *libri primi Elegia* statim prima, qua coram IAC. MICYLLO, Praeceptore, conqueritur, quod in primo aetatis flore, relictis studiis, militare cogatur. Inter alia militiae molestias ita delineat:

*Nobis nulla quies, nec, quum se condit in unda,
Nec quum sol uersis mane recurrit equis;
Quam miserum est, rigido cum milite ducem
uitam,*

*Qui putat, armata cuncta licere manu.
Est etiam socios illis iugulare uoluptas,
Perque uias dantur uulnera, perque domos.
His comes in uallo, nudoque sub aethere, no-*
ctem

Exigo, et insomnes in statione uices.

*) Natus est Solitarius, oppido sito ad Drusimon-

a) Uld. *Uita* LOTICHII, a IO. HAGIO adornata, et ad *Carmina* ipsius adiuncta, P^{er} edit. 1603 typ. Voegel. in 8.

*) Certè iam A. 1548 placidissimo Musarum

ntem in illustri Comitatu Hanouiae in-
Gelhusam et territorium agri Fuldenfis,
C. MDXXVIII postrid. Cal. Nouembr.
dicinae Doctor, eiusdemque in Acade-
Heidelbergensi Professor, factus, obiit
10 MDLX d. 7 Nou. aetat. 32. Cete-
n, quomodo LOTICHIVS noster in *Car-*
ne quodam flebile illud et miserandum
rhenopoleos excidium longe antea
medixerit, eoque nomine inter Poetas
phetas referendus sit, hoc loco pluribus
enar-

commercio Erfordiae usus est. Neque a-
deo, quaecunque scripsit, inter bellicos tu-
multus scripta sunt *Carmina*, ut frustra pu-
tat BAILLETVS in *Iug. des Sav. T. IV P.*
I p. 243, qui et perperam utitur testimonio
Aëtorum Erud. A. 1684 p. 542, ubi non ge-
neratim de omnibus LOTICHII *Carmini-*
bus, sed de quibusdam saltem *Elegiis*, id
traditur, id quod ipsa confirmant uerba
LOTICHII in *Eleg. XI Lib. I*:

Uos quoque sum lituos inter ueneratus et en-
ses,
Quodque fuit uacuum tempus ab hoste,
dedi.
Deque tot amissis etiam nunc pauca super-
sunt
Carmina, militiae tempore facta meae.

onf. BAEII *Lexicon T. II p. 1758 not. A*.

enarrare, atque disquirere, nos non
 tituti, praesertim quum omnia non
 in parte fecerit SEBAST. KORTHOI.
 Poet. P. P. Kilon. in peculiari Disquisitione
*Virum PETRVS LOTICHIVS Secundae
 dionem Vrbis Magdeburgensis praedixit*

:XL.

:LVCI-

:IVS.

† CXL. IN Romanam Republicam
 timur, amplissimam et
 Musarum, officinam, quae, ut ciuitas
 per floruit doctrina aequae, ac uirtutis
 tari, maximis, ita prae ceteris adma-
 posteritati nomen, C. LVCILIVS
 Sueffae natus Olympiadis CLVIII.
 cet *Chronicon* EVSEBII, anno 1, seu
 605, magni Pompeii auunculum, et
 rem Laelii et Scipionis Africani,
 toga et fago maximi. Huius
 meruit in bello Numantino, ut patet
 VELLEIO PATERCVLO, a) qui,
 inquit, et Lucilii nomen fuit, qui sub
 cano, Numantino bello eques militum
 Mirum hoc, quindecim annorum iuuen-
 neque adeo adhuc togam uirilem ad-
 Romae militasse equitem. Nam, si de
 natali LVCILII uera tradit EVSEBIUS, eo tem-
 re, quo gestum est bellum Numantini-
 uix annum decimum et quintum
 ster transegerat. Nec satis eximit scrupu-

b) Prodiit Kilon. 1703.

a) Lib. II Hist. Rom. Cap. 9.

LIGER, b) qui, solenne hoc fuisse ciui-
Romanis, tradit, ut natos suos, nec ad-
indutos uirili toga, quo bellicis labori-
affluerent mature, secum in castra
uxerint. Nam, quum equitem militan-
UELLEIUS sistit, non tironem intelli-
sed aptum ferendis armis, et maturum
tute, militem, ut recte monet BAEIUS.
Non decebat ad hunc PATERCVLI lo-
m oscitare BVRMANNVM, et Commenta-
res reliquos. Sed est nimirum iste Cri-
corum nostri aevi porpor, ut in uerbis u-
ice haerentes, res ipsas parum curent.
uit praeterea LVCILIUS ingenii excellen-
is Poeta, maxime in scribendis *Satyris*, qu-
um *Libros triginta* composuit, tam plenos
culeorum, ut de LVCILIO PERSIVS: d)

*Secuit Lucilius orbem,
Te, Lupe, te, Must, et genuinum fregit in
illis;*

IVUENALIS: e)

*Ense uelut stricto, quoties Lucilius ardens
Infremuit, rubet auditor, cui frigida mens
est,
Criminibus tacita sudant praecordia culpa.*

Qui-

b) in *Animadu. in Eusebium man.* 1914 p. 149.

Lex. T. II p. 1795 not. B).

in *Sat. I n. 15.*

in *Sat. I n. 16.*

S 5

Quibus similia canit HORATIVS. f) Fui
re etiam, qui carminis satirici Auctores
dicerent hunc LVCILIVM, moti testimoni
HORATII, g) canentis:

*Quid cum est Lucilius ausus,
Primus in hunc operis componere carmin
morem,
Detrahere et pellem, etc.*

et QVINTILIANI, h) cuius uerba haec sunt
*Satira quidem tota nostra est, in qua primi
insignem laudem adeptus est Lucilius; ne
non PLINII, i) qui, Si hoc Lucilius, inquit
qui primus condidit stili natusum, dicendum sit
putavit etc.* Aterūdite ostendit DACIER
VS, k) iam ante LVCILIVM satiris scriben
dis operam dedisse ENNIVM et PACVIVM
sed ab illo noua quasi facie indutum, et ma
iori arte politum, carminis hoc genus esse
ut uere a Scriptoribus illis dici potuerit pri
mus in Satirae artificio laudem aliquam
deptus. Id dubio caret, plausu maxim
haec LVCILII carmina excepta Romanis
testa

f) in Sat. I Lib. II u. 62.

g) l. c.

h) in Inst. Orat. L. X Cap. 1.

i) Lib. I Hist. Nat. sub init.

k) in Praef. ad Lib. VI Horatii sui, et
redditi, p. II seq. Conf. BAELIVS l. 2, et
E).

que QVINTILIANVS, l) ipsius aetate ita deditos sibi Lucilium habere is, ut eum non eiusdem modo operis auctorem, sed omnibus poetis, praeferre non dubitaret.

Addit, multum se dissentire ab HORATIO, qui, LVCILIVM fluere lutulentum, et ruidum, quod tollere possis, putet. Nam in eum miram, et libertatem, et acerbitatem, et abunde salis, esse. Non est hunc Poetam, et longe etiam a HORATIO; sed multa tamen in eum offendit passim; m) idque quum acciderent alii, qui studiosissimi erant LVCILII, hos rideret uehementer, et noua LVCILIVM perstringit. n) CICERO non doctus et perurbanus, et GELLIO in prima linguae Latinae sciens, sed in pio q) acer et uiolentus, poeta dici- lia uel ueterum, uel recentiorum, cum honorifica de eo testimonia possent, si id nunc ageremus. r) aetate Satirarum LVCILII non nisi fra-

id. lib. I Sat. IV.

Sat. X Lib. I.

lib. II de Ornate.

Noct. Attic. Lib. XVIII Cap. 5.

lib. II Saturnal. Cap. 12.

FE-BLOUNT Censura Auctorum p. 28.

fragmenta exstant, quae primo PHANIS collecta, et subiuncta. R. DAN. HEINSII, postea maiorem in partem redacta a FRANC. DOVSA, IANI filio. A. 1597, 4, prodire. Similem his C. bus laborem Romae impendit JOH. ISAEVS. s) Praeter *Satiras* scriptas, *Idyllas*, *Hymnos*, quorum NONIUS meminit, nec non *Comoediam*, *Nummularum*. Quorum quicquid adhuc superest, rarum fragmentis Scriptores, quos dixi, addidere. Adhaec *vitam Scipionis* composuit, sed ad nostra haec missam tempora; nec satis interuenit, maiorisne Scipionis, an cum uixit familiariter, res gestas scripsit. Non dirimunt controuersiae HORATII: x)

*Attamen et iustum poteras et scribere
Scipiadem, ut sapiens Lucilius.*

Ad quem locum DACIERIVS y) in

7) PAVLI COLOMESII *Amplius ad GYDI Dialog. IV de Poetis p. 193.*

s) in *Voce Engium.*

u) PORPHYRIONIS *Comment. in HORATII Artem Poet. et FVLGENTII libet in secundo sermone.*

x) *Sat. I Lib. II.*

y) in HORATII *Gallice uerſi T. VII p.*

pionem maiorem, sed Numantinum, intelligendum. Eandem sententiam tuentur VSA, editor *Fragmentorum LUCILII*, et ELIVS. z) Plura de Poetarum praestantissimo non commemoramus, sed Lectores, quibus nondum restincta est sciendi cupiditas, ad UOSSIVM, aa) FABRIVM, bb) BAELIVM, cc) et CASP. SAGITARIIVM, dd) remittimus.

XLI. EDMVNDI LVDLOUII, CXLX
Equitis et Generalis, Locum EDMVN-
mentis equitatus, supremi copiarum in DVS
andia praefecti, Status Consiliarii, et Par- LVDLO-
nenti locii, memoriam hic quodammo- UIVS.
renouandam esse, praecipue persuadent
bis tria ipsius *Commentariorum historico-*
m uolumina, Anglice conscripta, de quom
editione, cui uolupte est, consulat Dis-
tationem nostram, saepius citatam: a)
si nihil addere iam licet, quam quod *tex-*
m quoque uolumen Gallice uersum pro-
xit Amstel. 1707, 12. Obiit LVDLOUIVS
no-

z) l. c. p. 1796 not. H).

aa) De Poetis Lat. p. 9 et 12.

bb) in Biblioth. Lat. L. IV Cap. i p. 666.

cc) l. c.

dd) in Vita Lucilii, Altenburgi A. 1672, 8.

noster Ueuaiæ in Heluetia, quo se ob
cretum Parlamenti, quo criminis læsæ
iestatis reus habebatur, receperat, a
MDCCXCII. b)

CXLII.
March.
SCIPIO
MAF-
FEVS.

+ CXLII. **O**Rnat hunc libellum no-
maximi Italorum, Illustri
Marchionis, SCIPIONIS MAFFE-
ius Uiri, quo Italia iam, forsan et o-
Europa cultior, elegantiorum litera-
maxime antiquarum rerum, non perire
habet. Ueronæ iam uiuit, idque in-
gna laude, et, post eruditissima Opera,
Scienza chiamata Caualleresca, a) CAS-
DORII *Complexiones in Epistolas et Ac-*
postolorum et Apocalypsin, b) et 10. c.
OSTOMI *ad Cæsarium Monachum E*

b) BASNAG. dans l'*Histoire des Ouura*
Sau. A. 1699 p. 14.

a) Prodiit hic liber primum Romæ A.
4, postea Uenetiis A. 1716, 8, et in
cum, nec non Hispanicum, sermones
grauit, ut docent *Noua Liter. Lips.*
1716 p. 439, et A. 1717 p. 45 seq.
amplissime egerunt *Acta Erud. Suppl.*
S: VI p. 265.

b) Uulgatae sunt Florentiæ A. 1721, 4
Noua Liter. Germ. Lips. A. 1722, 2,
823, et *Latina eiusdem Anni p. 1 seq. F*
Erud. A. 1723 p. 21.

n, c) primum in lucem productas, porro
 Dissertationem de Ordine Equestri Constan-
 ti M. ad GISB. CVPERVM, d) dell' Antica
 Edizion di Verona, e) Traduttori Italiani,
 Teatro, g) de Amphitheatru, et praecipue
 Veronensi, h) Historiam Diplomaticam, i)
 Merope, Tragoediam, k) Rime e Prose, l)
 CLARII editionem nouam, m) Veronam il-
 lustratam, n) et alias doctissimi argumenti
 Dissertationes, minatur erudito orbi ma-
 gnum Inscriptionum uetustarum Opus, ex
 uni terrarum parte collectum, et GRVTE-
 ANI, REINESIANI, atque FABRETTIA-
 NI,

- c) Noua Liter. Lat. Lips. A. 1722 p. 16.
- d) Hanc edidit A. 1712, Lutetiae, 4; uid. No-
 ua Liter. Germ. A. 1717 p. 212, et A. 1722 p. 317.
- e) Lucem uidit libellus A. 1719, Venetiis, 8s
 uid. Noua Liter. Germ. A. 1722 p. 793.
- f) Prodiit hoc Opus Venetiis A. 1720, 8; uid.
 Noua Liter. Germ. A. 1722 p. 794, et Acta E-
 rud. Lat. A. 1723 p. 228 seq.
- g) Veronae superiore anno in lucem exiit.
- h) Acta Erud. Lat. A. 1729 p. 298; liber, ser-
 mone scriptus Italico, prelo exiit Veronae
 A. 1728, 12.
- i) Edita est Italico sermone Mantuae A. 1727,
 4; uid. Acta Erud. Lat. A. 1727 p. 529.
- k) Acta Erud. ib. p. 537.

Act. ib. p. 538.

Act. Suppl. T. X p. 337.

Act. haec A. 1733 Veronae in fol. et in 8.

ni, laboris famam superaturum longe. T
 ceo alia grauissimi momenti instituta, qu
 si perficere ipsi per aetatem ingrauesce
 tem licuerit, habebit, cur mirifice sibi pla
 dat, literaria Respublica. Atque haec
 tanto Uiro hoc illustriora uidentur, quo
 rius constat Musarum castris admotu
 quippe qui prima iuuentutis suae tirocin
 inter arma tubasque posuit. In Bavaroru
 enim exercitu circa A. MDCCV milite
 uoluntarium egit, et Monachii commoratu
 est aliquamdiu, experturus fortunum bel
 cam, ut ipse testatur in *literis nuncupato*
ad Adelheidam Felicem Canossam Tering
Seefeld, Comitissam, praemissis libro, qui
 inscripsit *Traduttori Italiani*.

CXLIII.
 March.
 VIRGI-
 LIVS
 MAL-
 UEZZI.

†CXLIII. T Vlit superiore Seculo Bo
 nia excellentissimi uirum
 genii, et ad maxima quaeque natum, M
 chionem VIRGILIVM MALUEZ
 qui iam olim iuuenis maximos in Theo
 gia, Medicina, Mathematica, et iis liter
 quas humaniores uocamus, nec non in M
 fica, et pingendi arte, progressus fecerat,
 risprudentiae uero tantum studii impend
 rat, ut iam anno aetatis decimo septimo
 premo in Iure honores ceperit. Pos
 ad civilem doctrinam conuersus, incom
 rabilem prorsus eius cognitionem sibi
 quisuit, cuius deinde luculentissima edi

ecimina, a Philippo IV, Hispaniarum Re-
publicis negotiis admissus, eiusdemque
tra duce di FERIA, Mediolanensis terrae
incipe uicario, secutus. Mortuus est Bo-
niae A. MDCLIV, plurimique aestiman-
ta rerum politicarum peritis scripta eius;
Discorsi sopra Cornelio Tacito, liber ab ipso
bene compositus; *Ragioni per le quali i*
terati credono non potere auvantaggiarsi
alla corte, Discorso; *il Romulo*; *il Tarquinio*
perbo; *Dauidе perseguitato*; *il Ritratto*
di priuato politico Cristiano; *Lettera di*
consolazione scritta a GIO. VICENZO IMPER-
ALI, Esiliato di Ostracismo dalla patria, et
c. a)

XLIV. NON exulare hoc libello patie- CXLIV.
mur PAVLVM LVCI- PAVLVVS
M MANCINVM, Seculi XVII circi- LVCIVS
initia Romae natum gente haud ignobi- MAN-
Qui quum Perusii annos complures o- CINVS.
am nauasset Iuri Ciuili ac Pontificio, e-
que interpretandi eadem in urbe nactus
et prouinciam; repentino consilio sepo-
t haec studia, et, ne nihil ageret dignum
ate sua, quae multos tulerat strenuos for-
que milites, in bello Ferrariensi, quod
ate illa grauiter afflixit Italiam, Uicari
NO-

VR. CRASSVS in *Elogi d'huom. Letter.*

HIER. GHILINI in *Teatr. d'huom. Les-*

r. P. I p. 222.

nomine duxit turmam equitum, quae P
 Cardinali Aldobrandino data erat ad tu
 dum corpus eius. Atque hic, ut u
 sunt IANI NICII ERYTHRAEI, a) equi
 do, milites exercendo, aliaque optimis a
 munia exequendo, multa fortis ac non in
 nui animi signa dedit. Breui tamen ad
 teres suas delicias, elegantioresque Mo
 rediit, et, sopitis bellorum tumultibus
 num id egit, ut siue ipse, siue per alios,
 rarum commoda augeret. Quapropter
 domo sua, quae illustrissimam urbis Ro
 nae partem ornat, eruditissimorum u
 rum aliquam societatem coegit, quae de
 bilissimis studiis, iis imprimis, quae ha
 suauitatis multum, doctos sermones
 ferret, et ingenii sui faceret pericu
 Dixit hanc *Academiam Humoristarum*,
 ius nominis fama (uerbis utor eiusdem
 ERYTHRAEI b) breui totam Italiam peruasi
 que Alpes conscendens, et maria transiit
 apud omnes eas nationes permanuit, ubi
 quis bonis literis honor habetur; adeo, u
 die apud doctos uiros nihil fere sit Acad
 ista celebrius. De ea, nihil est, quod he
 loco addam; quum in promptu sint Scri
 res multi, qui de doctis Italiae societat
 in quibus prae ceteris numeranda est
humoristarum, ex instituto diligenterque
 runt.

CX

a) in *Pinacoth. Imag. p. 31.*

b) l. c. p. 32.

XLV. S Vccedat L VDO UICVS CXLV.
S FERDINANDVS Comes MAR- LVDO-
GLI, Bononienfis, quondam Imperato- UICVS
Leopoldi Cubicularius, ut uocant, actua- FERDI-
legionis peditum Tribunus, nec non Ex- NANDVS
bitorum campi Praefectus generalis, et, Comes
tanquam duriori sententia post expugna- MARSI-
ma Gallis Brisacum, cui secundo loco prae- GLI.
tat, imperio militari exutus, nuperrime ta-
tena Summo Pontifice, Clemente XI, supre-
us copiarum Praefectus constitutus. Is, Ma-
tematicarum et Physicarum rerum peritis-
mus, primum *Offeruazioni intorno al Bos-
ro Tracio, ad Christinam, Sueciae Reginam,*
im. 1687, 4, a) hinc *Dissertazione Epistola-*
del Fosforo Minerale, ad Aetorum Erudito-
m Collectores, Lips. 1698, 4, b) porro *Da-*
bialis Operis, quod in VI Tomos dige-
am minatur, *Prodromum A. 1700, fol. c) *)*
uul-

a) *Act. Er. Supplem. T. I p. 207.*

b) *Eadem A. 1697 p. 404, et A. 1698 p. 148.*

c) *Eadem A. 1701 p. 84.*

*) Postea ipsum *Danubium Pannonio-Myficum,*
Tomis VI digestum, edidit *Hagae Com. et*
Amstelred. A. 1726 fol. lld. Acta Erud. A. 1727
p. 289 Eiusdem libri *Supplementa* quaedam
cum *Actorum Erud. Collectoribus* communi-
cavit, ab his *A. 1730 p. 508* publicata. Addi-

ruditissimis hisce libris *Historiam Phys-*
icam, sermone scriptam Gallico, quae
Amstelredam. A. 1725, fol. prodiit, (vid. Act.

uulgauit. Nec otiosum eum hæc

Er. A. 1726 p. 241) nec non *Dissertatione de generatione fungorum, ad Illustriss. R. Præfulem*, IO. MARIAM LANCISIVM una cum *Dissertatione de Plinianæ rudieribus, atque Ostiensis lioris incriminatis Romæ A. 1714, fol. editam*, (*Act. Er. 1715 p. 233.*) denique *de Statu militarii Ottomannici, progressu eius, ac decursu*, Opus posthumum, *Partibus II* editum, lingua Italica pariter et Gallico aratum, quod nuper demum *A. 1733* in lucem exiit *Hagæ Com. fol.* (*Act. Er. 1733 p. 193.*) Leguntur etiam in *Observationes* TOVRNEFORTII quædam naturales, quibus tum, quum Constantinopoli degeret, otium suum temperare adhuc iuuenis. Neque otiosum uenere Societates eruditæ, quæ Parisi, Monte Pessulano, et Londini, florent; quarum incrementa ipse Socius multum attulit doctrina consiliisque suis. Scripsit etiam, ut ex LIMIERII *Historia Insularum Bononiensis. p. 218 seq.* patet, *de Usu et effectibus Lucernarum sepulchralium*, nec non *Tabula uotiua Cereri sacrata*, libros doctissimos, sed nondum editos, etsi, quod fatentur omnes, luce publica dignissimos. Vnum superest, idque post hominum memoriam inauditum, quo tam præclare meritum est de bonis literis, Mathematica in-

e, ubi Massiliis in Gallia delituit, uel ex Gal-

primis et doctrina naturali, quam uix ante eum alius quisquam. Non enim nisi MARSILII in literas amoru incredibili ortum suum debet, quae Bononiam iam mirifice illustrat, literatissimorum uirorum Societas, eius partim consilio, partim sumtibus, non sane alioquin homini priuato sustinendis, A. MDCCXIV congregata, et ad hunc usque diem, applaudente, qua patet, cultiore Europa, in amplificandis Mathematicae et naturalis scientiae finibus occupata. Quae, *Instituti atque Academiae Scientiarum et artium* nomine ornata, et cum alia Pictorum, Sculptorum, et Architectorum, Academia, quam idem MARSILIUS iam A. MDCCX conflauerat, coniuncta, quantum sperare de se iubeat posteros, uel ipsae laborum primitiae, *Commentariorum* nempe *Tomus I*, a FRANCISCO MARIA ZANOTTO Bononiae A. 1731, 4, editus, quemlibet abunde docet. Uid. *Act. Erud.* A. 1732 p. 263. Angustior est haec pagina, quam ut de *Instituto* huius origine, MARSILIO nostro multis modis gloriosissima, plura hic possint commemorari; et labore isto superfedemus hoc lubentius, quo conuolius omnem Academiae Bononi-

m ante nos persecuti sunt de
Historia Instituti Scientiarum

T

Gallorum Diariis patet. Elogium scripsere Liptienses, d) unde lice mutuari. MARSILIVS, uir summus, cui praeter ingenium curiosarum rerumcunque cupidissimum, perspicua longoque usu consummatum iudicium Mathematicarum Physicarumque orbique erudito dudum comprobata, uim animi roburque insatigabilem, etiam laboris sine exemplo patiens quoque singula, ad Naturalem Historiam spectantia, ad minutias usque tractandi, accuratissimeque peruestigari inusitata obtigit. Num et toto di

et Artium, suae Academiae, Bononiae conditae, Gallice scripta stelaedami A. 1723, 8, edita, (Er. A. 1724 p. 24) et F. MARTIVS in Parte I Tomi I Commissionis Instituti, nec non ipsi Academiae Elus legalibus, quae pertinent ad nem Instituti Scientiarum et Libralium, sermone scriptis Italice Bononiae A. 1728 fol. publicatis. Uid. A. 1729 p. 215. Obiit tandem uir magnus die 2 Nou. A. 1731 Bononiae, fama profecto non minus quam. Elogium ei prorsus non minus est ab Auctoribus Diariorum Bononiense T. XVII P. II, c. 3. For. 1701 p. 84, et A. 1733 p. 282.

d) A. 1701 p. 84.

artici tempore in Hungaria militauit, pro-
ciamque illam uniuersam peragrauit lon-
gateque, et inter pacis cum Turcis sancitae
mediatores fuit, et, post eam feliciter conse-
cuta, controuersiae, quae de finibus supererat,
terminandae, et accuratis undiquaque limitibus
constituendis, a Caesare summa cum auctorita-
te praefectus, etc.

VI. **M**ICH. TARCHANIOTA CXI
MARVLLVS non se ipsum MIC
lo in Poematum, quibus omnes Lati- TAI
linguae diuitias uidetur exhaustisse, De- CHA
mone militem fatetur, sed ab aliis etiam, OT
uitam ipsius consignarunt, inter alarios MAI
alia Equites, Nicolao Ralla duce, susce- LVS
ns perhibetur. Cecinam fluuium eques
passus, infelici fato interiit A. MD. Plu-
de eo lectu digna inuenient, qui P. BAE-
dition. *) euoluent.

VII. **C**onuertimur ad MAXIMI CXI
LIANVM I, Imperatorem. MA

ISMII

NY

*) T. III p. 1951. Sed BAEII grauissimos
nonnullos errores notauit, et de uita par-
tim, partim doctrina, MARVLLI multa, non
ubiuis obuia, lectuque prorsus dignissima,
profert IAN. BROVCKHVSIVS in *Nati-
uitate SANNAZARII Carmina* p. 121 editionis
A. 1728 a P. ULAMINGIO procuratae.

Is, uti haud semel atrocissimis praeliis interfuit, ita literas in uita haud neglexit, *) et non tantum aliis, ut integram Historiarum seriem contexerent, causam praebuit, CUSPINIANO uidelicet, NAVCLERO, PEYTINGERO, et MANLIO, a) sed ipse etiam libros aliquot composuit, quales sunt *Pater Honoris, Rex Sapiens*, aliique, uernaculis omnes sermone scripti, qui et hodie in bibliotheca Caesarea Uindobonensi exhibentur. b) Quorum tamen in numerum haud referendus uidetur, quem uulgo ipsi tribuunt sub tit. *der Theurdanck* uersibus TEUFELSCIS scriptus. Iste enim potius MELCHIOREM PFINTZINGIUM, Praepositum Alti ad Moguntiam, ut Epistola dedicatoria, a Carolo V data Norimbergae A. MDXVI. Cal. Martii, ipsique Operi praemissa, loquitur, Auctorem agnoscit. c)

CXLVII

*) De doctrina et in literas aequae, ac linguae, propensione MAXIMILIANI I singularem multa congeffit Cel. IO. HENR. A SEELEN in *Selectis Literar.* p. 491 seq.

a) CUSPIN. *Caes.* in *Praefat.*

b) LAMBECH. *de Bibl. Caesar.* L. II Cap. 8 p. 97.

c) Conf. PLACC. *de Anon. detect.* p. 91. *)

*) Adde alios, ut IO. HENR. A SEELEN *l.c.* p. 497, et prae ceteris Cel. IO. DAU. KÖLLERUM in *Diss. de libro poetico Theurdanck, Alterfi A. 1-14* publice propositam, denique cum accessionibus multis A. 1719 editam.

XLVIII FOrte iam productum nonnul. cXLVIII
 li uellent πολιτικώτατον illum IVL
 rdinalem, et Galliae per satis longum MAZA-
 mporis interuallum dictatorem, IVLI-MINVS.
 M MAZARINVM. Memorant de
 o, quod absolutis, quae Romae *) et Al-
 lae in Hispania tractauerat, studiis, militiae
 men dederit, et copiis Pontificis Roma-
 fuerit adscriptus. Quin ex GVIDONIS
 TINI *Epistolis a)* discimus, quod, quum
 n summam in Gallia rerum obtinisset,
 na disseminatum sit, MAZARINVM no-
 um Generalissimi, ut appellant, copiarum
 ulo insignitum, in Flandriam esse abitu-
 m; qua de re ipse tamen dubitabat PA-
 NVS, neque etiam, quantum publice con-
 t, eo nomine in Flandriam profectus est.
 uat ipsa PATINI uerba satis uemusta pro-
 icere. *Il y en a, scribe, qui disent, que le*
azarin ira dans la Flandre en qualité de
eneralissime pour quelque tems; mail il n'y
point d'apparence, qu'il ueille quitter la
ine, et ose si fort se fier a sa bonne fortune,
u le pourroit abandonner en ce cas la, ueu
qu'en

*) Hic anno aetatis decimo et sexto *Theses Me-*
teorologicas publice defendit, et summos
 deinde in Iurisprudencia honores obtinuit.
 Ibid. EGGS *Purpurum docta Lib. VI p. 368 seq.*

BOLDONVM in *Athen. Rom. p. 444.*

1709 13 écrite de Paris le 28 Juin 1649.

qu' en son absence quelqu' un se bon-
senier, qui detromperoit la Reine, luy
connoitre, comment ce Pantalon de tulle
be, ce comédien a rouge bonnet est cause
maux et de la ruine de France.

Cardinalem nostrum, praeterquam
literarum fuerit amantissimus, et Bi-
cam opera GABR. NAVDAEI, inco-
lis condendarum Bibliothecarum
ut laudatissimo laudatur CONRIN-
absolutissime instruendam curauerit
quoque scripta nonnulla reliquit
mus. Prostant eius *Epistolae Gallicae*
Hel. 1690, et altera parte auctiores
c) Et uerus Auctor habetur *Testam-*
inici, quod sub eius nomine in *se-*
Diario Europaeo, d) et Gallice pro-
1663, 12. e)

CXLIX. CXLIX. SEQUITUR PAVLVVS
PAVLVS SVS a patria, a patre se-
MELIS- vs, dictus. Fuisse illum nitidissimum
SVS.

b) in *Epist. ad BOINEB. de Bibl. Aug. p. 8*
qua passim etiam plura de hac MA-
NIANA Bibliotheca referuntur. C
eadem B. G. STRVUIVS in *Introdu-*
tit. Lit. Cap. III p. 91 seq.

c) *Aet. Er. A. 1691 p. 131, et A. 1694 p. 283.*

d) *Contin. V p. 510.*

AE. ARND, *Bibl. Pol. Her. p. 318.*

naum, *) eoque Elisabetae quoniam Reginae, percarum, plurimorumque laudibus mactatum, testatur TEISSE-
 *) Utinam uero a Germanica poesi
 isset ! Uix enim a risu sibi tempe-
 ri eius *versionem Psalmorum*, specia-
 legunt. Eundem non Musis tan-
 mina, sed et arma Marti, dicasse, AN-
 DULCKII testimonio b) discimus.
 Heidelbergae, ubi Bibliothecae
 has fuit, anno climacterico suo 15
 mii A. MDCII. c)

Idem, quibus ZENO ELEATES et EM-
 REDOCLES, temporibus inter Graec-
 uit MELITVS, LARI filius, a) pa-
 CL. MELI-
 TVS.
 tria

rodere eius *Schediasmata*, seu *Carmina*,
 1625, 8.

Hist. a Mr. DE THOV P. II p. 326.

Fortograph. Part. II p. 196.

EVAN. Lib. CXXVII Hist. ad d. an. p.

ELITI filium, et ortu Pithecnensem, dicit
 AUORINVS apud DIOG. L. L. Lib.
 40, ut hinc suspicari liceat, quae
 uno MELITO scribunt GYRALDVS
 VII de Poet. Hist. p. m. 386, et UO-
 de Poet. Gr. p. 45, quaeque mihi i-
 illorum sequenti auctoritatem, de uno
 sa sunt, ad duos, inter se diuersos, parti-

tria Atheniensis; Orator, et Tragoediarum scriptor, non ignobilis. Ab ARISTOPHANE *b)* memorantur, et, ut placet nonnullis, *c)* ridentur eius *Scolia*, singulare genus carminis, a pede scolio sic dictum, in cuius etymologiam diligenter inquit GYRALDVS. *d)* Fuit in eius carminibus frigidum aliquid, unde dictus est ποιητής ὑπόψυχρος. *e)* et si simul πανηδὸς τὸν τρόπον. Infinitissimus SOCRATI fuit, quem, socio LYCONE et ANITO, accusavit publice, idque tam vehementer, ut, hausta cicuta, ipse sibi interitum consciuerit SOCRATES. *f)* Sed, quum eius iacturam aegre ferrent Athenienses, poe-

nas

nere, patrem nempe, et filium; quam coniecturam firmat quodammodo SVIDAS, qui de MELITIS duobus agit in *Lexico*, et si rem fere eandem de utroque referat.

b) in *Comaed. de Ranis*.

c) GYRALDI *Dial. VII de Poet. Hist. p. m. 386*.

d) *Dial. I de Poet. Hist. p. m. 43*.

e) SVIDAS sub uoce Μέλitos.

f) SVIDAS l. c. PLATO in *Euthyphrone* et *Menone*, Conf. GYRALDVS *Dial. VII de Poet. Hist. p. 386*, PHAUORINVS in *Omni-moda Historia*, ANTISTHENES in *Philosopharum Successionibus*, et DIOGENES *ERTIVS Lib. II Serm. 38 seq.*

ausationis morte dedit MELITVS. *g*)
 fabulas, ne nomine quidem nobis
 is, librum *περὶ ὄντος* scripsit, si ex no-
 em putes, a frigore illo poetico ab-
 tem minime. *h*) Ceterum ex *SVI-*
 constat, in administranda Republica
 ates ei cum *PERICLE* contentiones
 Samiisque Ducem praefectum, *O-*
LXXXIV nauali praelio cum so-
 .*r*, Poeta tragico, pugnasse.

[Am laudes nostras poscit miles, si *CLI.*
 quis alius, fortissimus, gloriosissi- *LVDO-*
 factis ad supremum dignitatum mi- *VICVS*
 fastigium euectus, *LVDOUI-* *MEL-*
MELTIVS, patria Mediolanensis, *TIVS.*
 rtus illustri, et bellorum gloria prae-

Qui, a teneris in officinam Martis
 anno aetatis decimo octauo inter e-
 Hierosolymitanos, quos et Meliten-
 ant, locum obtinuit, et anno secun-
 igesimo ab Ordinis sui Magistro ma-
 ji primariae, quam Galeram uocant,
 lus, per integrum decem et octo an-
 cursum maritimis contra Turcos et
 praeliis interfuit. Tum nauali terre-
 stre

IOGENES ibid. Segm. 43, lapidibus ob-
 um testatur *SVIDAS l. c.*

VIDAS l. c.

strem praeferens militiam, castra Regi
spaniarum in Flandria per annos sex
tus est, et pericula uitae subiit graui
Quumque uirtutem suam maximopere
baret Herculi Sfondrato, Ecclesiae Po
ciae sub Gregorio IX, Pont. Max. Gen
auunculo suo, hic eum Centuriae Ha
rum, Locumtenentem primum, et p
eiusdem Centuriae in Gallia Capitan
nominauit. Nec sic satis fortunam u
rem expertus, Lanceatorum turmam,
anne de Uelasco, supremo Galliarum
peratore, et Mediolanensis prouincia
bernatore, sibi commendatam, contra
gem Nauarraeum duxit, et ab Alberto
striaco in Flandriam Magister campi n
graue in obsidione urbis Ostendae u
accepit. His alia successere munera
post mortem Theodori Triuultii in
tum militarem Flandriae cooptatus,
tumque Locumtenens generalis dicti
Mediolani etiam Regi Hispaniarum
etioribus esse consiliis iussus. Postea,
in Italia Regi Hispaniarum cum Du
baudiae graue bellum esset, a Marc
MENDOZA, Mediolanensis terrae Pr
uicario, in 7500 pedites, equitesque s
premiū ei datum est imperium. Ta
post trium et triginta annorum stip
dysenteria Uercellis obiit A. MDC
aetatis sexagesimo. Inter tot labor

non ipsi dulces Musae sorduerunt, sed,
 doctrinae nomine uel ipsis posteris in-
 ceret, librum scripsit Martis filiis per-
 : *Regolo militari sopra il gouerno et*
io particolare della cavalleria, qui in
 am, Hispanicam, et Belgicam linguam
 translatus, his, qui artis sunt periti,
 m continere doctrinae militaris, et
 rum, quibus uti possis cum fructu,
 r. a)

I. **M**emorabimus iam ex Hispanis **CLII.**
FRANCISCVM DE **FRAN-**
DOZA, illustrissimae et stirpis, et **CISCVS**
 atis, uirum, quem Marchionem de **DE**
 leste, et Aragoniae Almirantum, Com- **MEN-**
 atariumque de Ualdepennas in **Ca-DOZA.**
 ne militia, regium Oeconomum, at-
 em Alberti Austriaci, Belgarum Prin-
 Archioeconomum, militariumque e-
 piarum tandem praefectum, ad Ru-
 um II, Imperatorem, Galliarumque
 oniae Reges, Legatum, dicit **NIC. AN-**
VS in *Biblioth. Script. Hisp. a)* In Ne-
 iensi praelio ab hostibus Belgis ca-
 biennium commoratus est in Zelan-
 osteaque, in patriam redux, in uincula
 tus est. Quibus tandem solutus,
 Or-

GIROL. GHILINI Teatr. d'Hum.

Vol. II p. 177 seq.

1734.

Ordini sacro nomen dedit, a Philippo Episcopatu Saguntino donatus. Sed munere ad tempus breuissimum perfun-
 obiit Madriti A. MDCXXIII. Propter *Relationem Legationis suae ad Caesarem Maiestatem, ad Archi-Duces Austriae, et Regem Poloniae, Bruxellis A. 1598* editam, quae et Hispanico sermone publicatam, ueniale est, scripsit Opus, Pontificiis Scrip-
 bus laudatissimum, *de Genealogia Virgine Deiparae*. Doctrinam huius uiri multa laudibus prosequitur DIDACVS UEGARES bellicas commemorat LAUR. BEY-
 LINCK, c) et uniuersam uitam tradit BALTH. PORRENNO, d) et AEGID. GONZALEZ DAUILA, e)

CLIII.
 LVDO-
 VICVS
 DE ME-
 NESES
 Comes
 DE ERI-
 CEIRA.

†CLIII. Memorabile, quo hic utatur exemplum est LVDOVICVS DE MENESES, Comititis DE ECEIRA, primarii in Lusitanis uiri, qui Rege II, Regi Lusitano, a consiliis sanctus fuit, et in prouinciam Transmontanum uicarium imperium exercuit. In rebus re-
 rendis uir maximus, qui et prudentia

b) In Epistola nuncupatoria Operis eadem concionatorii.

c) in *Historia rerum gest. ab A. 1572 ad A.*

d) in *Historia Sanctae Libenitae*.

e) in *Theatro Ecclesiae Saguntinae*.

enda Republica, et in bellicis expediti-
 bus uirtutem, probauit Regi suo. Hic,
 omni ex parte praeclare mereretur de
 ria sua, quicquid ipsi a publicis rebus
 otii supererat, id conscribendae Lusit-
 anorum Historiae impendit, atque tantum
 ea posuit industriae, ut iam inter Scri-
 ptores Lusitanos locum fere principem oc-
 cupet. Idque hoc magis, quo longius a
 dio partium alienum se gessit, et quo
 tiores fidem merentur ea, quibus ipse
 miles, uel consiliarius, interfuit. Pro-
 huius Operis A. 1680 *Tomus primus*
fol. ita inscriptus: Historia de Portugal
curado, escrita por D. LVIS DE MENE-
zês Conde da ERICEIRA do Conselho de E-
stado de S. A. seu Vedor da fazenda e Gover-
nor das armas de trazos montes. Qui-
bus liberioris calami passim uestigia prae-
ter, dubitarunt multi, an unquam lucem
sortitus sit eius Operis Tomus alter. Pro-
tamen hic postea A. 1698, etsi magis,
in ille alter, accommodatus ad Pontifici-
um ingenium, ut illorum sacrum tribunal
uisse prius uideatur, quam uenerit in ma-
nu eruditorum. Sed sunt alii, qui in con-
cedendo hoc Tomo, ne quid suspecti cala-
excideret, usum monachi cuiusdam o-
pera perhibent, ut docet liber, Relation de
Portugal sous D. Pedre II. a)
 Fuit

Fuit et huic LVDOUICO frater FERDIN-
DVS, qui simili *Historiae Lusitaniae*, Lat
sermone scribendae, manum admo-
dubito, an partum hunc enixus unqu
Adhaec uxor ei fuit, quae Lusitanica p
tim, partim Hispanica et Gallica, poesi
rifice excelleret; et ex ea genuit liber
qui in ea aetate, qua alii uix commode li
sciunt lingua uti, plus quam uirilem p
dentiam ostendunt. b)

CLIV.
GVSTA-
UUS A
MENG-
DEN.

CLIV. **H**istorico Poetam iungimus, G
STAUM A MENGDE
Liuonum Liberum Baronem. Fuit il
dum uiueret, Consiliarius in patria Prou
cialis Primarius, et exercitus Suecici de
quem uocant, Generalis Maior. Sub
mine *des Gott Uer Mietheten* prelo subie
Psalterium Davidis, rhythmis German
expressum, *Meditationes Euangelicas*, et n
nullas *Cantiones sacras* alias. Obiit an
MDCLXXXVIII, d. 16 Decembr. ae
63. a)

CLV.
DE
MERE.

†CLV. **I**nter eos, qui superiore Seculo
sermonis Gallici culturam pl
m

b) *Iourn. des Sau. A. 1681 p. 7, et*
ber Germanicus, *Staat von Portugall, T*
p. 652 seq.

a) *UUITTENIVS T. II Diar. Biogr. A*
1688.

attulere, prae ceteris eminuit politicis-
 ingenii Eques, DE MERE, quem quum
 di fortuna militiae destinasset, paren-
 ppe natum strenuo, et bellis exercita-
 o, ingenium et naturalis quidam im-
 ad molliora Musarum negotia invita-
 Sub Principe Condæo uilis inter-
 raelius maritima, sed inter durissimos
 abores blando oculo ad amicos libi
 respexit. Linguarum Graecæ et La-
 , maxime uero patriæ, linguæ quo-
 studio tenebatur, et Auctores ueteres,
 ARS, PLATO, et PLUTARCHVS, unde
 erant haurire uicæ ac motum præ-
 solebat, æque familiares ipsi, ac con-
 iorum quilibet, fuisse Quicquid
 scriptorum eius erant, in Gallicæ ad
 usque diem in exemplum boni mor-
 ti sermonis solet. Nec in exortu
 ero, qui uno scripto uolumine neglegi-
 tur ingenio suo, sed, ut uiriditate
 que doctrinæ morales patet, ipsi he-
 argumenta superabundant, ut uicæ
 in recessus pertinet. Et uiriditate
 sophum deest. Circumstantie uir-
 ta omnis, solet. Dignus, aut, qui
 RACIO et Dignus, et uiriditate
 uscum uixit, ut uiriditate, ut uiriditate
 alis iudicaret. Fuit, ut uiriditate
 eius Gallicarum, ut uiriditate, ut uiriditate
 sunt nonnulla ad uiriditate, ut uiriditate

mentis mathematicis docte subscriptae. Sed et *Dissertationum* in eam partem moralium, Collectiones exstant, altera *Amstelædami*, A. 1671, in duobus in 12, altera, post mortem, a NADALIO *Lugduni*, A. 1672, et iterum *Amstelædami* A. 1710, in 12.

CLVI.
HONORATVS
DE
MEYNIER.

†CLVI. **S**uperioris Seculi anno trigesimo Lutetiae **RATVS DE MEYNIER**, noscimus, aliunde notus, librum editus: *Les Demandes curieuses et ses libres*, qui multa continere ad eam et militarem spectantia, eadem nota satis, etsi non indicta aliis, indicitur. In eo Auctor se ipse in castris sex et triginta annos profectetur.

CLVII.
MICHAEL
MIE-
THIVS.

†CLVII. **M**emorat **UUITTEN MICHAEL MIE-THIVM**, natione Saxonem, in Imperatoris Leopoldi Centurionamentarium, et Pyrotechnicum praeparationibus contra Turcos interfuit, et

a) *Neuer Bücher-Saal T. I. Sect. seq. et Monatliche Auszüge ad April. p. 60 seq.*
in *Lex. T. III p. 1959.*
in *Diar. Biogr. ad A. 1686.*

me Budensi A. MDCLXXXVI perit.
in sermone patrio ab eo editam dicit
cellariae praxin recentiorem.

LVIII. **I**am ex Hispanis dignus est, qui CLVIII.
laudibus nostris celebratur, GVILLE-
RILLENVS RAMON DE MON- NVS
ADA, Aitonae Marchio, et Ordinis Ca- R. MON
eae Eques, nec non Galleciae Rex ui- DE
us, nec non alijs in aula Philippi IV il- MON-
lustris muneribus perfunctus. a) Stre- CADA.
in bello miles fuit, eiusque auspicijs
issimum in Catalaunos bellum gestum
erque confectum est. Meditatus est
arte militari Opus magnum, sed cuius
nisi Prodrumum edidit: *Discurso m-*
ni: proponense algunos inconuenientes de
alicia destos tiempos: y su reparo, quem,
i Philippo IV inscriptum, Valentiae et
iolani A. 1654 prodiisse, testatur AN-
ivs. b) Scripsit etiam, alienum men-
nomen, *de la Oracion, in 8.*

IX. **C**aput extollit heros celeberr- CLIX.
mus, et dux belli incredibili RAY-
meritate praeditus, **RAYMVNDVS** MVN-
DNTECVCVLI, qui, licet animus DVS
bel-
MON-

Uid. NIC. ANTONII *Biblioth. Script. Hisp.* TECV-
CVLI.

P. I p. 420.

J. c.

bellicis potissimum consiliis in-
 non tamen bonis literas ideo
 iudicauit. Quin potius, ut corp-
 armis, sic ingenium, quod diuinitu-
 rat; praestantissimum elegantioribus
 disciplinis, exercuit. Aliorum Pa-
 mauit, et ipse uersus non con-
 composuit. a) Atque in aliis
 studiis ita excelluit, ut in celeb-
 turae Curiosorum Collegio Prae-
 nus dignissime sustinuerit. Eten-
 inuenta sua scite proposuit, et, qui
 incrementa eius ornanda augere
 tinere intelligeret, studiosissime
 Praeterea tanta polluit memoriae
 rente Cl. C. S. SCHVRZFLEISCH-
 bum fere ROBERTVM *de Fluxibus*
 et praeterea de quibuscunque rebus
 multis praemeditationibus ap-
 tuerit. Obiit septuagenario maio-
 Octobr. A. MDCLXXX. Librum
 talico idiomate, hoc titulo: *Mem-*
Guerra, o Instruttione d'un General
 post obitum eius ex manuscripto
 curauit Perill. HENR. AB HVYSS-
 *) A. 1704. 8. b)

a) *Cheuracan. Part. II p. 13.*

*) Prodiit idem liber Genuae (nisi fort-
 mentiatur titulus) A. 1704, 8, in
 Latinum sermonem translatus, 1
 1718, fol.

Prolixius uitam MONTECV-
 v

X. Succedat **BLASIVS MONT-CLX.**
LVCIVS,*) prudentissimus for-**BLASIVS**
 nusque Galliae Marefchallus, qui, quum, **MONT-**
 tatis quinquaginta duorum annorum **LVCIVS.**
 io laboribus bellicis, uitam propriam
 signare in usum eorum, qui militiam se-
 ntur, constituisset, Commentarios, (*Com-*
naires,) exemplo **CAESARIS**, conscripsit,
 prodierunt *Burdigalae* primum *A. 1592 fol.*
Ita Paris. 1607, 8, et Italice Florent. 1630, 4.
 nfula de iis, ni graue fuerit, Diff. no-
 m, a) de Commentariis historicis, quos
 li *Memoires* uocant.

XI. ET quis exemplum **PHILIPPI** **CLXI.**
EMORNAEI, **Plessiaci** **Marliani** **PHILIP-**
 mini, et **Salmurii** **Praefecti**, ignorauerit? **PVE**
 profecto, teste **COLOMESIO**, a) belli ac **MONT-**
 is studia pari diligentia amplexus, suo in-
 ebat symbolo: *Arte et Marte*. Inter ce-
 a, quae reliquit, scripta eminet *Mysteri-*
iniquitatu, siue *Historia Papatus*, b) quae
 licet

nunt *Nov. Lit. Germ. A. 1704 M. Ianuar.*
p. 21 seq. adde Monathl. Amz. A. 1700 M.
August. p. 460.

) Dicitur et **MONTLVCIVS.**

) p. II.

) *Mel. Hist. p. 228 ed. nou.*

e prodit *Salmurii A. 1611*, sed locupletior,
 o ipso Auctore recognita, *Geneu. A. 1612, et*
chemii A. 1662. Uide de illa memorata

licet multis aduersarios nacta sit ex Pot
ficiis, ut LEONARDVM COQVEVM, CAS
SIOPIVM, IAC. GRETSERVM, NIC
LAVM COEFFETAV, c) et PERRONIV
quorum postremus, ut MORNÆI famam ab
leret, aut debilitaret saltem, dies noct
que meditatus est, aculeos etiam acerrim
in ipsam torquens. Plura qui de MO
NÆO legere gestit, adeat Vitam eius. G
lice excusam, *Lugd. Bat. 1647, 4*, Auctore
nonnullis, quem alii IO. DALLAEVM, alii
VIDE: LIXIVM, existimant. Quin
plures adhuc praeter LIXIVM constituit
qui in uitae huius describendae societate
cum LIXIO uenerint. De quibus iterum
legi metetur nominata nostra Dissertatio

CLXII.
CHRISTO-
PHORVS
MORSTINI-
VS.

† CLXII. EX Antitrinitariorum grege S
XVI prodiit CHRIST
PHORVS MORSTINIUS A R
CIBORSKO, Eques Polonus, Capitani
(Satrapam quoque dicunt) Philippouien
affinitate iunctus FAVSTO SOCINO, cui
pta fuit soror eius germana. Exstant e
*Litterae ad Senatum Gedanensem, datae
Conuenticui Biecenfi, cum frequente nobilitate*

haud indigna dans l'Histoire de l'Edit
Nantes Part. II p. 72 seq.

c) Conf. SAGITTAR. Introduc. ad H
ch. p. 760.

p. 21 not. 2).

et Magnificus Dominus Ioannes UUig-
i Praefecturam Bieccensem iniret Cal-
A. MDCXXXIX; in quibus interceditur
ARTINO RVARO, ne urbe eorum ob-
nien suam exigatur: Leguntur hae
RT. RVARI *Epistolarum selectarum*,
Amstelædami A. 1681 prodire, Centu-
ra. Aliae ab eo *Epistolae*, sed quae
in schedis latent, scriptae sunt ad
RVM SOCINVM, cuius mutuae inter
ab eo editas comparent a)

II. I Am in eo sumus, ut optimum et CLXIII.

I fidelissimum Dei seruum, MO-MOSES.
in medium proferamus. Siue enim
in species imperatoriam, qua populo,
se commisso, iugoque plane intole-
ruitutis Aegyptiacae liberato, per
hostium insultus, per loca deserta,
in itinerum incommoda, forti atque
animo praeiuit, siue legem etiam et
atem promissionesque diuinas, popu-
larico annuntiandas, quas admiran-
tose, a) et, quod caput est, fide
descripsit, neminem facile superi-
rabit. Fuerunt quidem nonnulli,
a familiam ducunt ABEN ESRA, BE-
NED.

ANDII *Biblioth. Antitrinit. p. 95.*

onf. Diss. DAN. GVIL. MOLLERI *de Mo-*
Philosopho, Akersf. 1707.

NED. SPINOZA, RICH. SIMONIVS, et
 cus ille Anonymus apud CLERICVM
dicis Theologorum Belgarum de Orti-
moniana, (quem ALEXANDRVM DE VIT
 esse aiunt,) qui acutissimis suis, sed in
 simis simul, cauillationibus detrahere
 et Pentateuchum denegare, satis
 conati sunt; at enimvero omnia
 argumenta Academiae nostrae quae
 decus, B. GOTHOFREDVS OLEARIVS
 post viros ceteros doctissimos arie
 ter adortus est, et, pro ea, qua polle
 teritate diligenter, solide, eruditissimè
 excussit. *b)*

CLXIV. CLXIV. **N**ec omittenda est
 THO- THOMAE MVNTER
 MAS tubae illius et facis turbarum, Sec.
 MVN- Germania exortarum. Licet enim
 TZERV. siae Dei stabiliendae confirmandaeque
 consecratus, ingenio tamen abundans
 tico, rerumque nouarum studioso, ita
 batur in illa, ut magis destruere eam, q
 exstruere, uideretur. Quis enim igno
 quomodo cum focis nonnullis, qui ad
 res turbulentos ipsius erant compositi
 tiones passim, per Thuringiam maxime,

b) in Diff. Praelim. manuscripta, explican
Genesi praemissa.

tos, Franconiam, et Sueuiam, fuscitauerit,
 gumque rusticorum, ad tumultus facile
 cliuem, pestifera doctrina sua, et nescio,
 bus somniis, eo pertraxerit, ut, ipso duce,
 nam, et sibimet ipsis simul exitium, pare-
 int, quippe die XV Maii A. MDXXV
 ernecione penitus ad Francohufam dele-
 Ipse quidem MVNTZERS captius me-
 m postea scelerum suorum poenam luit.
 ipta eius quod attinet, A. 1523 edidit
 rgiam *Alstedensem, Ordnung des Deut-*
 n Amts zu Alsted: A. 1524. Protesta-
 nem quandam hoc titulo: *Protestation*
Entbietung; nec non *Testificationem*
mi Capitis Euangelii Lucae: A. 1524. A-
 rgiam contra Lutherum, iniuriarum *afflu-*
ssimam, hoc rubro: *Hochuerursachte*
urz-Rede uinder das Geistlose sanffleben-
Leisch zu UUittenberg: eodem anno De-
 ationem scripsit *falsae fidei, siue Ausge-*
ckte Entbloefung des falschen Glaubens;
 quoque aliud Schediasma, *de Fide ima-*
ria, hoc nomine: *Von dem gedichten*
uben auff naechste Protestation ausgangen.
 Epistolas eius, a B. LVTHERO nostro T.
 Altenb. a) exhibitas, in praesentia tace-
 Haec autem modo allegata scripta re-
 ita B. L. inueniet in Diss. *de Thomae*
ntzeri doctrina et factis, quam UUitte-
 me sub Praesid. Summe Reu. D. UAL.

ERR. LOESCHERI defendit M. GE. NI
KIESLINGIVS.

CLXV. †CLXV. Inter Batauos Seculo XVI
IOAN- IOANNES MVRM
NES VS, Rurimundae, Geldrarum urbe, n
MVR- Latinarum literarum, et Poetices, uir pe
MELIVS- simus, cui honorificum elogium lo
A. V. MIRAEVS in *Elogiis illustr. Belgi
ptorum. a)* Statuerat is primum, facti
licis nomen suum posteritati commenda
et strenui militis aliquamdiu partes o
sed mutauit postea hoc consilium,
dulciores literas animum conuertit.
quod Dauentriam se contulit, audiuit
ALEXANDRVM HEGIVM, Latinae lin
aetate illa doctorem clarissimum.
Coloniā Vbiorum abiit, artium libera
hic Magister renuntiatus. Tum Monaste
delatus, hic annos decem et unum Con
sis, trienniumque Rectoris, prouinciam
ministrauit. Postea A. MD Alcmariam se
tulit, et scholas ibi publicas aperuit,
quum fortunās suas omnes incendio hi
didisset, A. MDXVI Dauentriam con
publico inuitatus stipendio, ibidemq
tero anno post in extrema paupertate
obit. Monasterii mortuum A. MI
MIRAEVS b) perhibet, sed confutatu

a) Dec. X p. 192.

b) l. c.

rentia uel eo maxime, quod, anno adhuc
 DXVI *Encomium* REVCHLINI ab eo
 scriptum, ex *Bibliotheca* GESNERI constet,
 recte monuit ADAMI in *Vitis Philosoph.*
 Scripta eius a MIRAEO, d) ADAMI, et
 primis GESNERO, e) haec memorantur:
Prologus in Praedicamenta Aristotelis, scripta
 Coloniae A. 1513, sed edita Coloniae cum
aledica CAESARII; *Sententiae seu uersus*
sententiosi ex Elegiis Tibulli, Catulli, Propertii
et Ouidii, decerptae, singulae cum breui
 descriptione argumenti, quae prodierunt Uit-
 bergae A. 1530 curante GEORG. RHAV; *Ta-*
blae Grammaticae, Parisiis apud Uueche-
 ri impressae; *Tabulae in artis componen-*
ti um uersuum rudimenta, ibidem, et *Argen-*
tati, apud Iac. Lucundum, A. 1538, excusae;
Tabularum Opuscula tria, in epitomen reda-
ta, quae prodierunt Lugduni A. 1542; *Nucleus*,
proppa, *Libellus de arte uersificatoria*, et alius
de generibus nominum, quorum singula seor-
 im in officina Gymnici, Coloniae, excusa fu-
 erunt GESNERVS; *Commentarii, siue ec-*
logias simul et Scholia in A. Persii Satyras,
 in HERM. BVSCHII *Epistola*, Coloniae, apud
 Iuicorum, A. 1534, impressa; *Commentarii*
libros quinque Seuerini Boetii de Consola-
tione

d) D. m. 15.

e) *Biblioth. p. 442 A.*

V 5

tionem Philosophiae, quorum editio *Co-*
ab eodem curata est *A. 1535*; denique
pygrammata eius exstant, et *Scopari-*
profligandam e scholis barbariem, liber
frugis plenus, et iuuentuti prae
 commendandus.

CLXVI. **AD CN. NAEUIVM, C**
 CN. num, Poetam Comicu
 NAE- que, ac Tragicum, nos conuertimus, q
 UIVS. xit tempore belli Punici Primi et Sec
 In primo stipendia ipse fecit, illudqu
 bene obseruat ex SERUII libro IX d
 fimus BOCHARTVS, a) aliquot libris d
 psit. Praeter Punici belli historiam, co
 fuit Comoedias, atque Tragoedias, quaru
 la ad nos peruenerunt fragmenta. b)
 certe non longe post mortem ipsius se
 eius interiisse, uel ex eo coniiicimus,
 HORATIVS testatur, suo aeuo non am
 illa superfuisse. Sic enim canit: c)

Naeuius in manibus non est, et me
haeret

Paeue recens: adeo sanctum est uerus
Poema.

a) in *Diff. Epist. Num. Aeneas unquam*
in Italia?

b) Quorum editiones passim indicau
 FABRIC. in *Bibl. Lat.*

c) *Lib. II. Epist. l. n. 53.*

Obiit, Cicerone teste, *d*) Bello Punico II, Cethego et P. Tudicano Consulibus, h. e. A. V. C. 550. Uarro autem, diligentissimus inuestigator antiquitatis, ut eidem Ciceroni audit, existimat, *e*) hic erratum, uitamque NAEUII longius producit. Ceterum, quod inter illos, qui se solos existimant sapientes, iure quodam referendus sit, uel exinde patet, quod sequens sibimet ipsi fastu plenissimum posuerit monumentum.

*Immortales mortales si foret fas flere,
Flerent Diuæ Camoenæ Naeuium Poetam,
Itaque, postquam orci traditus est thesauro,
Obliui sunt Romæ loqui Latina lingua. f)*

CLXVII. **NAUALLIVS**, Dux et Mar- CLXVII
schallus Franciæ fortissi- NAUALLIVS,
mus, *Commentarios* quosdam Gallicos reli- LIVS,
quit, quibus eleganter ea, quæ ab anno
MDCXXXVIII, quo ingressus est militiam,
usque ad annum MDCLXXXIII, quo cura
Ducis Carrii ipsi demandata est, prosequi-
tur, ita, ut ea fere tantum attingat, quæ a-
pud Flandros, Catalaunos item, Italos,
Ger-

d) in *Bruto* p. 302.

e) in libro *de Poetis*, qui citatur a GELLIO

N. Att. Lib. XVII Cap. 21.

f) in GELL. l. c.

Germanus, et praesertim in Insula Car
nel gessit ipse, uel uidit. *a)*

CLXVIII.

NEAR-

CHVS.

† CLXVIII. IN Alexandri M. exercitu
Irisimum nomen *a)* NE
CHI fuit, origine Cretensis. *b)* Clas
Indos nauiganti, ab Alexandro praefect
testatur PHILOSTRATVS, *c)* et AR
NVS. *d)* Vnde *ηγερμων* dicitur PLVT
CHO. *e)* Et ipse Nauarchum se dixit
sim in libris suis, etsi notatus eo nomen
SVIDA, qui, gubernatorem unius nauis
isse, non uniuersae classis praefectum, *f)*

a) Conf. *Diff. nostram cit. p. 38.*

b) Ita de eo STEPHANVS *de Urbibus*
uoce *λητή*: *Νεαρχος, ληταῖος, τῶν Ἀλ*
δεφτῶ μεγάλῳ συστρεψαμένων ὁ δια
τατος; et SVIDAS *in Lex.* sub uoce
χος: *ἔτος ζυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ.*

b) Patet id ex ARRIANI *Indicis Cap.*
DIOD. SICULO *Lib. XIX*, etsi Letaeu
cit STEPHANVS *de Urbibus* sub uoc
τη, cuius et in eo error est, quod NI
CHVM uocat, quem Scriptores omne
ARCHVM dicunt, ut erudite monu
BRAH. BERKELIUS ad *h. l.*

c) in *Vita APOLLONII Cap. 53.*

d) *l. c.*

e) in *Alexandro p. m. 702 et 706.*

sed cui Scriptorum, quos modo nominamus, firmissima testimonia opponimus. Intque expeditiones huius NEARCHI bel-
 tae, quas ARRIANVS, g) et EVRTIVS, b) adidere, ita comparatae, ut classium praedictio magis, quam gubernatori navis, con-
 tinent. Refert ARRIANVS, i) ita gratum militibus fuisse, ut, quoquo uersus per ca-
 ra iret, floribus ac fertis peteretur, ab Ale-
 andro uero, k) quod saluum exercitum ex Oceanum ex Indis duxerit, corona do-
 titum. Nec dubium est, hunc NEAR-
 CHVM esse eundem, cui post mortem Ale-
 andri praefecturam Lyciae et Pamphylicae
 obtigisse refert IUSTINVS. l) Scripsit Pe-
 oplum, siue historiam navigationis ad Indos,
 non transmissam ad posteros, sed qua non
 de fructu usus est STRABO, et unde mul-
 transtulit in sua *Indica* ARRIANVS. In-
 e frustula quaedam collegit, et NEAR-
 CHVM, si non integrum, tamen forma qua-
 am indutum, nobis restituit, et cum ua-
 riis

f) l. c. ἐψεύσατο δὲ ναυαρχὸν αὐτὸν ἀνεργέ-
 ναι, κυβερνήτης αὐτῶν.

g) De Indicis Cap. 20, 34, 35, 36, et alibi.

b) Lib. IX Cap. 10 §. 3, et Lib. X Cap. 1 §. 10.

i) l. c. Cap. 42.

k) Idem ARRIANVS de Exped. Alex. Lib.
 Cap. 5.

l) Lib. XIII Cap. 4 §. 15. Conf. VOSSIVS de

Indic. Lib. I Cap. 10 p. 48.

riis Lectionibus Codicis Bodleiani et Latine, edidit IO. HUDNALL *Geographorum minorum*, quos in re iussit Oxon. 1698, 8. Sed Diffusio praemissit HENR. DODWELLEWS, Praefectum iuit auctoritatem huiusmodi, et multas coaceruavit coniecturas, de intelligi possit, non a NEUBAVRIO scriptum hunc librum, sed ab aliquo incerto, qui postremis Prole temporibus uixerit, confictum. his, qui suis de India narrationibus multas intulerunt, NEARCHVS dicitur a STRABONE. n) Meminit Ius de Alexandri M. gestis SVIDA in *Periplo* forsan nihil differt. Ceterum Poetas Tragicos refertur a GYRARD

CLXIX.
CHRI-
STIA-
NVS
NEV-
BAV-
RIVS.

CLXIX. SVccedit CHRISTIANUS NEUBAVRIUS, Militum, et Praefectus copiarum (uulgo *Obrist-Lieutenant*) quo scriptis Theologiam ita adiunxit, ut editis scriptis Theologicis incluserit

m) Conf. IO. ALB. FABRICII *Lib. III Cap. 8 p. 222, et Lib. IV p. 275.*

n) *Lib. II p. m. 70.*

o) *l. c.*

p) *Dial. VII de Hist. Poet. p. m. 305.*

q) *Observat. Hamburg. 4, 1692 p. 222 f.*

CLXX. **H** Abuit et Saxonia superiore CLXX. Seculo ciuem et doctrina, et IO. GEORGIVM NI-OLAI, quem, post fortiter multa in bel- s gesta, ad illustrem in supremo Senatu ecclesiastico locum fortuna euexit. Is, Dresdenae natus A. MDCXVIII patre PAVLO NICOLA O, Electori Saxoniae ab Ecclesia- um consiliis, a prima aetate, praeter cetera- terarum studia, Architecturae militari, et- tri vibrandi tormenta, singularem operam- auauit, et, annos uix natus quindecim, co- am Electore, IO. GEORGIO I, publicum e- as artis specimen edidit. Tum cohorti- ormentariae adscriptus, uariis cum magna- ia laude praeliis interfuit, et in Limbur- ensi maxime obsidione dextre se fortiter- ue gesit. Sed, quum maiores animo cu- as uolueret, A. MDCXXXVI in patriam- edux, praeclaro parentis exemplo incita- us, legum doctrinae addixit se totum, exi- iosque in ea progressus fecit Uuitember- ae et Altorfii, ut iam A. MDCXLVII sa- remis in Iure honoribus Altorfii ornatus, ausas in foro Dresdensi perorauerit felicif- me, hisque meritis A. MDCLXXVII ad- mmam Senatoris Ecclesiastici dignitatem- iscenderit. Diem supremum obiit A. MDCXC, annos natus duo et septuaginta. pauca, sed quae uulgo aestimantur- Edidit ipse A. 1685 *de Repudiis et* Di-

Diuortii librum, bisque prelo sub-
CHRISTOPH. FRIDERICI *Processum iuri-*
cum, multis accessionibus a se locupletatum, quem et tertio prelo paratum habuit. Reliquit et *Resolutiones Casuum Iuridicorum practicas*, Opus uulgo notissimum, quod post mortem eius A. 1695 Norimbergae edidit gener eius, D. AVGVST. ERLIVS. a)

CLXXI.
GEOR-
GIVS
NIEME-
RICIVS.

†CLXXI. Memoratus iam GEOR-
GM NIEMERICI
CZERNIECHOUU, Equitem
num, et Palatinatus Kiiouienfis Archi-
merarium. Antitrinitarius olim, Graecorum, seu Ruthenorum, sacra-
xus est, et inter Cosaccos ducis campumunia obiit, sed ab his A. MDCLIX crudelisime trucidatus. Sermone uernaculo didit A. 1653 *Preces et Hymnos*; scripsit *Periphrasin et Paraphrasin Panopliae Christianorum*, et *Orationem, coram Rege Poloniarum Uarsaviae in Comitibus A. 1659 recitam*; quae lucem adhuc publicam expectant. a)

†CLXXI

- a) De his curate agitur in TENTZELII *Oratione*. *Menstr. ad A. 1696 p. 23 seq.* Habetur *ibidem p. 33* quaedam de uita eius, non in CARPZOUII *Grünenden Gebeimen*.
a) SANDII *Bibl. Antitrinit.* p. 145.

CLXXII. **T**VLit Gallia Sec. XV heros CLXII.
 incomparabilem, FRAN-
 CISCVM NOA EVM, cuius res glorio-
 sime gestas, uariasque expeditiones belli-
 as, malumus penes Scriptores Gallicos, in-
 rimis SAMMARTHANVM, a) legi, quam
 ratione sicca hic commemorari. Nec
 am nostrum est, quid in militia, quam quid
 a literis, praeclari quisque miles gesserit,
 c edisserere. FRANCISCVM hunc et cla-
 ssimum belli imperatorem euasisse, et plurimū
 ciuili militarique disciplina disputatiōibz,
 galari sermone conscriptis, optimo iure me-
 esse eruditorum numero censeri, idem SAM-
 ARTHANVS docet. b) Fuerat enim,
 quod idem ait, ipsi adhuc puero insignis qui-
 em literarum amor insillatus, qui adeo te-
 reciter haesit, ut, quicquid temporis ei de-
 de a laboribus bellicis fuerat reliquum, in
 adis amoenioribus impenderit. Eius obi-
 m IO. IACOMOTVS profecutus est ele-
 ntissimo carmine, quod legitur in THEOD-
 AZAE Poematibus uariis. c) Ceterum am-
 e de eo egit MORERY in Lex. T. V. d)

CLXXIII.

a) in Elog. Lib. IV Cap. 7 p. m. 205.

b) l. c. p. 206.

c) d.

d) l. c. nonis.

CLXXII.

OCTA-

UIANVS

AVGV-

STVS

CAE-

SAR.

CLXXIII. SPECTAT ET HUC OCTA
SNVS AVGVSTVS

SAR, summus Romanorum Monar-
 rumque in bello gestarum memoria
 mus et felicissimus. Notum eni-
 quod non solum ipsius imperii aeui
 ros omni liberali doctrina pollicissimo-
 rit, sed quod ipse etiam fuerit litera-
 mantissimus. *) et, ut SVETONIVS
 SVIDAS b) testantur, *libros XI
 Vita propria rebusque a se gestis scrip-*
*liquerit. **)*

† CLX

*) De ingenio et doctrina AVGVSTI
 nos docet SVETONIVS in *Aug. Ca.*
 85, 86.

a) in *Vit. Octau. Caesar. Cap. 85.*

b) *u. καὶ ὅτι αὐτοῦ. †)*

†) His addo SERUIVM *ad Aeneid. VI*
 nec non PLVTARCHVM, DIONEM
 PIANVM, et VLPIANVM *Digest. X*
 24, 1.

**) Faciunt et eius *de disciplina militari*
 rum mentionem UEGETIVS I, 8; e-
 CER *Digest. XLIX, 11, Epistolarum GEI*
XV, 7, Rescriptorum Bruto de Cato
 TONIVS l. c. *Hortationum ad Philo*
 idem *ibid.* Carminis hexametris u-
 scripti, cui titulus: *Sicilia, SVETO*
ibid. Cap. 85, Epigrammatum libri. S
ibid. et PLINIVS Epist. V, 3, et MAR
LIS X, 21, Tragoediae Aiacis SVETO

LXXIV. EX Suecia in hunc censum **CLXXIV**
 uenit **IO. MAGNVS** ^{IO. MA}
E OLIUEBLADH, Praetorianae Re-
 gis **DE OLI**

^{UE-}
BLADH

L. c. et **SVIDAS** **L. c.** et **UIRGILIUS** **Ecl.**

VIII, 10, Tragoediae de Achille **SVIDAS** **L. c.**

Fescenninorum in Pollionem **MACROBIUS**

Sat II, 4, Carminis Graeci in Uenerem **PLI-**

NIVS XXXV, 10, Orattonum in laudes Octa-

viae, sororis, Drusi, priuigni, Marcelli, ne-

potis, et Agrippae, DIO Lib. LIV et LV,

SVETONIVS in Aug. Cap. 8, et SERVIUS

ad Lib. I Aen. UIRG. Exhibent eius quae-

dam Epigrammata **GYRALDVS Dial. V de**

Poet. p. m. 194, et IOS. SCALIGER in Ca-

milleis ueterum Poetarum. Quicquid uero

superest Fragmentorum **AVGVSTI**, diligen-

ter collegit, et doctis illustratum annotatio-

nibus, edidit IANVS RVTGERIVS Lib.

II Uar. Lect. Cap. 19 p. 135 seq. Ceterum

testatur SVETONIVS ibid. Cap. 84, nun-

quam in Senatu, aut concione militum, di-

xisse AVGVSTVM, nisi meditata et compo-

sita oratione. Eloquentiam eius nostra

aetate ad regulas artis diligenter exegit IO.

GVIL. BERGERVS in Specimine Eloquent-

iae Augustae, ante aliquot annos Uitem-

bergae edito. Legi etiam merentur, quae

de poetica AVGVSTI facultate concinne

differit OL. BORRICHIVS de Poet. Lat.

S. 24.

gis Suecorum cohortis Signifer, cuius Vpsaliae editae exstant *de Poenarum indole et necessitate in statu civili Disputatio Academica, et in Natalem Principis haereduarii, Caroli, Panegyrica Oratio. a)*

CLXXV. CLXXV. **R**Eferunt de MARTINO
MARTI-
NVS O
PITIVS.

Poeseos nitidioris parente, uariis carminibus clarissimo, quod militiae stipendia, suafore Burggraui DE DOHNA, meruerit. Quanquam, HORATII fatum expertus, fugam capeffere debuit. Postmodum, quum VLADISLAVM IV, Pol. Regem, elegantissimo Poemate celebrasset, (quod primo loco inter eius *Carmina* exstat,) factus Historiographus et Secretarius Regius, peste extinctus est Gedani A. MDCXXXIX d. 20 Aug. aetatis 44. Cetera, quae de uita eius atque *Poematibus* proferunt Cl. VUEISIVS *a)* et MERDMANN NEVMEISTER, *b)* *) hic repetere non uacat.

CLXXVI

a) Hohnii liter. p. 98.

a) in *Curiosen Gedanken von deutschen Ur-sen* P. II Cap. I §. 12.

b) in *Diss. de Poet. Germ.* p. 75 seq.

*) Conf. VUITTE in *Memoriis Philos. Germanorum* p. 439, et complures alios.

LXXVI IACOBVS PALMERIVS

SELXXVI.

A GRENTMESNIL IACO-

triae suae et literis et armis ornamento
e maxime studuit. Natus est in Gallia, PALME-

quidem in parentis, IULIANI PALMERII, uilla, RIVS A
cem miliaribus Cadomo distante, A. GREN-

DLXXXVII Non. Decembr. Praecepto TEMES-

us potissimum PETRO MOLINAEO, CA-NIL-

VBONO, et BERCHETO, usus, quum ani-

im egregiis artibus optimisque discipli-

exornasset, et cum Graeca Latinaque

gua Italicam, Hispanicam, Germanicam,

Anglicam, et intelligere, et loqui, didicis-

postea aetatis anno 33 in Foederato Belgio,

VRITIO Nassouio duce clarissimo atque

risimo, contra Hispanos militauit. Post

quot annos Ducem LONGOUILLAEVM,

ormanniae praefectum, equitum turmae

stor secutus est. Denique post uaria sa-

anno MDCLXX Cal. Octobr. uiuere de-

. Celebrantur eius scripta; quippe A.

9 *Criticum* aliquod *Epicherema* compo-

t, quo LYCANVM contulit cum VIRGI-

O. Quod tamen ipso adhuc uiuo literis

usum nondum prodiit. Manuscriptum

st mortem ipsius fidei commissum est A-

HAM BERKELII. Hic quum pariter di-

supremum obiisset, contigit, ut, uxore

ua, filioque impubere, adeoque litera-

eiusmodi supellectilis haud gnaris, ne-

o ualde curantibus, thesaurus ille in

alterius, quam haeredum legitimorum, iura
 successerit. Is quidem illum eo usque re-
 tinuit secum ac suppressit, donec pariter
 morti propinquus uitae testi, omniumque
 actionum nostrarum censurae, conscientiae,
 succubuerit, et sollicito quodam anxioque
 mentis impetu, de eo reddendo possessoris
 filio, IANO BERKELIO, cogitarit. Hic er-
 go cimelii huius compos factus, postmo-
 dum illud suasu Cl. IO. IENSII una cum
 RENATI RAPINI *Comparatione Homeri et*
Virgilii, Latine a uiro quodam docto reddi-
 ta, BLONDELLI *Comparatione Pindari et*
Horatii, quam ipse BERKELIVS Latinitate
 donauerat, IAC. TOLLII *Comparisonibus*
Pindari et Horatii, Apollonii et Ovidii,
Petronii et Virgilii, Senecae et Sophoclis,
 edidit Lugd. Bat. A. 1704, 4, hoc rubro: ΙΑ-
 COΒΙ PALΜΕΡΙΙ Α ΓΡΕΝΤΕΜΕΣΝΙΛ ΚΕ-
 ΤΙΧΩΝ ΕΠΙΧΡΕΝΟΥΑ, siue pro Lucano Apologia,
 scriptis IANI BERKELII, ABR. filii, editis
 accedunt similis argumenti nonnulla alia.
 Quem titulum postea Bibliopolae A.
 1707 mutarunt, et, maius forte lucrum spe-
 rantes, augustiorem praemisierunt. *) a) An-
 no 1659 PALMERIVS noster misit ad BIGO-
 TIVM, quas scripserat, ad POLYBIVM Animad-
 uer-

*) Hunc nempe: *Dissertationes Criticae de*
Poetis Graecis et Latinis ex recens. IAN.

BERKELII.

b) Conf. *Act. Er. A. 1708 M. April. p. 186.*

Argones, ut BOECLERVM, Argentinae nomine POLYBII editionem adornantem, ea-
 lam faceret participem: et cum MENAGIO
 ullo post suas in LAERTIVM *Observatio-*
es communicavit. Eodem anno, quum cali-
 li sectionem magno animo tolerasset, ce-
 nit *Humi nascentia fraga*, et eorum *Me-*
morphosin Idyllio quodam Italico, *La fra-*
ga inscripto, omnesque Tusciae suavitates
 dolente, ingeniosissime descripsit. Inde
 SELTZII, maximae spei adolescentis, et
 illustrissima Germaniae prosapia oriun-
 -ditum Graecis. Latinis, Gallicis, Hispa-
 -nicis, et Italicis, uersibus protectus est.
 nec Opuscula, ut et suas in XXX *Auctores*
caecos Exercitationes, in eum ordinem,
 quod editae sunt a GAASBECKIIS *Leidae A.*
 cura doctissimi GRONOVII, ipse re-
 -xit. Praeter illa autem reliquit etiam
Epigrammata Graeciae Descriptionem, cui tamen
 non ad colophonem nondum perducto
 mortuus est. Quicquid autem absolue-
 -rit, MONTANSERII, Illustriss. Ducis, horta-
 -tur Uir Cl. STEPHANVS MORINVS, postea
 -cles. Minister et LL. OO. Professor Am-
 -stelaedamensis, (qui et in edendis eruditissi-
 -mi BOCHARTI *Operibus et Vita* praeclare
 orbe literario meritus est,) cum publico
 communicavit *Lugd. Bat. 1678, 4.* Plura
 si de PALMERIO nostro legere desiderat,
 eat *Vitam* eius, a laudato, si recte auguror,

MORINO politissime descriptam, et *Græciæ Antiquæ* præmissam.

CLXXVII. Inter eos, qui Græcæ Latineque Musas Seculo XVI intulerunt in Hungariam, prime loco nominandum puto IANVM PANNONIUM, ortu Hungarum, de elegantioribus literis, maxime uero de poesi, præclarissime promeritum. Cuius doctrinam, præter luculentissimam LIPSII, a) BONFINII, b) SAMBVI, c) IO. ALEX. BRASSICANI, d) PIQUII, e) VOLATERRANI, f) ERASMI ROTTERODAMENSIS, g) et aliorum, testimonio, uel politissima eius, quæ dudum orbis eruditi plausum tulerunt, scripta testantur. Uertit ex Græco in Latinum *Diomedis et Glaucci congressum*, quem HOMERVS Lib. VI *Iliad* describit, nec non *Uitas Bruti et Gollæ*, Græcæ a PLUTARCHO scriptas. Præ ceteris uero in maximo habentur pretio *Carmina PANNONII*, Basileæ a IO. FROBENIO A. 1518, ibidem ab OPORINO, Patavii a SAMBVCO, et Venetiis A. 1553 a GUALTE-

RO

- a) in *Epist. ad IAN. LERNVTIVM*,
- b) in *Hist. Pannon. Decad. IV Lib. 3*,
- c) in *Prefat. Poemat. PANNONII*,
- d) in *Ep. de Bibliotheca*,
- e) in *Elog. Vir. lit. ill. p. 224*,
- f) *Anthropolog. Lib. XXI fol. 245*,
- g) in *Ep. ad IO. TVRZONEM*.

SCOTTO, edita, nec non *Deficiis Poet.*
Hungaricorum a IO. PHIL. PAREO
 Adhaec complura meditaturs dicitur
 et, exstitisse olim in Bibliotheca Buden-
 odicem manuscriptum libellorum PAN-
 NI, EX IVL. PFLVGK *ad* VIT. LVD. A SE-
 NDORF *Epistola*, versibusque heroicis
 tales *Hungariae* ab eo contextos, ex
 BVCI Praefatione, *Carminibus* PANNO-
 praemissa, abunde constat. Quod ad
 m eius, docemur a IO. PET. LOTICHIO,
 et inprimis a DAU. CZVITTINGERO, i)
 na literarum tirocinia in Italia ab eo posi-
 ferrariaeque annos septem et decem iis in-
 tis, quas humaniores dicimus, GVARI-
 Veronensis, et GALEOTTI, Narniensis,
 iplina usum; tum, incertum, quo au-
 re, aut quo duce, castra Martis sectatum,
 nuique militis in his laudem consecu-
 i; k) inde uero reducem, rei sacrae ope-
 dedisse, Praesulemque Quinqueecclesi-
 em constitutum, eo munere ad uitae uf-
 finem perfunctum. Tumulo ipse suo
 men superaddidit:

Quin

) in *Bibl. Poet. P. II p. 27.*

) in *Specimine Hist. Liter. Hungar. p. 288 seq.*

) Quid gesserit inter milites, ipse eleganter
 commemorat in *Elegia*, TITO STRO-
 ZAE inscripta.

Quin etiam, tacita iaceam ne ignotus in u-
Signari hoc cineres carmine mando meo
Hic situs est Ianus, patrium qui primus
Istum

Duxit laurigeras ex Helicone Deas.

Hunc saltem titulum, liuor, permitte sepi-
Inuidiae non est in monumenta locus.

Quibus si addas alium eius uersum,

Ille ego Pannoniae gloria prima meae,
fatis hinc, quam de se ipse senserit magi-
ce, intelligas.

CLXXVIII. **T**ristis est memoria fatorum
 10. quae IO. REINOLDVS A PATKVL, Eques Liuonus, I

REI- **DVS A** PATKVL, Eques Liuonus, I
NOL- curator Fisci, et Capitaneus, postea Au
DVS A stissimo Regi nostro a Consiliis belli i
PAT- mis, perpeffus est. In eo ut fortitudin
KVL non uno conflictu probatam, ita ingeni
 studiis, Mathematicis praesertim, Histor
 et Politicis, mire excultum, nemo desid
 uerit. Nec ignorant plerique, publi
 quae hodie prostant, scripta: *Die Gere*
Rettung etc. Collectanea Liuonica; Echo
ue iustissima responsio etc. eius maxim
 partem industriae deberi. Et memin
 quaedam *Opera Theologica* B. SPEN
 ab eo in compendium redicta, et Bi
 opolae cuidam Dresdensi oblata quom
 fuisse.

LXXIX. **P**ERICLES nunc prodest, CLXXIX.

XANTHIPPE et AGARISTA PERI-
us, Atheniensis. Ferunt, matrem eius CLES-

ucis ante, quam ipsum enixa fuerit, die-
is in somnis uidisse, quasi leonem pareret.

Quod si uerum est, haud uulgare existi-
t fortitudinis eius praeſagium. Quod au-

tem res eius bello gestas attinet, earum cla-
ssima passim apud THVCYDIDEM, aliosque,
perimus documenta. Vt enim cetera

eam, non solum Sicyonios superauit, sed
so quoque duce Athenienses Euboeam
begerunt uniuersam. b) Doctrinam

iod spectat, debuit eam uel maxime con-
etudini et familiaritati uirorum aetatis

ae sapientissimorum, PYTHOCLIDIS prae-
rtim et ANAXAGORAE, quorum praece-

ta ad praeclarum ingenium suum optime
liunxit, et ad dicendi artem tam felici tra-

axit successu, ut, uel ipse PLATONIS c)
dicio, πάντων τελευτάτος εἰς τὴν ῥητορικὴν, O-

nium Oratorum perfectissimus, euaserit.
e scriptis eius aequae, ac ALCIBIADIS, et

THVCYDIDIS, ita iudicat CICERO: d) An-
quissimi fere sunt, quorum quidem scripta

nstent, PERICLES atque ALCIBIADES,
eadem aetate THVCYDIDES, subtilis, a-

cuti,

a) Lib. II de Omr. p. 20.

a) HERODOT. Lib. VI Cap. 31 p. 378 et 379.

b) THVCYD. Lib. I p. 73 et 75.

c) in Phaedr. p. 354. Conf. idem PLATO in

Alcib. p. 31.

cuti, breues, sententiis magis, quam uerbis, abundantes. Idem in *Bruto* negat, ante PERICLEM scriptum quidquam, quod ornatum oratorium habeat. Primus etiam fuit, si recte retulit SVIDAS, e) qui scriptam in iudicio Orationem dixit, quum ante ipsum extemporaneas recitauerint. Περίτος, inquit, γραπτόν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ χειδιαζάντων. PLVTARCHVS f) tamen, PERICLEM ἔγγραφον ἔδεν πλὴν τῶν ψηφισμάτων reliquisse, adserit; qui nihilo minus alio loco g) nonnulla ex PERICLIS Oratione quadam profert, quam forte pro genuina non habuit. Siquidem fuerunt nonnulli, teste QVINTILIANO, h) qui nihil ab eo (PERICLE) scriptum putent, haec autem, quae feruntur, ab aliis composita. In quorum sententiam idem quoque QVINTILIANVS discedere uidetur, ea potissimum ratione adductus, quod non reperiat quidquam in iis tantae eloquentiae fama dignum. At enim uero non plane negligenda uidetur modo allegata CICERONIS auctoritas, qui, pro ea, qua polluit, iudicii

ἀνεξαρτήτως

e) κατὰ Περικλῆς Εὐαγγέλιον.

f) in *Pericle*.

g) in *Lib. de sui laude* p. 540, 543, citante FABRIC. *Bibl. Gr. Lib. II Cap. 26* p. 814 not. b).

h) *Lib. III Cap. 1.*

pericia, facile cognouit, dictionem Oratio-
um istarum, quae suo tempore PERICLIS
nomen praeferebant, antiquam istam, quae
eiusdem tempore fuerat, plane redolere,
que de Auctore earum nequaquam dubi-
tat. An post CICERONIS statim tempo-
re genuina PERICLIS Scripta casu quodam
perierint, eorumque loco supposititia suc-
cesserint, an uero pro ingeniorum diuersi-
tate diuersimode etiam ita de iisdem scri-
ptis iudicatum sit, alii disquirant. Ego in-
terea, CICERONEM secutus, PERICLEM utra-
que, et armorum, et scriptorum, gloria in-
truisse, nullus dubito. Nihil addo, praeter
elogium aliquod eiusdem CICERONIS,
quo ita PERICLEM laudat: i) *Hic doctrina,
consilio, eloquentia excellens, quadraginta annos
praefuit Athenis, et urbanis eodem tempo-
re, et bellicis rebus.* Diem obiit supremum
LAERTIO k) credimus, Archonte AMPHI-
BIAS, qui, obseruante Cl. PALMERIO, l) E-
pistolarum DODORO, aliis *Ερασιμω*, dici-
tur, et Archon fuit anno 4 Olymp.
XXXVII.

CLXXX. I Am ex ultimis Graeciae anti-CLXXX.
scriptis obuium se nobis PHER-
CIT nobilissimus Comoediarum scriptor, CRA-
PHE TES.

i) Lib. III de Omt. p. 278.

k) Lib. III in Vit. Plat. n.

l) in Exercit. ad Auctor. Graec. p. 454.

PHERECRATES, Atheniensis, quem Alexandri, Regis Macedonum, stipendio meruisse, unus testis est **SVIDAS**: *a)* Φερεικράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνγράφουσιν. Fabulas ei septem tribuit **GRALDVS**, *b)* sed septem et decem **SVIDAS**, *c)* octo uero et decem **Anonymus** περὶ κωμωδίας, **ARISTOPHANI** praemissus. Harum nomina et argumenta **HERTELIVS**, *d)* nec non **MEVRSIVS**, *e)* et ex his **IO. ALB. FABRICIVS**, *f)* indicant. Nostro tempore non nisi illarum fragmenta supersunt, collecta ab **HERTELIO**, *g)* et **HVG. GROTIIO**. *h)* Vfus hic singulari quodam Carminis genere, quod *Pherecration* dicitur **HEPHAESTIONI**, et aliis Grammaticis. Fuisse hunc **PHERECRATEM** ex eorum numero, qui Atticissimi olim dicti sunt, ex **ATHENAEO** *i)* constat. De eo et **PLATO**, *k)* nec non **PLUTARCHVS**, *l)* quaedam honorifice.

†CLXXXI.

a) in *Lex. sub uoce Φερεικράτης.*

b) in *Dial. VII de Poet. Hist. p. m. 394.*

c) *l. c.*

d) in *Fragment. Comic.*

e) in *Biblioth. Attic. p. 1578 seq. et ad NICOMACHI Musica p. 171.*

f) in *Bibl. Gr. Lib. II Cap. 22 p. 739.*

g) *l. c.*

h) in *Excerptis ex Trag. et Comoed. Gr.*

i) in *Deipnosoph.*

k) in *Protagora.*

l) in *Musica.*

XXI. **D**IONYSIORVM aetate Syra-^{GLXXXI.}
 culis uixit **PHILI-^{PHILI-}**
 s, Naucratica, seu Syracusanus, **AR-STVS.**
IDAE filius, **EUENI**, Poetae Elegia-
 cipulus, qui, **DIONYSIO** seniori co-
 ae iunctus, eius consilia in occupan-
 aliendoque regno, quantum potuit,
 s, a) et ab eo praefectus est arci Sy-
 ae, sed ab eodem postea, ob contra-
 pso infcio cum **LEPTINAE**, fratris
 la matrimonium, regno expulsus.
 tandem **DIONYSIO**, reuocatus a
 io iuniore, auctor ei fuit, ut, quan-
 repugnante **PLATONE**, **DIONEM**
 o exterminaret. **Quam** iniuriam
 s **DIO**, contra **DIONYSIVM** exerci-
 aciem eduxit, et in eius classem ma-
 m, quam regendam susceperat **PHILI-**
 uictoriam reportauit. b) Ea re ad-
 m desperationem adductus, ipse sibi
 m consciuit **PHILISTVS**, aut, quod
 tendunt, ab hostibus crudelissimum
 cii genus subiit. c) Vir fuit excel-
 doctus, scriptisque numero multis,
 ae *Historiarum libris*, a posteritate lau-
 dem

PLUTARCHVS in *Dione* p. 962.

PLUTARCHVS *ibid.* et **DIODORVS** **SIC.**
lib. XVI Cap. 16.

PLUTARCH. *l. c.* et **DIODOR. SIC. l. c.** et
lib. XIV Cap. 8.

dem meruit. In his numerat SVIDA
Artem Oratoriam; *Aegyptiacorum* l
 XII; *Rerum Sicularum Libros XI*; *tionem de Naustrate, contra Tricarantum*
Dionysio tyranno libros sex; *de Aegyptio*
Theologia libros tres; *Genealogiam*; *de Libyca, Libya, et Syria, libros*; *Oratione*
 quot. Eidem SVIDAE primus historiae
 artis oratoriae regulas accommodasse
 tur. Inter scripta, quae nominantur
 prae ceteris memorabiles sunt *Rerum*
librorum Libri XI, quos in exilio compe
 Inspectos hos CICERONI, cui *pene pa*
Thucydides dicitur, patet ex his: e) *Si*
ille capitalis, creber, acutus, brevis: *pene*
illius Thucydides: sed, utros eius habuer
 bros, (duo enim sunt corpora) an utrosque
 scio. Me magis de Dionysio delectat; ip
 nim est ueterator magnus et perfamil

d) in Lex. sub uoce Φιλίσκος, et sub Φίλ
 Sed forte ad unum is refert, quae du
 tribuenda. Sunt enim haec, si argum
 spectes, longe diuersissima. Et, quum
 bium haerentem uides SVIDAM, Na
 tita, an Syracusanus, fuerit PHILIST
 facile putes, duos fuisse, alterum Nauc
 tam, Syracusanum alterum, PHILIST
 Conf. BABLI Lexic. T. III p. 300
 C).

e) Ep. 12 ad Quintum fratrem Lib. II.

lifo Dionysius. f) Et, imitatore sedu-
fuisse THVCYDIDIS, rursus idem re-
ut CICERO: g) *Hunc consecutus est Sy-*
us Philistus, qui, quum Dionysii Tyranni
iliarissimus esset, otium suum consumsit in
loria scribenda, maximeque Thucydidem
scut mihi uidetur, imitatus. Quin, mi-
obscurum THVCYDIDE QVINTILIA-
s, h) et a digressionibus in scribenda
loria alienissimum THEO i) dicit. k)

XXXII. IO. PHOCAS, Cretensis, pri-clxxxii.

Ium sub Emanuele Comne-10.
miles stipendia meruit, dein, Monachus PHO-
us, loca sancta perlustravit circa annum CAS.
LXXXV, et, quae ipse uiderat, in literas
lit. Quae ab ALLATIO Latine reddi-
nter *Symmicta Allatiana, Coloniae Agrip-*
ae A. 1653, 8, uulgata, Graece et La-
tine

) Conf. ad haec CICERONIS BARLII *Lex.*
l. c. not. D).

) *Lib. II de Oratore.*

) *Instit. Orat. Lib. X Cap. 1.*

) in *Progymnasm. Cap. 4 p. m. 44.*

) Legi merentur, quae de PHILISTO Hi-
storico commentatus est VOSSIVS de *Hist.*

Lib. I Cap. 6 p. 24.

tine edidit BARTHOLDVS NIHVSIVS

*) a)

CLXXXIII PHRYNICHVS, MELANTHAE filius, Atheniensis

HRY-

ICHVS. Poeta Tragicus, a PHRYNICO, POLYPHRADMONIS filio, pariter Tragico, e PHRYNICO quodam Comico, ex posterioribus ueteris Comoediae, quem et ducem Atheniensium in Samo fuisse, a) nonnulli existimant, b) nec non Bithynio PHRYNICO, Sophista, quorum omnium scripta nominat SVIDAS, distinguendus, *πυρρίχας* composuit, quibus adeo Atheniensium animos occupauit, ut continuo eum ducem bellicum eligerent. Quae ita retulit AELIANVS, quid *πυρρίχας* fuerint, simul ex-

*) Eadem postea DAN. PAFEBROCHIVS *Actorum Sanctorum Tomo II Mensis Maii*, qui prodiit *Antuerpiae A. 1680*, addidit.

a) HALLERUORD. *Bibl. Curios.* p. 192. *)

*) NIHVSIVS l. c. in *Praeliminaribus*, PAFEBROCHIVS l. c. in *Praef.* GVIL. CAUAEVS in *Script. Eccles.* p. 599, et CASIM. OVDI-NVS *de Script. Eccles. antiq.* T. II p. 1693 seq.

a) THVCYD. *Libr. VIII B. P.*

b) Referente SVIDA in *π. παλαισμα* *Φρυνίχας παλαισμα* ex *Scholiasse* *Δημ. PHANIS.*

ens : c) Ἐπὶ τοῖς πυρρίχισταῖς ἐπὶ τῇ
 τῆς ἐπιτήδεως μίλῃ καὶ πολεμικῇ ἐξεκόν-
 τας ἀρα κατεκτήσατο τὸ θείατρον, καὶ ἐκρά-
 τει παρόντων, ὥστε παραχρῆμα ἔλυντο αὐ-
 τοῦτο : πιστεύσαντες, ὅτι τῶν πολεμικῶν
 ἔργων καλῶς, καὶ εἰς δέον, ὅπως μὴ ἀπὸ
 τῆς ἐνοπλίας ἀνδράσιν ἐργάσατο τὰ ἐν τῷ
 τῇ μίλῃ τε καὶ ποιήματα. At idem
 AESCHVS, ubi drama composuit, quod
 ἐκ τῆς ἑλπίδος repraesentabat, (si modo hoc
 τῆς τῆς huic, ut docet SVIPAS, et ex
 τῆς FABRICIVS, d) competit,) tantum
 τῆς odium Atheniensium, quod dome-
 stica reuelasset, ut eum mille drachmis
 mererint. e) Ceterum tribuuntur et
 τῆς PHRYNICO *Andromeda* et *Erigo-*
goediae. Quo tempore autem uiu-
 ere satis liquet. Si uerum est, quod
 τῆς ἑλπίδος composuerit, AESCHYLO for-
 tius antiquior. Quod colligere est ex
 τῆς ad HESIODVM: f) ὥς καὶ πρὸς Ἀ-
 τῆς ἀληθείας ὁ τραγικὸς Φρύνιχος (sic e-
 recte legit doctiss. PERIZONIVS g) pro
 nos) δικας ἐξέτιστο, ζημιωθεὶς χίλιας δραχ-
 μὰς

*Lib. III Cap. 3 U. H. Conf. doctiss. PERI-
 ZON, in Not.*

Lib. II Bibl. Gr.

ABELIAN. Lib. XIII Cap. 17 U. H.

Ergy. n. 414.

Ad ABELIAN. l. c.

μάς, ὅτι Μιλήτης παρὰ Περσῶν γεγράφει
 λωσιν, καὶ τὸ θεάτρον πρὸς ὀλοφύσσειν.

CLXXXIV. **P**ertinet et huc **PHRY-**
CHVS COMICVS Praeterquam enim, quod **SVIDAS** refert
THVCYDIDE ducem illum fuisse Athen-
 sium in Samo, idem quoque tradit
 Olymp. LXXXVI fabulas docere eos
 et sequentes illi tribuit: ΕΦιάλτης,
 Κρόνος, Κωμασαί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ
 Θεοὶ, Μονότροπος, Μῦσαι, Μῦσες. Ποιῆται
 quam iterum reperit, Σάτυροι. De mo-
 tius ita scriptum reliquit **THVCYDIDES**
 Ἐπειδὴ δὲ ὁ Φρύνιχος ἦκων ἐκ τῆς ἐς Λα-
 ννα πρεσβείας, πληγὴς ὑπ' ἀνδρός τῶν πο-
 τινὸς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθύνει
 πολὺ ἀπὸ τῶ βουλευτέρων ἀπελθόν, ἀπὸ τῶ
 εὐαχεῖμα. Incidit uero mors eius in
 Olymp. XCH.

CLXXXV. †CLXXXV. **I**am copiosam, si id nu-
BILI- geremus, dicendi suppe-
BALDVS re materiam posset uita **BILIBAL-**
PIRCK- **PIRCKHEIMERI**, Equitis Austra-
HEIME- natoris et Patricii Norimbergensis, Ma-
RVS. miliano I et Carolo V, Imperatoribus, a
 filiis. Amplissimis eam scriptis olim perfo-
 rus est **CONRADVS RITTERSHVSIVS**, in
 Academiae Altorfinae decus, quam le-

te *Operum* PIRCKHEIMERI, a MELCH.
 DASTO *Francofurti A. 1611, fol.* edito.
 Ex hoc fonte guttulas aliquas hau-
 debimus uitae PIRCKHEIMERIANAE
 rentis, quae ad rem ad nostram faciunt,
 fima. Natus A. MCCCCCLXX Eysta-
 tate IOANNE, I. V. Doctore, primis
 litiae annis operam dedit bonis literis,
 tri in uariis ad Principes Germaniae
 lonibus comes adhaesit, postea uero,
 paululum adoleuisset, in aulam Episco-
 diensis secessit, partim ut aulicorum
 s disceret, partim ut militiae et artibus
 is, quarum singulari quodam amore
 atur, mature adfuesceret. Quo tem-
 quam Episcopus ille a uariis hostibus
 ter affligeretur, equestri militiae ad-
 us, hancque secutus est per bien-
 et nobilissimis factis Episcopi aequae,
 militonum suorum, gratiam meruit.
 ique deinde patris iussu redeundum
 l Musas esset, a militari uitae genere
 le se passus est diuelli. Tum studio-
 ausa in Italiam se contulit, et Patau-
 tres, quatuorque Ticini, ex ore ma-
 um uirorum Iurisprudentiam hausit,
 lectis eodem tempore Historiae,
 raphiae, et ipsius Medicinae, maxime
 linguarum Graecae et Italicae, quas
 xteris amabat, studiis. Inde Nori-
 n rediit, et in Senatu huius urbis lo-

cum occupauit, munerisque huius
primo Maximiliano, Imperatori, cui
temporis grauissimum cum Heluetio
gente bellum erat, equestrem pedest-
que cohortem auxilio duxit. Reipub-
Norimbergensis nomine, pugnaque
hoc bello fortiter, ac uirtutem suam
topere probauit Maximiliano, ut in ca-
um eius adscitus, et colloquio fre-
admissus, uice plus una clementiss-
eo literas acceperit. Qua clement-
Imperatoria permotus, posteris narra-
tam Maximiliani consilium ceperat, co-
fitea, nescio quo fato, interceptum.
uetici huius belli historiam ac uicissi-
nes omnes ipse libris duobus de-
PIRCKHEIMERVS, qui *Operibus* eius
additi, et gesta PIRCKHEIMERI fusa
memorant. Noribergam reuersus, mi-
Senatoris sponte se abdicauit, abdidit
in Bibliothecam suam, ac totus in Gra-
literas et Iurisprudentiam incubuit,
gnisque sumtibus nouos undique libri
codices manuscriptos coemit. Tum
eminere coepit inter Scriptores Secul-
clarissimos, ediditque librorum CLAV-
PTOLEMAEI partem Latine redditam,
Annotationibus doctissimis. Adhaec
Latino in Graecum sermonem trans-
pleraque GREG. NAZIANZENI *Opera*,
ceptis *Poematibus*, XENOPHONTIS de

ius gestis Graecorum libros septem, PLUTARCHI Opusculum de iis, qui a Deo sero puniuntur, et aliud, quod non oporteat mutuari, et quique Dialogos illos, qui falso PLATONI tribuuntur. Nec interpretem tantum egit, sed et ipse ingenii expertus est vires, scripsitque de bello, ut diximus, Heluetico, de uero Christi carne et uero eius sanguine, de Priuilegio numismatum ad Norimbergensem monetae ualore, et de ratione conscribendae hibernicae, libellos elegantissimos, cum Podagrae consensione, et Germaniae ex uariis Auctoribus perbreui explicatione. Horum scriptorum accuratum indicem exhibent IO. C. BOISSARDVS, a) NIC. REVSNERVS, b) CONR. GESNERVS. c) Addit his RITERSHVSIVS d) THEOPHRASTI Characteres Latino sermone donatos, et uernaculae Interpretationem ueterum quorundam Graecorum aequae ac Latinorum Scriptorum, quos deinde collectos edidit idem RITERSHVSIVS, inscripsitque Theatrum uirtutis et honoris. Plura longe et selectiora de eius scriptis nos docet NICERONIVS, e) quae huc transcribi, minime consultum putata-

a) in Icon. P. II p. 208.

b) in Imagin.

c) in Bibliotheca p. 120 B.

d) l. c.

e) in Memoires des hom. il. T. XVIII p. 294.

tamus. Triennio in hac solitudine literaria exacto, denuo cooptatus est in Senatum Reipublicae, illustrissimisque multas ad summos Principes et Comitia Imperii obiit legationes. Ex hac uita egressus est A. MDXXX, uir sua aetate maximus, nec ciuium tantum Germanorum, sed et exterorum, laudibus celebratissimus, ut partim ex *Elogiis*, quae in fronte *Operum* eius collocata sunt, partim ex *Epistolis* constat, ex omnibus terrarum partibus ad eum datis, quae non exiguum in *Operibus* eius locum occupant. Manes eius honorantur ciues optimi Inscriptione sepulchrali fac honorifica:

BILIBALDO PIRCKHEIMERO, Patricio ac Senatori Norimbergensi, Diuorum Maximiliani et Caroli V Aug. Consiliario, uirique in praeclaris rebus obeundis prudentissimo, Graece iuxta ac Latine doctissimo, cognati, tanquam stirpis Pirckheimeræ ultimo, dolenter hoc S. P. Uixit ann 60. d. 16. Obiit die 22 Mens. Decembris, an. Christianæ Salutis MDXXX.

Uirtus interire nescit.

CLXXVI.
PITTA-

3.

CLXXXVI. Producimur iam PITTA-
CVM Mitylenaeum, in septem Sapientum aequae, ac Nomothetarum, ordine haud postremum, qui et domi Rem cum sapienter administravit, et foris

in dexteritate et laude rebus bel-
lit. Quum enim de agri Achilli-
tione inter Athenienses et Mity-
lenenses certaretur armis, ipse exercitus
constitutus est, et PHRYNONEM,
suum imperatorem, singulari certa-
ta dolose capiti eius iniecit, inter-
umque ciuibus suis vindicauit. a)
actum est Olymp. XLIX. Scripta
n quod attinet, praeter Leges orati-
ta consignatas, scripsit, sVIDA teste,
epiocos sexcentos. *)

LXVII Uocamur ad BAR-
THOLOMAEVM BAR-
THOLINAM, a pago, unde natales THOLO-
dictum, Seculi XV Scriptorem po-
MAEVS in, et ex Opere de Uitis Romanorum FLAM-
m uulgo notissimum. Is, prius-
quam

AERT. in *Pigne*. STRABO *Lib. XIII* p.
764.

STANLEII *Hist. Philos. P. I p. 38* seq.
et, qui BAPTISTAM dicant, *maxi*
ri; sed rectius BARTHOLOMAEVS
ent, ut luculenter ostendit *Uir docti-*
s; APOSTOLVS ZENVS, in *Antiqui-*
Uolum T. XIII num. 41 Ephem. Thier-
et post eum NICERONIVS
seruic à l'Hist. des beaux-arts

quam ad literas conuertit animi
 castra secutus est annos quatuor
 exactis, quum eum uitae milita-
 cepisset, totum se bonis Musis ac
 his summos, ut nemini ignotum
 gressus fecit. *b)* Cremona Romae
 sit, hancque urbem per omnem
 runae suae, aduersae magis, quam
 sedem habuit; quippe a PIO II
 et Abbreviatoris Apostolici mun-
 tus; sed a PAVLO II postea isti-
 bus remotus, et, ob inuidiam
 tam, in uincula coniectus, duri-
 his habitus; a SIXTO IV uero
 missus, ac Bibliothecae Uaticae
 ctus, eademque in urbe
 MCCCCCLXXXI defunctus. *c)*
 IO. TRITHEMIUM *d)* audias, *e)*
doctissimus, Philosophus et Rhetor et
ingenio subtilis et uehemens, eloq

b) VOLATERRANVS in *Comment.*
 XXI.

c) Vitam eius et uarias fortunae
 nes diligenter commemorant
 PINVS de *Abbreviatoribus de l*
P. II, AVG. CAFERRIVS in *l*
NAR, FRANC. ARISIUS in *C*
nos T. I p. 310, APOST. ZENV
MAVA l. c. alique plures.
le Scriptor. Ecclesiast.

valens, animo constans et ualidus. e) In-
Scripta eius primum iure suo locum te-
t eius *Uitae Romanorum Pontificum, Ue-*
primum A. 1479, postea Norimbergae
481, Parisiis A. 1481 et 1505, iterum Uene-
A. 1485 et 1518, Lugduni 1512, Louanii 1572.
nae Agripp. 1529, 1540, 1551, 1568, et 1574.
nae Vbiorum 1593, 1599, 1600, 1610, 1612,
et alibi, saepissime editae. Desinit la-
LATINAE in morte PAULI II, sed ad-
deinde sequentium Pontificum Uitas
PATR. PANVINIUS. In Gallicum ser-
tem translatum hoc Opus PLATINAE
dit Lutetiae A. 1551 et 1651, in Italicum
uitis A. 1565, 1594, et 1600, nec non in Ger-
licum Monachii A. 1604, et Francofurti
624. Similis industriae labor est Histo-
riographiae urbis Mantuae et Serenissimae fa-
ae Gonzagae, quam, dudum in Biblio-
is absconditam, tandem A. 1675 Viennae
triae, cum annotationibus in partem
nam, publicauit PETRVS LAMBECIUS.
tionis uero huius quum maximam inter
manos aequae, ac ciues suos, raritatem
raduertisset LYDOVICVS ANTONIVS
RATORIVS, Italorum huius aevi decus,
latissimo consilio denuo hunc librum
publi-

)Alia aliorum honorifica de doctrina PLA-
TINAE testimonia exhibet TH. POPE-
BLOUNT in *Cens. celebr. Auct.* p. 339.

publicauit T. XX *Scriptorum Italiae*. f) Exstant et coniunctim editi Lugduni A. 1512 PLATINAE *de falso et uero bono Dialogi tres; contra Amores Dialogus; de uera nobilitate Dialogus; de optimo ciue libri duo; Panegyricus in laudem Bessarionis, Cardinalis. Oratio de Pace Italiae confirmanda, et bello Turcis indicendo*, adiecta quoque legitur NIC. REVSNERI *Epistolarum de Turcu Uolumini II*, edito Lipsiae A. 1596. Scripsit et *de Obsoniis, ac de honesta uoluptate et ualitudine*. Opusculum, primum in ciuitate Austriae (*ciuidade del Friuli*) A. 1480, postea aliis in locis saepius, editum. Quam A. 1541 Lugduni GRYPHVS curauit, editio hunc in modum inscripta est: *De Tuenda ualitudine, natura rerum, et popinae scientia*. Aliae aliud rubrum habent. Quumque libri huius argumenta esse tria uideantur; hinc factum, ut FRANC. ARISIVS g) libellorum *de natura rerum, de Obsoniis, et de honesta uoluptate*, trium mentionem fecerit. Gallice redditum hoc Opus a CHRISTOLIO Lugduni prodiit A. 1505 et 1548, nec non Lutetiae A. 1539; Italice uero a nescio quo Venetiis A. 1516. Exstat et, teste NICERONIO, h) interpretatio eius Germanica. Fu-

erunt

f) p. 611.

g) l. c.

h) l. c. p. 233.

et multi, i) qui uitio uerterent PLATINAE, quod post graue et magnificum *de Uir Pontificum* Opus ad leue rei culinariae momentum conuersus sit. Sed hos fefellit SANNAZARIUS, cuius in PLATINAM haec Epigramma: k)

*Platina, et mores, uitasque, obitusque notasse
Pontificum, argutae lex fuit historiae.
Nomen hinc laetae tractas pulmenta culinae:*

Haec, Platina, est ipsos pascere Pontifices.

enim libellum hunc diu ante *Uitas Pontificum* compositum, nemini obscurum esse est, qui legit *Epistolam PLATINAE ad OBVVM Cardinalem Papiensem*, l) ut doctor contra Scriptores illos BERN. MONEIUS. m) Adde PLATINIANIS hisce *de Flosculis quibusdam linguae Latinae*

) BOCCALINI *Cent. I Ragg. 44, et Cent. II Ragg. 14*, VOSSIVS *de Histor. Lat. Lib. III Cap. 7 p. 534*, IOS. SCALIGER in *Scaligerian. sub Art. Sannazarius*, IAN. BROVCKHVSIVS in *Notis ad SANNAZAR. Lib. I Epigr. 21*, et BAEIIVS in *Lex. T. III sub Art. Platina.*

) *Lib. I Epigr. 21.*

) Est haec inter *Epistolas* huius IACOBI numero 230.

) *T. III Menagian. p. 60 seq.*

nae ad LAELIVM Opusculum, et de *Amore* ad LVD. AGNELLVM *Dialogum*, qui iunctim editi sunt Venetiis A. 1480, et diolani A. 1481. Sed nihil differt *De Amore* ab illo altero *contra Amores*, ius ante mentionem fecimus. Denique Principe Libros tres composuit, quos ALEXANDRI SAVLII prodiisse Genaturatur ARISIVS. n) Meminit et C. manuscripti, in quo legantur PLATONIS belli bini, alter *de Laudibus pacis*, alter *Laudibus belli*, APOSTOLVS ZENVS, et c. o)

CLXXXVIII.
PLATO.

CLXXXVIII. D Ispiciendum nunc PLATO, ARISTOTELIS filius, huc etiam referendus sit, ut nonnulli quidem persuadere nobis uoluerunt. OGENES enim LAERTIVS ex ARISTOTELIS NO narrat, quod tribus ille expeditionibus in Tanagram scilicet, in Corinthum, et Delium, interfuerit. En ipsa eius uerba καὶ αὐτὸν (πλάτωνα) φησὶν Ἀριστότελος τρεῖς ἐκτεῦσθαι, ἀπαξ μὲν εἰς Τάναγραν, δευτέρως ἐκτὸς Κόρινθον, τρίτον ἐπὶ Δηλῷ: ἐνθα καὶ ἀνέστη. Post LAERTIVM, uel potius ARISTOTELIS NVM, AELIANVS quoque b) de PLATONIS

n) l. c.

o) in *Diar. Veneto* l. c.

a) in *Uit. Platon.*

b) *Lib. VII. Cap. 14. U. H.*

tur, quod in Tanagram atque Corinthum militatum iuerit. At enim uero ualde mihi suspecta uidetur I AERTII ac et AELIANI, auctoritas. Procul dubio hic alius PLATO quidam, quam Philolus noster, intelligendus est. Hunc expeditionibus illis, ad Delium et Tanagram susceptis, quas THUCYDIDES c) dedit, interesse minus potuisse, iam antea Clariss. PERIZONIUS d) obseruauit, quod PLATO noster anno belli Peninsulari secundo, uel tertio, Nicem perissexerit, ad Delium uero anno octauo eundem belli pugnatum sit, et duobus ante aduersus uarias Boeotiae urbes, Tanagram maxime, Athenienses profuerint, ut adeo tum temporis Noster arma terriberrimam aetatem nondum gestare erit. Ex his quum abunde pateat, quod Delium et Tanagram militare haud potest, palam quoque est, quod expeditioni Corinthum, quippe quae inter ceteras PARISTOXENO collocatur, pariter non profuerit. Si coniecturae locus est, fidam eius nominis Comicum, (de cuius coediiis FABRICIUS, e)) qui ea aetate arferre potuit, hic intelligi, putarem. Uixit

Lib. III et IV B. P.

) Ad AELIAN. l. c. p. 457.

) B. Gr. Lib. II Cap. 22 p. 745, ubi et fabulae eius recensentur.

xit enim ille, teste SVIDA, temporibus
 STOPHANIS PHRYNICHII, (qui proci-
 bio idem est cum Comico, quem modo
 duximus,) EYPOLIDIS, et PHERECRATIS
 qui paullo ante et in bello Peloponnesio
 floruerunt. Quae quum ita sese habent,
 PLATONEM quidem Comicum, non
 Philosophum, ARISTONIS filium, et
 nostrae annumerandum esse censeo,
 enim aliunde etiam de ultimo hoc
 NE accipiamus, quod consilium ali-
 in militiam abeundi ceperit, pauper
 actus, illud tamen eum mutasse
 Tradunt enim, quod, quum arma
 parare uoluerit, reprehensus sit et
 tus a SOCRATE, et ad Philosophiam
 um unice recolendum transformatus.
 AELIANVS: f) Πέπυσμαι καὶ τῶτον τὸ
 εἰ δὲ ἀληθὴς ἐστίν, ἔκ δ' ἰδὼν ὁ δ' ἐν πέπυσματι
 νό ἐστιν. Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ὑπὸ πένιας
 καταπονήμενος ἐμελλεν ἐπὶ στρατείᾳ αἰσθῆναι.
 Καταληφθεὶς δὲ ὑπὸ Σωκράτους ἀνήμερος ἦν.
 Πλάτων, ἀνεσάλη τὴν ὀρμὴν, διαλεχθῆναι
 τῷ Σωκράτει, ὃ εἰκὸς ἦν, καὶ πείσαντες
 Φίλιας ἐπιθυμῆσαι. Quanquam hoc
 commentum ualde mihi adhuc dubium
 detur. Et quis non uidet, ipsum etiam
 eodem dubitare AELIANVM? Quis non
 det, illud infirmo satis famae, quam uul-
 uiciauerat, niti fundamento? Rectius

cabunt, qui eundem AELIANVM alio
 oco consulent. Ἐπέθετο ἂν τραγωδία,
 PLATONE inquit, g) καὶ δὴ δὲ τετραλογία
 ἴσατο, καὶ ἔμελλεν ἀγωνιῶσαι, δὲς ἥδη τοῖς
 φίλοις τὰ ποιήματα. Πρὸ τῶν Διονυσίων δὲ
 ἰλθὼν ἤκασε Σωκράτης, καὶ ἅπαξ αἰρεθεὶς
 τῆς ἐκείνου Σειρήνος, τῶ ἀγωνίσματος ἔμονον
 τῇ τότε, ἀλλὰ καὶ τελέως τὸ γράφειν τρα-
 γῶν ἀπέριψε, καὶ ἀπεδύσατο ἐπὶ Φιλοσοφίᾳ.
 Et si diligentius conferantur loca, facile
 eruerit, posteriorem de PLATONE hi-
 storiā, minus recte a nonnullis perceptam,
 ut commento originem dedisse. Quod
 ut in ultima hac, eaque uera, relatione
 poedia est, illud in antecedenti depra-
 uis militia audit. Quin, quum semel falsus
 quis conceptus irrepsit, alii etiam eius-
 dem notae, ad illum sunt accommodati.
 Et ex ἀγωνιῶσαι fecerunt τραγῶσαι, uel,
 AELIANVS loquitur, ἐπὶ τραγῶν ἀποδο-
 νῆ. Immo hinc etiam causas rimati
 t, quae PLATONEM ad militiam impu-
 nit. Et, quum, inopem ipsum fuisse, in-
 igerent, paupertate adductum finxerunt.
 tum uero ἀμάρτημα illud originem, ni-
 hil, traxit, quum SOCRATEM audiuerint
 reprehendisse PLATONEM arma sibi com-
 mentem. Hinc persuaferunt sibi, his non
 ad expeditionem bellicam opus fuisse.

At

) Lib. II Cap. 30 U. H.

Z

At enim uero, longe alium in usum PLATONEM ista comparasse, mihi est persuasissimum. Procul dubio enim adhibere illa uoluit ἐνόπλιον ὄρχησιν, siue armatorum iuuenis saltationem, quam πυρρὴν appellabant, Tragoedia *Dionysii*, siue *Bacchi festo*, representandam. Illam enim saltationem Tragoediis usitatam fuisse, ex supra dicto patet, ubi de PHRYNICO, Poeta Tragicorum narratum est, quod πυρρῆς αἵς in Tragoedia quadam ἐπὶ ἡδὺν μέλη καὶ πολέμους ἐκτελέσας, imitatus fuerit. Quod autem PLATO in *Bellis* solennibus Tragoediam agere secum populi sui consuetudinem ^{k)} uoluerit, manifeste discimus ex ultimo AELIANI loco, ubi disertè relatū est, quod PLATO ante festum illud SOCRATEM audiuerit, cuius Sirene ita commotus sit, ut non tantum temporis a certamine Tragico De-

b) Confer de illa, quae notauit PERTIZONUS ad AELIAN. Lib. III Cap. 8 n. 4.

i) n. 96.

k) Quod Athenienses soliti sunt praeter Tragoedias, aliaque festorum propria, Tragoedias quoque in festis Bacchi agere, ceteris clarissime docet IBSANIVS in *gumento Ouar.* DEMOSTH. contra *Midiam* Εὐροτην, inquiens, ἔγουν οἱ Ἀθηναῖοι Διόνυσον, ἣν ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ θεοῦ Διονύσια. καὶ ταύτην τραγικοὶ καὶ κωμικοὶ καὶ αὐτοὶ χοροὶ διαγωνίζοντο.

lis peragendo, sed plane etiam a Tragoe-
diis, abstinuerit, et ad Philosophiam omnem
minimū applicuerit. Sic itaque apparet,
quod non tantum non militauerit PLATO,
sed quod ne consilium quidem unquam ce-
perit in militiam abeundi, adeoque nulla ra-
tione huc referri possit.

CLXXXIX. **P**rogredimur ad nobilissi- CLXXXI
mum illud par PLINIO- C. PLI-
RVM, CAIVM SECVNDVM, et C. CAE- NIVS
CILIVM SECVNDVM, Ueronensem SECVN
alterum, alterum Nouocomensem ciuem, DVS.
utrumque aetatis suae ornamentum maxi-
mum. Quorum monumenta ingenii et
doctrinae, quum ante oculos omnium
exposita, nec cuiquam sint ignota, uel
hominatim hic indicasse, satis erit. Et alter
quidem, C. SECVNDVS, aetate maior, quan-
tum ex PLINII iunioris *Epistola ad CAE-*
GIL. MACRVM, a) constat, libros scripsit *de*
loculatione equestri, *de uita Pomponii Secun-*
di, *Ueronensis*, *de Bellis Germaniae*, *de Stu-*
dioso, *sive de Oratore*, *de Sermonibus dubio*, *de-*
trique Historiae Naturalis Libros XXXVII,
quibus solis contigit ad posteros uenire,
sepissime editos, et omnium nitidissime a
IO. HARDVINO *Parisiis A. 1685, Tomis*
V, 4, et postea *A. 1723, Tomis III, fol.*
Est hic doctrinae naturalis locupletissimus
the-

a) *Lib. III Ep. 5.*

thesaurus, qui mire exercuit Criticorum
 Commentatorum ingenia, ut facile d
 ex 10. ALB. FABRICII *Biblioth. Lat. b)*
 dit scriptis hisce PLINIANIS idem PL
 vs c) *rerum gestarum Historias*, quarum
 Noster meminit ipse; d) quae si diu
 fuerunt ab illis *Bellorum Germanicorum*
 bris, miror, a PLINIO Iuniore in *Episto*
 MACRYM, qua omnium scriptorum c
 CVNDI indicem contexere instituerat
 uerbo quidem memoratas. Diserte ta
 libros hos distinguit VOSSIVS, e) et c
 plures alii. Tantum scribendi ardo
 quem tot ac tam elaborata eius scripta
 dunt, non exstinguere in eo potuer
 quin accenderunt magis, ciuilia partim
 nera, partim expeditiones bellicae. V
 ceam enim, Augurem fuisse, et in aula
 Uespasiani, Imperatoris, uiri primarii lo
 tenuisse, olim Praefectus alae militauit
 demque tempore inter armorum strep
 de *Iaculatione equestri* librum composui
 docet PLINIVS Iunior. f) Eodem tes
 Germania militauit, inchoauitque hi
Bello Germaniae Opus amplissimum, et
 militari imperio in Hispania Procurato

b) T. I Lib. 2 Cap. 13 p. 402 seq.

c) Lib. V Ep. 8.

d) Lib. II Hist. Nat. Cap. 83 et 103.

e) Lib. I de Hist. Lat. Cap. 29 p. 141.

f) Lib. III Ep. 5.

forſan et in Africa, quam a ſe olim per-
tatam, ipſe tradit. g) Praefuit et classi-
ſenenſi in Campania, ubi, fatali quodam
u, flammis Uefuuii montis abſumtus peri-
ut diſcimus ex Auctore libri *de Viris*
ſtribus, et prae ceteris ex PLINII Iunio-
Epistoſa ad TACITVM, h) qua mortem e-
copioſe eleganterque deſcribit. Ca-
enſis contubernii, quod ei cum TITO Im-
tore in bello Germanico fuit, ipſe me-
nit in *Praef. Hiſt. Nat. ad Titum*. i)

XC. H Vnc, ſi non doctrina, certe ſer-cxc.
nonis elegantia, ſuperauit longe C. CAE-
or, inferior natu, PLINIVS, C. CAE- cil.
LIVS SECVNDVS, C. SECVNDI EXPLINI-
ore nepos, et ciuium Romanorum, qui VS SE-
RAIANO uixere, praeclariffimus. Qui, CVN-
um ab ineunte aetate magno ſtudio ſer-dvs.
ur in bonas literas, annos uix natus qua-
or et decem, ſcripſit *Tragoediam Graecam*,
cuius

g) *Hiſt. Nat. Lib. XVII Cap. 3.*

h) *Lib. VI Ep. 16.*

i) Exſtat de huius PLINII uita et ſcriptis
ampliſſima Diſſertatio in P. NICERONII
Memoires des hom. ſau. T. VII, unde his,
quae dedimus, ſi placet, plura et conquiſi-
tiora pete.

cuius ipse meminit. a) Tum in Syria **PHRATEM** et **ARTEMIDORVM**, **Phileos** phos, audiit; Romae uero **QVINTILIANVM** et **NICETEM** Sacerdotem, nec non **CORELLIVM RVFVM**, eiusque uxorem **RESPVLLAM**, et **ARVLENVM RVSTICVM**, magistros secutus est, et in **TITILIVM** lectu ne multum temporis consumpsit. Vnde **caesimo** aetatis anno dicere in foro coe et ab eo tempore sub Imperatoribus **DOMITIANO**, **NERONE**, et **TRAIANO**, per gradus adscendit ad munera Reipublicae splenditissima. Non haec latius persequemur, integras uitas scribere uideamur, a quibus non nisi doctrinae et uirtutis militaris facimina exposcit Lector. Sub **DOMITIANO** olim iuuenis castrensi meruit stipendio, patet ex *Epist.* eius ad **ARISTONVM**: *At nos iuuenes fuimus quidem in castris*, Maxime uero in Syria eminuit uirtus eius ubi *adolescentulus militauit*, (sunt haec ipsius uerba in *Epist. ad ATRIVM CLEMENTEM*, c) et ad Tribuni militum honores ascendit, ut docet in *Ep. ad IVL GENITOREM*, d) et in alia ad **TRAIANVM**. e) Et Inscriptionibus uetustis binis, quas exhibet

GRV.

- a) *Lib. VII Ep. 4.*
- b) *Lib. VIII Ep. 14.*
- c) *Lib. I Ep. 10.*
- d) *Lib. III Ep. 11.*
- e) *Lib. X Ep. 19.*

IVTERVS, f) apparet, Tribunum fuisse
 agionis tertiae Gallicae. Inde Romam
 iisse A. C. LXXXIII, aetatis suae 21, ui-
 tur, nec ab eo tempore, quod scimus,
 plus uacauit militiae, sed Senatorios ge-
 e magistratus coepit. Reliquit posteri-
 i *Epistolarum Libros X*, CICERONIANIS,
 aliorum iudicio, palmam praeripientes,
 rum elegantissima editio, post alias com-
 res, quas exhibet FABRICIVS, g) a
 TTILIEB KORTIO adornata, et post hu-
 mortem a PAVLO DAN. LONGOLIO
 cognita, nuper demum Amstelaedami,
 natus *UUaesbergiorum*, prelo exiit.
 c minori laude dignus est *Panegyricus*,
 aiano dictus, in quo, dubites, an magis
 uitatatem dictionis, an sententiarum pon-
 ra, mireris. Editiones eius uarias ordine
 umerat idem FABRICIVS. h) Fuerunt
 am, iique multi, qui Auctorem dicerent
 sic PLINIVM libri *de Viris Illustribus*; in-
 iprumque ei nomen PLINII in editionibus
 DI et aliorum legitur. Sed fefellit hos
 opinio, ueriusque is liber SEX. AVREL.
 CTORI tribuitur a VOSSIO. i) In simili
 nen labore occupatum fuisse Nostrum,
 ex

f) p. 454 et 1028.

g) in *Bibl. Lat. T. I Lib. II Cap. 22 p. 478.*

h) l. c. p. 483 seq.

i) *Lib. I de Hist. Lat. Cap. 30 et Lib. II Cap. 8.*

ex *Epist.* eius ad CAPITONEM *k)* facile intelligis. Adhaec in foro dixit saepissime, et magno posteritatis detrimento, periire *Orationes* illae, quarum ipse loco non uno meminit. *l)* Porro, si ipso teste utaris, *m)* nunquam alienus fuit a studio poetices, fecitque nonnunquam uersiculos, seueros parum, et *Comœdias*, quumque e Syria rediret, et in Icaria insula uentis detineretur, Latinos elegos in illud ipsum mare ipsamque Insulam composuit. In heroico etiam genere carminis expertus est uires suas, integrumque *Hendecasyllaborum* librum absoluit. *n)* Sed eorum nihil ex naufragio seruatum est, praeter exigua illa *Fragmenta*, quae *Lib. VII Ep. 4 et 9* continentur. Vitam huius PLINII breuiter, sed diligenter, exposuit CHRIST. CELLARIUS in fronte editionis *Epist.* PLIN. copiosius uero IO. MASSON in libro singulari, quem inscripsit C. PLINII SECVNDI *Iunioris Vitam*, Amstelædami A. 1709, 8, edito, unde scilicet ea, quae diximus, egregie poterunt illustrari.

CXCI.

C. ASINIVS

POLLIO.

†CXCI. ROMANIS Romanum addimus, C. ASINIVM POLLIONEM, A.V.

k) *Lib. V Ep. 8.*

l) *Lib. II Ep. 11, Lib. III Ep. 4, Lib. IV Ep. 9, Lib. V Ep. 20, Lib. VI Ep. 29, Lib. VII Ep. 33.*

m) *Lib. V Ep. 3, et Lib. VII Ep. 4.*

n) *Lib. IV Ep. 14.*

V. C. DCCXIII in urbe Consulem, Oram, Historicorum, et Tragoediae scriptum, principem. Et *facundia* quidem *summa prouectum* TACITVS, a) *Oratorem acipem* PLINIVS, b) *suo iure et prioribus sequentibus anteponendum* QVINTILIANVS, c) *insigne moestis praesidium reis et conuicti curiae* HORATIVS, d) et *Oratorem primum* SENECA e) appellat. Fuit aemulus CICERONIS, ut patet ex *Epistolis eius* CICERONEM tribus, quas legis inter CICERONIANAS, f) et huius eloquentiam summam usque inuidiam aemulatus est, necque eius, teste SENECA, g) infestissima permansit, quin scriptis insecutus est CICERONIS CICERONIANAE uicia, ut patet ex QVINTILIANI *Instit. Orat.* h) et GELLII *Attic.* i) Quo ipso tamen prohibere hunc posteros potuit, quin CICERONIS inuidiam ASINIANAE praeferrent, longius hunc abesse ab illius suauitate existimarent.

- i) *Annal. Lib. XI Cap. 6.*
- j) *Lib. VII Hist. Nat. Cap. 30.*
- k) *in Dial. de Orator. Cap. 24.*
- l) *Carmin. Lib. II Carm. 1.*
- m) *De Tranqu. An. Cap. 15 p. m. 385.*
- n) *Epp. Lib. IX.*
- o) *Suafor. VI p. m. 41.*
- p) *Lib. XII Cap. 1.*
- q) *Lib. XVII Cap. 1.*

rent. Ita enim SENECA: *k)* *Lege Ciceronem: compositio eius una est: pedem seruat, curata, lenta, et sine infamia mollis. At contra Pollionis Afirii salebrosa et exsiliens, et, ubi minime expectes, relictura. Denique apud Ciceronem omnia desinunt: apud Pollionem cadunt: exceptis paucissimis, quae ad certum modum, et ad unum exemplar, adstricta sunt.* Sed ita fuit ingenium hominis, ut, quo quisque scriptis et oratione maiorem grauitatem prae se ferret, plusque consecutus summae esset, hoc uehementius atrociusque hunc depugnandum sibi fumeret. Sic, teste SVETONIO, *l)* CAESARIS *Commentarios parum diligenter, parum integra ueritate, composuit* dixit, et, quod GELLIVS *m)* et SVETONIUS testantur, *n)* in quadam *Epistola*, quam ad PLANCVM scripsit, et libro singulari, orationem SALLVSTII notauit, nec non in T. LIIUIO, ut discitur ex QVINTILIANI *Instit. Orat. o)* *Patauinitatem* reprehendit. C. CATONEM etiam, annos non nisi unum et uiginti natus, publica oratione accusauit, quam sua adhuc aetate cum admiratione lectam testatur QVINTILIANVS. *p)* Et in
L. MY.

k) in *Ep. 100.*

l) in *C. Iul. Caesare Cap. 56.*

m) *Noct. Att. Lib. X Cap. 26.*

n) *Cap. 10 de illustr. Grammat.*

o) *Lib. I Cap. 5, et Lib. VIII Cap. 1.*

p) in *Dial. de Orat. Cap. 34.*

VEATIVM PLANCVM, quod memoriae didit PLINIVS, q) Orationes parauit, e ab ipso aut liberis post mortem PLANCERENTUR, ne respondere posset. *Oratio* praeter has, quas diximus, complures reuit, memoratas passim Scriptoribus, ut nullas *pro haeredibus Virbiae*, quarum actionem facit QVINTILIANVS, r) aliam *pro Aelia*, ex qua locum excerpfit idem QVINTILIANVS, s) aliam *pro Lamia*, cuius locum exhibet SENECA, t) aliam *pro Moscone Rhetore*, cuius meminit Scholiastus HORATII, u) aliam *pro Asprenatium* indicat QVINTILIANVS. x) Et si non immerito inter Oratorum suae aetatis maximos referatur, affectasse tamen in *orationibus* suis durum aliquid et siccum, ut in tragoediis, sic et in his, PACVIVS ATTIVM expressisse, eidem QVINTILIANVS indicatur y) Nec Orator tantum, sed historicus quoque, fuit, et, quod SVIDAS tradit, scholam instauravit TIMAGENIS, histo-

p) *Praef. Hist. Nat.*

q) *Instit. Orat. Lib. IV Cap. 1 et in Dial. de Orat. Cap. 38.*

r) *Instit. Orat. Lib. IX Cap. 2.*

s) *Suasor. VII.*

t) p. 692.

u) *Lib. X Instit. Orat. Cap. 1.*

v) *Dial. de Orat. Cap. 21.*

y) *Lex. sub voce Παιδαγωγ.*

historiarum scriptoris, qui consenuerit eius contubernio, teste SENECA. *aa)* SVIDAS, *bb)* *Historiae Romanae Libros* ab eo compositos, primumque fuisse d qui Graecorum historiam uerbis Latinis presserit. De *Historia Graeca* qui mentem iniecerit, praeter SVIDAM, haud scire scio quemquam. Quae sit illa, ex altero SVIDAE clarius patet, ubi, PHUCHORI *Atthidem*, siue de rebus Atticis, in compendium ab eo redactum, cet. Sed, quum et alia eodem in loco LIONI scripta tribuat, de quibus Scripti reliqui ad unum omnes tacent, *dicta et pe et facta memorabilia Musonii*, *Philosophiae Epitomes Diophanis*, *Georgicorum Libros aduersus Aristotelem de Animalibus Libros* hinc forsan non inepte suspicari liceat. Scriptoribus duobus longe diuersissimis, uno altero, C. ASINIO POLLIONE, C. TRALLIANO, unum a SVIDA, et, quae auctorem TRALLIANUM habeant, perperam relata ad POLLIONEM esse. Quam coniecturam illud firmat, quod ASINIO cognomentum de TRALLIANI, cuius uestigia penes Scriptores Romanos frustra quaeras. Magis expresse est de *Commentariis Historiae Romanae* minime distinguendis a libro altero.

aa) Lib. III de Ira Cap. 23.

bb) in Lex. sub uoce *Asinius*.

Romanorum bello, quod Caesar et Pompeus inter se gesserunt, cuius notitiam suppetit SVIDAS. cc) Horum enim Scriptorum non pauci meminere, SENECA, dd) TAVVS, ee) VALERIUS MAXIMVS, ff) SVETONIUS, PLVTARCHVS. hh) Eisdem tangit HORTIVS sub initium Odae ad C. Asinium Lionem : ii)

*Notum ex Metello Consule ciuicum,
Bellique causas, et uitia, et modos,
Indumque fortunae, grauesque
Principum amicitias, et arua
Pondum expiatis uncta cruoribus,
Periculosae plenum opus aleae,
Tactas : et incedis per ignes
Oppositos cineri doloso.*

*aique et inter Poetas, eosque Tragicos,
Quam meretur POLLIO, quem ei tribuit
SENECA, kk) cuius uerba non sine consilio
transcribemus integra: Vestri arbitrii
est, utrum explicationes eius luxuriosas pu-
tetis,*

cc) l. c. sub uoce Πωλλίων.

dd) *Suasor. VII.*

ee) *Annal. Lib. IV Cap. 34.*

ff) *Lib. VIII Cap. 13 Ex. ext. 4.*

gg) *Iul. Caes. Cap. 30 et 56.*

hh) *in Pompeio, Bruto, et Iul. Caesare.*

ii) *Lib. II.*

kk) *Suasor. II sub inis. diuis.*

tetis, an (ut Poeta Pollio Asinius alitur) non esse suadere, sed inuidere. Quo in-
cur uocabulum poetae offenderit Ci-
mentatores, et in substituendis aliis tem-
pere laborauerint, ego quidem non tu-
quum non infimi subfellii poeta fuerit
nivs, et appellari hoc cognomento
no debuerit, eo maxime in loco, quo
quod eius dictum, forte ex Tragoedia
cerptum, memoratur. Nec defuerunt
aequales eius, eosque poetas eximiis
bus mirifice placerent carmina
UIRGILIUS, POLLIONI carissimus,
nit: II)

*Pollio amat nostram, quamuis sit
Musam,*

subdit statim uersum:

Pollio et ipse facit noua carmina etc.
Et ad eundem ASINIVM pertinere ci-
tur multis illa: mm)

*En erit, ut liceat totum mihi ferre
orbem*

Sola Sophocleo tua carmina digna cothurno
Horum et HORATIVS meminit: nn)

*Paulum seuerae Musa tragoediae
Desit theatri etc.*

II) Ecl. III u. 84.

mm) Ecl. VIII u. 9 seq.

nn) Lib. II Od. 1.

erum: oo)

Pollio Regum

Et canit p̄de ter percusso.

o praeterea magnam a posteritate la-
culit POLLIO, quod primus Romae
icauit Bibliothecam, hancque ciuium
am usibus accommodauit. Ita enim
iivs: pp) *M. Uarronis in Bibliotheca,*
prima in orbe ab Asinio Pollione ex ma-
publicata Romae est, unius uiuentis po-
mago est; et alibi: qq) Asinii Pollionis
Romae inuentum, qui primus, Bibliothe-
dicando, ingenia hominum rem publicam
; nec non ISIDORVS: rr) Primum au-
Romae Bibliothecas publicauit Pollio,
cas simul atque Latinas, additis Aucto-
imaginibus in atrio, quod de Dalmata-
manubis magnificentissimum instruxerat.
loctrina uiri dixisse, satis sit; superest,
Et bellica lustremus. Cuius autem, si
item spectes, uere Romanus fuit. iv-
is partibus fidus, POMPEIANIS aduersus,
citur UELLEIO, ss) contra Pompeium
um gessit clarissimum, si UELLEIO tt) fi-
des,

) *Sat. 10 Lib. I.*

) *Lib. VII Hist. Nat. Cap. 30.*

) *Lib. XXXV Cap. 2.*

) *Lib. VI Orig. Cap. 5.*

) *Hist. Rom. Lib. II Cap. 62.*

) *Lib. II Cap. 73.*

des, infelicissimum, ut uix fuga
hostis sui elapsus sit, si credendum
CASSIO. uu) Sed et Epi-
factis aliquot praeliis subegit, ut idem
xx) docet. Adhaec amplissimum
matis triumphum egit, quem canit
TIVS: yy)

- consulenti Pollio curiae :
Cui laurus aeternos honores
Dalmatico peperit triumpho;

et VIRGILIUS: zz)

- - - - - accipe iussis
Carmina coepta tuis : atque hanc
pura circum

Inter uictrices ederam tibi serpentes
Cepit inprimis nobilissimam horum
tem, Saloninas, unde nomen deinde
ni sortitus POLLIONIS filius, cuius
celebrat VIRGILIUS. aaa)

EXCH. † CXCH. N **EC** est, cur nihil hic de
LVDO- de LVDOVICO
VICVS PONTIS, Equite Gallo, qui ann
DE et quinquaginta, sub tribus Gallorum
PON- gibus, Henrico IV, Ludouico XIII,
TIS.

uu) Lib. XLV p. m. 275.

xx) Hist. Rom. Lib. XLVIII p. m. 382.

yy) L. c.

zz) Ecl. VIII u. u seq.

aaa) Ecl. IV.

nico XIV, meruit stipendio, et, militia
 ndem honorifice dimissus, ut ex his, quae
 derat partim, partim gesserat, aliquis in
 isteros fructus redundaret, in Abbacia
 rtus Regii Camporum, quo secesserat, se-
 x scripsit *Commentarios historicos*, quibus
 storiam bellorum, a Gallis inde ab anno
 DXCVI, quo primum militiam intraue-
 t, gestorum, grauiter diligenterque expo-
 it. Prodiere hi *Rothomagi A. 1676*, et i-
 um *Lutetiae A. 1679*, ita quidem inscri-
 it: *Memoires de M. DE PONTIS, qui a ser-*
uans les Armées cinquante-six ans sous les
is, Henry IV, Louis XIII et Louis XIV, con-
nant plusieurs circonstances remarquables
guerres, de la Cour, et du Gouvernement
ces Princes. Egit de his olim Parens
 us in *Diff. de Commentariis Historicis,*
us Galli Memoires uocant. a) Sed, quan-
 annum, quo exiere hi Annales, dicit
 74, nescio, an id fiat accurate satis, quum
 in editionem, si re uera exiisset unquam,
 in fuisse omisurus uideatur LE LONG in *Bi-*
sch. Hist. de la France. b) Et si uero in
 bro libri nomen PONTISII legas, docet
 nen Praefatio, collecta haec, quae narran-
 t, a quodam PONTISII amico, qui partim
 sermonibus eius quotidianis, partim ex
 sche-

a) p. 31.

b) p. 503.

schedis, ab ipso suppeditatis, Histo-
 hanc concinnauerit. Et ipse Scriptor
 lus, LE LONG, c) Auctorem uocat
 MAM DE FOSSE, tanquam de quo du-
 plane nequeat. Quicquid sit, illud
 caret, materiam dicendorum esse a po-
 sio communicatam; quod facile e-
 quae refert de VIGNEVL-MARUILL
 intelligas.

CXCIII. PROPERAMUS ad ANTO-
 ANTO- VM PONTVM, Con-
 NIVS num. Scripsit *Hariadenum Barbari*
 PON- seu *belli, quod Carolus V, Imperator, cum*
 TVS. *riadeno Barbarossa et Turcis gessit, histo-*
quam primo loco inter ueteris aevi
Ha Tomo I edidit A. 1698 ANT.
 THAEVS, qui ei longe maiorem fide-
 buendam putat, quod PONTVS ipse
 exercitu Caroli V Caesaris stipendia me-
 in Africa, rebusque, quas descripsit,
 bus *αὐτόπτης* adfuerit. a)

CXCVI.
 IOA- †CXCIV. NOSTRA aetate IOAC
 CHIMVS MVS POTGI
 POT- RVS, Territorii UUerdinensis Capita
 GIESE- (ita se ipsum uocat in rubro libri *de*
 RVS.

c) l. c.

d) *Melang. d'Hist. et de Lit. T. I.*

a) Uid. MATTH. in *Dedicat. et PONT*
 ipsum in *Barbaross. p. 2.*

admirabiles in Iurisprudencia et Historiam
 studiis progressus fecit. In legum,
 imo Germanicarum, doctrina tam egre
 praestitit, ut eo nomine cum paucis ui-
 tur comparandus. Iam olim iuuenis,
 in Subcenturionis cohortis pedestris
 iere Bonnae fungeretur, eruditissimum
*conditione et statu seruorum apud Germa-
 nam ueteri, quam nouo*, librum scripsit,
 A. 1707 editum, et, quod ipse in
 missa ei Dedicatione fatetur, *inter bella
 in castris et hybernis educatum*,
 scripsisse uix poeniteat hominem
 annos cum laude in Academiis uer-
 se. Adeo in antiquitatibus scrutandis
 item se gessit Auctor, et praeclara de-
 nstari iudicii specimina. Postea A.
 Harburgi Cattorum alius eius liber de
natura pignoris quoad Ius Gentium,
Consuetudines Germaniae, prodiit,
 Dissertationem addidit de *Obstatio, siue*
re personali, eiusque antiquo in Germania
 Nouam hic omnibus laudandi sui materi-
 praebuit, et in pudorem coniecit eos,
 omni uita in literariis tenebris consum-
 nihil, quam uerem cantare lyram, di-
 re. Qui Iurisprudentiae Germanicae
 cupit, is, ut multi POTGIESERI si-
 is ad eam illustrandam accedant, lectis
 doctissimis libellis, mecum precabitur.

xcv.
OTTO
PRAE-
TORI-
VS.

† CXCv. **Q**uae feracissima omni
re optimorum inge
fuit, UUittembergae, Seculo superiori
parabilem Poetam aluit, OTTO
PRAETORIVM, Coloniae Brand
gicae natum A. MDCXXXVI,
MDCLIII praematura morte literis e
Huius Carmina, quae, sigillatim olim
diligenter collegit, iamque prelo po
Lipsiae feruat Cl. M. SAM. CNAV
insipienti cuilibet digna utique
sunt, quae ad omnem transmittantur
ritatem. Est in his *Secessus Roeth*
quinque plagularum opus, pia no
sed elegantissima, quae in secessu Ro
ensi animi causa scripsit, carmina co
Nec in prosa oratione nihil praestitit
quod *Panegyricus* eius, *Friderico UU*
Electori Brandenburgico, ob pacis otii
item *Oratio de Vita publica, priuati*
litariae anteferenda, nec non *Prog*
ta Academica, testantur. Adhaec p
meriturus de Soceri sui, AVG. BYC
manibus, eius *Libros II de Commuta*
ne dicendi, et *Orationes Panegyricas*,
que Germanicum *de Poeta*, (qu
PRAETORIO perperam tribui ui
Lex. Erud. German. T. II p. 649,) in
exire iussit. Hic, primis studiorum
niis A. MDCLIII UUittembergae
non inusitato Poetarum more, castr

curus est, sed ab his paullo post a patre
 advocatus, cum Musis facile rediit
 gratiam, tamque fortunatos studiorum
 accessus habuit, ut BVCHNERO A.
 MDCLXI in munus docendi poesin succes-
 sit UUittembergae, et A. MDCLXV illu-
 stris Historiographi Saxonici nomen obti-
 nit. a)

CXCVI. A. VRELIVS PRVDENTI. CXCVI.
 A. VS CLEMENS, Calagurita. AVRE-
 lius vel potius Caesaraugustanus, postquam LIVS
 ante adolescentia literis humanioribus PRV-
 denter operam dedisset, denique militiam DEN-
 tatus, vitam liberiores uixit, eaque for- TIVS
 paullatim usus est, ut demum Theo- CLE-
 dorus suffragio secundum ab Imperatore lo- MENS.
 obtinuerit, et bis factus fuerit Praetor.
 Infectioni postea aetate pangendis hy-
 pothecis, quorum amoenitatem, elegantiam, et
 eruditionem, miramur, dedit operam,
 in quoque SYMMACHVM, Romae praefe-
 ctum, eruditorum sui aevi disertissimum,
 utine heroico prouocare ausus est. a)

† CXCVII.

a) Uid. eius *Progr. funebre*.

a) Uid. STEPH. CHAMILLARDI *Vitam*
Prudentii, eius editioni in usum Delphini
 praemissam, nec non SCHOTTI *Bibl. Hisp.*
 p. 205, et Auctores citatos Cel. FABRICII
Lib. IV Bibl. Lat. Cap. 2 p. 696 not. a).

EXCVII. † CXCVII. **A**D septuagesimum usque
 SAMVEL tatis annum inter mil
 PRZIP- uersatus est celebris ille SOCINI propu
 COUIVS. tor, SAMVEL PRZIPCOUIVS,
 ques Polonus, et Electori Brandenburg
 a Consiliis. Quod mirari satis uix possi
 librorum, quos de argumentis Theolog
 scripsit partim, partim edidit ipse, ingent
 copiam perpendas. Addo, tanta scrip
 doctrina esse singulos, ut omnem Auctori
 ter Musas transegisse uitam uideatur. I
 olim in Academia Lugduno-Bataua ado
 scens, et in Musarum castris tiro, poliu
 mis coepit scriptis inclarescere; edito qu
 pe *de pace et concordia ecclesiae* libello, qu
 suspicabantur nonnulli a SIMONE EPIS
 PIO compositum, et *contra* DAN. HEIN
Satyram: Cras credo, hodie nihil, Apolog
 Ex Academia in patriam redux, ueni
 gratiam Regum Vladislai ac Sigismu
 nec non Radziuili Principis; sed breui p
 circa annum nempe MDCLXIII, fatali
 quae Antitrinitarios petebat, procella al
 ptus, in Prussiam confugit, et inter Ele
 ris Brandenburgici ac Principis Radzi
 Consiliarios hic receptus, curas Theol
 cas animo uersauit, et scriptis eruditiss
 stimationem suam auxit. Sed et hic, d
 Ordinum decreto, iturus in exilium e
 nisi fatum hoc morte praeuen
 MDCLXX, aetatis octauo et septu

patent, SOCINI doctrinis scripta eius pleraue, etsi in nonnullis ab eo dissenserit, et paucissima eo nomine fratrum suorum odia accurrerit. Est horum, quae ab eo sunt composita, pars maxima iunctim edita *Eleutheropoli, A. 1692, fol.* quae deinde accessit *ibibliothecae Fratrum Polonorum*. Curate de his actum in *Actis Erud. a)* ubi singula, quae volumen hoc complectitur, scripta nominatim indicantur. Sed maiorem longe librorum eius, quam hic apparet, numerum habere, patet ex SANDII *Bibliotheca Antitributariorum, b)* in qua longissimus scriptorum eius exhibetur catalogus. Neque tamen ipse dissimulat SANDIVS, esse in his praedam, luce nondum donata publica, sed quae ad amicos PRZIPCOWII peruenerint, nec horum ad hunc usque diem emigrauerint scriniis.

REVIII. DE PTOLEMAEO LAGI. CXCVIII.
 GI uerba doctissimi FA-PTOLE-
 MII *a)* audiamus: *Ptolemaeus Lagi, A-*
egypti Rex, qui, promptissimus licet bellator esset, MAEVS
ecis tamen artibus, quam militiae, maior LAGI.
uit, et clarior, ut ait CVRTIVS IX, 8. Hi-
storiā rerum gestarum Alexandri, quibus
ipse

a) A. 1692 M. Sept. p. 414 seq.

b) p. 123.

a) Lib. III Bibl. Gr. p. 226.

ipse interfuerat. scripsit, quam respicit, PUBLINIVM Lib. XII, 13, PLVTARCHVS 2 p. 691, CVRTIVS IX, 5. ARRIANVS et ceteris fide dignum est secutus. Ceterum his, quae de eo apud VOSSIVM in Hist. HUMFREDVM HODY de textibus Originalibus p. 44 bene notata sunt, insenti tantummodo addam, quod Hebraeum Opus istud superesse traditur, edendū sūm fecit Vir Clariss. SEB. GOTHEVS STARCKIVS, Orientalium Ling. in Academia Regia Gryphiswaldiensis sars dignissimus. Modo ne, ut in CATHENE uidimus, thesaurus, quod auctor nos. Geographia PTOLEMAEI, MARCIANO HERACLEOTA p. 2, 6, collegatur, non est PTOLEMAEI LAGI, sed DVINO usum, sed alterius, ERATONNE iunioris, ut idem MARCIANVS p. 64 te testatur.

XCIX. †CXCIX. C ICERONIS tempore RBILI- Grammaticam professus
S PV- ORBILIVS PVPILLVS, Bene-
LLVS. nus, quem inter illustres Grammat commemorat SVETONIVS. a) Eodem
ste constat, primo apparituram magistris
fecisse, deinde in Macedonia curric
mox equo, meruisse, functumque militi
literarum rediisse studia, quibus iam in
pi

a) De Gr. Cap. 9.

ina pueritia strenuam nauauerit operam. nec diu in patria professus publice, aetatis non quinquagesimo Romam se contulit, tuncque literas hic cum plausu docuit. rippsit librum, ut SVETONIVS testatur, i titulus *Perialogos*, *querelas* continens *de injuriis, quas Professores* (sunt ipsa *verba SVETONII*) *negligenter ab ambitione notum accipiunt*. Torsit multum *et* *libros* libri inscriptio, nihil dubitantes de *et* *is* uicio et macula; aliis in eius locum *αλόγος*, *b*) aliis *περι λόγος*, *c*) aliis *deni* *ε παιδαγωγός*, *d*) substituentibus. Inge- *et* *fuit* nimis uehementi, HORATIO, *e*) *sed* atrociter saeuiret in discipulos, *plaga* *et* *appellatus*. Nec maiestati Principum *et* *percit*, dictis contumeliosissimis gesta eo- *et* *in* perstringens. Sed hostem inprimis *et* *buere* Antisophistae, quos contumeliosissi- *et* *ne* tractauit. Uixit ad extremam sene- *et* *tem*, attigitque prope annum aetatis *et* *ntesimum*. A ciuibus suis, Beneuentae *et* *post* mortem in magno honore habitus *et* *et* exstatque in Capitolio eius urbis sta- *et* *tua*

b) ACH. STATIVS in *Not. ad b. l. SVETO-*
NII.

c) TURNEBVS in *Aduers. XIII, n.*

d) IO. AVRAIVS apud TURNEBVM.

e) *Epist. Lib. II Ep. 1 u. 70.*

ORBITII marmorea, quam propius in-
quebimur alio et loco et tempore. f)

CC.
BRODE-
RVS
RAE-
LAM-
BVS.

CC. **O**ffert iam nobis ciuem nobilem
Suecia, BRODERVM RAE-
LAMBVM, inter praefidiarios milites pri-
mum A. MDCXCIII Signiferum, nec in-
multo post Centurionem, postea uero co-
horti Regis praetorianae adscriptum, a quo
societate publice editaeque sunt in Acade-
mia Vpsaliensi *Orationes tres, una in funere
Hedeuigis Eleonorae Flemmingiae, altera na-
tadictoria ad Academiae Vpsaliensis patres et
cives, tertia in funere Caroli Baeæet, quum, in
signum extinctae illustris familiae Baeæti-
anae, ipsius insignia ritu lugubri, supra sepul-
crum frangerentur. a)*

CCI.
NICO-
LAUS
RAPI-
NVS.

CCI. **N**ICOLAVS RAPINVS, Pi-
ctauiensis Gallus, Poesi Latina et
uernacula claruit. Magno imprimis in pro-
tuo fuere eius *Epigrammata*, quod et luctu-
lenta essent, et tale plenissima. In Gallicis
commendantur Carmina, quae in *Catharinas
de Rupibus*, (des Roches) doctissimae uirgi-
nis, *Pulicem*, quae tot Poetas illo aevo pro-
uoca-

f) Plura de statua ORBITII commemorandi
occasionem dabit, quam proxime prodire
foras iuebimus, *de Statuis erua*
Commentatio,

a) Uid. *Holmia Litor.* p. 76.

uocavit, nec non de deliciis uitae rusticae, composuit. Ceterum, eum militiae operam dedisse, ex SAMMARTHANO discimus, et patet ex titulo, quem illi dedit Cl. BAILLET, qui hic est: *Grand Preuost de la Comtesabterie. a)*

CCII. **P**ergimus ad ANDREAM DECCI. REDVSIIS DE QVERO, ANDRE. Non ignobile inter Historicos nomen, et si AS DE super demum e tenebris suis euocatum, REDV- postquam *Chronicon* eius *Tarvisinum*, ab A. SIIS D 1668 ad. 1428, primus in *Collectionis Scripto- QVERO rum Italiae Tomo XIX* publici iuris fecit doctissimus et de patria sua praeclare promissus LVD. ANT. MVRATORIUS. Et si enim huius Operis iam olim mentionem iniecerat GER. IO. VOSSIVS in suo *de Historicis Latinis* Commentario, a) nec pauci postea eius uidendi cupiditate flagrarunt, negant tamen fata ad hoc usque tempus eruditius huius non contemnendae Historiae usum, nec nisi MVRATORIO eius publicandae gloriam referuarunt. Neque tamen integrum is nobis dedit ANDRAEAE *Chronicon*, sed, quum plurima turpioris plagii uestigia in eo

a) BAILLET *Jug. sur les Poet. T. IV n. 1376*, SCAEU. SAMMARTH. *El. L. V p. 159*, et DV UERDIER *Bibl. p. 920*. Conf. *Act. Er. A. 1686 p. 267*.

a) *Lib. III Cap. 9.*

eo animaduerneret, non putauit, quod
 tim ex RICOBALDI, *Ferrariensis*, partim
 partim ex GVILIELMI ET ALBRIGETI
 TVSIORVM *de Nouitatibus Paduae* libri
 repta uiderat, temere recoquenda. Sed
 factis his, ea saltem, quae unum *Annalium*
 habere uiderentur REDVSIVM, in quibus
 et ipsis tamen admixta sunt passim
 quaedam, cum ciuibis suis et eruditis
 communicauit. Ceterum magnam
Historiae laudem tribuit Cel. Editor
 quod diligenter in ea descriptae
 Taruifinae, tum quod studia partium
 us ab ea absint. Accedit huc seruitutis
 tini magna uis et elegantia, quae aliorum
 ctorem, et mirifice permulcet. Ut autem
 eorum numero, qui Sec. XIV bonis
 in Italiam reuocandis operam dedere
 iure occupare locum uideatur *et*
 Dum conseruatum nobis est hoc *Chronicon*
 conseruata quoque sunt uitae, huius
 et momenti potissima, de quibus
 parum aut nihil constat. Ea in compe
 um contracta edisseruit idem MVRATI
 vs in *Praefatione*, ipsi *Chronicon* praesentat
 Nos, aliis omnibus, quae huius non
 loci, praetermissis, iis saltem utemur in
 nostram, unde, non eruditum tantum,
 militem etiam, fuisse, cognoscitur. Num
 rum patet ex his *Annalibus*, A. MCCC
 REDVSIVM cum Uenetis et Taruifinis

ranciscum Carrariensem iuniorem puerum, et, expugnato Bassano, in hac urbe a cisco Bembo constitutum *Castellanum* *in* *Castro Leonis*; nec ita multo post, ante inter Sigismundum Imperatorem ungarorum Regem, Uenetaeque Remicam, graui bello, Uenetorum castra sem cum mille hominibus *Taruisina*, et in expeditionibus bellicis praeclara uirtutis specimina edidisse. Addit IO. IFACIUS in *Histor. Taruisin. ad A. 1355*, illo contra Hungaros tantum probatam eris ANDREAE fidem fuisse, ut praem laborum a Laurentio Celso, Praetore uisina, postea Duce Ueneto, nobilitatis uisinae iura tulerit. Alia multa, quae rudentia REDVSI, et in rebus gerendis eritate, meritisque in Rempublicam etiam insignioribus, uel ipsius, uel aliorum Scriptorum, testimonia nos docent, iam lem lubentes praetermittimus.

III. I Nter Theologos nostrates Sec. CCIII. XVI eminuit VRBANVS VRBANGIVS, ortu et genere Pontificius, NVS CCCII discipulus, postea ad doctrinam REGIVS INGLII procliuior, tandem LVTHERI ibus, si quisquam alius, addictissimus. his pueritiae et adolescentiae annis in patria, Arga longa, nec non Lindauii,urgi, (ubi filii loco habitus est ab VDALRICO

ius, et ex utraque, tam ECCII, quam
Epistola, quas integras nobis
MELCH. ADAMI in *Vitis Theol. Genev.*
quam fuerit animo confirmatus. Nost-
tis, puro, apparet. Inter hæc Augusti
MDXXX celebrata sunt Comitia
publica, quibus quum interesset Er-
Dux Brunsvicensis, Princeps pius
ens, hic REGIVM, de doctrinae inter-
ualde sibi commendatum, in terras
burgenses secum abduxit, Sacerdoti
ficio functurum. Quo in itinere
RVM Coburgi salutavit, et amicitia-
num cum eo uinculum colligauit.
nesto uero in carissimis et patris lo-
bitus, supremam omnium ecclesiarum
sunt in terris eius, curam et præsidium
cepit. Qua in statione frequentissimè
cum Pontificiis controuersiae fueret,
Anabaptistas etiam librum scripsit,
uentibus Ecclesiasticis, Smalcaldien-
sum, postea et Haganoæ, institutis,
fuit. Sed, quum Haganoa Cellam re-
in itinere correptus repentino morbo,
lo post extinctus est A. MDXLI. Th-
logus pius et doctus, et inter eos, qui
sam LVTHERI iuuerunt maxime, huius
stremo loco nominandus. Inter alia,
scripsit, exstat liber eius, quo horridæ
formulae loquendi notantur, et propriæ

nnæ, h. e. accommodatae ad pietandican-
 tur. Posthumum quoque eius
 prodit cura IO. FREDER. Pomerani,
 scriptum: *Loci Theologici, ex Patribus
 elasticis neotericisque collecti, per D. VR-*
M REGIVM. Sunt uero, quaecun-
 cripit, omnia cum uita eius amplissi-
 b eius filio, ERNESTO, duobus Tomis,
 m edita *Norimbergae A. 1562*, ut do-
 H. HYDE in *Catalogo Bibliothecae Bod-*
e, b) et BÆLIVS in *Lex. Hist. c)* Pro-
 et sigillatim *A. 1538* eius *Enchiridion*
iani Principis et magistratus, et Londini
3 Interpretationem Anglicam Orationis
, quam de bonis et malis angelis recita-
ex eodem patet Bibl. Bodk. Catalogo.
 fata et in ecclesiam merita, praeter ER-
 VM, filium, copiose edisserunt CRV-
 in *Annalibus Suevicis*, SLEIDANVS in
 is, SECKENDORF in *Historia Luthe-*
 ni, et prae ceteris ADAMI, d) et BAE-
 e)

7. Clariss. ALMELOUENIVS a) inter CCIV.
 alios milites eruditos LVDO- LVDO-
 UICVM UICVS

CORLI-

VS

RHODI-

GINVS.

p. m. 99.

T. III p. 2437 not. E).

L. c.

l. c. p. 2435 seq.

Dedicat. Epigr. vet.

UICVM COELIVM RHODIGINVM, Professore, dum uiueret, utriusque linguae Mediolanensem, refert, eoque *Lectioum Antiquarum Commentum* inter armorum strepitus scripsisse testatur. Quo uero auctore RHODIGINVM inter ceterorum militum censum referat, non nobis constat, et facile credimus, cum nihil aliud uelle, quam quod belli tempore Opus consignauerit, quum et PAVLVS VIUVS, THOMASSINVS, alique, qui eam tam recensent, prorsus de militia eius loquantur. *b)*

CCV. † CCV. **C**onuertimur ad FRANCISCVM ALUAREZ RIBERA, fortem aequae ac eruditae Hispanum, ortu Metellinensem, qui, praefectus Iurisprudentiae in Academia Salmanticae, postis tirociniis, ut matrimonii, cui natus a parente fuerat, molestias cuiusmodi clam in Italiam se recepit, et in Senensium militione sub auspiciis Regis sui militauit. Tum Orbitello praefectus, posteaque Auditor (ut uocant uulgo) praesidiorum Tusciae nominatus, munus hoc non sine laude gessit annos ter et decem. Illustrissimis inde Praefidis Camerae regiae, et tabularii, quod Neapoli tunc fuit, nec non Senatoris in Madritensi rerum Italicarum Concilio ornatus, Sacer-

b) Conf. MORER. *Dict.* f. 1.

perdotio etiam et Canonicatu Salmantino natus, tam carus fuit Sixto V., Pontifici summo, ut ipsam ei, si ad suum arbitrium imponere se totum uellet, is destinasse puram dicatur. In Hispaniam reuer-
 , oblatum sibi Episcopatum recusauit, et
 is loco Abbatiam S. Angeli in Sicilia ce-
 , lautissimorum quippe reddituum; Pin-
 e tandem A. MDCV, aetatis quinto et
 stuagesimo, pie defunctus. Eo tempore,
 o de successione in regnum Lusitaniae
 gens agitata fuit controuersia, scripsit *pro-*
guissimo Philippo II Responsum de Suc-
done Regni Portugalliae, quod, eo defun-
 , cum accessionibus CAROLI TAPIAE
 adriti prodiit A. 1621, 4. Memorantur
 dem a CAR. TAPIA huius FRANCISCI
 reisiones quaedam *Manuscriptae*, ad ean-
 in fortassis controuersiam spectantes.
 us uitam tradidere nobis CAESAR EVGE-
 VS CARACCIOLVS, a) NIC. TOPPIVS, b)
 ROOLVS TAPIA, c) IVL. CAES. CAPAC-
 VS, d) et NIC. ANTONIVS. e)

†CCVI.

a) in *Neapoli Sacra* p. 545 et 548.

b) *De Origine omnium Tribunalium urbis Ne-*
apol. P. I Lib. IV Cap. 7 et P. III.

c) in *Uida del Regente Francisco Alvarez de*
Ribera.

d) in libro *il forstiero giorn.* 7 p. 72.

e) in *Bibl. Hist.* P. I p. 305 seq.

Bb 2

CCVI.
GEOR-
GIVS
RIM-
PLE-
RVS.

† CCVI. **I**ure quoque suo huc pertinet
GEORGIUS RIMPLE-
RVS, natione Saxo, et in Imperatoris Leo-
poldi exercitu machinator bellicus primus,
et Legionis Pro-Tribunus. Obsidioni Vi-
ennensi, a Turcis tentatae, ipse interfuit, et
in eadem globo hostili traiectus, d. 25 Iul.
A. MDCLXXXIII periit. Artem munien-
di calluit, si quisquam alius, nouumque mu-
nimentorum genus ab eo inuentum, cui de-
inde ab architectis nomen RIMPLERIANI
datum. Tradidit id singulari libello, quem
inscripsit: *die befestigte Festung*; cuius, a IO.
BERNARDO SCHEITERO postea impu-
gnati, uindicias scripsit in libro nouo, cui
rubrum: *Der gaentzlich abgeschlagene furi-
euse Sturm* IOS. BERNARD. SCHEITERS. a)

CCVII.
PETRVS
RON-
SAR-
DVS.

† CCVII. **M**ollissimus ingenio Poeta, sed
ferocissimus Hugonottarum
in Gallia insectator, superiore Seculo PE-
TRVS RONSARDVS fuit. Cuius
Carmina, quae sermone scripsit patrio, no-
tiora sunt inter Gallos, quam ut copiose hic
de iis sit commemorandum. Eam enim
Auctori suo laudem peperere, ut Gallorum
Poetarum suae aetatis dictus sit princeps.
Mireris, hunc, inter placidissimas Musas e-
duca-

a) HENNING. VUITTE *Diar. Biograph.*
ad A. 1683, et *Diarium Monatliche Aus-
züge.*

nam, tantum pectore furorem conce-
dit in HUGONIS sectatores, ut ipse ad ex-
pendos eos manum suam accommoda-
rit, et cum magna militum cohorte, cui
dux praefuit, in uitas et fortunas eo-
rum facerit. Non de eo nos dubitare
sunt Scriptores, qui memoriae id pro-
ferunt, permulti, in quibus potissimi sunt
RETIVS, a) BEZA, b) UARILLAS, c) maxime
SPONDANVS, d) ex cuius uerbis rem
melius intelligent Lectores. *Arms*
que, inquit, sumens nobilitas, ducem sibi
FRONSARDVM, qui, insolentiam profa-
non ferens, multas ex eis male multa-
quam curionatum Eualliae tenebat,
ambenitate aut commoditate captus. No-
him e erat, qui libertatem suam, atque
poeticam, sacerdotalis muneris
stante, tanquam compede, ad grauitatem
unctione dignam uellet adstringere: sed
generosus, et a teneris annis inter nobiles
Caroli, Ducis Aureliani, Francisci I
in aula, et postea militaribus studiis in
et Scotia, innutritus, antequam literis
Io. Aurato operam daret, et diuinum in-
genium

a) in *Vita Ronsardi* p. 138 seq.

b) in *Histoire Ecclesiast. Lib. VII* p. 527.

c) in *Histoire de Charles IX* T. I p. 171.

d) in *Annalibus Eccles. ad A. 1562* men. 16 p.
m. 621 seq.

genium ad poeticam appelleret, inter pacatis
vitae oblectamenta etiam armorum curam et
amorem retinuerat. Verba haec SPONDA-
NI accurate sub examen uocauit BAEIIVS
in *Lex. Hist. et Crit.* e) Fallitur in eo in-
primis cum ceteris, quos nominaui, quod
Sacerdotio functum dicit in pago Eualiae.
Error inde traxit originem, quod regulis
Ordinis adstrictus, rem sacram interdum
habitu sacerdotali tractauit. Id quod ipse
docet RONSARDVS in libello, *Reponse a
quelque ministre.* f) Post perpetratum tam
dirum facinus, eorum omnium, qui purio-
rem doctrinam sectabantur, commune odi-
um expertus est PETRVS, nec desuere, qui
mordaces in eum Satyras emitterent, atro-
cissimam uindicaturi iniuriam. In his
praecipui fuerunt duo ordinis sacri uiri,
CHAUDIEV et FLORENS CHRISTIANVS,
qui Aureliae libellum ediderunt, *la Meta-
morphose de RONSARD en Prestre, ou le Tem-
ple de RONSARD*, inscriptum, in quo multa
ei crimina, Atheismum imprimis, uerbis a-
trocissimis exprobrarunt. Et, ut, dissimu-
lato nomine, tutius hominem pungerent, in
rubro libelli alter se *A. Zamariel B. de Mont-
dieu*, alter *François de la Baronnie*, dixit.
Neque patienter tulit hos aduersarios
RONSARDVS noster, qui, quum ferrum am-
plius

e) T. III p. 2466 not. D).

f) p. 80 et 95.

lius non posset, calamum in eos acuit, et
 biecta sibi crimina amouere studuit in Car-
 mine, cui titulum fecit: *Reponse aux iniu-
 res et calomnies de ie ne scai quels Predican-
 teaux et Ministreaux de Geneue*, ut erudiret
 contra GARASSVM, qui aliud Carmen, *des
 miseres du temps*, illis oppositum dixerat, g)
 ostendit BÆLIVS. h) Legi etiam de his,
 quæ diximus, merentur LA CROIX DE
 LAINE, i) BINET, k) UARILLAS, l) GARAS-
 VS, m) MENAGIVS, n) et COLOMESIVS. o)

CVIII. **A**ccedit Poeta Germanus. **SI-CCVIII.**
AGISMVNDVS A ROT-SIGIS-
 TERN, in militia Centurio. Carmina **MVN-**
 vernacula edidit, quibus titulus: *Postiff-
 ende Andachts-Gedancken*: alium præterea **DVS A**
 bellum, quem appellat: *Hilligen Schnee*. a) **ROT-**
TERN.

† CCIX.

g) in *Doctrina curieuse* p. 126 seq.

h) l. c. p. 2467 not. E).

i) in *Biblioth. Franc.* p. 88.

k) in *Vie de Ronsard* p. 138 seq.

l) l. c. Lib. III p. 171 seq.

m) l. c. et p. 1022.

n) in *Anti-Baillet* T. II p. 341.

o) in *Biblioth. Gisse* p. 202.

a) Cl NEVMBISTERI *Diff. de Poetis Germ*

p. 88.

Bb 4

CCIX.

IOAN-

NES DE

ROXAS

SARMI-

ENTO.

†CCIX.

EX Hispanis hic locum
IOANNES DE RO
SARMIENTO, IOANNIS DE RO
 primi Marchionis de Poza, filius, qui,
 literis aliquamdiu operatus, ad sus
 quos Ecclesia praebere solet, honore
 uenisset, nisi, Carolum Imperatorem
 gium secutus, Louanii Mathematicis f
 praeunte **GEMMA FRISIO**, se dedisset
 studiisque postea penitus relictis, tra
 sus in castra Martis fuisset. Periisse t
 dicitur in itinere Thracico, et Bib
 cam reliquisse, optimis libris, maxime
 nuscriptis, locupletissimam. In luce
 re iussit *Commentarium in Astrolabium*
Planisphaerium uocant, Lutetiae, A.
 nec non Opusculum Hispanice scri
Oracion consolatoria, que D. IVAN I
XAS SARMIENTO escriuió a la muy
Sennora D. Eluira de Roxas su be
Marquesa de Alcanizés, Louanii, 154

CCX.

CLAV-

DIVS

RVTLI-

VS NV-

MATIA-

NVS.

†CCX.

SVb Honorio, Arcadio, et
 dosio iuniore, Imperato
 uir in Republica Romana primariu
CLAVDIVS RVTILIVS NV
TIANVS, gente Gallus, illustrissi
 urbe muneribus conspicuus. Fuisse
 uirum Consularem, Praefectum urbis

e) **NIC. ANTONII** *Biblioth. Hist. N. I.*
 et **ANDR. SCHOTTVS** in *Bibl. H.*

an militum, et Praefectum Praetorio,
iuris, quod scripsit, partim inscriptio-
nem uerbis illis, patet: a)

*ne displicui, regerem cum intra Quirini,
celus sanctos, consuluique patres.
v, quod nulla meum strinxerunt crimine
ferrum,
non sit praefecti gloria, sed populi.*

tantae dignitatis et existimationis uiro,
in, Scriptorum ueterum ne unum qui-
piecisse mentionem; ut, quicquid no-
is eius fatis scire liceat, id omne hauri-
um sit ex hoc *Itinere*; unde, quae de eo
horari possunt, diligenter excerpta de-
BEBAST-LE NAIN DE TILLEMONT. b)
c, id ipsum, diu est, quod prodiit e
tenebris, quippe anno demum
in coenobio Bobiano cum
nonnullis priscae aetatis Scriptoribus
ertum. c) Edidisse id primus Neapoli
PETRVS SUMMONTIVS, sed de an-
huius editionis nusquam mentio. Po-
Bononiae in lucem exiit A. 1520, cura
APT. PII, qui titulum libro fecit: *de*
Lau-

n. 157.

Hist. des Empereurs T. V P. III Cap. 67 p.

m. 1373.

RAPH. VOLATERRANVS *Lib. IV. Con-*
uincit. urban. et LAUR. PIGNORIUS in
Symbol. Epist. Cap. 16. Bb 5

Laudibus urbis et Etrusiae et Italiae, sed operis librum primum *Itinerarium* inscripsit. Secutus PIVM ONVPHRIVS PANVINVS huic RVTILIANO Carmini locum dedit in suis *de Republica Romana Commentariis* A. 1558. Idem Opus cum Geographis nonnullis uetustioribus, atque notulis IOSIAS SIMLERI, *Basileae* A. 1575, cum *Catalectis* quibusdam, a PITHOEO editis, A. 1590, cum *Notis* IOSEPHI CASTALIONIS *Romae* A. 1580, THEODORI SITZMANNI *Lugduni* A. 1616 et 1623, CASP. BARTHII *Francosurti* A. 1623, TH. IANS. ALMELOUENII et uariorum *Amstelædami* A. 1678, prodiit. His adiungi uix meretur, quæ A. 1721 *Lunenburgii* absque Praefatione et Editoris iudicio, forsitan in usum scholarum, exiit, editio. Horum omnium, quos nominaui, laudem superasse dicendus est uir summus, PETRVS ERMANNVS, qui nuper demum A. 1731 *Lugduni Batavorum* cum *Poetis* aliquot *Latinis minoribus* Carmen hoc edidit, suis partim, partim aliorum, Animaduersionibus egregie locupletatum. Descripsit hoc Carmine RVTILIVS iter suum, Roma in Gallias susceptum, atque inde in urbem reditum, ubi de Italia, eiusque uiris illustribus, eleganter multa ac uenuste canit. Libris Elegorum duobus constat, sed quorum alter caret fine suo, erepto nobis temporum iniquitate. Praecuit eius lectio praestantissimis Scriptorum

bus

ET LIL. GREG. GYRALDO, qui, in eo inquædam cognitione non indigna, seu bñm, seu elegantiam, petamus, ait, d) por-
 PHIRIO PANVINIO, qui Poetam non
 gentem, immo pro temporum conditione
 rum, RUTILIUM, et librum eius admo-
 elegantem. quanquam paruum, certe ob
 rum rerum cognitionem, quibus refertus
 gnus admodum dicit, e) ut in hominum
 us assidua lectione uersetur, indignum
 quod tam diu in tenebris delituerit, nec
 L. VOSSIO, cui Carmen hoc elegans,
 supra ætatem, qua Poeta uixit, f) ipse
 RUTILIUS poeta disertus ac argutus, et
 ætate ualde elegans ac uenustus, uoca-
 g) Taceo aliorum, inprimis BARTHII,
 cia, qui CLAUDIANI natiuum flumen
 summe ab eo expressum putat. b). Sunt
 en contra, qui in eorum numerum
 sciendum dixere RUTILIUM, quorum
 omnes ætas permultos tulit. Ita
 de eo IO. IOU. PONTANVS: i) *Rutili-
 ali uersiculi enodes sunt et nitidi. Cæterus
 uero*

d) Dial. VIII de Poet. hist. p. m. 432.

e) in Præf. ad Iter RUTILII

f) De Hist. Lat. Lib. II Cap. 15.

g) Ibid. Lib. III P. IV. Cap. 2.

h) in Aduersar. Lib. VI Cap. 12, et Lib. XV
 Cap. 22.

i) in Epist. ad SANNAZARIUM, quam ex-
 hibet GOLDASTVS in Centur. Philolog.
 Ep. 23.

vero ipse peregrinus potius, quam urbanus
dicam, arcessitus.

Cui accedit PET
BVRMANNVS, De ipso Rutilio, inquit:
vix accedere possum uirum doctum, qui imme-
laudibus eum efferunt, quum, si inter medio
poetas ipsi locus relinquatur, optime cum
agi putem. Nec dissimulat VOSSIVS, A)
mum ludaeorum ac monachorum odium
quod passim prodat, reprehensione sibi
gnum uideri. Ceterum non improbabilis
COLOMESII, m) et VOSSII, n) coniectura
est, hunc RUTILIUM esse eundem, sus-
cantium, cui celebris illa Plautinae Aul-
riae parodia, Querolus, inscripta est.

EXI. CCXI. **O**Rdine nostro ad P. RVTIL-
RVTI-
VS VM RVFVM deducimur
vixit tempore Scipionis Africani, sub
VFVS. Tribunus militauit, et res tum tempe-
gestas literis consignauit. Uideamus
PIANVM: a) 'Ο δὲ (Σκιπίων) Ῥατίλιον Ῥα-
συγγραφέα τῶνδε τῶν ἔργων, τότε χιλιαρχῆ
ἐκίλευσε; τέσσαρας ἑπταὶν ἱλας λαβόντα ἀν-

k) in Praef. ad Poet. Lat. min.

l) l. c.

m) in Notis ad GYRALDI l. c.

n) De Poet. Lat. Cap. 4 p. 59. Conf. FAI

CH Biblioth. Lat. Lib. I Cap. 1 p. 16, A

III Cap. 13 p. 630.

a) De Bell. Hisp. p. 522.

τὸς ἐνοχλῶντας. *) Citantur eius etiam
Hysto-

*) SVIDAS etiam sub voce Ρουτίλιος: Ρουτίλιος Ρούφος ἐπὶ Σικυριανὸς ἦν, ὃς αὐτῷ συνέγραψε, συγγράψας τὰ τότε φθασάντα γενέσια: ὃς τηλικαῦτα χιλιαρχὸς ἐργάσιν. ὡς φησιν Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ ἱστορίᾳ. Ipsam armorum tractandorum artem milites in bello docuit, ut refert UALBRIVS MAX. Lib. II Cap. 3: *Armorum tractandorum meditatio a P. Rutilio Consule, Cn. Mallii Collega, militibus est tradita. Is enim, nullum ante se Imperatoris exemplum secutus, ex modo Cn. Aurelii Scauri doctioribus gladiatorum arcessitis, vitandi atque inferendi ictus subtiliorem rationem legionibus (id enim malim cum UORSTIO et FIGHIO, quam, quod vulgo legitur, legibus,) ingeneravit: uirtutemque arti, et rursus artem uirtuti, miscuit; ut illa impetu huius fortior, haec illius scientia cautior, fieret.* In Philosophia olim PANAETIVM, in Iure P. MUTIVM SCAEUOLAM et M. MANILIUM audiuit, (uid. RUTILIUS in *Uiris Iurisconsultis* Cap. 21 p. 107 ed. Hall. et VOSSIVS de *Hist. Lat.* Lib. I Cap. 1 p. 39,) factus postea Orator bonus, ac Iureconsultus egregius. Fuit inter eos, qui de Iure responderent publice, et maiorem hoc nomine, quam Orationibus suis, consecutus est estimationem. Ita enim de eo CICERO in *Bruto*: *Rutilius in quadam tristis et seuro genere dicen-*

Historiae **) a PLUTARCHO, b) ATHENAEO, c) aliisque. ***) Hodie uero desiderantur, praeter pauca quaedam *Fragmenta*, quae inter alia *Historicorum* *deperditurum*

di uersatus est, natura uehemens et acer; paullo post: Multa opem, multaue industria, Rutilius fuit, quae erat propterea gratior, quod idem magnum munus de Iure respondendi sustinebat; sunt eius Orationes ieiunae, multa praecleara de Iure, doctus uir, et Graecis literis eruditus, Panaetii auditor, prope perfectus, in Stoicis. In Legibus Iustinianensis memorari interdum uideas Responsa eius, ut in l. 10 §. 3 ff. d. Vsu et Habitu. l. 3 §. 9 ff. de penult. leg. l. 1 §. 1 ff. Orb. caed. Conf. IO. BERTRANDVS de Iurisp. Lib. II Cap. 8 p. 180, et GVIL. GROTIUS de Vitiis Iurisconsultorum Lib. I Cap. 7 p. 49. Inter Orationes uero, quas recitauit, binae imprimis sunt, quas nominatim indicarunt ueteres; altera de Modo aedificiorum, de qua SVETONIUS in Aug. Cap. 89, et VALER. MAX. Lib. II Cap. 3, altera pro L. Caerensio ad populum, unde nonnulla exhibet DIO MEDES de Orat. part. Lib. I.

***) Graece scriptae.

b) in vit. Marcelli et Pompeii.

c) Lib. IV et V Cap. ult.

***) VELLEI. PATERC. Lib. II Cap. 3, et

LIVS Lib. VII Cap. 14. Conf. Vossii

Hist. Gr. Lib. I Cap. 27 p. 117.

monumenta edidit AVSONIVS POPMA
no, 8, quae et, obseruante FABRICIO, d)
LUSTI quibusdam editionibus, ut *Am-*
edamensi A. 1661, 12, subiiciuntur. Idem
FILIVS reliquit etiam Libros *de Vita*
vra, Latine scriptos, ***) qui tamen
per iniuria temporis periire.

XXII. H Aud scio, an quisquam maio- cccxii.
ri iure locum occupet in DE
ruditorum militum exercitu, quam il- SAINT-
tyricorum aetate sua maximus, paren- EURE-
DE SAINT-EUREMOND, pa-MOND.
DE SAINT-DENYS, dictus, A.
CXIII gente natus in Normannis nobi-
ta. Non is, quod in aliis animaduer-
a Musarum commercio ad negotia bel-
aut ab his ad Musas, transgressus est,
rumque uiuendi genus eodem tem-
anticissime complexus est; ut eius ui-
nis uideatur studiorum longe inter so-
timorum quaedam ueluti mixtura
fuisse.

Lib. IV Bibl. Lat. Cap. 1 p. 339.

*) De his TACITVS Agric. I, 3: *Ac ple-*
rique, suam ipsi uitam narrare, fiduciam po-
lius morum, quam arrogantiam, arbitrantur
esse: nec id Rustilio, aut Scauro, cura fuisse,
aut obreftationi fuit. Eorum et mentio-
nem faciunt Grammatici ueteres, SOSIPA-
TER. lib. II, DIOMEDES l. 6. et 18120.
Lib. XX Orig.

fuisse. A parentibus destinatus literis, non aetatis anno abiit Lutetiam, ubi Latinae linguae et Philosophiae primum, postea et Iurisprudentiae, operam nauauit. Sed, sicut Themide, abiecit penitus haec studia, et, induta ueste militari, Significi honores impetrauit, annos uix natus sex et decem. Inde per gradus ascendit ad nobiliores dignitates, quumque bis aut ter contra hostes stetisset cum laude summa, Subcenturio factus, et post obsidionem Landreciensem A. MDCXXXVII cohorti integrae praefectus est, quam A. MDCXL aduersus Atrebatum, Artesiae urbem opulentam, duxit. Anno subsequenti in equitatum adscriptus, innotuit Duci Angiensi, literarum amantissimo Principi, qui eum militibus praetorianis praefecit, ut, quando liberet, eo comite uti et docti laboris socio posset. Expugnata A. MDCXLIII Rupe regia, rediit aliquantisper in Musarum sinum, et recens institutam Academiam Gallicam Satyram perelegantem scripsit, in qua multum inesse salis dicitur PELISSONO, a) Titulum ei fecit: *Comedie des Academistes pour la Reformation de la langue Françoise*. Quae quum primum inuito Auctore prodiret multis modis corrupta, nuper demum a doctissimo DES MAIZEAUX eo habitu,

a) in *Histoire de l'Academie Franc. p. m. m. seq.*

em ipse ei Auctor dederat, adiecta est
lectioni Operum SAINT-EUREMONDIA-
RVM. A. MDCXLIV Noster praelio
 erfuit ad Friburgum, et altero anno post
 Nortlingam, ubi graue uulnus in sinistro
 re accepit, nunquam deinde penitus sa-
 um. Nec defecit tamen tunc uirtus e-
 , sed, Furnis A. MDCXLVI in ditionem
 eptis, primus laetum hoc nuntium ad
 gem detulit Lutetiam, et obsidionem
 niquercae tentandi ueniam Duci Angi-
 i a MAZARINO impetrauit. Breui post
 sertationes scripsit tres, quarum unam:
à l'homme, qui ueut connoître toutes cho-
ne se connoît pas lui même ; alteram:
il faut mépriser la fortune, et ne se pas-
cier de la cour ; tertiam: *Qu'il ne faut ja-*
is manquer à ses amis, inscripsit, iunctim
 etiae A. 1668, sed postea emen-
 gore forma a Cl. DES MAIZEAUX in
lectione Operum eius, editas. Fatalis ei
 odammodo fuit annus MDCXLVII,
 ippe quo gratia excidit Ducis Con-
 nalis, olim Angiensis, cui nec ipsi peper-
 eius satyra. Ab eodem priuatus in-
 se suo, A. MDCXLIX in Normanniam
 contulit, ubi magno animo concurrens
 am sibi a Duce Longae Uillae, ut MAZARINI
 deferret, cohortis praefecturam, publicauitque
 e praefecturam, publicauitque
 : *Portrait de Mr. le Duc de Longueville*
 Ce

gueuille dans son Gouvernement de Normandie. Subsequenti anno Regem secutus Portum gratiae, et in hoc itinere erud cum Duce Candaliae sermones mis quos deinde singulari libello descri quem dicere possis accuratum pruder ciuilis Commentarium. Prodiit etiam temporis, quae falso plerumque tribu SAINT-EUREMONDO, in Ducem Belle diae Satyra: *L'Apologie de Mr. le Duc de aufort contre la Cour, la Noblesse, et le ple*, Auctore scripta GIRARDO, cui mat am Noster, sed nihil praeterea, dedit. intestini belli initia A. MDCLII sum castrorum praefectus a Rege nominatus nui stipendii loco ter millia pondo acci Hinc sub Duce Candaliae in bello Aqu niae militauit; sed, hoc confecto, tres n fes habitare arcem terribilem, quam uoc *Bastille*, iussus est, propterea quod fide ius iam suspecta uideretur MAZARI Dimissus custodia, A. MDCLIV cohon suam duxit in Flandriam, ubi iucunda QUINCVRTII, Ducis bellici, et Patris NAYE usus est consuetudine, et, quicq cum his sermonum contulit, libello it gro complexus est. Similiter, quum MDCLVI de CHRISTINAE, Sueciae Regia Lutetiam aduentu, nec non doctrina et tutibus, inter Comitem DE BAY Episcopum Genamanensem, amica

tur, hanc literis Noster tradidit, legentique Gallis dedit. Eodem tempore ninas Gallicas, gestu corporis singulare aliud decus affectantes, faceta Satyra perstrinquam dixit *le Cercle*. Quum A. MDCLVII amen singulare iniisset ipse cum Marchi-DE FORE, metu poenae in agrum secessit, nisi uenia impetrata, rediit. Quo pore scripsisse Dissertationem *de iis, quae delectant, (sur les Plaisirs)* uidetur. tuosissima etiam A. MDCLVIII ipsi accit mors Ducis Sparnani, quam lamenta-Elegia profecutus est. Altero anno socium se dedit MAZARINO, Gallo, nomine cum Regis Hispani Legato, DOMINGO DE HARO, de pacis conditionibus deliberanti; ubi cum suae, quam suorum, causae studiosiorem illigeret MAZARINVM, temperare sibi non potuit, quin false admodum ac uenter ea de re scriberet ad Marchionem DE CREQVI, supremum postea in Italia Imperatorem bellicum. Quae literae, fatali quodam casu ad Regem perlatae, san ipsi interitum parassent, nisi in temere admonitus, in Normanniam, atque in Belgium, aufugisset. Ex Belgio in gliam se contulit, et a gente hac honore exceptus, *de Tragoediis et Comoediis glorum, de Iansenismi ratione, de scientiis o bono cognitu necessariis, de Politico affe-*

Clato, de Caesaris et Alexandri charact-
nec non de Senecae, Plutarchi, et Petr-
ingenio, denique de diversis populi Rom-
ingeniis, elegantes hic sermone Gallico
sertationes composuit; quarum postre-
non ad posteros uenisse integram, ho-
gis est dolendum, quod haec omnium
scripsit, praestantissima putetur. Qu-
ennio hic exacto, coepit melancholi-
tari, quae quum sanari, nisi aere me-
haud posset, in Belgium reuersus est.
familiariter usus uiris doctissimis, HEI-
VOSSIO, et SPINOZA, Prophetam P-
nam, Satyram contra empiricum que-
Anglicum, nec non imaginem foen-
qualis inuenitur nusquam, h. e. omni-
tutibus perfecte instructae, porro in Sa-
um et Tacitum Annotationes, atque tri-
pta breuiora, de solidae uirtutis in con-
ciis civilibus cum sordido lucro pugna, el-
tes ingenii partus, exclusit. Commor-
hic aliquamdiu, rursus in Angliam u-
uit CAROLVS II, Rex, et annuo ter-
tum Sterlingarum stipendio donauit.
ab amico ueteri, Duce DE CREQVI, p-
teras interrogatus, quo animo esset, et
in illa senectute de rebus humanis e-
forte sentiret, iudicium illi suum Ep-
amplissima exposuit, ita scilicet comp-
ut, quantus in prudentia ciuili et Ph-
phia, quantus etiam in Theologia

unde clarius appareat. / Ibidem nobis
foeminae DE QVEROVALLE, post-
ici Portus magni nuptae, A.
XXI *Problema* dedicauit, *foeminae ad-
tem vitae num plus conducatur cupidita-
tium, an omnium uirtutum, studium?*
laborem securae sunt A. MDCLXXII
*goedia antiqua et bodierna, et de Cha-
Tragoediae, annoque post de Histori-
orum, et de Gallorum Interpretibus,
ationes eruditae. His accessere de-
scripta alia, de Amicitia, ad Principem
iensem, de Tragoedia, Comoediis, et
Gallorum, Hispanorum, et Anglorum,
Gallica uaste, Comoedia de Operis, et
tuarum aliquot Cornelii uindictae.
A. MDCLXXIX pace Nouioma-
Regem Gallorum, ut redeundi in pa-
tri ueniam concederet, carmine sup-
sed frustra, implorauit. Hinc se-
anno in causas, cur antiquissimi he-
Ucibiades, Agesilaus, Alexander, Scipio,
Tar, tam abstinentes foeminarum fue-
rum nec ab harum illecebris cauere satie-
uerit sapientissimus Regum, Salomon,
uit singulari scripto, quod cura MA-
TIAE cum titulo malitiosus efficto:
ia sine amicitia, Londini prodiit; et A.
LXXXIV *Obseruationes* nonnullas de
Gallorum, cum *Oratione parentali in fu-
zarinae, ad huc uiuentis, et binis de Re-**

ligione libellis, publicauit. Eiusdem otii, quo in Anglia usus est regnante IACOBO II et UUILHELMO III, fructus sunt, de *Carmibus ueterum. et eo, quod in his admirabile est, de Summo bono Epicuri, de Vita solitaria, de Scriptorum quorundam relatione de regno Siam, de Turennio, de ingeniorum huius aevi prae illis superioris aetatis uirtutibus nonnullis praecipuis, et de Censu, uiris non maritatis in Anglia constituto, breuiora scripta, cum Dialogo inter senem et mortem, Odis in obitum Mazarinae, Responsione ad Orationem iudicialem Erardi, Aduocati Mazariniani, et alia ad RENAUDOTI librum, quem inscripsit: Jugement du public sur le Dictionnaire Historique et Critique de BAYLE. Egregiis his laboribus laude cum maxima defunctus, tandem A.MDCCIII stranguria correptus, diem supremum obiit in Anglia nonagenarius. Est haec breuis, sed accurata, uitae et scriptorum SAINT-EUREMONDI narratio, excerpta maximam partem ex *Commentariis* P. NICERONII. b) Idem, c) nec non UIGNEVL-MARVILLE, d) ingenium, doctrinam, atque mores uiri in eleganti tabula depingunt, unde petat, quem iuuat. Scriptorum eius, quae diximus, nonnulla edi primum coeperunt *Lutetiae* A. 1668, sed multis modis deprauata, nec*

b) T. VII a p. 157 ad 184.

c) p. 184 seq.

d) in *Melang. d'Hist. et de Literat.* p. 279 seq.

Auctore satis consentiente. Quumque res hic animaduertentur prorsus gramm., factum hinc est, ut contra Nostrum dierit *Lutetiae A. 1668* GOTOLENDI isdam, qui nomen *Dumonti* adsciuerat, ertatio, ita inscripta : *Dissertation sur Oeuures mêlées de Mr. du SAINT-EUREMOND. Avec l'Examen du Factum qu'il a pour Madame la Duchesse Mazarin son* ; cui *Anonymus* quidam opposuit ali-
 odem anno : *Apologie des Oeuures de DE SAINT-EUREMOND, avec son éloge en portrait, et un discours sur les Criti-*
s, quae tamen parum gratiae ab EURE-
MONDO retulit. Alia eius scripta postea
 iam edita sunt A. 1700, quibus Praefati-
 on praemisit RENAUDOTVS, sed quo-
 non nisi pars tertia ad EUREMONDV M
 anet, reliqua undique sunt corrasa, ad
 pandam libri molem. Anno subse-
 quenti GOTOLENDVS publicauit librum,
 primum titulum : *Dialogus des nouueaux*
aux, postea *Saint-Euremondianorum*, de-
 quem nihil minus, quam dicteria EURE-
 MONDI, esse, prudentiores dudum iudica-
 nt. Eodem anno Abbas PICVS publica-
 librum : *Recueil d'Ouurages de Mr. DE*
ANT-EUREMOND, qui n'ont point encore
publiez, sed, praeter Comparationem
 incipis Condae cum Ttrennio, nihil in
 , quod ad Nostrum pertineret. Nec

maiori iure EUREMONDO tribuendus
 liber, qui A. 1696 prodiit: *Memoires
 vie du Comte de- - avant sa retraite Rea
 par Mr. DE SAINT-EUREMOND*; Auc
 quippe scriptus Abbate DE VILLI
 Omnium locupletissima, quin emenda
 ma etiam, Operum eius editio est, quan
 1705, Londini, Voluminibus duobus, 4, p
 carunt amici SAINT-EUREMONDI, SYL
 STER, et DES MAIZEAVX. Quae quum
 os statim emtores inuenisset, anno al
 post iterum prelum subiit *Amstelaeda
 Uoll. V, 12*; accessitque tunc uita Nostri,
 genter a MAIZEAVZIO scripta, nec
 duorum Uoluminum liber, cui titulus:
*lange curieux des mellieurs pieces attrib
 a Mr. DE SAINT-EUREMOND, et de pi
 eurs autres Oouurages rares ou nouuea*
 Nec tunc prela exercere haec Opera de
 runt; sed rursus *Amstelaedami A. 17*
 cum figuris aeneis BERNARDI PICAR
Uoluminibus VII, 12, prodierunt. Et, hoc i
 tempore, sunt, qui, in noua horum O
 rum editione apud Belgas elaborari, nos
 ceant.

XIII. †CCXIII. PARI forsan iure huc perti
 ILI- GVILIELMVS SALL
 MVS STIVS, a praedio paterno BARTASI
 LV- cognominatus, Gallorum Sec. XVI no
 IVS. lissimus, qui, quum uitae suae partem ma
 mam in literarum contubernio transgessit

nem uitae, ferentibus ita fatis, militi-
 tatus, et *sub Matignone, Legato regio,*
in alae praefectus, inter arma et tubas,
a ducibus Musarum otis, obuisse sex et
aginta natus annos, dicitur SAMMAR-
IO in Elogiis Gallorum. a) Vir fuit
 limus; et de poesi, inprimis Gallica,
 fimus, ut multorum iudicio de ipsi
 ARDO quidem, Gallicorum Poetarum
 IO, elegantia et uenustate carminum
 ar putandus sit. CASP. BARTHIO *b)*
admirabilis, et GER. IO. VOSSIO c)
elegans et eruditus, dicitur; sed horum
orum, utpote Latinae, quam Gallicae,
is peritiorum, testimonium negat
quidquam ADR. BAILLETVS. d) Quum
 ia scripserit Carmina, maximam par-
 argumenti facit; cum illud inprimis
 Gallorum tulit, quo creationem
 descripsit, *Hebdomas (la Semaine)*
 nam, totque distinctum libris, quot
 nis dies fuere. Id tam auide exce-
 ciuibus eius testatur FRANC. DE LA
 DU MATNE, *e)* ut ab eo inde tempo-
 primum in lucem exiit, plus quam
 tricies

ib. V Cap. 8 p. m. 210.

1 Aduersariis.

e Arte Poetica Cap. 6 §. 4.

1 Jug. des Sav. T. IV P. I p. 1 p. 370.

1 Biblioth. Franc.

tricies eius iterata sit editio. Eo lecto, tanta Auctoris admiratio cepit PETRVM RONSARDVM, ut, plus ab illo praestitum una Hebdomade dixerit, quam ipsi praestare per omnem uitam licuerit. Refert id SIMON GOVLART, f) et addit BAILLETVS, g) aureum calamum dono missum SALLVSTIO a RONSARDO; sed non immerito de eo dubitent Lectores, quum nihil eius rei nos doceat, quo ille teste utitur, THYVANVS in *Historiarum Commentariis*. Is ipse uero magnifice extollit hanc *Hebdomada*, h) et in pretio habendam hoc maiori putat, quod illa aetate multae sermoni Gallico adhuc maculae adhaeserint, quas nostro demum aeuo felicissime exuerit. Nec displicuit haec DOMINICO BAVDIO, qui, i) *Quid diuinius*, inquit, *Bartasio?* qui cum argumenti magnificentia grauitatem carminis quam felicissime adaequauit. Et dignum est, quod hic legatur, THEOD. BEZAE in *Heptameron SALLVSTII Epigramma*, obuium in eius *Carminibus*: k)

Hebdo-

f) in *Commentario*, quem scripsit in *Babylonem SALLVSTII*, not. 32.

g) l. c. p. 360.

h) *Ad A.* 1590.

i) *Cent. I Epist. 4 p. m. u.*

k) p. 96 seq.

*Hebdomas una Deo uerbum genitale locuto,
 Nascente munda ut exstitit:
 Et repetens certo septena uolumina gyro,
 Menses et annos meriens,
 Inuicem impertitur mundo, sese hucce fatens
 Hebdomade-natum uiuere.
 Tuus ad exemplar dum nobis, docte Salusti,
 Hebdomada condis alteram,
 Fateor, nobis mundus non nascitur alter:
 Unum sed unum conditum
 Nobis totum enarras diuinitus, alter
 Tunc eius ut sis artifex.
 Tu prior ut mundi primis natalibus orta,
 Mundo coeua permanet,
 Tu posterior natalibus orta secundis,
 Nunc te peremmat hebdomas.*

In Poema commendatur SCABU. SAM-
 UATHANO, *l)* qui ita: *Eius Gallicum poe-*
ma de mundi primordiis, Hebdomadis nomine
scriptum, quanta non alius in Gallia liber,
in admiratione et applausu legitur passim
celebratur. Nec desunt tamen, qui in eo
 prehendunt multa, et fateatur ipse SAM-
 UATHANVS, *m)* quum simplici narratione,
 potius Historicum potius uideatur age-
 re quam Poetam, fuisse, qui aliquando lon-
 ge eum abesse contenderent a recta illa
 scribendi norma et ratione, quae quo ma-
 gis

l) l. r.

m) l. r.

gis in ueterum imitatione consistit, eo-
pius ad ueram in eo genere laudem ac-
re ex eruditorum sententia iudicatur.
longe a laudando absuit PERRONIVS
Poetam nostrum in infimorum ordine
locauerit, plurimisque uitiis poeticis
e Carmen *Heptameron*, audaciter affe-
uerit. n) In eodem Carmine cothurno-
horum, et ab elegantia seculi alienam
onem, reprehendit RENATVS RAPIN
Nec nouum est argumentum poematis
credimus GVIL. COLLETET, qui in
de l'art poetique p) expressum id ad G
GII BISIDIS, Diaconi Ecclesiae Con-
nopolitanae, *Hexameron* perhibet. Qu-
tumuis tamen sinistre hi ipsi senserint,
summae utique laudi cedit Carmini, quod
Latinis uersibus a GABRIELE DE LERM,
talicis a FERRANTO GVISONE, Anglicis
IOSVA SYLUESTRO, Hispanicis a FRANCO
DE CAZERES, et Germanicis ab homine in-
certo, redditum, porro quod doctis SIMO-
NIS GOVLARTI DE SEVLIS, et PANTA-
LEONIS THEUENINI, Annotationibus
Gallicis, Latinisque VALERII HARTVNGI
illustratum, diuersis temporibus in luce
exiit. Alia aliorum in hoc carmen meri-
praetereo, cognoscenda Lectori ex BAN-
LETO

n) in *Perronianis Artic.* BARTAS.

e) in *Reflex. gener. XXX sur la Poetique.*

p) p. 32 seq.

q) et ANT. THEISSIERIO. r) Per-
 haec ad *Hebdomada primum*, cui dein-
 tinxit *alteram* SALLVSTIVS, sed quae
 si illi multum cedit elegantia et uirtuti-
 poeticis. Cetera, quae scripsit, carmi-
 argumento et inscriptione haec sunt:
audib, in quo, iudicio IOS. IVSTI SCA-
 ERI, s) Lucanicum stilum sequitur, fe-
 er assurgit, sed saepius duriusculus; por-
 Vranie; *Le Triomphe de la foi*; *Les*
Muses; *Les Peres*; *La Foi*; *Les Tri-*
s; *La Magnificence*; *Jonas*; *La Lepad-*
Le Cantique de la paix; *La Victoire d'Y-*
Les Capitaines; *Le Chene*; *La Decaden-*
L'Acueil de la Reine de Navarre à
rat.

CCXIV. NOTIOR est inter Poetas Sec. XV cernit
 principes IACOBVS SAN-IACO-
 AZARIVS, dictus olim ACTIVVS SIN-BVS
 ERVS, quam ut longam eorum, quae de eos SANNA-
 ei praeclara et magnifica possunt, Lector-
 s commemorationem expectent: Uix
 im cuiquam ex recentioris aetatis Poetis
 ntos ferre eruditorum plausus contigit,
 tantis cumulatam SANNAZARIVM cernit
 us; a) et, si Carminum, quae scripsit, pre-
 sum

q) in *lug. des Sav.* l. c. p. 364 seq.

in *Flode des hommes sav.* T. IV p. 37 seq.

ligeran. p. 87 seq.

E IOVIS *Elogio Ital.* Ut p.

tium aestimare ex numero editionum liceat, nullis aliis, quod puto, palmam cedent. Iunctim prodierunt, quae uersibus Latinis composuit, *Venetis apud Aldum A. 1535, 8, 1570, et 1593, Lugduni apud Seb. Gryphum A. 1537 et 1547, 12, et ibidem apud Gryphum, 1569, 12, Basileae apud Oporinum, Coloniae A. 1587, Francofurti A. 1709, Amstelædami, cum notis doctissimis IANI BROVCKHOVSII, A. 1689, 12, quam editionem ibidem A. 1728 iterauit, et suis partim, partim BROVCKHVSII, locupletioribus Annotationibus instruxit, externa etiam forma multo ornatorem dedit PETRVS ULAMINGIVS, uir doctissimus, nec uno nomine publice hic nobis collaudandus. Denique his addimus editionem *Carminum* istorum *Patauinam*, quae prodit A. 1719, 4, cura JO. ANT. UVLPII, qui et *Uitam* SANNAZARII ei praemisit, et in ornatu uniuersi Operis desiderari prorsus nihil passus est. Sigillatim uero *Elegiae* et *Epigrammata* SANNAZARII edita sunt *Venetis A. 1535, 8, Carmen de Partu Virginis cum Annotationibus LAZARI CARDONAE, Venetiis, A. 1584, et cum Commentario VALENTINI ODORICI ibidem**

174, TH. POPE-BLOUNT *Cens. Auct. p.*

364 seq. ANT. TEISSIERII *Elog. des braves.*

ſau. T. I p. 183 seq. et ADR. BAILLET

Aug. des ſau. T. IV P. I p. 124 seq.

tem A. 1593, b) Lamentatio de morte Chri-
cum Notis DAN. AVVENTII, Lutet. A.
1544. c) Legitur etiam horum Carminum
s maxima in Deliciis Italicis, d) et in
min. Illustr. Poet. Ital. e) Alia est ratio
carminum eius uernaculorum, quae Veneti-
is. 1533, 8, et ibidem A. 1549, et 1625, 12,
diere. Ab his seiuncta Arcadia, incom-
abile Poema, Lugduni A. 1544, Venetiis
1549, Ticini A. 1596, et Venetiis A. 1625,
em adspexit publicam. Hanc in Belga-
ria ligatum aequae, ac solutum, sermonem
translatam, a PETRO ULAMINGIO, qui e-
Operis spem fecit in Praefatione, Car-
minibus SANNAZARIANIS praemissa,
um proxime expectamus. Alia omnia,
re partim ad horum Carminum prae-
sentiam, partim ad Auctoris uitam spe-
nt, f) intacta iam relinquentes, de iis
faltem,

b) Idem carmen uersibus Italicis redditum re-
 statur TEISSIERIVS *l. c. p. 189.*

c) Editionem hanc raro esse obuiam, facile
 intelligas ex BAEII *Lex. T. I p. 339 not.*
 A). Sed fuit haec tamen olim in Bibliotheca
 MENCENIANA, ut docet eius *Catalogus*
p. 766.

d) *T. II p. 602.*

e) *T. VIII p. 323.*

f) Uitam SANNAZARII, terse et concinne
 a IO. ANT. UULPIO expositam, legis in

saltem, quae ad rem SANNAZARII castrum
sem pertinent, breuissimis dicemus.
mirum sub ALPHONSI, Calabriae Du-
auspiciis in Etruria militauit, eidemque,
uersus Turcas ad Hydruntum pugna-
nec non postea Nomentum atque Ti-
rem, oppida Pontificis, obsidione cinge-
comitem se dedit, et uirtutis suae praec-
ubique edidit specimina. g) Belle haec
festiue ipse expressit in *Elegia ad Alpho-*
sum, Ferdinandi filium, Aragonium, Sicili-
Regem: h)

Ipse ego, quae uidi, referam: scit Tusca
tellus,

Quaeque cadit summo lympha Anio
iugo.

Nam duce te, Latios ferro dum subruis agr-
Tempora militiae prima fuere meae.

Bis Nomentanas, bis magni Tyburis arces
Uidimus ad nostros proicere arma pedes:

Quum iam sit media trepidatum pene Subur-
Et Capitolino uota parata Ioui.

Nec semel (ut fatear) Collinae ad limin-
portae

Fregimus armatos reppulimusque Duces.
Par-

fronte *Carminum SANNAZARII* a UIR-
GIO editorum, nec non in illa, quae prod-
it cura ULAMINGII.

i) *Ibid.*

Est haec prima *Lib. II Eleg. Sanna-*

tamen, veneranda Panens, si iusta se-
cutus
ma sub Alphonso: Rex erat ille meus.

n. ipsis castris feriatuſ est a iucundo
um negotio, ſed, uelut inter pugnan-
condidit Epigrammata, eaquę polita
t feſtius; quale eſt, quo illuſtriſſima
ISLA I Regis facinora complexuſ eſt.)

V. CEleberrimum HENRICI SA-CCXV.
CUI LII in Anglia nomen eſt, HENRI-
ticidiſſimam CHRYSOSTOMI editio-
CVS SA-
procuraſſe, nemo ignorat. Atque is UULVS,
m miliciam nunquam ſecutuſ eſt, ha-
amen cognominem quendam nauis
e Capitaneum, qui ductu FRANCISCI
i expeditioni Anglorum contra Hi-
s in America Septentrionali ſuſceptae
git. Is librum ſcripſit ſub titulo: *A Li-
Spaniſh lies found at the Sack of Cales,
iſing the fight in the:Uueſt-Indies bet-
the Engliſh and the Spaniard, and of
eath of Sir Franc. Drake. Lond. 1596,*

VI. BARTHOLOMAEO CCXVI.
SCALAE locum hic facit BAR-
HIER. THOLO-
MAEVS
SCALA-

IVLPIVS l. c. p. 504.

ANTON. BUOOD Ath. Ox. T. I p. 356.

De

VII. **N**Ec sicco, quod aiunt, pede ccxvii.
prae-ivl.

RENTIV MEDICAEVM, quos miris lau- CAESAR
SCALI-
GER.
ribus prosequitur FIGINVS *Epistolarum*
Lib. VIII. Sed, hi num in lucem unquam
exierint, incertum. Leguntur et eius quae-
dam *ad ANG. POLITIANVM Epistolae Lib.*
V et XII Epist. POLITIANI, cui quae simulta-
tes cum SCALA fuerint, dicam ex instituto
in *Commentatione de Vita Politiani*, quae
iam prelum exercet. Dirimit horum con-
querfiam uelut constitutus arbiter ERAS-
MVS in *Ciceroniano p. 281*: *Ego malim so-*
lomia Politiani, quam quae Scala sobrius sum-
moque studio elaborauit. A quibus parum
discrepant illa IOS. SCALIGERI *Epist. 21*
p. 120: *De Scala illo nihil dicam aliud,*
quam totius Latinitatis hominem ignarum fu-
isse, inique de eo ἰδεὶς λόγος, etc. At, si
indias SCALAE generum, MICH. MARVL-
EVM, quam bellus, quam doctus homo
SCALA! En illius ad SCALAM Epi-
gramma:

*Cum Musae tibi debeant Latinae
Tot iuncto pede scripta, tot soluto,
Tot sales Latio lepore tinctos,
Tot cultis documenta sub figuris,
Tot uolcanina patriae dicata,
Quae nulli taceant diu minores,
Tot praetoria iura, tot curules,*

præterire possumus IVL. CAESAR
SCALIGERVM. Etenim in iuue-
sua primo fuit miles gregarius, et de
illustrioribus belli muneribus tam p-
quam eques, præfectus est. Et varia
eius atque clarissima fortitudinis, qu-
parente, uiro nobilissimo atque forti-
na hereditate quasi acceptam habebat,
urbium obsidionibus, et in praeliis au-
sticibus, eluxere documenta. Ferunt,
aliquando glande traiectus, atque equi
lapsus esset, ipsum per totam diem
caesorum cadauera latuisse, demumq-
gre uulnere curato conualuisse. L

*Tot fasces proprio labore partos:
Plus multo tamen, o beate amice, est,
Quod Scalam Latio pater dedisti,
Aucturam numerum nouem sororum,
Casto carmine, castiore vita.*

Nec SANNAZARIVS in eum iniquus, qu-
Eleg. II Lib. I:

*Nec te iam pudeat uenturo ostendere su-
Eloquii uires, Scala diserte, tui.*

Ceterum de eo multa legas in BAEI
Lex. T. III p. 2542, IANI BROVCKHVS
Notis ad Samaz. Carmina p. 124 edit. UL-
MING. et P. NICERONII Memoir
pour seruir à l'Hist. des homm. ill. T. IX
116.

relata postmodum a MAXIMILIANO
 sare reportavit praemia, et illustriora
 orum ornamenta; quae tamen recense-
 am supersedeo. Illud uero gloriosius
 um uidetur, quod de se ipso SCALIGER
 memorat; nimirum quod coram eodem
 IMILIANO illam Lacedaemoniorum
 rudi speciem, quae ab ipsis παντευχία, ab
 πανοπλία, appellata est, iussu BONIFA-
 patrii, et saepe, et diu, non sine stupore
 as Germaniae repraesentavit. Et ma-
 ra quidem hinc SCALIGER nomen re-
 : et laudem, maior tamen ad eam acces-
 umulus, quum, deserta Martis statione,
 Musarum castra transiens, uarios prae-
 ctis ingenii et multae eruditionis foetus
 illice exposuit. Quorum Catalogum u-
 cum iudiciis uirorum doctorum exhibet
 sonatus ille CLARMVNDVS, qui et Vi-
 r SCALIGERI ex uariis Scriptoribus ad-
 iatam adiunxit. b) *)

† CCXVIII.

a) *Lib. I Poet. Cap. 18 p. 68.*

b) *Part. VII Clariss. Vir. p. 1 seq.*

c) Sed meliora longe discas ex IOS. IVST.
 SCALIGERI *Diff. Epist. de Uetustate et
 splendore gentis Scaligeme*, nec non ex *Uita
 I. C. Scaligeri*, quae legitur in BATESII
Uitis Select. Vir. p. 404, ut taceam Scri-
 ptores complures alios.

CCXVIII.
LVDO-
VICVS
SCA-
RAM-
PVS.

†CCXVIII. **I**mmortalem apud posteros rerum in bello aequae, ac Ecclesia, gestarum memoriam reliquit LVDOVICVS SCARAMPVS, seu MEDAROTA, origine Patauinus, qui iura Romanae sedis circa medium Sec. XV quamplurimis in praeliis ferro defendit, hisque meritis adhuc iuuenis ad Episcopatum Traguriensem, nec non Florentinum Archiepiscopatum, et Patriarchatum Aquileiensem, sibi uiam parauit. Postea A. MCCCCXL uniuersis Pontificis Romani, tam terrestribus, quam maritimis, copiis praefectus, quum NICOLAVM PICININVM, fortissimum Mediolanensium Ducem, Florentinis mala multa minitantem, ad Anglare, oppidum Etruriae, uicisset, fugassetque, praemii loco ab EVGENIO IV, Pontifice, ipsam purpuram, et in Ecclesiastico tribunali primum locum, obtinuit. Neque ab eo tempore nihil ei cum Marte fuit negotii; quandoquidem A. MCCCCCLVI ad Belgradum contra Turcos pugnauit felicissime, hisque ad interuersionem deletis, Constantinopolim uersus nauigauit, et, Insulis nonnullis in Aegeo mari partim receptis, partim spoliatis, magnas diuitias et trophaea multa secum in patriam abduxit. Tandem, moerore confectus ob praelatum sibi in imperio Ecclesiae Romanae PETRVM BARBVM, cum quo perpetuae ei fuerant simul-

multates, diem obiit supremum A. MCCCCLXV, aetatis 63. Attigimus breuiter et summatim, quae copiosissime, nec sine praeconiis multis, ante nos perfecti sunt OLDONVS, a) IAC. PHIL. TOMASINVS, b) BERNARDINVS SCARDEONIVS, c) GEORG. IOSEPH. EGGS, d) alique plures. e) Laudes illustrissimi huius viri uelut in tabula expressas sistit Inscriptio eius sepulcralis, quae Romae in Aede S. Damasi legitur, f) nec non alia, quae adhaerens est imagini eius, ibidem prope Aedem S. Michaelis collocatae. g) Exstat et nummus, in honorem eius cusus, et uictorias, ab eo reportatas, repraesentans, cum inscriptione: *Ecclesia restituta ex alto*. h) Ingenio uir fuit excellenti, nec inter eruditos nomen eius est nullum. Nam, quum in Academia patria olim literarum studia, Medicinam imprimis, et doctrinam naturalem, haud

a) in *Atbenaeo Romano* p. 469.

b) in *Elog. illustr. uir.* p. 13.

c) de *Claris Uiris Patavinis*.

d) in *Purpure docta Lib. III* p. 129.

e) EGGS *l. c.* p. 134.

f) TOMASINVS *l. c.* p. 15, et EGGS *l. c.* p. 132.

g) TOMASINVS *ibid.* p. 16.

h) Exhibetur hic nummus a TOMASINO *l. c.* p. 18.

haud segniter tractasset, postea per omnem uitam in deliciis bonas Musas habuit. Et exstant *Epistolae* eius, quas Apostolicus apud Hungaros Legatus, ad IOANNEM DE CAFISTRANO dedit, incertum, quo anno publicatae, nec non aliae ad FRANCISCVM BARBVM, quae una cum *Carminibus* eius, nescio, an uernaculis, an Latinis, olim in Bibliotheca LAUR. PIGNORII seruata, testantur TOMASINVS *i)* et EGGS. *k)*

CCXIX. † CCXIX. PERTINET inter eruditos milites
GVN. quodammodo GVNTH-
THERVS RVS CHRISTOPHORVS SCHEL-
CHR.- HAMMERVS, de Medicina et doctrina
STO- naturali superiore Seculo, si quisquam alius,
PHO- praeclare meritus. Qui, etsi nunquam ani-
RVS mum induxit in castris stipendio mereri,
SCHEL- urgente tamen aliquando necessitate, capel-
HAM- sendi arma impositam sibi legem uidens,
MERVS. praestitit id, quod solent alioqui milites ex-
ercitatissimi. Quum enim adhuc iuuenis,
annum circiter MDCLXXII, studiorum
causa, Lugdunensem Batauorum Academi-
am frequentaret, factum est subito, ut, Gal-
lis uniuerfas Batauorum terras peruastanti-
bus, et ipsi Lugduno mala omnia minitanti-
bus, de defendenda urbe cogitandum ipsi
esset cum ciuibus Academiae ad unum om-
nibus.

i) l. c.

k) l. c.

ibus. Diciturque hic tam dextre obipartes suas, ut, siue ad uigilias agendas, ad tuendas stationes, siue ad quaecumque militaria officia, uocatus, nunquam uel em, uel uirtutem suam, desiderari passus

Memorat hæc, qui diligenter SCHELMMERI uitam exposuit, CHRISTIANVS IPH. SCHEFFELIVS in Dissertatione eruditæ, præmissa *Uirorum Clarissimorum ad uob. Christoph. Schelhammerum Epistolis senioribus. a)*

CXX. Inter sublimioris subsellii Poetas **CXX.** iure suo refertur HART-HART-ANNVS SCHOPPERVS, maxime MANO. PETRO LOTICHIO, qui Epigramma NVS scripsit;

SCHOP-
PERVS.

*opperus nitidas dum carmine surgit in
aulas,*

Vaso, fere par est, siue, Tibulle, tibi.

o, si quis habet Musæa nomen ab arte,

chopperus certe nobile nomen habet.

oppido Nouoferrensi Noricorum natus MDXLII, et ingenio præditus ad carmi-aptissimo, iam anno ætatis quinto et de-uo miræ uenustatis Elegias scripsit, et ui-imo uersibus reddere Latinis coepit
lepi-

lepidissimum illum de admirabili fallacia et astutia uulpeculae, *Reinikes* dictae, libellum, sermone scriptum uernaculo; sed perficere id operis non potuit, ad arma quippe uocatus, quibus contra Turcos uteretur, in Hungariam inuasionem meditantibus. Itaque post aliquot annos ex ea militia redux, ultimam carmini manum adhibuit, idque Maximiliano II elegantissimis elegis inscripsit. Adiectum id legas *T. V Deliciarum Poet. Germ. a)* Transtulit praeterea in Latinos uersus *Prouerbia Salomonis*, et *Eclogas* scripsit binas, quae cum PET. LOTICHII *Sec. Elegia* prodierunt. Uenustissimus uero est eius libellus, quem *Panopliam* inscripsit, in quibus omnium illiberalium artium genera descripta, omniumque artificum negotiationes manu sculptoris expressas, inuenias. Iunctim edita existare Opera eius uniuersa, docemur a IO. PET. LOTICHIO in *P. III Bibliothecae Poeticae*, *b)* unde et, quae diximus iam, maximam partem sunt depromta.

CCXXI. **A**Nno MDCXCVIII in Fionia, Amaris Balthici Insula, uitam cum ANVS morte commutauit IANVS SEETEDT. STEDT, Legatus Tribuni militaris (uulgo *Obrist-Lieutenant*) qui ingeniosissima Danica.

a) p. 1437.

b) p. 137.

nica, Germanica et Belgica Carmina
imposuit. a)

CXXII. **S**ub initium praeterea anni CCXXII.
MDCCII, nimirum d. XIII. GERAR-
duar. in Academia Groningensi post *V*DVS
vesum Controuersarum Decades publice desich-
tas I. V. D. creatus fuit GERARDVS TER-
CHTERMANNVS, in Principis Arausio- MAN-
nium et Nassouiae, IOANNIS VUILHELMI, NVS.
isonis, cohorte praetoria Locumtenens.

*)

CXXIII. **N**on uno nomine memorabi- CCXXIII.
lis est uita HENRICI HENRI-
KII, I. V. Doctoris, et Hebraicae lin- CVS si-
ae in Academia Cantabrigienfi Professo- KIVS.
publici. Is, origine Bremenfis, et ob-
scuris

a) *Nou. Lit. Mur. Bal. A. 1698 M. April.*
p. 63.

a) *Nou. Lit. Germ. A. 1707 M. Nouembr. p.*
370.

*) Idem iam A. 1705, conflictum moderante
ADAMO MENSONE ISINCK, ibidem
Dissertationem, *de Poetis militaribus Roma-*
norum, milite dignissimam, publicauerat.
Subnexum est illi Carmen Belgicum P.
BVNINGI, cui inscripta sunt uerba: *Aan*
den Here Gerhart Sichtermann, Luitenant
der Groeninger Lysuacht van zyne Hoog-
heid den Here Prinsse van Oranje en Nassau.

scuris natus parentibus, quum militiae nomen dedisset iuuenis, sed eam postea dereliquisset, in fuga captus, et suspendio damnatus est a praefecto suo, sed ab eodem, facta eum amantibus, sorte militari liberatus. Ea res occasionem ei deinde consilii admodum funesti dedisse dicitur. Quum enim ei Cantabrigiae aliquando in congressu amicorum a nescio quo exprobraretur uerbis ac modum falsis, tam acrem id eius animo dolorem infixit, ut in suo ipse museo gulam laqueum frugerit, et, nemine tale quid opinante, ex animis repertus sit A. MDCCXI. Orientalium linguarum, imprimis Hebraicae, in fuit peritus, ut uix illo tempore alius ququam. Gratiam id ei pepererat Comes Huntingtoni, Ultraiecti tum degentis qui eo comite iter suscipere Constantino-
polim, linguarum Orientalium causa, destinauerat, sed, uix salutata Italia, suasu cognatorum in Angliam rediit, SICIVMQUE, spem uiuendae Constantinopolis iam destituturum Academiae Cantabrigiensis Hebraicarum litterarum doctorem commendauit. Id munus ad fatalem usque mortem administravit cum plausu Academiae et Auditorum maximo. LVDOLPHO KVSTERO, *Bibliothecam nouam Librorum* A. 1697 et sequentibus *Traiecti ad Rhenum* edenti, socium ipse manum praestitit, conspiciturque in fronte *Tomi II* et sequentium adiunctum nomen

nomen SIKII alteri NEOCORI, quum primo Tomo non nisi nomen NEOCORI inscriptum legatur. Uariae etiam in scriniis defuncti inuentae sunt schedae literariae, in quibus multa continentur, quae, si publicentur olim, insignem possent Orientali literaturae lucem accendere; ut *Latina interpretatio Alcorani*, et similia complura. a)

CCXXIV. **S**ed et dux ille Philosophorum, CCXXIV. SOCRATES, SOPHONISCI SOCRATES PHAENARETAE, obstetricis, filius, hic nominandus. Tribus ipsum expeditionibus interfuisse, ad Potidaeam scilicet, ad Delium atque Amphipolin, non solum EXPLV-TARCHO, LAERTIO, LVCIANO, a) AELIAMO, b) et SVIDA, sed Auctoribus etiam *οὐνόμοις*, et SOCRATIS discipulis, PLATONE, XENOPHONTE, et ANTISTHENE, patet, quorum auctoritatem hic recte ATHE-NAEO, c) falsa haec omnia esse, contendenti, eruditissimus in hisce literis CASAVRO-
NVS

a) Uid. de eo *Neue Bibliothek* P. XXIII p. 249 seq. et *Neuer Bücher-Saal* P. XXXV p. 311, et P. XVIII p. 447.

a) In *Parasit.* cuius corruptum, qui huc spectat, locum optime emendauit IAC. PALMER. *ad Auct. Græc.* p. 569.

b) U. H. III, 17, ad quem locum conferri meretur PERIZON. p. 207.

c) *Lib. V, 15, Deipnos.*

NVS d) opponit. Prae ceteris autem P
TO, praeterquam quod in Apologia
CRATIS e) generatim de tribus illis
CRATIS expeditionibus loquatur, spec
orem in Symposio f) militiae eius ad
tidaeam mentionem facit, et, quanta el
erit fortitudine, quanta famis sitisque
commoda et frigoris molestias tolerauit
pluribus exponit. Scripta SOCRATEM
negant, alii affirmant, reliquisse. g) Po
riorem sententiam asseruit LEO ALLAT
in *Dialogo de Scriptis Socratis*; in illam u
cum ARISTIDE, CICERONE, LAERT
PLVTARCHO, CHRYSOSTOMO, ORIGE
AVGVSTINO, ceterisque, procliuis est
ctissimus noster GOTHOFREDVS OLEA
VS, eamque in erudita contra citatum
LATII *Dialogum* Exercitatione h) de
dere conatus est. Licet uero SOCRAT
ipse literis quaedam haud consignarit; p
sunt tamen scripta illa Philosophica, a P
TONE nobis relicta, quum placita SOCRAT
eiusque disputandi methodum, compreh
dant, *Socratica* quodammodo appellari,
ut hac ratione SOCRATES non plane

d) *Ad* ATHEN. l. c. p. 375, et LAERT.
Vita Socrus.

e) p. 363.

f) p. 315.

g) Conf. FABRIC. *Bibl. Gr. Lib. II.*

h) Prodiit ea *Lips. A. 1696, 4.*

dendus videatur. Quo sensu etiam RO PLATONIS libros *sermones Socratici*, his quidem uerbis: *i) Arcefilas im, qui Polemonem audierat, ex uariis libris, sermonibusque Socraticis, maxime arripuit. Ut ARISTOTELEM, LIVM, HORATIVM, et OUIDIVM, tam, qui eadem ratione, laudatissimo obnoleario, k) Σωκρατικὰς λόγους ticas chartas, et Socraticum opus PLATIS, Dialogos nuncuparunt. Huc facloque uidetur EPICETVS, l) qui dillo ipsius, ita interroganti: τί ἐν; Σωκράτης ἔγραφε; Quid ergo, num SOCRATICVM nihil scripsit? ad PLATONIS libros rens, respondebat: καὶ τίς τοσαῦτα; Et tam multa? Si nimirum hic cum eo-OLEARIO m) pro ἔγραφε διέλεγε, aut ἴτησε, uel aliquid simile, legendum staus. Quod si autem, prout uerba sese-nt, accipimus, forsitan EPICETVS recte satis una cum ceteris explicans n quendam PLATONIS, aliud quid in- et SOCRATEM omnia, PLATONEM, scripsisse, et scripta solummodo SOCRIS publicasse, autumauit. Locus il-Epistola II ad Dionysium ita se habet:*

Δια

Lib. III de Orat. p. 267.

L. c. §. 7.

ARRIAN. Diss. Epict. II, 1.

l. c. §. 8.

Διὰ ταῦτα ὁδὲν πρόπον ἐγὼ περὶ τῶν γι-
 Φα, ὁδὲν ἐστὶ σύγγραμμα Πλάτωνος ὁδὲν, ὁδὲν
 Τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἐστὶ, καλὰ κ-
 γεγονότος. Fateor, si uerba haec extra
 textum, ut loqui amant, adspicimus, no-
 duci posse, quasi iis significauerit, se
 unquam ipsum conscripsisse, sed omni-
 e SOCRATE profecta. At enim uero, si
 tius scopum PLATONIS rimamur, lon-
 lium esse sensum, facile deprehendi-
 Monebat enim PLATO in fine istius Ep-
 lae DIONYSIVM, ad quem scripserat,
 quae ab ipso per ARCHIDEMVM accipi-
 mysteria emanare in homines, nondum
 initiatos, pateretur. Hinc, ea non co-
 gnari scriptis, sed fidae potius mandari
 memoriae, iubet. Uario enim saepe casu
 cidere posse interferit, ut, quae scripta
 stent, ad oculos aliorum perueniant; et
 autem commissa sint memoriae, tanq-
 in inaccessa lateant custodia, nec ab ullo
 le cognosci queant. Quum autem intel-
 ret, multum semper apud DIONYSIVM
 am ualuisse auctoritatem, ad eam quo-
 hac ex parte prouocat, dicens, quod
 ter, quaecunque sublimiora dicta ex
 CRATE audiuerit, nunquam literis uel
 tradiderit, uel in posterum sic traditur
 quum tamen, quae iam eius generis pro-
 essent, a SOCRATE sint profecta. En-
 PLATONIS, quae huc inprimis fa-

erba: 'Ευλαβῶ. scribit ad DIONYSIVM, μέντοι, μήποτε ἐκπέσῃ ταῦτα η) εἰς ἀνθρώπους ἀπαι-
 ὕτας. Σχεδὸν γάρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐκ ἔστι τέ-
 ῃν πρὸς τὰς πολλὰς καταγελαστώτερα ἀκρόσματα,
 ὅ αὖ πρὸς τὰς εὐφυεῖς θαυμαστότερα τε καὶ ἐν-
 θσιαστικώτερα - Πρὸς ταῦτ' ἐν σκοπῶν εὐλα-
 βῶ, μήποτε σοὶ μεταμελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκ-
 εσσόντων, μεγίστη δὲ φυλακὴ, τὸ μὴ γράφειν.
 Ἄλλ' ἐκμανθάνειν, ὃ γὰρ ἐστὶ τὰ γραφέντα μὴ
 ἐκπεσεῖν, διὰ ταῦτα (liceat enim hic ite-
 rim, quae modo protuli, uerba, quo
 o clarius pateat nexus, repetere,) ἔδεν πώ-
 οτ' ἐγὼ περὶ τέτων γέγραφα, ἔδ' ἔστι σύγ-
 ραμμα Πλάτωνος ἔδεν, ἔδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγό-
 μενα, Σωκράτης ἐστὶ, καλῶ καὶ νίκα γεγονότος.
 et iam satis de SOCRATE.

CCXXV. **O**Rdinem, quem nobis ipse CCXXV
 praescripsimus, secuturi, CHRIS-
 tominamus iam CHRISTOPHORVM STO-
 A SOLDO, Brixianum ciuem, nec in CE-
 PHORV
 ebrem Seculi XV Historicum, qui res Bri- A SOL
 tianas inde ab A. MCCCCXXXVII ad do.
 MCCCCCLXVIII complexus est *Annalibus*
 copiosis, sermone scriptis Italico, et nuper
 demum a doctissimo LVD. ANT. MVRATO-
 RIO euulgatis in *Tomo XXI Scriptorum Ita-*
liae.

n) ταῦτα h. e. quae cum ipso per ARCHI-
 DEMVM coram (ut patet ex antecedenti-
 bus,) communicaturus esset.

E e

liae. a) Quo in Opere quum maximam partem descripta sint bella tristissima, qua aetate illa uniuersam fere afflixere Italiam non potuit non Auctor sui mentionem iniicere frequentissimam, utpote per omnem uitam suam in militia uersatus, et praeclarorum gestorum gloria nobilitatus. Nam, quum ad A. MCCCCXLVIII Brixianae urbis expugnationem memorat, praefectum se referat aliquot turmis ciuium, quibus commissa fuerat tutela urbis, eodemque munere se functum decem annis ante, anno nempe MCCCCXXXVIII. Et, cum nonnullis ciuium nobilissimis bis susceptam sibi munendam urbem curam, ad A. MCCCCLIII et MCCCCCLXVI notat. Tacemus alia, unde, prae ceteris ciuibz maxime conspicuam fuisse uirtutem eius, et in gerendis rebus prudentiam, multisque modis et militi strenui, et praeclari ciuis, laudem ei acquisitam, luculente cognoscitur. Horum nonnulla strictim enarrata sunt a MYRATORI in *Praefatione* erudita, qua huius *Chronicon* frontem ornauit.

CCXXVI. Circa SOCRATIS tempora
OPHO- xit etiam SOPHOCLES
ES. satis celebrem inter Tragicos famam assecutus. De eo ARISTOPHANES tradit Grammaticus in *Argumento ad Antigone*

exercitus delectus fuerit una cum PER-
 CLE, oppugnaturus Anaeon, Samiorum
 itatem, quum annos natus esset LXXV, O-
 p. LXXXV 3. Archonte THEODORO,
 septimo ante bellum. Peloponnesia-
 Non abs re fuerit, audire IVSTI-
 a, a) ita loquentem: *Tantus furor Spar-
 rum erat, ut duobus bellis impliciti, susci-
 tertium non recusarent; dummodo ini-
 suis hostes acquirerent. Igitur Atheni-
 aduersus tantam tempestatem belli duos
 deligunt, Periclem spectatae uirtutis ui-
 et Sophoclem, scriptorem Tragoediarum,
 diuerso exercitu et Spartanorum agros
 runt, et multas Achaiae ciuitates Athe-
 sum imperio adiecerunt. De Tragoediis
 is, tam quae adhuc supersunt, quam
 e perierunt, aliisque scriptis deperditis,
 est Cel. FABRICIVM b) agerem, Iliada
 HOMERVM scriberem.*

CXXVII. EX Graecia in Sueciam, ex ^{CCXXVII.}
 uetustissimis temporibus ^{ANDRE-}
 recentiora, reuertimur, et, qui do- ^{AS SPO-}
 ina aequae, ac uirtute militari, inclaruere, ^{LIVS.}
 accensendum ducimus ANDREAM
 OLIVM, Mathematices in Academia
 salienti Professore publicum, Astrono-
 rum Mathematicorumque superiore Se-
 culo

a) Lib. III.

b) Bibl. Gr. Lib. II Cap. 17.

culo paucis secundum. Qui, etsi suae
tati magis innotescere doctrinae fa-
quam scriptis in uulgu editis posterit-
uoluit, taceri tamen hic non potest, ob-
signem Astronomiae peritiam, et longin-
 itinera in remotissimas terrae regiones
scepta, nec non literarum commercii
amplissimum, quod cum Mathematicorum
nobilissimis ad mortem usque constanter
luit. Eius opera inprimis ciues eius usi
conficiendis Fastis publicis, quos Calend-
ria dicimus, et in emetiendis coeli partium
partim terrarum, regionibus. Sed iam mi-
nere suo optime fungentem in Academia Se-
norum Lundinensi, et in cathedra stante
publica, repente sede sua dimouit.
MDCLXXIII belli Danici tempestas aro-
quae, quum uniuersae Academiae interitum
minaretur, docentesque cum discipulis
huc atque illuc dispelleret, SPOLIO nost-
campum aperuit, in quo militare robur e-
plicaret. Non enim cum ceteris terga ue-
tit, sed, pro patria capeffenda arma ratus,
castra se contulit. Regis sui, fortissimus
que hosti pectus obiecit, et biennium co-
tinuum omnia militis animosi et expedi-
munia obiit. Refert haec de SPOLIO uir
bis prorsus magnificis LAVRENT. NOT-
MANNVS, Theologus et Bibliothecarius
psaliensis, in *Oratione*, quam in memori-
POLII A. 1690 *Vpsaliae* recitauit, nup-
CH

TIANO NETTELBLADT in *Memoriae in Suecia eruditissimorum Rediuiuae Decade I a)* euulgata. Non iniun fuerit Lectoribus, eorum hic uel legere. Ita enim ille: *b) Spolii pom hasta gladioque res gerebatur, Rex iper prosperaque opera usus est. Quip ter infitam consilii uim, agendique dextm, et inconcussum adhuc uirium rora quaedam tractandis plebeculae tur agrestis, quam in acie et praellis trifere imperio ductabat, animis et inge storitas ac industria, et arcanis hosti nationibus solerter et acute coniectan scandisque, uitandisque insidiis, singu rsutia et calliditas, et locorum, in qui rs communis dominabatur, exactissima aderat. Nec frigida bello dextera, aut ichinisque, quam circino suo, et radio, apta et habilis. Tulit postea a clefimo Rege suo tam strenue gestorum ia honestissimam a militia di nem, et Patricii illustres imagines. c splendidi in aula honores ipsi ob it, sed quibus praetulit tranquillum um contubernium, et docendorum in mia Vpsaliensi Mathematicum munus um. c)*

† CXXVIII.

n. 207 seq.

n. 245.

Vid. *ibid.* p. 247 seq.

Ee 3

CCXXVIII. **† CCXXVIII.** **U**T est poetarum in-
 UE- um ad feruida Marti-
 STRITI- gotia hoc aptius, quo plus ignis habet
 VS SPV- nec mirum, de Poetis hic dicendum
 RINNA- esse saepissime. Iis, quos ante memorauimus
 addimus iam UESTRITIVM S.
 RINNAM, ciuem Romanum, sequi
 MARTIALIS et PLINII iunioris, et
 Uespasianis, Domitiano et Traiano.
 Hunc, testis est PLINIVS, a) scripsit
 quidem utraque lingua, *lyrica de
 miram illis dulcedinem, miram suam
 miram hilaritatem esse, cuius gratia
 mulet sanctitas scribentis.* Neque ad
 optimorum Poetarum numero SPV-
 RINNAM hunc collocare dubitauit PLINIVS
 CRINITVS, b) et LIL. GREG. GYRALDVS
Carminum, quae is scripsit, fragmenta
 dam, *Odas* nempe IV, quarum prima
Contemptu Seculi ad Martium, collegio
 et Poetarum ueterum, GRATII, NEM-
 NI, et CALPURNII, Carminibus, *Hann*
 1613 editis, adiecit CASP. BARTHIVS.
 de his legi utique meretur iudicium FA-
 CII in *Biblioth. Lat.* d) Ducem bello
 num fuisse hunc SPVRINNAM, pte
 his, quae in bellis Othonis, Imperatoris

a) *Lib. III. Ep. 1.*

b) *Lib. IV de Poet. Lat. Cap. 62 p. m. 483.*

c) *Dial. X de Poetarum Historia.*

d) *T. I Lib. I Cap. 16 p. 284 not. d.)*

fortiter aequae ac prudenter gesta narrant
TARCHVS et TACITVS. e) Contra
eteros inprimis, gentem Germanam, fe-
fime pugnavit, eorumque Regem cum
versa gente perdomuit. Quo nomine
reta est ei a Senatu Romano triumphatua,
quam ei partam magnis laboribus
pso sanguine dicit PLINIVS. f) Digna
uirtus tanti imperatoris, quam PLINIA-
praeconiis hic prosequamur. *Heri, in-
t, a Senatu Uestricio Spurrinae, Principe
lore, triumphalis statua decreta est: non
ut multis, qui nunquam in acie stete-
t, nunquam castra uiderunt, nunquam
ique tubarum sonum, nisi in spectaculis,
ierunt; uerum ut illis, qui decus istud
re et sanguine et factis assequebantur.
n SPURINNA Bructerum Regem ui et
is induxit in regnum: ostentatoque
, ferocissimam gentem (quod est pul-
imum uictoriae genus) terrore perdo-
it.*

XXIX. **P** PAPINIVS STATIVS, CCXXIX.
P. uariis Poematibus clarissim. P. PAPI-
s, huc etiam referendus esset, si nostram NIVS
remus SALMASII sententiam, ipsumque STA-
PARIDIS Poetam, memoratum ab Aucto-
tivs.
re

-) *Histor. Lib. II Cap. 13, 18, et 36.*
) *Lib. II Ep. 7.*

re incerto, qui uitam IUVENALIS con-
psit, (quem aliqui SVETONIVM esse
mant,) crederemus. Hunc enim
militum Tribunatu et annulo equestris
RIDE ornatum fuisse, idem *utis* IUV-
LIS scriptor testatur. At enim vero
MASIVM, haec coniectantem, egregie
BERTVS RVBENIVS a) confutavit.

CCXXX. CCXXX. MELiori itaque iure,
STE- STATIO, his accensum
PHA- sumus STEPHANVM BATON
NVSDA- Serenissimum Poloniae Regem, qui
TORI- quam armorum et literarum studi-
vs, Pol. gia seiunxit dignitate. Testimoni-
R. us rei luculentum reperimus in
mento eius sepulcrali, quod, quum
uulgatissimos Scriptores exstet, hic re-
superfedemus. *Decas Epistolarum eius,
ratio ad ordines Poloniae, cum SIGIS-
AVGVSTI, Poloniarum Regis, Epistola
sponsis, ex recensione nostra prodit
A. 1703, 8.*

CCXXXI. † CCXXXI. EMinet hoc aevo, et,
PHILIP. precor, eminebit por-
IO. DE ter eruditos milites PHILIPPVS
STRAH-ANNES DE STRAHLENBE-
LEN-
BERG.

a) *Lib. I de Re Uest. Cap. 15 p. 94 edi-
uerp. A. 1666, 4.*

Suecus, ab ineunte aetate inter bell-
nultus uersatus, et a primis stipen-
ipsam Legati legionis illustrem digni-
uectus. Qui, si fortunam in bello
secundam expertus esset, uix inter
ites Historicos connumerandus esset
is. Feruente enim inter Russorum
itorem, PETRVM I, et Suecorum Regem,
VM XII, atroci bello, et post uaria prae-
partes Russorum inclinante fortuna,
ei, quod aliis multis, accidit, ut captus
te, exul abire in Siberiam iuberetur,
uum hic cum gente ferocissima et
io fato bellum gesturus. Hic inter
ena otia opportunam in usus ciuium
n optima quaeque colligendi occasi-
nactus, omne captiuitatis suae tem-
n explorando regionis situ, indagan-
gentis moribus, collocauit. Quem
em itinere triennali uniuersam Siberi-
finitimarum terrarum tractum pera-
et, et, inde a pueritia subsidiis historicis
thematicis instructus, omnem Russiae,
ae, nec non Tartariae magnae, ambi-
ccurate in tabula descripsit, quam de-
exacto trium et decem annorum spatio,
otiuitate dimissus, et in Germaniam
in aes incidi curauit, illustratam do-
no Commentario, quem inscripsit: *Das
und Ostliche Theil von Europa und Asia,
uueit solches das gantze Russische Reich*

mit Sibirien und der grossen Tatarey greiff, etc. Lipsiae, (Holmiam rubri praefert,) ubi aliquamdiu commoratus. Auctor, editum A. 1730, 4. Quem laborem, quicunque periti sunt istarum rerum ita fatentur comparatum, ut de Russiae Sibiriae (nam Tatariae magnae historiam seruauit *Parti alteri*,) situ pariter ac lingua non aequae certa et notatu digna scripsit ullus alius commemoret. a)

ccxxxii. † CCXXXII. **P**ROPERAMUS ad IOAN-
 IOAN- NEM STROM-
 NES RVM, Auerbaci, Palatinatus superioris op-
 STRO- pido, A. MDXXVI natum, inter parentum
 MERVVS. suorum decem et quatuor liberos decimum
 Huic, A. MDXXXIX studiorum causa Li-
 psiae agenti, et cum tribus STROMERIS ado-
 lescentibus ad mensam Theologorum
 UUittembergenfium, qui sacrorum cau-
 tunc Lipsiae conuenerant, et apud HEN-
 CVM STROMERVVM, Medicum, hospitaban-
 tur, ministranti, LVTHERVVS poculum uini
 propinauit, addito auspicato omine: *Ioan-
 nes, stude, et bibe, nam e multis adhuc pocu-
 lis auratis erit tibi bibendum.* Et apparuit
 postea, unum ex his adolescentibus IOAN-
 NEM studiis literarum destinatum fuisse di-
 uinitus. Neque tamen secunda adeo ho-
 rum habuit initia; sed, quum A. MDXLVI

a) Uid. *Act. Erud. A. 1731 p. 46.*

in funestum inter MAVRITIVM, Saxo-Electorem, et CAROLVM V, Imperatorem exardesceret, nec ei liceret, nisi cumulo summo, in patriam reuerti, cum ex iuuentute Academica triste Musis consilium cepit, castra MAVRITII sedidit, et iura Saxorum suo sanguine vindidit ab armis imperatoriis. Quumque tunc CAROLVS teneret Lipsiam, nisi urbe liberata, exactisque tribus et non mensibus, a duro hoc uitae genere uixit. Tum A. MDXI.VIII UUittemmum adiit, et anno primo Theologiae, Medicinae, operam nauauit, tandem, amicorum consilio, totum se doctrinagum dedit, eademque studiis deinde DLIII profecutus est Lipsiae, atque ibi A. MDLX supremos in Iure honores trauit, et A. MDLXV Aduocati in suo Iudicio Prouinciali, et docendarum utionum Iuris, munera, nec non A. XVIII interpretandi Codicis prouinobtinuit. Quo munere per integrum annum perfunctus, in aula Principum - Uinariensium illustri Cancellarii digne ornatus, et A. MDLXXXVII Ditiissimi supremi, quod lenae floret, Assessorium Iurium Professor nominatus est, idunumeris annos uiginti dexterrime adtrauit. Diem supremum lenae obiit DCVII, plus quam octogenarius, nec, quod

quod scimus, quidquam scriptorū
quit, praeter Disputationem iuridicā
Reconuentionibus, Ienae A. 1601 publice p
positam. Sunt haec, quae memorauim
excerpta ex IO. CASP. ZEVMERI *Uita*
fessorum Iurispudentiae Ienensum, a)
PAULI FREHERI *Theatro Uiror. erud.*

CCXXXIII.

STVP.

PIVS.

CCXXXIII. **O**Rdine ad STVPP
delabimur. Natus
apud Grifones circa annum MDGXX
mum Theologiae se consecrauit, et
in ea fecit progressus, ut dignus hab
qui Ecclesiae Gallicae, quae Lond
Ecclesiastes constitueretur. Fama
ipsum partibus CROMVUELLIANIS
fauisse; quare post CROMVUELLII obitu
relicta Anglia, per Hollandiam in Gall
discessit. Ibi frater eius ipsum legi
suae Tribunalum constituit. Militari be
gnitate ornatus, Epistolas nonnullas
editas Coloniae Agrippinae hoc rubro
Religion des Hollandois représentée en l
eurs lettres par un Officier de l'Armée de
à un Pasteur et Professeur en Theologie
Bern. A. Cologne, chez Pierre Maria
1673, 12. Qui ipse liber Italice quoque p
diit A. 1674. In eo autem grauius in
hitur in Batauos, quod tot haereses et d

III

a) p. 56 seq.

b) p. 975 seq.

iata; quorum SPINOZA in *Tractatu Theologico-Politico* mentionem fecerat, foueant et tolerant. Cui libro D. IO. BRAVIUS A. MDCLXXV opposuit *Tractatum*, quem inscripsit: *La ueritable Religion des Hollandois, avec une Apologie pour la Religion des Etats Generaux des Prouinces unies*. In cuius libri Praefamine monet RAVNIUS, quod magnam illius libri partem PIERVILLO, quo familiariter STUPPIVS noster in Anglia usus sit, et quem Ultraiectioni postea cum uiliori sorte confligentemprehenderit, debeamus. Quod aliis examinandum ulterius relinquimus. Quum Londini sacris adhuc praeesset, iam inter ipsum etiam et socium muneris sui DELMERX controuersiae nonnullae intercesserunt, quae publice quoque literis impressae prolant. Post certamina uero haec literaria STUPPIVS noster bellis magis cruentis, iisque quamplurimis, interfuit, suamque in rebus gerendis dexteritatem et fortitudinem ita aliquoties declarauit, ut tandem illustre Legati Praetorii munus in exercitu Regio Gallicano obtinuerit. Decessit Parisiis A. MDCC. Fallitur enim Cl. BAELEVS, ubi in praelio, A. MDCXCII prope oppidum Steinkerken commisso, eum interisse scribit. a)

† CCXXXIV.

a) *Monatbl. Ausz. A. 1700 M. Aug. p. 489, et A. 1701 M. Ian. p. 83 seq.*

CCXXXIV. † CCXXXIV. **Q** Vae aetas PLINIVM, C. SVE-
 C. SVE- dem C. SVETONE
 TONIVSVM TRANQVILLVM, Historicum
 TRAN- aeque, ac Grammaticum, excellentem, tulit
 QVIL- Cuius *Uitae XII Caesarum* nisi, fatis ita no-
 LVS. amantibus, ad aetatem nostram perven-
 sent, carendum nobis ad hunc usque diem
 magno antiquitatum Romanarum thesaurus
 foret. Harum, post CASAVBONI, PITISCI,
 GRAEUVII, et ALMEIDAE, labores, novam
 iam editionem meditari dicitur Nannus
 Criticorum, P. BURMANNVS. Exstat et
 iam eius *de illustribus Grammaticis* liber co-
 piofus, et libri *de Claris Rhetoribus*, nec non
 eius, quo *uitas Poetarum* scripsit, partem
 Adhaec complura alia legenda dedit aetas
 suae, quae temporum iniuria intercidisse
 merito dolemus. Horum tantus est nu-
 merus, ut uix nominatim indicandis
 pagina sufficiat. Horum igitur, si placet
 notitiam pete ex SVIDAE *Lexico*, a) uel
 SIO *de Hist. Lat.* b) et FABRICII *Biblioth. Lat.* c) A nonnullis etiam, sed falso, ci-
 tatur notus uulgo *de Viris illustribus* liber,
 qui uerius ad S. AVREL. VICTOREM per-
 net. Mireris, ad scribendos libros tantum
 ei otia publicis muneribus fuisse reliqua.
 Nam, quod SPARTIANVS in *Uita Adria-*

a) Sub uoce Τράγκυλλος.

b) Lib. I Cap. 31 p. 153.

c) Lib. II Cap. 24 p. 497 seq.

d) testatur, in aula ADRIANI Magistri E-
stolarum partes obiit, et commendatione
INII iunioris, amici sui, quod ex huius
SVETONIVM Epistola e) discimus, a
RATIO MARCELLO Tribunatum milita-
n obtinuit. Quo nomine inter eos, qui
ritiam armorum cum literis coniunctam
uere, iure suo locum occupat; et si de
Ris eius bellicis haud legisse me penes
riptores ueteres quidquam meminerim.

CCXXXV. NVper clarissimum bello et^{CCXXXV.}
doctrina ciuem Lusitania^{EMA-}
lit, EMANVELEM TELLESIVM^{NVEL}
(LUIVM, Marchionem Alegretensem, ^{TELL-}
m Tribunum militum, postea a sanctio-^{SIVS}
us Regis Consiliis et Cubiculo, Fiscique^{SYLUR-}
oderatorem Triumvirum. Qui, quum diu^{VS.}
is fortunam expertus militarem esset, in
lucis numerari Regis sui, PETRI, coepit,
eodem postea dignus iudicatus, qui
onsam ipsi ex Germania Legatus adduce-
t. Quo in itinere iucundissima Musarum
nsuetudine usus, compositissimos *derebur*
his Ioannis II., Lusitanorum Regis, Com-
entarios scripsit, Vlyssipone primum, ne-
o, quo anno, postea A. 1712 Hagae Co-
itum in 4, editos. Peperit is liber, unde
urimum lucis accipit Lusitanorum histo-
ria,

d) Cap. II.

e) Lib. III Ep. 3.

ria, eruditissimi uiri laudem Auctori suo partim copia bonarum rerum, quas cōplectitur, partim insigni suauitate sua, adruditis mirifice commendatur. a)

CCXXXVI.

CASPAR

TAUANIVS.

NIVS.

NVnc Comites duos, ex dem familia oriundos, scimus, TAUANIOS nempe SAVLIOS, et tina THVANI oratione utamur, Gallice SAVLX DE TAUANES. In his primus CASPAR TAUANIVS, qui Galuocatur *Marechal de France, Admiral-mers de Leuant, Gouverneur de Prouence, Conseiller du Roy, et Capitaine de cent hommes d'armes*. Huius *Commentarios bellicos*, Gallice conscriptos, propinquum eius, CALVLM DE NEVF-CHAISES, collegisse, et P. A. 1574, 8, edidisse, ex UERDERIO a) ostendimus in Diss. saepius citata. Ex eo tempore libri editionem in fol. cui tamen annus, nec locus impressionis, adscritus est, nacti, deprehendimus, et inprimis in libro fusius enarrari, quae ab A. MDXI ad MDLXXII gesta sunt, insertis passim, et militaris praeceptis utilissimis. Minus tamen in exterarum gentium historiis, quum HENRICO VIII, Angliae Rege, saepe ad

ARDI

a) *Aët. Erud. Suppl. T. VI Sect. VII p. 1*

a) *Bibl. p. 58.*

IVM VI, et pro Landgrauio Hasfiae no-
et *le Landgrafe d'Aix.*

XXXVII. **S**equens Seculum illustrauit CCXXXVII.
IACOBVS TAUANI- IACO-
copiarum Gallicarum Generalis Lo- BVSTA-
tenens, qui res ab A. MDCXLIX ad UANIVS.
CLIII gestis breui libello sub titulo
noires *) complexus est, cuius uiri in-
uitatem, peritiam rerum aulicarum et
tarium, ac stili modestiam, ex merito lau-
imus in Diff. cit. a)

XXXVIII **L**iceat nobis inter uiros CCXXXVIII.
uel unius etiam foemi- TELE-
meminisse, **TELESILLAE** scilicet, SILLA.
iuarum foeminarum facile principis.
nim, quum olim Lacedaemoniorum Rex,
OMENES, Argiuorum uiros, aliis in
alio caesis, aliis, qui in luco Argi fuga
tem quaesiuert, partim nefarie truci-
s, partim cum luco ipso crematis, fun-
is fere deleuisset, apertum iam sibi pate-
ditum ad urbem ipsam, imbecillo mu-
m praesidio firmatam, existimabat.
re confestim cum copiis suis ad oppu-
ndam Argos progressus est, parum cu-
rans,

) Prodiere hi *Commentarii Lutetiae et Co-*
loniae A. 1691, 12.

) p. 36.

rans, quæ infausta sibi paullo ante ab oraculo Apollinis essent praedicta. Ecce autem uix accesserat, quum TELESILLA nostri foemineae fortitudinis exemplum, ita eum excepit, ut ne a uiris quidem maiorem uirtutem, reique militaris peritiam, requirere. Quippe omnibus iis, qui per aetatem armis ferre non poterant, in muro ad hostes procul dubio uel lapidibus, uel aqua candenti, uel aliis rebus, depellendos dispositis, integrae aetatis foeminas armis, quæ uel in domibus residua, uel in templis suspensæ erant, undique conquisitis, instruxit, et eo collocauit loco, quo imminere oppido Spartanorum irruptionem, exploratum habebat. Accedebat mirifica eius carminis uis, qua socias ita excitauit, ut ex foeminis imbellibus heroinis similes euaderent. Namque propius aduenientes hostes fortiter sustinuerunt, CLEOMENEMQUE, multos suorum desiderantem, incredibili uirtute repulerunt. Quin alterum etiam Spartanorum Regem, DEMARATVM, qui, ut SOCIATUM proditum, in urbem paene iam irruerat, et Pamphyliacum occupauerat, ui eiecerunt. Uide omnino de illa, eiusque carminibus, Auctores citatos in erudita Dissertatione, *de Poetris Graecis*, quam sub Praesidio B. GODOFR. OLEARII M. IO. CHRIST. BLUMVIS A. 1708 dedidit. Ceterum et in *Celeb. Fabricii*

Bibli-

Bibliotheca Graeca, a) et in laudata de *Poetricis Graecis* Dissertatione, observatum, TELESILLAM nostram circa Olymp. CXXXIX uixisse. At enim uero pace doctissimorum uirorum TELESILLAE aetatem paullo remotiorem crediderim; quum non ultimus, ut illis uisum est, CLEOMENES, sed primus eiusdem nominis, intelligendus uideatur. Manifeste enim id patet ex PAVSANIA, qui, ubi TELESILLAE factum commemorat, b) CLEOMENEM diserte ANAXANDRIDAE *filium* appellat. ANAXANDRIDAE autem filius, ut ex eodem colligimus PAVSANIA, c) DARIi HYDASPIDIS tempore, adeoque circa Olymp. LXVIII, imperauit. Ex quo apparet, TELESILLAE aetatem circa eandem quoque Olympiada esse collocandam. Accedit, quod, si Olymp. CXXXIX TELESILLAM uixisse statueremus, HERODOTVS, qui duo, et quod excurrit, Secula ante tempus illud *Historiam* suam consignauit, completionem Oraculi, *quod ad rem ab Argiis foeminis clare gestam pertinere uidetur, et eo a PAVSANIA refertur*, nullo plane modo commemorare potuisset. d)

CCXXXIX.

a) *Lib. II Cap. 15 p. 570.*b) in *Corinth. p. 157.*c) in *Lacon p. 212.*d) in *Ent. p. 359.*

CCXXXIX. THEMISTOCLEM, in-
 clytum Atheniensium du-
 cem, hoc loco adiungeremus, nisi, *Epistola*
XXI, quae sub nomine eius uenditur,
 supposititias esse, iam ante nos uiri doctissi-
 mi, LEO ALLATIVS, C. S. SCHVRTZFLEI-
 SCHIVS, RICH. BENTLEIVS, et, qui iis af-
 sentitur, Cl. FABRICIVS, a) obseruassent.

† CCXL. IN PTOLEMAEI AVLETAE, Ae-
 gyptiorum Regis, et POMPEII
 MAGNI, Romae principatum tenentis, tem-
 pora incidit THEOPHANIS *Lesbii*, seu,
 ut aliis dicitur, *Mitylenaei*, aetas. Graeco-
 rum omnium sua aetate praestantissimus
 fuit, a) amicissimusque POMPEIO, b) huic
 in expeditionibus bellicis socium se prae-
 buit, c) et ab eo fabrorum in castris Prae-
 fectus constitutus, d) unusque ex milibus
 Romana ciuitate donatus est. e) Cum
 POMPEIO duce in Albania pugnas-
 set THEO-

PHANIS

a) *Lib. II Bibl. Gr. p. 424.*

b) STRABO *Geogr. Lib. XIII p. m. 617*: ἐ-
 αὐτὸν πάντων ἐλλήνων ἐπιφανέστατον ἀν-
 δρᾶν.

c) CAESAR *de Bello Ciu. Lib. III Cap. 18.*

d) STRABO *l. c.*

e) PLUTARCHVS in *Cicerone*.

f) CICERO in *Orat. pro Archia Cap. 10*, VA-
 LER. MAX. *Lib. VIII Memorb. Cap. 14*, et
 CAPITOLINVS in *Maximo et Balbino*.

THEOPHANEM, testis est STRABO. *f*) A Graecis habiti ei sunt honores diuini, *g*) forsitan quod Mitylenaeis libertatem a POMPEIO impetrasset. *h*) Fuit et Historicorum et Poetarum nobilissimus, resque gestas POMPEIO posteritati tradidit, ut docent VALERIUS MAXIMUS *i*) et IUL. CAPITONIVS. *k*) Laborem hunc *Carmen Epicum* libere, sed sine auctore, GYRALDVS *l*) et MANVS DOVSA, *m*) eo nomine notati uos-
 10, *n*) qui prosa oratione scriptam putat hanc Historiam, quod THEOPHANEM PLVTARCHVS *o*) συγγραφέα, non ποιητήν, dixerit. Huius operis mentionem loco plus uno factam a STRABONE uideas. Sed, fuisse etiam Poetam, testantur duo illa Epigrammata Graeca, libro tertio *Anthologiae Graecae* obuia, quae huius esse THEOPHANIS,

f) l. c. Lib. XI p. m. 503.

g) TACITVS *Annal. Lib. VI.*

h) PLVTARCHVS in *Pompeio*, et UELLEIUS PATERC. *Lib. II.*

i) *Lib. VIII Memorabil. Cap. 14.*

k) l. c.

l) *Dial. IV de Poet. Hist. p. 202.*

m) in *Praefat. Hist. metricae de rebus a priscis Holl. Comis. gestis.*

n) *de Poet. Gr. Cap. 8 p. 70.*

o) in *Pompeio.*

NIS, post GYRALDVM p) docet VOS-
SIVS. q)

LI. CCXLI. **I**N hunc censum optime etiam re-
ferimus THVCYDIDEM.

ES. Primo quidem, militiam eius quod attinet,
iam anno aetatis 17, supputante DODUVX
LO, eam iniit, et tantos mox fecit progres-
sus, ut ad imperatoris bellici prouinciam e-
ueheretur. Quanquam non adeo feliciter
fuit fortuna. Quum enim missus esset
ciuibus suis ad capiendam Amphipolin,
rius eo peruenit, urbe iam a BRASIDA oc-
cupata. Hinc male Atheniensibus audit;
et, licet deinceps etiam Eionem ceperit, ni-
hilo minus tamen ab iis, qui, quod passus
prius fuerat, damnum nequaquam ea expu-
gnatione rependi existimabant, exilio mul-
tatus est. a) Primo autem, MARCELLINO
Rhetore teste, abiit in Aeginam, ubi, quum
opibus abundaret, magnam pecuniae por-
tionem foenori collocauit. Inde in Scaptefu-
lam, (Graece Σκάπτην ὕλην.) Thraciae ciui-
tatem, unde uxorem antea duxerat ditissi-
mam, sese contulit, ibidemque otium na-
ctus, Belli Peloponnesiaci Historiae tempus
laudabiliter impendit. Quare et opes suas
Athe-

p) l. c.

q) l. c. p. 69. Conf. FABRICII *Bibl. Gr. Lib.*
V Cap. 42 p. 238.

a) Conf. ipse THVCYD, *Lib. IV p. 321 seq.*

Atheniensium et Spartanorum ducibus liberaliter largitus est, ut omnia isto bello et gesta et dicta, quae literis proderet secum constituerat, ex utraque gente exacte cognosceret. Quumque, ut HERODOTVS loquitur apud SVIDAM, τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα possideret, facile enatum est Opus illud, summa fide, praeclara facundia, et stilii elegantia aequae, ac gravitate, praestantissimum, Libris octo hodie distinctum, quibus Historiam septem annorum ante bellum Peloponnesiacum, et uiginti annorum, quibus bellum gestum est, comprehendit. Iussat de eo audire BODINVM: *b)* Atheniensis fuit Thucydides, non Lacedaemonius, et legationes in bello Peloponnesiaco ac Praeturas obtinuit, magnisque opibus et regia stirpe clarus existit. Tum etiam res ipsas uelut a specula uidit, et magnis sumptibus ingeniosos exploratores ad inquirendam rei ueritatem aluit: postremo, spirantibus iis, qui rebus interfuerunt, sua scripta in libera ciuitate iudicanda proposuit, quis eius Historiae fidem eleuaret? Plura de THUCYDIDE lege, si placet, apud FABRICIVM. *c)*

[CCXLII.] Am ueneramur manes eruditissimi equitum Saxoniorum, EHREN-
EH-FR.

b) Cap. IV Method. Hist.

c) Lib. II, Bibl. Gr. p. 818 seq.

Ff 4

UUAL-
THER A
TSCHIRN-
HAUS.

EHRENFRIDI UUALTHERI A
TSCIRNHAUS, Toparchae in Kisling-
 ualda et Stoltzenberg, Regi Poloniae et
 Electori Saxoniae olim a Consiliis, Medico
 matrici subtilis, et de rectori doctrina pro-
 fus meritissimi. Cuius partim scripta Ma-
 thematica, Medica et Philosophica, partim
 inuenta Mathematica, immortalem Auctori
 suo gloriam, nec a ciuibus tantum suis, sed
 ab eruditis ad unum omnibus, insigni
 gratiam, pepererunt. Et ex illis quidem ce-
 lebrantur maxime *Medicina mentis*, *Alexan-*
deris laedami primum A. 1687, postea auctior *Opus-*
culi *psiae* A. 1695, edita, porro *Medicina curiosa*,
 sermone scripta patrio, cuius *Pars I* *Lam-*
burgi A. 1705, altera *ibidem* A. 1708, prodit,
 nec non *Introductio ad salubres scientias*,
Mathesein inprimis, et Physicam, sermone
 dein uernaculo composita, denique *Obser-*
uationes Mathematicae et Philosophicae, nu-
 mero permultae, quibus locum dedit in *A-*
ctis Eruditorum Lipsiensibus et *Academia*
Scientiarum Regiae Gallicae, nec non in *E-*
phemeridibus cum Gallicis, tum Belgicis. Ex
 his uero omni posteritate dignissima sunt
 ars uitrum melioris notae fundendi ac po-
 liendi, eiusque molem augendi, quam no-
 uarum ope machinarum primus docuit ci-
 ues suos, id assecutus a gloriosissimae me-
 moriae AVGVSTO nostro, ut tres officinae ui-
 triariae, quibus antehac caruerat Saxonis,

ex

struerentur, porro telescopiorum meliorum, et microscopiorum, nec non lentium uidearum praegrantium, quibus corpora quaeque durissima soluerentur, tandemque massae, ex qua uasa Porcellina solidissima concipiuntur, inuentio. Adhaec in duodecim annorum itineribus, meliorum literarum causa per omnem Europam susceptis, optime notae Codices manuscriptos collegit, et patriae, illis olim maximo cum commodum usurae. Vitam huius uiri, neminem in maximis numerat Germania, singulari libello, *Gorlicii A. 1709* edito, perfectus est Auctor Anonymus. a) Amplissimum etiam huic Collegae suo illustrissimo scripserunt *Auctores Actorum Eruditorum b)* logium. Quum nostrum non sit, integram huius uitam hic exponere, alia omnia praeterentes, illud saltem commemoramus, quum studiorum causa A. MDCLXXII Ludovici Batavorum degeret, eodemque anno uniuersum Belgium Gallorum armis misere affligeretur, arctissimam ipsi cum L. B. NIEUULAND, Equite antehac Melitensi, cum legionis cuiusdam Tribuno, literarum amantissimo uiro, familiaritatem contractam, qua ne mature nimis destitueretur, suasu

a) Inde excerpta quaedam uide in *der Neuen Bibliothek P. IV p. 328 seq.*

b) *A. 1709 M. Ianuar. p. 41 seq.*

suafu eius ac hortatu, militiam, sed non nisi voluntariam, secutum, per annum ac semestrem spatium res Batauorum sustinuisse, ac Uesaliae obsidioni praesentem interfuisse. His actis, etsi praefecturam cohortis, aliosque honores militares sibi uiderit oblatos, Lugdunum tamen reuersum, et inchoatum olim studiorum cursum impigre diligenterque prosecutum. c)

CCXLIII.
TYR-
TAEVS.

CCXLIII. **T**HVCYDIDEM, non ita multo ante natus, aetate, ut ex infra dictis patet, antecedit TYRTAEVS, Atheniensis, postea de Lacedaemoniorum, ut PLATONI a) etiam bellatur, ciuis. Quum enim Lacedaemonii uisissent, se uel Messeniam capturos, uel sortem oppetituros, oraculo iussi sunt ducem ab Atheniensibus petere. Miserunt ergo Athenas, ab iisque exposito per legatos Oraculo, ut ducem sibi mitterent, petierunt. Hi quum neque Lacedaemoniis bene cuperent, neque oraculum

c) Uld. *Acta Erud.* l. c. p. 43, et *Neue Bibliothek* l. c. p. 330.

a) *Lib. I de Leg.* p. 566, ubi ita loquitur: Προσπαύμεθα γὰρ Τυρταίων τὸν Φύσιν μὴ Ἀθηναίων, τῶν δὲ Λακεδαιμονίων πολίτην γὰρ νόμεον. PLATONI uero maiorem fidem habemus, quam SVINAE, qui TYRTAEVM uel Laconem, uel Milesium, et uel perperam indicatur.

mane negligendum censerent, uelut in
 mbia suspensas aliquamdiu habuerunt
 ies. Tandem, consilio capto, ΤΥΡ-
 M nostrum, ludimagistrum, qui neque
 e satis ualere credebatur, et altero
 icabat pede, (διδάσκαλος dicitur PAVSA-
 h) γεαυμάτων, νῦν τε ἤμισα ἔχεν δοκῶν,
 ἰστέρων τῶν ποδῶν χαλός,) magis in con-
 um, quam auxilium, Lacedaemonio-
 miserunt. At is, recitatis in exercitu
 nibus, quibus, loquente IVSTINO, c)
 uenta uirtutis, damnorum solatia, belli-
 infilia, conscripserat, tantum militibus
 indi animum addidit, ut cruento cum
 niis praelio decertantes, uictoriam re-
 uerint, urbemque eorum, ut SVIDAS
 t, d) solo aequarint. Scripta eius,
 spectat, reliquit, eodem SVIDA teste,
 ἰαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δὲ ἔλα-
 καὶ μέλη πολέμια βιβλία. Fra-
 TYRTAEI aequae, ac MIMNERMI et
 IDIS, diligentius collegit FVLVIUS
 NVS, cum *Carminibus nouem illustrium*
narum, Antwerp. A. 1668, 8. Uixit, ut
 ex recensitis cognoscimus, tempore
 Messenii secundi, adeoque Olymp.
 XXIV,

Ulid. PAVSAN. in *Messen. p. 315 seq.* qui
 em totam illam exponit.

Lib. III.

IVID. in u. Τυρταῖος.

XXIV, et, si SVIDAE fidem habemus, superstes adhuc fuit Olymp. XXXV. *)

CCXLIV. † CCXLIV. **P**AUCIS iam dicemus de VALERIO MAXIMO, Romano, nobili illo *dictorum factorumque memorabilium*, quae collecta ab eo sunt libris nouem, scriptore, qui uixit aetate TIBERII, etsi sint, qui ostendunt stilum eius, uix seculo illo dignum, conueniendum in aetatem longe inferiorem putent, confutati eo nomine a VOSSIO. a) Nota est, quae de libro eius inter eruditos olim agitata fuit, controuersia, aliis hunc ipsum opus VALERII, aliis non nisi eius epitomen, ab ineleganti manu concinnatam, mendicantibus. Quae, quum amplissime disputata sint a VOSSIO. b) et praesertim a FABRICIO, c) hoc loco nihil attinet commemorari. De eius genere scribendi, huiusque uirtutibus aequae, ac uitiis, uaria uariorum iudicia exhibet TH. POPE-BLOUNT. d) Inter editiones libri VALERIANI, quarum accurarum indicem

*) Plura de eo passim suggerit FABRICIUS in *Biblioth. Gr.*

a) *Lib. I de Hist. Lat. Cap. 24 p. ut seq.*

b) *l. c.*

c) in *Biblioth. Lat. T. II Lib. I*

seq.

d) in *Cons. celebr. p. 70 seq.*

rexit FABRICIVS, e) praecipue com-
dari meretur ea, quae cura ABRAH.
LENNI A. 1726 prodiit *Lugduni Bat. 4.* Hunc
PRIVM arma olim pro patria tulisse, hoc
ius constat, quod ipse, sub SEXTO POMPE-
i Asia olim se militasse, testetur. f) En-
na: *Quam consuetudinem Massiliensium
in Gallia ortam, sed e Graecia transla-
inde existimo, quod illam etiam in insula
servari animaduerti, quo tempore Asiam
Sex. Pompeio petens, lulida oppidum in-
i. POMPEIVS is num fuerit MAGNI fili-
quod putat GLAREANVS, g) an alius
pian, qui uixit temporibus TIBERII,
EADII h) est sententia, disquirendum
rioribus permitto.*

XLV. **A**D nostri temporis uirum illu-ccxlv.
strem uenimus, Dominum SEBA-
UAVBAN, uel, integro nomine, SE-STIA-
STIANVM LE PRETRE DE UAVBAN, NVS DE
A. MDCCVII d. 30 Mart. aetatis 75, ui-UAV-
cum morte commutauit. Omnes fer-BAN.
militiae gradus ad summum usque, qui
supremi castrorum Gallicorum Praefe-
seu, ut uulgo uocant, Mareschalli Fran-
, magna cum laude emensus est. Nu-
meran-

) L. c. p. 233 seq.

) Lib. II Cap. 6 §. 8.

) in Notis ad b. l. VALERIL.

) in Not. ad eund. l.

merantur, praeter praelia uaria, quibus interfuit, obsidiones quinquaginta duae, quibus ipse machinarius, ut uocant, fuit praepositus, haud pauca uulnera uirtutis suae monumenta referens. Neque uero bonas literas unquam spreuit. Quippe non eorum modo cultores magni fecit, sed ipse etiam iis operam nauauit sedulam, ita, ut Sociis quoque Academiae Scientiarum Regiae, quae Parisiis floreret, allegi meruerit. Quia BERNARDVS DE FONTENELLE, Academiae laudatae a Secretis, affirmauit, plura magnae molis uolumina nostrum conscripisse, quae *Oria* sua (*Oisfuetez*) nuncupauerit, inuentis plurimis referta, quibus si uis posteri uelint, plus inde in publicam rem, quam ex omnibus aliis eius operibus, redundaturum emolumenti credit. a) Prodiit postremum A. 1707 libellus ingeniosissimus *Proiet d'une Dixme Royale*, quo nouam uiam tondendi potius, quam deglubendi, populum Regi Galliae aperit. b)

CCXLVI. † CCXLVI. **A** Luit Hispania Sec. XVI Po-
 GARSII- etiam eximium, et inter su-
 ASLA- os forte principem, GARSIIAM LA-
 SVSDE SVM DE LA UEGA, cuius carmina
 LA UE- hoc maiori habentur in pretio, quod is in-
 GA- ter primos fuit, qui IOANNIS BOSCANI,
 Bar-

a) Uid. *Nou. Lit. Germ.* A. 1707 M. Iul. p. 27.

b) Uid. *Acta Erud.* A. 1708 M. Mai. p. 234.

Barcinonensis Equitis, uestigia secutus, naturam cum arte combinare eleganter, et duras Hispanorum uoces belle accommodare ad merra Italorum, sciuerit. Adhaec ciuibus suis Poeta mollis, facilis, acutus, et feruoris plenus, dicitur. Quicquid scripsit Barminum, uel seorsim, uel cum BOSCANI carminibus, saepe exiisse prelo constat. Migrarunt etiam in Italiam, *Uenetiis excusa A. 1553, 12.* Praeterea suis ornata Annotationibus ediderunt FERDIN. DE HERRERA, Hispalensis, Poeta ipse festiuus, *Hispani, A. 1580, 4,* et FRANC. SANCIVS, Broaensis, *Salmanticae, A. 1574 et 1589, 16,* denique THOMAS TAMAIVS DE UARGAS *Madriti, A. 1622, 32.* Vt clarum inter Poetas, ita nec ignobile inter milites, eius nomen fuit. CAROLI V aduersus SOLYMANNVN, Turcarum Imperatorem, uariis praeliis, nec non Tuneticae expeditioni, interfuit, ab Imperatoris latere seiunctus nunquam. Sed, quum A. MDXXXII quinque et decem cohortes peditum in Galliam duceret, et in expugnatione turris cuiusdam prope Massiliam, gregarii magis militis. quam Ducis, munus obiret, a rusticis, turrim defendentibus, ictu lapidis tactus, periit. a)

CCXLVII. FV it et C.UELLEIVS PA-
TER-LEIVS

a) NIC. ANTONII *Biblioth. Hist. P. 1 p. 393,* PATE
et ANDR. SCHÖTTVS in *Bibl. Hist.* CVLV

TERCVLVVS multis bellicis muneribus olim clarus. Etenim Tribuni militum munia obiit, quum CAESAR in Orientem profectus est, immo et iam antea hunc militiae gradum sub M. VINICIO et P. SILIO in Thracia Macedoniaque sustinuit. a) Paulo post praefectus equitum factus, successor officii Patris sui, cum TIBERIO expeditionem in Germaniam iniit. b) Denique, finito TIBERII bello Pannonico, legatum egit. c) *) Postmodum prouectiori aetate militia egressus, haud exiguum temporis spatium consignandis *duobus Historiarum Libris*, quos M. VINICIO Cos. inscriptos dictione plana atque eleganti, sed animo interdum gratiam aucupante, elaborauit, impendit. **) Plura de

a) Vt ipse indicat VELLEIVS *Lib. II Cap. 101.*

b) Uid. *Lib. II Cap. 104.*

c) *l. c. Cap. 101.*

*) Gessit quoque munera ciuilia, Quaesturam nempe, ut patet ex *Lib. II Cap. 3*, et Praeturam, quod docet *Lib. II Cap. 124.*

**) Maius quoddam *Historiae Romanae Opus* animo concepisse VELLEIVM, uix dubitare nos sinunt uerba eius *Lib. II Cap. 48, 96, 99, et 103.* Et, plura omnino, quam ad nos uenerunt, ab ipso composita, nec hoc ipsum *Historiarum Opus* exstare integrum, certissime constat. Uid. VOSSIVS *de Hist. Lat. Lib. I Cap. 24 p. 109.* Ex eodem di-

UELLEIO nostro, eiusque *Historia*, sup-
pedi-

scas, quid de *Fragmento* UELLEII ex Histo-
ria Gallica, quod primus publicavit
UOLFG. LAZIVS *Lib. I Commentar.*
Reip. Rom. Cap. 8, sit sentiendum. De e-
ditionibus UELLEII diligentissime egit
Cel. IO' ALB FABRICIVS in *Bibl. Lat.*
T. I Lib. II Cap. 2 p. 312 seq. et *T. II Lib. II*
Cap. 2 p. 428 seq. Sunt tamen ab eo non-
nullae praeermissae, quas hic suppleri,
forſan non abs re fuerit. Est in his anti-
quissima omnium. quae *Venetis* prodiit
A. 1476. memorata VOSSIO *l. c.* Vnde
patet error VOSSII, et post eum FABRI-
CII, qui primum editum UELLEIVM a
BEATO RHENANO perhibent, cuius editi-
onem anno demum 1520 in lucem exiisse,
dubio prorsus caret. Addimus huic *Frank-
furtanam A. 1589 fol.* *Parisiensem A. 1607*
fol. et *A. 1620, 24, Lugdunensem Bat. ex re-
censione I. LIPSII A. 1591, 8*, et eiusdem
loci aliam *A. 1659, 8 mai.* *Parisiensem A. 1608,*
8, Lugdunensem et Roterodamensem A. 1654
et 1668, 8, Hanovensem A. 1611, 12, Parisien-
sem, cum TACITO, ex recensione D'ORLE-
ANS, A. 1668, fol. *Frankfurtanam, ex re-*
cens. IAC. SCHEGHII, A. 1589, Amstelae-
damensem, cum FLORO et VICTORE, apud
Io. Ianssonium. A. 1647. Sigillatim quoque
editus est a IANO GEBHARDO, I. GAY-
PHIO, et MARNETTEO.

peditabunt HANCKIVS, d) DODVVELLV^s
e) REINHARDVS, f) atque FABRICIVS. g)

ccxlviii.† CCXLVIII. Q Vum ex eruditorum nu-
GVIIL- nero temere proscribendi
ELMVS ii non sint, qui patriae suae historias posterita-
VENTIV- ti tradiderunt, a reliquis elegantiorum litera-
RA. rum studiis quantumvis remoti, non imme-
rito in hoc libello locum sibi vindicat
GVILIELMVS UENTVRA, Astenfis
ciuis, et inusitati candoris Historicus, cuius
*Historia Italiae, maxime Insubriae et Cisalpi-
nae Prouinciae, ab A. 1260 ad 1525 producta, et*
cum OGERII ALTERII ET SECVNDINI UEN-
TVRAE *Chronicis Astenfis* a doctissimo LVD.
ANT. MVRATORIO *Tomo XI Scriptorum Ita-
liae* primum publicata, multum lucis accen-
dit iis, qui accuratius nosse cupiunt illorum
temporum tristissimas vicissitudines, et a Gi-
bellinis partim, partim a Guelfis, agitatae tur-
bas. Hunc generosa Martis studia sectatum, et
cohorti militum praefectum, (*Capitaneum* vo-
cant Itali,) pro Astensi ciuitate fortiter, et
non secundis semper auspiciis, pugnasse, ne-
mini obscurum esse potest, qui legit Histori-

am

d) *De Rev. Rom. Script. Part. I Cap. 10.*

e) in *Annal. Velleianis*, qui una cum *Quinti-
lianeis et Statianis* excusi Oxon. A. 1693, s.
prostant.

f) in *Theatr. Prud. El. Syllab. II A. L. 66.*

g) *Bibl. Lat. T. I Lib. II Cap. 2 p. 311 seq. et
T. II Lib. II Cap. 2 p. 426 seq.*

meius, a nobis modo memoratam; unde re-
 terit haec ipsa MVRATORIVS in Praefatio-
 ne, quum in limine horum *Commentario-
 rum* uides collocatam.

CCXLIX. TITVS UESPASIANVS, CCXLIX

TITI FL. UESPASIANI CAE-TITVS
 ARIS filius et successor, uti rei militaris peri-UESPA-
 iam in funestissimo illo bello Iudaico, quo SIANVS
 urbs Hierosolymitana deleta est, fatis super-
 iue declarauit, ita, literas elegantiores ab Im-
 peratoria maiestate alienas esse, minime est
 rbitratus. Poesein certe, ad quam expeditum
 iactus erat ingenium, ita excoluit, ut ex tem-
 pore etiam carmina componere, uel effunde-
 e potius, posset. Ita de ipso SVETONIUS: *a)*
Armorum et equitandi, inquit, peritissimus,
Latinae Graecaeque linguae, uel in orando, uel
in fingendis Poematibus, promptus et facilis, ad
extemporalitatem usque. Vt AVENTINI ET
VSPINIANI testimonia, a G. H. GOE-
RZIO b) in hanc sententiam citata, prae-
 eream. Non possum tamen, quin hic addam
 testimonium de UESPASIANO satis honorifi-
 cum, quod apud IOANNEM ANTIOCHE-
 NVM, *c)* uel eius exscriptorem, ut Cl. KVSTER-
 VVS *d)* obseruat, SVIDAM, exstat: Τίτος βα-
 ριλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Ουεσπασιανῆ, ἀνὴρ πᾶν ἀ-
 γεστῆς

a) in *Vit. Uespas.*

b) in *Principe Graece docto p. 8.*

c) in *Collect. Histor. a VALES. uulgat. p. 817.*

d) Ad SVID. in u. Τίτος.

ρετῆς συνεληφώς γένος, ὡς πρὸς πάντων ἡμε-
τε καὶ τρυφῇ τῇ θνητῇ προσαγορευθῆναι γινώ-
σκουμεν. Ἐυλατῆσθαι τὴν γὰρ καὶ πολεμικώτατος καὶ με-
τριώτατος ἦν, καὶ τῇ μὲν Λατίνων ἐπιχωρίᾳ γλῶσ-
σῃ πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχεῖτο διοικήσεις. Ποίησε
τα δὲ καὶ τραγωδίας Ἑλλάδι Φωνῇ διεπονέτο. Et
quo discimus, quod et *Poemata et Tragoediae*
Graece composuerit, quarum tamen hodie
quod sciam, nihil superest.

CCL.

IO. CA-

SIMIRVS

COL-

BIVS,

Com.

DE

UUAR-

TEN-

BERG.

† CCL. **G**loriosissimam sui memoriam
liquit IO. CASIMIRVS
COLBIVS, S. R. I. Comes de UUAR-
TENBERG, Seculi XVI anno natus quar-
to et octogesimo. Qui bonas literas et nobilis
Martis opus aequali studio coniungens,
Mufarum contubernio usus est aetate tenera,
atque, susceptis per Belgium, Galliam,
Angliam et Italiam, itineribus, in Etruria
praetorianae magni Ducis cohorti nomen de-
dit, nec, nisi triennio exacto, ea statione ex-
iit. Tam A. MDCVIII Electori Palatino
Friderico IV, a consiliis et cubiculo esse in-
sus, et ab eius filio, praeter alia munera, su-
premo rerum militarium arbitrio donatus,
tandem a Ludouici Philippi, Principis Pal-
tini, uidua sanctiori consilio adscriptus, ei-
demque muneri immortalis est A. MDCLXII.
Uir fuit et animi et ingenii prorsus excel-
lentis, rerumque non militarium tantum, sed
civilium etiam, incomparabili pericia instru-
ctus; cuius prudentiam et in rebus gerendis
dexteritatem loquitur libellus aureus, quem

Officiis aulicae ac civilis vitae sermone
 his patrio conscripsit, filiisque suis com-
 mundaui. hoc vitae morumque magistro u-
 s. Prodiit is liber, Auctore defuncto, *Bi-*
ti primum, auspiciis CAROLI LUDOUIC-
 Electoris Palatini, postea binis uici-
 auctior ac emendatior *Berolini*. Intem
 in hoc Opus Commentarium medita-
 est GEORG. HELWICHIVS, Mogunti-
 Basilicae Vicarius, eiusque laboris speci-
 dedit in libro, quem inscripsit: *Uolu-*
luris Gentium, Historiam et Origines S. R.
omitum a UUartenberg, Dissertationem Po-
am de Charactere praestantissimi Purpu-
exemplo UUartenbergici Comitis, declara-
c Specimen Institutionum Iuris Naturae et
itium UUartenbergicarum complectens.
stelaedami, 1710, 8 mai. a) Quo in libello
 UUARTENBERGIANIS in Rempubli-
 et literas meritis erudite agitur et co-
 se. *b)*

LI. **I**Nter triumphatores pariter et scri-^{CCLI.}
 ptiores referri etiam meretur^{UUIL-}
 WILHELMVS VICTOR, seu barba-^{HEL-}
 uocabulo CONQUESTOR dictus,^{MVS}
 Angliae, de cuius rebus bello gestis, non^{CON-}
 ut hic ordine agamus, quum neminem^{QVE-}
 facile^{STOR.}

a) Conf. de hoc libello *Aët. Erud. Suppl. T.*
IV Sect. X p. 433 seq

b) *p. 35 seq.* Conf. etiam *Noua Lit. Germ. A.*
1704 p. 205 seq. Gg 3

facile lateant, qui uel a primo, quod aiunt, limine historiarum salutauerit. Idem uero *de diiudicii ultimo* librum, nec non *Leges agrariae* et *Epistolas*, post se reliquisse traditur. a)

CCLII.
GEOR-
GIVS
VUI-
THE-
RVS.

† CCLII. **N**on amicam semper Poetis fortunam esse, suo exemplo expertus est GEORGIUS VUITHERVS, natione Anglus, patria Hantonienis, natus A. MDLXXXVIII, Poeta Anglorum nobilis, et, ut est gens illa, dictis sententiisque grauis. Qui, ut ingenio in satyris scribendis uehementi, ita res nouas agitare, et contra Regem omnia tentare pro patria, paratus fuit. Militari indutus habitu, turbam homo seditiosus collegit, Regis partibus aduersam, et uexillis suis uerba inscripsit: *Pro Rege, lege, et grege*. Sed accidit fatali quodam casu, ut a Rege captus, suspendii supplicio damnaretur; quod subiisset profecto, nisi Regis iram IO. DENHAM, non ignobilis Poetae, preces leniissent. A CROMWELLO postea supremus uigiliarum Praefectus nominatus, sed rursus a CAROLO II Rege muneribus fortunisque omnibus exutus, plus quam triennium in uinculis transegit. Obiit tandem A. MDCLXVII, editis Anglico sermone *Carminum, Emblematum, Meletematum, Sermonum, ac Meditationum*, libris bene multis, oratione partim prosa, partim uersa, compositis.

a) Uid. *Essais de Liter. A. 1703 M. Feur. p. 106*
Conf. BALEVM ET PITSEVM §. 1.

positis. Praecipuum in his locum tenet *Praeparatio ad Psalterium*, quam uix ab homine tam turbulento expectaueris. Scripsit uero complura alia, quorum ne ipsa quidem nomina nobis conseruauit iniuria temporum. Symbolo usus est tali, unde, quis fuerit, haud obscure discas: *Nec habeo, nec careo, nec curo. a)*

CCLIII. AD apem *a)* et Musam illam Atticam, *b)* **XENOPHONTEM**, XENOGRYLLI filium, ex tribu Aegeide Athenien-PHONsem, peruenimus. Hunc fortissimum aequae prudentissimum imperatorem bellicum omnibus sese probasse in celebri illa expeditione Cyri aduersus Artaxerxem Mnemona, eiusdem Cyri fratrem, ex ipsius **XENOPHONTIS**, quam *περὶ Ἀναβάσεως Κύρου* reliquit, historia, aliorumque, qui eorum temporum res gestas tetigerunt, scriptis, abunde constat. Etenim gregarius primum miles haud proletaria uirtutis documenta edidit, eoque uiam sibi ad spartam militiae illustriorem aperuit. Quod patet quodammodo ex **AELIANO**, qui ita nostrum commendat: *c)* *Ξενοφῶν στρατιώτης ἀγαθὸς ἦν, καὶ ἀμείνων στρατηγός.* Sed nec felici admodum fortuna usus est. **Quum enim**

a) Uid. **ANT. UUOOD** *Athenae Oxoniens.* f. l. et **HENN. UUITTE** *Diar. Biogr. ad A. 1667.*

a) Conf. **SVIDAS** in *Ξενοφῶν.*

b) Conf. **LAERT.** in *Uit. Xenoph.*

c) *Lib. III Cap. 17 U. H.*

enim, teste STRABONE, *d*) praelio cuidam quo Athenienses uicti sunt, interfuit, graviter uulneratus, equo decidit, quem SOCRATE praeceptor eius, in humeros susceptum, per aliquot stadia portasse, et periculo adeo liberasse, fertur. Ceterum XENOPHON nihil prius semper habuit, quam ut nitidis armis instructus in campo compareret. Dicendum enim, si superior in praelio euaderet, nihil magis decere uictorem, quam ornatum ad nuptissimum; si inferior, armaturam splendidam illustre uirtutis suae decus futuram. Hinc, teste AELIANO, *e*) clypeum habuit Argolicum, loricam Atticam, galeam autem Baetici operis, et equum Epidaurium. Natus est Olymp. LXXXII, denatus Olymp. CV. De scriptis XENOPHONTIS, tam adhuc extantibus, quam deperditis, legi meretur Cel. FABRICIUS in *Bibliotheca Graeca* *f*). Nihil hic addo, quam elogium, quo XENOPHONTEM ornauit EVNAPIUS *g*), quoque ea, quae modo diximus de eo, in compendio quasi exhibentur. *Ξενοφῶν, ὁ φιλόσοφος, ἀνὴρ μόνος ἐξ ἀπάντων φιλοσόφων, ἡ λόγους τε καὶ ἔργοις. Φιλοσοφίαν κοσμήσας. Τὰ μὲν ἐν λόγοις ἐστὶ τε καὶ ἐν γράμμασι, καὶ ἴδιαι ἀρετὴν γράφει τὰ δὲ ἐν πράξεσι τε ἦν ἀριστος, ἀλλὰ καὶ ἐγὲνα στρατηγὸς τοῖς υποδείγμασιν.*

CCLIV.

d) Lib. IX p. 403.*e*) Lib. III Cap. 24 U. H. ad quem locum conferri merentur doctissime obseruata Cl. PERIZONI.*f*) Lib. III Cap. 4 p. 71 seq.*g*) in Proem. de Vit. Philos.

CLIV. **A**CCEDIT FRANCISCVS XI-CCLIV.
MENIVS, ArchiepiscopusFRAN-
 oletanus, et magni nominis Cardinalis. ciscvs
 is enim ignorat, non minus literarum, XIME-
 iam armorum et rerum publicarum, stu-NIVS.
 o illum fuisse deditissimum. Quum enim ali-
 ando totus uideretur occupatus in Aca-
 mia Complutensi instituenda, amplifican-
 , largisque Professorum stipendiis libera-
 lime ornanda, militiae curam haud certe
 onebat, sed, agitatiss de inferendo Mauris
 llo consiliis, ipse quoque in Africam trans-
 it, expugnatoque Orano, quod Madurum
 e existimant, L. APVLEII patriam, Alca-
 n reuertebatur, et uictoriarum quasi obli-
 s. Academiae illius curam unice agebat.
 quantum uero eius in literas, sacras prae-
 tim, fuerit studium, Opus illud, quod pri-
 us tentauit, et propriis sumtibus edidit,
 λύλων, Complutense a loco, ubi im-
 essum est, dictum, satis superque testari
 uest. Adhibuit autem in operae eius so-
 etatem Complutensis Academiae socios,*)
 nibus uetustissima exemplaria Graeci in-
 imis textus, ex Uaticana Bibliotheca ac a-
 inde magnis laboribus et impensis con-
 iuxta, ut in Operis Praefamine ipse memo-
 rat,

*) Horum nomina indicat FLECHIER in
Hist. du Card. Xim. Lib. I p. 176. Inprimis
 uero de uniuerso hoc instituto diligenter
 tradidit MARSOLIER in *Hist. du Card. Xim.*
T. II Lib. IV p. 7 seq. Gg 5

rat, suppeditauit. **) Plura de eo referre, institutum nostrum non patitur. Fatis succubuit VII d. Nou. A. MDCXVI, aetatis ferme 80. Tumulus eius Compluti uisitur, 10 ANNIS UIRGARAE, Canonici Toletani, elegantissimis uersibus ornatus, quos addere hoc loco licebit. Ita sonant:

Condideram Musis Franciscus grande Lyceum:

Condor in exiguo nunc ego Sarcophago:

Praetextam iunxi sago, galeamque galero,

Frater, Dux, Praesul, Cardineusque Patet.

Quin uirtute mea iunctum est diadema cucullo,

*Quum mihi regnanti paruit Hesperia.)***)*

CCLV.

**) Meditatus etiam dicitur nouam *Operum* ARISTOTELIS editionem, sed per mortem praematuram nihil eius operis perfecit. Uid. FLECHIER *l. c. p. 179*. Idem, plures libellos ad sanctitatem uitae, nec non agriculturam, spectantes, eius cura et sumptibus in lucem exiisse, et gratis distributos inter homines plebeios, *l. c.* testatur. De eius doctrina et in ecclesiam aequae ac literariam rempublicam meritis multa nos docet GEORG. IOSEPH. EGGS in *Purpurea docta Lib. IV p. 325 seq.*

*) Conf. ANTON. SANDER. in *Elog. Cardinal. Sanctit. arm. et erudit. illustr. p. 123 seq.* qui *ibid.* de Rebus XIMENII gestis citat *Libros VIII*, copiose ab ALUARIO GOMETZIO, Toletano, Graec. Lit. Toleti Doctore, Latine

CCLV. **I**ungimus huic merito **IOAN-**^{cclv.}
NEM SARIVM ZAMO-^{IOAN-}
SCIVM, Magnum Regni Polonici Cancel-^{NES SA-}
 larium, et Exercituum Imperatorem. Ope-^{RIVS}
 rae pretium uidetur, quae de rebus eius ^{ZAMO-}
 praecipuis bello gestis ex probatae fidei Au-^{SCIVS,}
 ctoribus exposuit Cl. **HANCKIVS,** a) trans-
 scribere. *Regni Cancellarius, inquit, (quam*
dignitatem omni reliqua uita obtinuit,) et Ex-
ercituum Imperator, non modo Stephanum
Batborium, Daciae Principem, qui post Henri-
cum

conscriptos. Gallice eius uitam scripsere **E-**
SPRIT FLECHIER, et **MARSOLIER.** *)

*) Prodiit et *Histoire du Cardinal Ximenes Pa-*
ris A. 1631, 8, et Histoire de l'Administration
du Cardinal Ximenes, ibid. A. 1635, 4. **MAR-**
SOLIERII librum, Germanice redditum, et
 breuissimis Annotationibus illustratum,
Hamburgi A. 1719, 8, edidit Auctor quidam
 Anonymus.

***) Nec immerito hic addimus Epigramma
SIMONIS CAGNAE RIBERAE, Lusitani
 Poetae, quod profert **EGGS** l. c. p. 356:

Qui stupet, ex humili me peruenisse cucullo
Praefulis ad culmen Cardineumque datus,
Adiunctumque sagis sceptrum, Libyamque
subactam,

Totque Deo et Musis templa dicata sacris,
Uirtutes potius stupeat, quibus orbis et omnis
Cessit bonos, tituli, purpura, regna, decus.

a) *De Rer. Rom. Script. Part. I Cap. 79.*

cum gubernacula suscepit, sed et Sigismundum III, Ioannis IV, Suecorum Regis, Stanislaus phani successorem, Polonorum Reges a contra hostes propugnauit, ea felicitate, ipsum Maximilianum, Archiducem Austriae quem pars Procerum elegerat Regem, quae uersae partis, quae Sigismundo Regem statum contulerat, affectas armis ad obsequium trahere conaretur, praelio superato MDLXXXVIII cepit. Post haec non minori constantia Regno Polonico super Moscouiticis et Liuonicis bellis fortissimum probauit. Sed uideamus, an scriptum locum etiam ipsi concedi patiantur. Sicut autem, qui duos de *Senatu Romano* libri signi profecto eruditione refertos, qui etenus sub nomine ZAMOSCHII circumscribuntur, CAROLO SIGONIO tribuuntur, quorum numero, ut quosdam nominant sunt HENRICVS ERNSTIVS, b) PETRUS SCAUENIVS, c) et, qui iis assentiuntur, RHODIVS, d) et UINC. PLACCIVS. e)

Uide

*) Hos iuuenis Patauii, annos uix natus et uiginti, edidit A. 1563, postea *Tomo I. Antiqu. Rom.* adiectos a IO. GEORG. GRAE

b) *Obseru. Var. Lib. II Cap. 36.*

c) in *Catal. Auct. qui suppresso uel ficto nomine prodierunt*, n. 45.

d) in *Auct. Suppos.* p. 16.

e) in *Catal. Pseudon.* p. 279.

**) Adde his IO. GEORG. GRAEVIUM in *Præf. I Thef. Ant. Rom.* et, qui eius sequitur au

detur quoque in eam sententiam discesse ADAMVS BVRIVS, qui in *uita* ZAMOSII nostri, SIMONIS SIMONIDIS *Poemata*, ex Bibliotheca IOACH. MORSI *Lugd. it.* 1612, 8, publicatis, subiuncta, cetera ZAMOSCII scripta laudans, hoc *de Magistratu* *mano* silentio plane praeterit. Aliter tamen sentiunt LAVRENTIVS CRASSVS et MILIVS, Itali, nec non STAROVOLSCII, quos apud IO. RHODIVM *f*) allegatos re-ries. ***) Vtunque vero de his *de Senatu* *ris* Auctores aliqui dubitent, alia tamen, ex citato modo BVRIVS accepimus, reliquit scripta ZAMOSCIVS. Et illud extrinsecae aleae est positum, quod inde prima iuuentute humaniorum literarum et doctrinae liberalioris amantissimus exsistit. Etenim, iactis in Crasnostauensi Gymnasium primis eruditionis fundamentis, non solum in Galliam profectus, et Lutetiae Parisiorum, eruditissimis hominibus liberalissimisque studiis affluentis, aliquamdiu commoratus

ritatem, ANT. TEISSIERIVM in *Add. aux* *elog. de Thou* T. III p. 344, etsi his contraria proferat *ibid.* p. 349, denique COLOMESIVM in *Notis in Scaligeran.* p. 124.

f) l. c.

**) Eandem sententiam tuentur, sed non probant, THUANVS *Hist. Lib. CXXXIV* et *Lib. I Vitae suae* p. 10 ad A. 1573, et ADR. BAILLETVS in *Jug. des Sau. T. V P. I*, p. 163 *ed. nou.*

rus est, sed hinc quoque in Italiam expositus, in Academia Patauina, elegantioris raturae mercatura, prae ceteris doctor CAROLO SIGONIO diligenter adhaesit. C in patriam postea reuersus, et militaribus gotiis implicatus, bonas literas semper auit, ****) atque inter medias militiae cura signem in urbe sibi cognomine Academ A. MDXCIV instituit. Obiit tandem a plexia correptus d. 3 Iun. A. MDCV, qu paucos ante dies annum climactericum agnum superasset. g) *****)

CCLVI.
VLRI-
CVS
ZUUI-
GLIVS.

CCLVI. **D**Enique, an VLRICVS et ZUUIINGLIVS, Pastor-
mum apud Glareanos, et Tiguri postea T-
ologiae tam in cathedra, quam suggestor-
etor, huc referendus sit, dubitari forsitan
set. Alii enim negant, alii affirmant, ip-
militem fuisse. MELCH. ADAMI in *Vita 1*
ologorum Germanicorum a) memorat, qu-
ZUUIINGLIVS, uir fortis ac prudens, lib-
ti

****) IOS. IVST. SCALIGER scriptam ab
Dialecticam Chrysippeam tradidit in Sa-
geran. p. m. 124.

g) Conf. HANCK. l. c.

*****) Vitam eius diligenter expositam le-
in ADAMI BURSII *Oratione de Io. Za-*
scio, Lugduni Bat. A. 1612 edita, et 10. c
SELII ad THOMAM ZAMOSCIVM
Parentis uirtutibus Epistola, quae numero
est in *Centuria Epistolarum ad Viros Princip-*

a) p. 36 edit. A. 1653 in 8.

s patriae, auitae uirtutis, ac inprimis glori-
 : Dei, amans, duobus bellis intestinis in-
 fuerit, et ad prius sponte profectus, ut
 nsultationibus interesset, ne quid aberrar-
 ur a uero, ad secundum uero inuitus ceu
 ochus uocatus sit. Die decimo quarto
 e expeditionem istam bis pro suggestu,
 m feruerent omnia, dixisse inter alia eo-
 n auctore perhibetur: *Scio, scio, inquam,*
id rei sit, Es ist um mich zu thun, ut ego tol-
, sunt omnia. Tumultuarie deinde egres-
 Tigurinos secutum addit inter postres-
 s ZUINGLIUM, equitem et armatum
) more illius gentis, minime tamen ut bel-
 lucem, sed ut bonum ciuem et fidelem
 ctorem, qui suis in extremo periculo deef-
 uoluerit. Tigurinorum enim ita ferre con-
 tudinem interferit, ut Ecclesiae minister
 marius una in aciem procedat. Occubu-
 : demum refert in praelio A. MDXXXI d.
 Octobr. Eiusdem sententiae est Anonymus
 idam Gallus in Tractatu, quem inscripsit:
Histoire du Calvinisme et celle du Papisme
se en parallele. b) At enim uero quis non
 let, tam ADAMVM, quam *Anonymum* illum,
 rtium studio abreptos, religionisque soci-
 te concitatos, militiae ZUINGLI colorum
 n quendam inducere uoluisset? Quis non
 let, quod, licet neque Capitanei, neque
 cis bellici, titulum obtinuerit ZUING-
 rs, miles tamen sub bohi ciuis et fidelis
 toris nomine personatus progressus sit,

ca-

eaque gerens, quae militiae propria esse f
lent, indecoram prorsus sacri et profan
immo cruenti, muneris mixturam feceri
Et ipse quidem fatetur ADAMVS, quod
ques exierit, quod exierit armatus, quo
que in ipso praelio succubuerit. Hinc
Iconibus quoque THEODORI DE BRY c)
de ipso legimus: *Huldericus Zuuinglius*
bello Heluetico ciuili, fungens ministerio suo
castris, proque aris et focis fortiter pugna
obiit aetatis 46. Quorsum facit IACOBI MI
CILLI in obitum ipsius Chronostichon:

OCCVbVIt patrlo beLIator CIngLIVs eni
Et pressa est arMIs gens popVLosa sVL

Neque etiam LAMBERTVS DANAEVs, Cal
uiniani dogmatis affecta, negauit, nostrum
ZUINGLIUM militem fuisse. qui tamen, u
causam eius defendat, homini Ecclesiastica
licere statuit ad bellum proficisci, et milita
et praeliatoris partes sustinere. d) Scripti
ZUINGLII MELCHIOR ADAMI e)
diligenter enumerat.

c) p. 162.

d) Conf. ZIMMERMANN. in *Analekt. Maph.*

p. 421.

e) l. c.

INDEX

iditorum militum, quorum scri-
pta et res gestae hoc Uolumine
continentur.

Signo † notati nunc primum accesserunt.

A.

PHILLES (<i>Alexander</i>).	<i>pag. 19</i>
FREDVS, <i>Rex Anglo-Saxonum</i> .	<i>ibid.</i>
THYLVS, <i>Comicus</i> .	<i>19</i>
INELLVS, <i>Archi-Episcopus Rauennas</i> .	<i>25</i>
TRIPPA (<i>Henr. Cornel.</i>).	<i>ib.</i>
AEVS, <i>Comicus</i> .	<i>29</i>
CIATVS (<i>Io. Paul.</i>).	<i>32</i>
IBIADES, <i>Dux Atheniensium</i> .	<i>33</i>
XANDER <i>Magnus</i> .	<i>34</i>
IANVS <i>Marcellinus</i> .	<i>35</i>
IMONIVS (<i>Andreas</i>).	<i>37</i>
OCIDES, <i>Orator</i> .	<i>39</i>
IBBAL, <i>Dux Carthaginensium</i> .	<i>40</i>
ONIVS (<i>M. Aurel.</i>).	<i>41</i>
OLLINARIS (<i>C. Sollus Sidonius</i>).	<i>44</i>
LIU·UIVS (<i>Andr. Matthaeus</i>).	<i>46</i>
LIU·UIVS (<i>Belissarius</i>).	<i>51</i>
ATVS, <i>Poeta</i> .	<i>54</i>
ICHILOCHVS, <i>Poeta</i> .	<i>56</i>
ICISSEUIVS (<i>Elias</i>).	<i>60</i>
ICONATVS (<i>Hieron.</i>).	<i>61</i>
INALDVS (<i>Anton.</i>).	<i>62</i>
IANVS, <i>Historicus</i> .	<i>63</i>
†AGNANVS, <i>Historicus</i> .	<i>64</i>
AYDIGNIER.	<i>65</i>
UILA ET ZVNIGA (<i>Ludon.</i>).	<i>67</i>

B.

ERBARVS (<i>Franc.</i>).	<i>68</i>
ASSIVS (<i>Petrus</i>).	<i>70</i>
ASTA (<i>Georg.</i>).	<i>71</i>
LAMI (<i>Martin. et Guil.</i>).	<i>73</i>

H h

REL

I N D E X

BELLA QVA (*Remig.*).
 † **BERNIVS** (*Guernerius*).
BLONDELLVS (*Franc.*).
 † **BONINCONTRIUS** (*Lourentius*).
BOTTIGELLA (*Syluester*).
 † **BOVRDONNIVS**.
BREHMIVS (*Christian.*).
BROVCKHOVSIVS (*Ianus*).
BRVTVS (*M. Iun.*).
 † **BVCHANANVS** (*Georg.*).
BVCHNERVS (*Huldericus*).
 † **BVISSONIVS**.
BVRGVS (*Petr. Bapt.*).
 de **BVSSY** (*Roger. Rabutin.*)

C.

CACCIA (*Io. Augustin.*).
CAESAR (*C. Iul.*).
CAPPARVS.
 † de **CALATAIVD** (*Petr. Lopez Herriquer.*).
CALIXTVS (*Frid. Vlric.*).
 † de **CAMOËS** (*Ludou.*).
CAPRARA.
 † **CARAMVEL** (*Io.*).
CAREUU (*Georg.*).
CAROLVS Magnus.
CAROLVS V, Imperator.
CAROLVS IX, Galliae Rex.
CAROLVS I, Rex Angliae.
CAROLVS IX, Rex Sueciae.
CARTESIVS (*Renatu.*).
 de **CASTELNAV** (*Mich.*).
 † **CASTILIONEVS**.
CATO (*M. Porcius*).
CENSORIVS.
 † **CHAMIERVS** (*Dan.*).
 de **CHAVAGNAC**.
 † **CHRYSOLORAS** (*Eman.*).

ERUDITORVM MILITVM.

LOUIVS (Scamslaw).	172
ARMARIUS (Arnold).	174
ERICVS (Stephen).	178
ERICIS (Hugo).	181
VERIVS (Philip).	179
MNA (Pompeius).	182
NAEVS (Philip).	183
INIFICIVS.	185
UUELLIVS (Oliuer.).	187
IAS.	188
INVS (Franc. Capotim).	189
LEVS.	191

D.

DES.	170
OSTHENES.	171
IA (Iannus).	173
LAUIVS (Io.).	177

E.

ANVEL (Franc.).	180
VS (Quintus).	182
ESCOBAR (Anton.).	185
PNABVS (Franc.).	186
POEIS.	188
POPIVS (Flavius).	189
DIVS (Iac.).	191

F.

NNIVS (Caius).	193
MMERV (Io.).	195
NGERV (Ieremias).	196
EMMINGIVS (Herman.).	199
RTERV (Valentin.).	199
ANCHINVS (Franc.).	201
ERICVS I, Imperator.	203
ERICVS II, Imperator.	204
LGOSVS (Io. Bapt.).	208

G.

INDEX

G.

- † GALLVS (*Cornelius*).
- † GERMANICVS *Caesar*.
- † *de* S. GERVAIS.
- GRYPHUS (*Andreas et Vſco*).
- GVICCIARDINVS (*Franc.*).

H.

- † HARTVNGIVS (*Io.*).
- HARTVNGIVS (*Io. Nic.*).
- † *ab* HERBERSTEIN (*Sigifm. L. B.*).
- HIPPOCRATES.
- † HOFMANNVS (*Herm.*).
- HOMERVS.
- HORATIVS (*O. Flaccus*).
- † HORNIVS (*Georg.*).
- † *ab* HORN (*Hildebr.*).
- † HOSPITALIVS (*Mich. Huraltus*).
- ab* HVTTEN (*Vlric.*).

I.

- † IMPERIALIS (*Io. Vincentius*).
- a* S. IOANNE (*Angelus*).
- † IOHNSONVS (*Thomas*).
- IOSEPHVS (*Flavius*).
- IOSVA.
- IPHICRATES.
- † ISTUANFVS (*Nicol.*).
- † *de* IYDAEIS (*Gerh.*).
- IVLIANVS, *Imperator*.
- † IVNGFNICKELIVS (*Andr.*).
- IYDENALIS (*D. Iun.*).

K.

- KIPPINGIVS (*Henr.*).
- † KOENIGSMARCK (*Conr. Chriſtoph.*).
- † KOENIGSMARCK (*Otto Uuilb.*).

ERVDITORVM MILITVM.

L.

IDES.	263
HVFVDH (<i>Adam. Ludou.</i>).	264
VVIS (<i>Vincens.</i>).	265
(<i>Ignat.</i>).	266
NVS (<i>C. Cassius.</i>).	268
IVS (<i>Christoph.</i>).	270
HIVS (<i>Io. Secundus.</i>).	272
IVS (<i>Petrus.</i>).	273
IVS (<i>Caius.</i>).	276
IVS (<i>Edmundus.</i>).	281

M.

IVS (<i>Scipio.</i>).	282
ZZI (<i>Virgilius.</i>).	284
INVS (<i>Paul. Lucius.</i>).	285
LI (<i>Lud. Ferdin.</i>).	287
VS (<i>Mich. Tarchaniota.</i>).	291
LIANVS (<i>Imperator.</i>).	ib.
NVS (<i>Iulius.</i>).	293
S (<i>Paul.</i>).	294
VS.	295
IVS (<i>Ludou.</i>).	297
NDOZA (<i>Franc.</i>).	299
NDESES (<i>Ludou.</i>).	300
DEN (<i>Gustau.</i>).	302
RE.	ib.
YNIER (<i>Honoratus.</i>).	304
HIVS (<i>Mich.</i>).	ib.
NCADA (<i>Guillenns Ramon.</i>).	305
GVCVLI (<i>Blasius.</i>).	307
EVS (<i>Phil.</i>).	ib.
TINIVS (<i>Christoph.</i>).	308
ERVS (<i>Thom.</i>).	309
MELIVS (<i>Io.</i>).	310
	312

N.

G.

- † GALLVS (*Cornelius*).
- † GERMANICVS (*Caesar*).
- † de S. GERVAIS.
- † GRYPHI (*Andreas et Vjco*).
- † VICCIARDINVS (*Franc.*).

H.

- † HARTVNGIVS (*Io.*).
- † HARTVNGIVS (*Io. Nic.*).
- † ab HERBERSTEIN (*Sigism. L. B.*).
- HIPPOCRATES.
- † HOPMANNVS (*Herm.*).
- HOMERVS.
- HORATIVS (*O. Flaccus*).
- † HORNIVS (*Georg.*).
- † ab HORN (*Hildebr.*).
- † HOSPITALIVS (*Mich. Huraltus*).
- ab-HVTTEN (*Vlric.*).

I.

- † IMPERIALIS (*Io. Vincentius*).
- a S. IOANNE (*Angelus*).
- † IOHNSONVS (*Thomas*).
- IOSEPHVS (*Flavius*).
- IOSVA.
- IPHICRATES.
- † ISTUANFVS (*Nicol.*).
- † de IVD AEIS (*Gerb.*).
- IULIANVS, *Imperator*.
- † IUVGENICRELIVS (*Andr.*).
- IUVENALIS (*D. Iun.*).

K.

- KIPPINGIVS (*Henr.*).
- † KOENIGSMARCK (*Conr. Christoph.*).
- † KOENIGSM (*Uuilb.*).

ERVDITORVM MILITVM.

L.

ESCHIDES.	263
EYONHVFDH (<i>Adam. Ludou.</i>).	264
ENENVS (<i>Vincens.</i>).	265
OLA (<i>Ignat.</i>).	266
ONGINVS (<i>C. Cassin.</i>).	267
NGOLIVS (<i>Christoph.</i>).	268
ORICHIVS (<i>Io. Secundus.</i>).	269
RICHIVS (<i>Petrus.</i>).	270
VGILIVS (<i>Caius.</i>).	271
DLOUVS (<i>Edmundus.</i>).	272

M.

MAPPEVS (<i>Scipio.</i>).	273
ALUEZZI (<i>Virgilius.</i>).	274
LANCINVS (<i>Paul. Lucius.</i>).	275
RSIGLI (<i>Lud. Ferdin.</i>).	276
ELLVS (<i>Mich. T. T. T. T. T. T.</i>).	277
XIMILIANVS (<i>Ingenius.</i>).	278
ZARINVS (<i>Lucius.</i>).	279
LISSVS (<i>Pau.</i>).	280
MELITVS.	281
MELTIVS (<i>Ludon.</i>).	282
de MENDOZ (<i>Franc.</i>).	283
de MENDEZ (<i>Lucius.</i>).	284
MENGDEN (<i>Lucius.</i>).	285
de MERE.	286
de MEYNIER (<i>Franciscus.</i>).	287
MIETHIVS (<i>Mich.</i>).	288
de MONCADA (<i>Guillemus T. T. T. T.</i>).	289
ONTEGVCLV (<i>Blasius.</i>).	290
ORNAEVS (<i>Phil.</i>).	291
MORSTINIVS (<i>Christoph.</i>).	292
ROSES.	293
NTZERVVS (<i>Thom.</i>).	294
RELIVS (<i>Io.</i>).	295

INDEX

N.

NAEVIUS (*Caecius*).
 NAUALLIVS.
 † NEARCHVS.
 NEUBAURIVS (*Christian.*).
 † NICOLAI (*Io. Georg.*).
 † NIEMERICIVS (*Georg.*).
 † NOAEVS (*Frauc.*).

O.

OCTAVIANVS (*Augustus*).
 † de OLIVBLADH (*Io. Magnus*).
 OPITIVS (*Martin.*).

P.

PALMERIVS (*Iac.*).
 † PANNONIUS (*Ianus*).
 PATKVL (*Io. Reinold.*).
 PERICLES.
 † PHERECRATES.
 † PHILISTVS.
 PHOCAS (*Io.*).
 PHRYNICHVS, *Tragicus*.
 PHRYNICHVS, *Comicus*.
 † PIRCKHEIMERVS (*Bilibaldus*).
 PITTACVS, *Mitylenaeus*.
 † PLATINA (*Bartholem.*).
 PLATO.
 † PLINIUS (*C. Secundus*).
 † PLINIUS (*C. Caecil. Secundus*).
 † POLLIO (*C. Aemilius*).
 † de PONTIS (*Ludou.*).
 PONTVS (*Anton.*).
 † POTGIERSERVS (*Ioach.*).
 † PRAETORIUS (*Otto*).
 PRUDENTIVS (*Aurel. Clemens*).
 † PRZEPKOVIUS (*Sam.*).
 PTOLEMAEVS *Lagi*.
 † PVPILLVS (*Orbilius*).

ERVDITORVM MILITVM.

R.

LANDVS (<i>Broderus</i>).	378
VS (<i>Nic.</i>).	ib.
EDVS IIS (<i>Andr.</i>).	379
VS (<i>Vrbn.</i>).	381
GINVS (<i>Lud. Caelius</i>).	385
BERA (<i>Franc. Alvarez</i>).	386
PLERSVS (<i>Georg.</i>).	388
TERN (<i>Sigism.</i>).	391
OXAS (<i>Is.</i>).	392
(<i>P. Rutilius</i>).	396
ILIVS (<i>Claud. Numatianus</i>).	ib.

S.

SAINT-EUREMOND.	399
LVSTIVS (<i>Guil.</i>).	408
NAZARIUS (<i>Is.</i>).	413
IVS (<i>Henr.</i>).	417
A (<i>Barthol.</i>).	ib.
GER (<i>Lul. Caes.</i>).	419
RAMPVS (<i>Lud.</i>).	422
ELHAMMERVS (<i>Gautier. Christoph.</i>).	424
OPPERVS (<i>Hartmann</i>).	425
FEDT (<i>Ianus</i>).	426
FERMANNVS (<i>Gerb.</i>).	427
IVS (<i>Henr.</i>).	ib.
ATES.	429
OLDO (<i>Christoph.</i>).	433
LOCLES.	434
OLIVS (<i>Andr.</i>).	435
TRINNA (<i>Uesfrinus</i>).	438
IVS (<i>P. Papinius</i>).	439
HANVS (<i>Bacorius</i>).	440
RAMLENBERG (<i>Phil. Is.</i>).	ib.
ROMERVS (<i>Is.</i>).	442
PIVS.	444
ETONIVS (<i>C. Tranquillus</i>).	445

T.

LBRESIVS (<i>Leon. Syriacus</i>).	447

INDEX ALPHABETICVM MIMICVM

TAUANIVS (*Casp.*).

TAUANIVS (*lat.*).

THEMISTOCLES.

† THEOPHANES (*Lasbius*).

THVCYDIDES.

† a TSCHIRNHAYS (*Ebraeif. UUelshans*).

TYRTAEVS.

U.

† UALERIVS *Maximus*.

de UAVBAN (*Sebast.*).

† de la UEGA (*Garfias Lafus*).

UELLEIVS (*Caius*).

† UENTVRA (*Guil.*).

UESPASIANVS (*Titus*).

UU.

† de UUARTENBERG (*Io. Casimir. Colbius*).

VICTOR (*UUilb.*).

† UUITHERVS (*Georg.*).

X.

XENOPHON.

XIMENIVS (*Franc.*).

Z.

ZAMOSCIVS (*Io. Sarius*).

ZUINGLIVS (*Vlricus*).

LIPSIAE,

Ex officina GEORGII SAALBACHII

